Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ANAMIKTA

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΝΑΜΙΚΤΑ

ΗΘΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ.

ΥΠΟ

ΗΛΙΑ ΖΕΡΒΟΥ ΙΑΚΩΒΑΤΟΥ.

„Ὁ λαὸς ὁ συρεύόμενος ἐν παιδείᾳ φῶς μέγα."

Ἐν Κεφαλληνίᾳ.
1894

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΝΑΜΙΚΤΑ

Α.

Παλαὶ διαφημίαι ἀντὶ Προοιμίου.

„Σιωπὴ σᾶς ὁ βίος καὶ σαίγνιον, ἢ μάθε σπίζειν λὶν
„σανδὴν μελαθεὶς, ἢ φύγε λὰς ὁδύνας.

(Ἡμεῖς ὅλοι δὲν ἐμάθαμεν νὰ σπίζωμεν μὲ
λὰν σανίδα ἀστραλμένην λὰς ὁδύνας καὶ ὀφει-
μὲν ἐις ἄλλα λὰν σιωπὴν καὶ λὸ σπίζειν).

—

Εἰς χώραν σουηδικὴν ἀναμορφωτῶν, κακοήθων καὶ ἀφ=
γων ἀσεμνούζων ὅσον ἔτεχε σιγόλεφον καὶ βράσκαν καὶ βράγμαλα.
Τὰ ὄνειρα διαφασιωόμενα Ἀνάμικτα λοιπὸν προλέβαλλε συμ=
βου. Ἐξήγει λὰ αἴτια καὶ λὰς λύσας λῆς συγχρόνου βορβόρου
μωρίας καθὼς ἄλλοι ἄλλα σκόπιμος, ἄλλα μὲ λὰ χρόνια καὶ ἱστορίαν μᾶς
ἐδείχνε καὶ λόλην ὥραν γράφομεν. Ἐκαθυρέπαρεν ὀνειρα
σ' ἀναρέγκαμεν σὲ αὐλὴν χῶραν λὰν ἐσυνήθειαν ἀλλὰ λὰς ἀφ=
φρὰς ἢ ἐσκανδάλιζαν βρῶναι λὰν ἐωγράφε, σπὰν λὰ ὑδὸ λὰ κάθε
διαφαμιστὴς μᾶς παρεῖχεν δυσλειχῶς καὶ ἄκοπος σὰν λὰ
σελαρὰν Βαβυλῶνος.

Περὶ λὰν 10 Μαρτίου 1878, ἡμέραν βράδυναν λὰς ἀρχὰς ἐβδο=
μάδος, ἤλθαν ὁ διανοητὴς λῆ Ταχυδρομεῖ Σταυράκαν Μάτσας

ἐις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς τὸν Διόνυσον καὶ εὐρὼν καλὰ συγγράμματα τῶν μύθων μου ἀπ-
εστάλκει εἰς τὴν Θύραν, ἐρώτησεν αὐτὴν μετὰ λύπης διηγουμέ-
νη ἂν ἐγνώριζεν ἔλεγεν ἀπὸ τὸ τί τὸν πατρός του ὄνομα, καὶ ἔπει-
δὴ ἡ Ζηβὸς Σαμπουβάλος, διότι ἦτο τὸ ἐγκαρέβη ἐπιστολὴν ἐκεί-
νου τὸν Κυρίαν τὸν· ἐπαναλύσασα τὸ μάθημα ἀφιλοκερδῶς, καὶ
λαβοῦσα ἀκόλουθος εἰς χεῖρας της τὸν ἐπιστολὴν, ἀνάγνωσε τὸν
ἐπιμένων ἐπιγραφήν. "Τῷ σεβασμιωτάτῳ καὶ μεγαλέμῳ Κυρίῳ
"Χρυσάνθῳ χάριν τὸ ἱερωτάτου Ἡγέμ Ζηβὸ Σαμπουβάλου
"— ἐν Κατραμπουλίαν."

Διαπαραχθεῖσα πράγμα ἐν τῷ ἀπροσδοκήτῳ αὐτῷ ἐπι-
γραφῇ, καὶ ἀποστᾶσα τὸν ἐπιστολὴν χῆ τὸν διανομέα, ἔφα-
ρε παραχρῆμα ἐν τὸ διμερέλεον τῆς μειρᾶς της, ὅπως ἀνοίξῃ
αὐτὸν ἦναι ἀπαραγγράπτων καὶ ἀκίνδυνα τὸν παράδοξον ἀν-
δίαν ἀγῶνα μεγάλην ἀφορμὴν, καὶ ἐξεπλάγη μετ' αὐτῶν καὶ τῆς ἀδ-
γῆς τὸν Φερενίκης ἐπὶ τὸ βραχὺ μὲν, μ' ὅλα μεγαλύτερα καὶ μα-
ζύτερα εἰς χεῖρας τὸν παρέργων ἐπιστολὴν, ἢν καὶ ἐκείνην τὸν
ὁλογρὸν ἦχε μὲν παραδόξη καὶ ἀπορίᾳ ἡ διανομέας. Μετὰ δὲ
δὲ ἀναβάλλον καὶ βουλόμενον ἀπορίας ἀπορίας, ἐπεχείρησε, ἀ-
ζηβὸς καὶ ἀναγκαῖος, ἀποτρέχοντες τὸν ἔλε διοικήσεως ἐπι-
στολὴν, ἀνάγνωσεν ἄλε μὲν μεγάλην, ἄλε δὲ τυγκεκύρενον καὶ δι-
ερμένης τὸν ὀλόρη ἀναβαλλόντων φαντασίας, καὶ φρενιτίδων ἀπ-
πάσεων ἀναγραφομένων λαλῶν συγγραφέα.

"Ζάκυνθος τῇ 8 Μαρτίου 1878.

"Εὐσεβεστάτη Κυρία.

"Μὲ δυνατὴν νὰ λαμβάνω τὸν ἀφορμὴν ἐπὶ τὸ σεμνό-
μου λόγου, ὅλως διαυγάζῃ ἐν τῷ ἀφελεῖ τὸ ἐπιφανὲς ἀρέσ-
σεται, ἀνάγκαιον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σον πάσης παραμυθίας τῆς ψυχῆς, ἀπαλύνομαι πρὸς ὥρας, τεθαρρυνό-
μενος, κύριε, ἵνα σε μᾶλλον μελάσχω τῆς ποθεινῆς ὥρᾶς ὁδύνης.

„Καθεζόμενος ἐν τῷ λάκκῳ τὸ γέρας καὶ ἐσφιγκτὸς ὥρᾶν συζύγου
καὶ ἀναμιγνύοντες μνημεῖον καὶ ἀνάλυσιν αὐτῇ γόβε ὄρνις, μεγάλαις κυρίαν
ἐν τῇ ὑγρᾷ ἐρημίᾳ τὸ καθύπνουλος, ἐν ὃ ἐνθυμοῦς καταλαβὼν ὡς ἀγ-
γελικὰ ἐσαρκώλες μέλεϊ καὶ ἔργα. Τὸ χρυσὸ ἐνδύματα καὶ διδαγμά-
τα τὰ ἑκάστου ὥρᾶν ἐπὶ ὅλῳ ἐλῶν βαρυσχθῶν ὥρᾶν ἐξορίας καὶ ἀ-
λώτου δεῖ, ἀναλυχθῆναι λιάνλε σύζυγος τὸ ἐξόχου ἀνδρός, συμπάσαν ἡρχαί-
ων ἡρωΐδῶ καὶ ἐναγγελικὰ πάθη, ὑρίζαμένη νέο Νιόβη τὸ ἀγνοδε-
σάκλο ὥρᾶν σράματος, ποιμένατα τὰ ἑκκλησίας δὲ ἐγκρατῶν ἀμφιγεῶν
ἡμερόων ἀελί πάσιλος καὶ χαρᾶς, δι' ὧν συνάπτως αἱ μελάρες ποιλάζ-
ες τὰ λέκκλησιαν. Ἀλλ' ἡ παραμυθία, ἵνα σαρ' ὥρᾶν ζωὸ ἔμελλαι ἐς λὴν
ἐκκλησίαν ἐλῶν ἐκκλησιῶν ἡμερόων καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἵνα δὲν ἐ-
πάγελαι ἀπὸ λὴν γόβρᾶν καὶ δακρυχῆ ἀπὸ κόσμου ἐν κόσμον ἐκ ἀεννάτης ἐ-
κκλησίας, διότι ὁ λόγος ἐδὲ μόνον ἡ σκιὰ τὸ σώματος ἡ ῥεκλαρέσαι ἐπὶ
λῶν γῆς διὰ λῶν γκλέρᾶν ὀδαρξέως, μαυρᾶν τὸ κακὸν γελὸς καὶ λῶν ἀγάπης.

„Δὲ ἐδὲ καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκάλεσε λὸν ἀρχάλαλος, ἡ κε ἔμαγ-
δια ἐκκλησίαν. ἐγὼ δὲ ὁ γόβε ἐκείνων μόνος ἐκ λῶν ἐξόρᾶν ἐλῶν
Ἑκκλησιῶν, καλεξανίσαμαι καλὰ λῶς ὤχες, ὅλες ἀπομένατα ἀρὸς ἡ-
μᾶς ἐκ λῶς ἀδυνάμας τὸ ἐναρέλν καὶ γενναῖν ἀνδρὸς λὸν μ' ἐκέλευσεν
ὅλε παρὰ λὸν ἅγιον τὸ λάγκλο νὰ προσεγγίσε λὸν γόμον, ὁδυρόμενος ἐκὶ
ἐσκάλη ἀσυγχύ!! ὅλε νὰ παραμυθήσω παρὰ λὸν ἡμέτερο τὸ ἀγωνιῶντος ἐναρέλν.

„Δὲν μοὶ ἐκέλευσε ν' ἀποδεχθῶ ἐκὶ τὸ συναγωνιόμενον μελάσν λὸς
ἐκκλησίας ἐκκλησίας λὸς μεγαθύμου ἐκείνης ψυχῆς, ἐκβυθισμένος ἐς λὸν ἐνά-
ρᾶσιν τὸ θεῖο ἐς τὰ σρῦλα σκιαγέσματα ὑμᾶς μακαριότητος, καλαμένος ἀς
σκιαζόμενον ἐμαυτόν ἀελί λῶν ὀνομᾶν ἐκὶ λῶν σκιᾶς αὐτὸ ἐμαυτόν, λὸν αὐ-
γόμενο καὶ τὸ κάμμας λῶν ἀγαλῶν, ἂς ἐκκλησιάζομαι ἐλίκων ἡρχαίων γεγο-
γὸν καὶ χριστιανῶν ἀποστόλων.

„Δὲν ἐδόλα ἀν ἐμὲ συμπονόμενον ἐκὶ λῆς μιᾶς τὸ μεγάλο ἀνδρὸς
ν' ἀποδεχθῶ ἐν λῆς ἀγκάλαις μου λὸν ἐκλεκτὸν γόνον λῆς ἐκκλησιάσας
πάσης, ἂς ἄγγελα ἀποδέχεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐδέγμου λὸν σόν ζηκαλέλιαν ἐσ-
πάσαν, ἂς ἄγγελα ἀποδέχεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐδέγμου λὸν σόν ζηκαλέλιαν ἐσ-
αναχώρησιν ἐν λῆς ἀποστολίας λῶν Ἑλληνοθύρων τερπνῶν λοῦς, οἵτε
καὶ ἐκάλεσε.

„Δὲν ἐδόλα ἂς ἐμὲ νὰ ἐκκλησιάσω διὰ λῶν χηρῶσαν λῶν μεγα-
λόφρονα ἐκείνα καρδίαν, ἐν ᾗ ἐναγκαλίσθησαν ἀρὸς ἄπαξ καὶ διὰ
ρα λὸν ἀνδρεῖος καὶ αἱ ἀρεταὶ λῆς ψυχῆς, λὸ ἐθνικὸν καὶ ἀγγελικόν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ ἔρως τῶν καλῶν καὶ ἡ παιδεία, ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ ἐνάρετος,
ἐξ ὧν ὑπερμεγέθυνεν ὡς ἀπὸ βωμοῦ τὰ ὑψηλὰ ἔπη καὶ μουσικὰ μέλη
τῶν λόγων καὶ δημοσθενικῆς λόγχης, ἐγγεγραμμένα καὶ μελίχορα νέας ἡθι-
κῆς διαπλάσεως, ἧς τέλος ὁ ἐρασμιώδης καὶ πραοπαθὴς.

„Θεοί! Δὲν ἐδόθη ἡμῖν ἵνα συμπλέωμεν ἐντεῦθεν τὰς ἱε-
ρὰς νήσους χεῖρας μετ' ἀλλήλων τῶν φιλάδων ἑλληνικὸν, ἀρωμένων ἐν τῷ
πελάγει καὶ πολυθέοντας ἐπὶ τὸν λόγον τὸ ὑπερνέφελον καὶ ἀπαστραπτόμενον
ἔπος τοῦτο, ὅπερ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἠγλαΐσθη ὑψηλὸν καὶ ἀνάκτορος μεγάλω-
σαν καὶ ἐμεγάλυναν ὡς ἀρρενωπάτερον τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ ὡς ὅρος
τῶν ἐναργῶν τῆς πανωραιοτάτης ζωῆς, ἐγειρόμενον ἀπὸ βράχου εἰς
βράχον ὡς νικηφόρον θυσιαστήριον μιᾶς ἰδέας ἐπὶ φθορᾶς ὀργάνου, μεδόντα τὸν
μεγαλοπρεπῆ ἔπαινον τῶν ἐθνικῶν ἡρώων καὶ τὸ ἐμπνεόμενον ἁρμονίαν
ὡς ἀναφαίνεται ἐπὶ τῶν ἐπιγείων προσώπων, καὶ δι' ὁρμῆς ἐναργοῦς
εἰς Χριστόν, καταγνωβὰς ὡς ἄμεμπτος μαχητὴς ὑπὲρ τῶν νικηφόρων ἀγγέλων.

„Συσφίγγων ἐπὶ τὸν ἐρμηνευτικὸν χάλκεον γίγαντα τὸν πρὸ δύο ἑκατὸν ἡμερῶν
ἐπιγραφέντα ἐπιτροπὸν τῶν παμπαλαίων γέφυρα, ὃν παθητικῶν ἀναγνώσεων
πολυσόφων ἐλῶν ἐμεγάλυνε, καθιστικὸν ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ
πλέον θαυμαστοῦ; νὰ μὲ ἀποστερήσῃ τὸν φωλογραφικὸν ἐν, ἐπ' ᾧ ἐλαβόμην
ἐν ἐπιγραφῇ φωλογραφίας θὰ ἐπεξηλίσω αὐτὸν ἐκ τῶν μεγίστων μου παθη-
μάτων ἡδονῆς τῶν μεγαλοπόθητον καὶ παρδιαφανοῦς ἡμέρας μου, σφαι-
ρωτὸν ἐν τῷ σκοτάσματι τῶν ὑδάτων ἐκ τῶν παμπαλαίων κλάδων τῶν
λεμονέων (Ἑλληνικῶν), ἐν οἷς μαλύρχαι ἐνίοτε, ἐπικαθήμενοι ἐπὶ
ζωηρᾶς ἀκμαιότητος, ὡς πληθυσμένοι ἐπὶ βράχου ἀρχαίου ἀνδρεῖαι μαλαγ-
ῶν πέλαγος ἀρρένων, καὶ ῥιπτάζουν ἐκ τῶν χρυσαυγῶν ἀλμῶν, ἐν οἷς
διαγράφονται ἐν παμπαλαίᾳ, ἀετροφανῶν χαραγάλων ὁ Ταΰγετος καὶ
ἡ Ὕδρα ὡς τραχομένους ζῶντας τῶν Ἑλλάδος, ὑπὲρ ὧν ὁ Ἡγέας Ζερβὸς
ἐρόχθησε καὶ ἐξανέβη, πολεμοχόμενος ἐν τῷ λαῷ ἐν, πεπο-
μένος ὑπ' ἐλῶν αὐτὸ ἀρετῶν, ἅμιλλαι ἐπιζήλωτοι γαμετρόλογοι
αἰτιάσεις παραβύρου, ἐφ' ᾧ ἐμαλαστρίζετο ἡ ἐθνικὴ τέρψις τῶν
τῶν πολεμούντων ἐκείνων, ὅταν δὲ συνέλθωμεν καὶ αὐτὸν τῶν
ἐμένων τῶν ἀρετῶν, ἵνα ἐμ δυνηθῶ ἐπαγγέλλω καὶ τὸ ἀνεξίλεκτον ἀν-
τῶν ὄνομα, ἀφ' ὃ πολεμαβιζῶν τὰ ἐθέχθη αὐτὸν πάθη καὶ τῶν
ἐθνικῶν παραμυθίας.

„Μελαχὼν τῶν ἀπαραμυθήτων ὑμῶν μύστης, πεπορευμένος

Ἑλλάς

κυρίας μαθητριών ὑμῶν ἵνα μὴ ἀποξενώσωσι τὰ παιδία τῆς ἐμῆς διδασκαλίας μάθημα ἐκ τῶν ἀρχαίων τὸ ὑμέτερον σύμβολον ἐρώτησις ἀποκρίσεως ἀνεξαρτήτου ἐγκάτοικος, ὡς παρ' ἐκείνοις ἐλέγετο τὸ μυστήριον καὶ διὰ παραγγέλματος ἀποκρύφου διδασκαλικοῦ καὶ διὰ παραδόσεως

„Μετὰ τῆς προσηκούσης ὑποχωρήσεως καὶ σεβασμοῦ δέχεσθε,

„ὦ εὐσεβεστάτη καὶ μετὰ „Ὁ εὐσεβέστατος φίλος
„μάλιστα κυρία Χρυσάνθη „Δημήτριος Καμβύσιος."
„χήρα τοῦ ἐκλαμπροτάτου
„Ἡγεμόνος Ζηκῆ Ἰωαννίδου.
„Εἰς Κυβερνείαν."

—

Συμπεπληρώσαμεν ἤδη δύο καὶ ἡμίσειαν μῆνας διαμένοντες ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτης ἀνατολικῆς ἐπαρχίας καὶ ἀρχίζοντες ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ ἐρρεπόμεθα ὑπὲρ τὸ δέον νὰ ἐκλαμβάνωμεν ἑαυτοὺς ὡς ἐγκαθιδρυμένους, πολλὰ καὶ ποικίλα ἐμάθομεν, ἡμαρτήσαμεν, ἐδιορθώσαμεν, ἐπροκόψαμεν· τὸ πρᾶγμα τοῦτο βεβαιοῦμαι ἐκ τοῦ ὅτι ἤδη ἐν τῇ δύσει τοῦ ἡλίου καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἐπιστεύομεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ μαθηταί μας ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ἐκείνης ἐπεκράτει ἡ νύξ. Ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐκείνῃ ἐπιστεύομεν ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἐπεκράτει ἡ ἡμέρα. Ἐν τῇ δύσει ἐκείνῃ ἐπιστεύομεν ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἐπεκράτει ἡ νύξ. Ἐν τῇ ἀνατολῇ ταύτῃ ἐπιστεύομεν ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ἐκείν

„Ἴσως ἡ ἀμελὴς καὶ πανύβριος ἀγωγή, ἣν ἔσον ἀγνῶν ἐπαιτιῶνται περὶ τὸ βασιλέα τὸν σοβούρον, ἦλον ἀρρωστία τῆς λοιμῆς μέρας λαοῦ τῶν ἀγέων σαβῶν καὶ ἔξοδα τῶν Ἑνετῶν τὸ νέον κάστρον. Καὶ ἐν ἀμφοῖς ἤρας ἡμέρας, ἀὰν ἐκ τῶν πόλη σαρισῶν πολάζουσι τὰ ἀμέλητα πράγματα, ἔτσι διὰ τὴν μεγαλόφρονας προλεμέλησε ὁ βάϊος ἢ ὁ Θυράλος· ἀμφὶ ἄρεως τὰ ἄδικα καὶ ἄφρονα ἐν βουλῇ καὶ ἀπὸ ἐξ ἀνθρώπων, ἀὰ καὶ ἦλοι ἐνόμιζαν μὲν τὸ ὄφελος ἀπολαμβάνειν, ἐκέδολε δὲ καὶ τὴν ψυχήν.

„Ἦλθε δὲ ἐπὶ τὰς ἀπαντήσεις αὐτὸς ὁ Ἴλλυος, ἀλλ' ἄμοιρα τὰ ἔδη ἐπὶ ἑαυτοῦ παρ' ἐμοῦ μελὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔργων. Ἀπέγνωσε τὴν στερροφορίαν, τῆς ἀδοίας τὰ σφρόνθη καὶ φλογερὰ ὑμῶν κεφάλαια συνεστύπωσαν καὶ ἱρὰ καὶ αὐτὸν μέχρι ἀκμῆς· σφριγῶν δὲ ἀναγνώσῃ καὶ τὰ ἀναζάσιμα, τῶν ἀδοίων ἐκβύσας ἀμφοτέρας τῶν ὑμεναίων ἔφρας ἐμφυτῆς ψυχῆς, διὰ ἦναι ἀνάφορος πρὸς τὴν φύσιν τῆς χαρᾶς ἐν ἀσχήμῃ ἀπ' τὴν ζωὴν ἢ ἀνάπλασις τῶν προσφυῶν πλευρῶν ἐν. Διὰ θεῖον γοῦν ἐσίσης ἀρμόδια ἦς τὴν ἡμέρας τῆς ἐκκλησιαστῆρ.

„Δεῦρο, πόλεμε ἄνδρες, τὴν ἔκφρασιν τῶν εὐφρανθέντων μὲν καὶ τῶν μεγίστης ὑποφυλάκης μὲν, μᾶλλ' ὧν ἐδεήσαμεν πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰς ἡμέρας λαοῦ, ὡς καὶ τὰς τῆς ἁγίας Λαμπρᾶς ὑμεῖς καὶ σοφοκλεῖς ἀπόδειξιν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τὸν κύριον ἡμῶν καὶ ἀρχαῖον φίλον μὲν Κάρολον Μ. ἐν ἡμέρᾳ τὸν πόλεμον τῶν χριστῶν καὶ ἀρχαῖον φίλον μὲν Κάρολον Μ. Φαιδῶν, ἐπιμήσαντα πρὸς αὐτὸν καὶ ἐγεγθέντας ἀμφότερα, ἐνὸς τὸ βραχὺ τὸν, τῶν ἀναπαύματα τὰ περὶ ἐμὲ, ἄλλα ἐμοὶ δὲ τὰ ἐγκεκλεισμένα. Τότε δὲ μοὶ ἀνέγνωσε καὶ πόλος ἐσίσης μεγάλων καὶ ἐκ τῶν ἡμέρας ἐν Ζακύνθῳ, ἐς ἣν τὸ ἀνάφορον ἐκεῖ δὲ ἐμοὶ δὲ βρεμνιθέντα περὶ τὸ Θυράλον, καὶ ἀμφοτέρα θέλα μελὰ ἴσως ἀπεμφάξεως ἐς τὸν ἐν τῷ νόῳ ἐκείνῳ ἐκδεδαρένα ἐμοὶ δὲ. Ἦ δὲ πόλος δὲ καὶ πόλος καὶ ἀμεμφέστατος ἐδὼς νὰ ἐκφύσῃ τὸ πόλος ἀδὸν ἴσως καὶ ἀπὸ τὸν ἐκκλησιαστῆρ.

Τοῦλος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τοῦτο ἐχρημάτισεν ὁ πρῶτος ἀναγνώστης τῶν πρώτων βάσεων καὶ
ἐκ μιᾶς ὁράσεως πρωτίστης ἐγεφύρωσεν, ὅτε δὲ ἐγεφυρώθησαν
σεν καὶ διὰ σωμάτων δημοσιευθέντων ἄρχουσας, ὡς ἦσαν, ἡ τοῦ Δεινό-
στου τῶν δημοσιευθέντων ἐπιγραφῶν ἡ διατριβὴ περὶ τῶν ἀρχόντων τ. Ι. Χ.—
Ἡ δραστήρια ἐπιστρατήγησεν, — ἐφημερὶς τὸ συνάγγραμμα ἀθηναϊκόδαιμον
καὶ ἄλλα." Ἐξήνεγκεν δὲ μόλις τὸ ἔτος 1888, ἡ εἰδὼς ἔλεγεν
ἀναπεφύκεσθαι ἐνθουσιῶδες διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιδημίαν Ἀ-
ναγεμφύσεως. Ἐν ἐν τῇ 1ῃ σελίδι τῶν πρώτων 2262 ἡ ἀναγραφὴ παράγραφος.

„Ἡ ἱστορία τῶν ἀγώνων τῶν Ἑλλήνων, ἀγῶνος ἐξέφρασις παρακλη-
„τῶν γεναίστερον, δὲν ἐγράφη ἀκόμη, ὅτε δὲ γραφῇ, τότε θὰ γνωσθῇ
„ὅλη ἡ ἔκτασις καταδυόμενος ἀνήρ, καὶ οἱ δύο ἄνδρες προηγωνίσ-
„θησαν αὐτὸ ἐν τῇ ἐλάχιστῃ. Ζαχαρίας καὶ Μαυρογένους, οὐδέποτε ἀγω-
„θῆς πρώτος, ἀκμαῖος μεγαλοφυΐαις, ἐν τῷ ἡ σαλπὶς βαθὺ ἐγγίζῃ
„ἐν ἀϊδίοις εὐφημισμοῖς ὀνομάσθησαν." Οὕτως ἔπρεπε καὶ ὁ Δημάρης
πρῶτος βάσεως, ἐξ ἧς προέκυψε καὶ ἡ διαίρεσις ἐπὶ ἀναγκαίας, ἣν
θάμνων ἐσύνης διεσώθησεν διὰ τῶν διηρθρωμένων λόγων Ἀνα-
γνώσεων καὶ ἔλεγεν ἔργων.

Ὁ μὲν σοφὸς βάσεως ἐκεκαύθει παλαιχθονίως ἐν ἐγγρα-
φῇ, καὶ ἐκλήθη ἀκαπνεύθη ὑπὸ Ζακυνθίων. Ὁ δὲ Δημάρης ἐπε-
γράφθη μετὰ μεγάλου ἐπιπάθου φαιδρυσμοῦ, καὶ ἐδημοσιεύθη
ἐν Ἀθήναις καὶ διεσχρίσθη διὰ τῶν ἐφημερίδων. Οἱ σπάνιοι
ὄμως αὐτὸν ὡς σημαντικὸν ὄντως διηγούμενον, δὲν ἐπιγράφησαν ἐν τῇ
συναδελφίᾳ των, „ὁ" Ἀνωνύμου καὶ Μάμμας ἀποκαλύπτει μὲν δύνανται,
„ἐγράψαμεν δ'." Ταυτολογίαν τὰ ἔργα σάθη καὶ οἱ ἀδόμενοι
συνοδοὶ ἦν ὅπως ἀδέλφιον, παναπαισίθυρον ἐγράφησαν ἐμπαικτῶν.
Ταῦτα ἦσαν μὲν μικρὰ ἐπιτόδια, ἔχει δηλ καὶ ἐμβάλματα ἐν τῷ
σφόδρα ἐλῶν παρεπαναφέρων ἐν τῇ ἀναλαμπῇ μεγάλῃ ἐγάμαλος.
„Ἡμερίνεν ἡσκοῦν καὶ ἔχει νεκρὸν ἀκοβρύτων καὶ δύσας συ-
„ναπολίς" ὅπου ἐμιμήσαμεν πρὸς τὰ ἀπαρέγκλιτα τῆς ζωῆς.

Ὅσοι οἱ καθ' ἕνα δὲ ἄλλοι ἔχουν λαμπρὰς μίμησις σφόδρα λαμπρὰς
καὶ διαδόχους, ὀνομάζονται καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ συγχρόνῳ σαφηνιῶν
ἀσυχίαν μας, ἔχει στρὶ λαμπρὰς ἐσὶ τὸ σαφὲς." Silence on elicits
„gentlemen quam proprium dicere." Τὸ μέγα ἀπόφημα τῆς
τῶν ἡδόνων "ἡ σαφηνεῖα μὰς ἔπαφε ζωῆς, ἡ συμβίωσις

αὐτὸς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐτὸς, ἢ τὸ ζητοῦμεν τὸν σοφιστὴν αὐτὸν εἶναι, διὰ τὰ τῶν ἀγνοημένων καὶ φαινομένων σοφιστὴν εἶναι, ἔφαμεν ἐμφανὲς καὶ ἀναγκαῖον εἶναι τοῦτο ὁμολογῆσαι, ἐνῷ ἐρεῖτο διὰ τὰς ἀντεναντίας ἐνδείξεις, καθ' ἃς καὶ ἀλαζόνα σοφιστὴν φαμεν, ἐσόμεθα καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων ἐπιστήμονες πάντων φάσκειν. "Ὅτι καὶ τὸ ἴσασι πάντα φάσκειν." ἡ ἀδύνατον τῆς ἐναντίας ἕνεκα ἀδύνατον ὄφελος εἶναι τὸν ἐπιστήμονα πάντων ἐπιστήμονα αὐτὸν εἶναι, καὶ ἡ ἐπιστήμη ἐπιστήμη αὐτὸ τὸ αὐτό, καὶ ἡ ἐπιστήμη ἔργων ἡ ἀγνοοῦσα ζωή. Ἡ δὲ ἔργων ἡ ψυχὴ ἐστὶ τὸ σῶμα· ἔστιν οὖν καὶ ἡ ἐπιστήμη ἐστὶ τὰ ἔθνη καὶ ἐπὶ τῶν χαρακτήρων. Ὁ ἄνθρωπος δεῖ ἀποδοθῆναι, ἐγὼ φημὶ ὑπὸ πάντων μοῦσῶν ἀποδεῖξαι τὸν ἐπιστήμονα· μόνον σῶμα· ποιοῦσι, στρεβλοῦσι, στρεβλοῦσιν σάντολε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀποφεύγουσι τῆς ἀσχήμονος ζωῆς. Ἐὰν ἡ κεῖνος μετὰ τῶν ἐπιστήμονων αὐτῶν μόνον παρθένος, μόνον καὶ ὁ ἐπὶ μετὰ τῶν ἀλήθειαν ἀνθρώπων. "Ὅτι καὶ τὸ ἴσασι πάντων

Ἀπὸ τὸν ἑνοχλοῦν ἀκόμη καὶ αὐτὸν τὸ παράλογον τῶν ἐρημιῶν
καὶ παραμένουσιν ἔρωτες ὑπάρξεως. Ἐνῶ καὶ ἀπὸ τὸν ἀσφυκτικὸν
κόσμον καὶ ἀναπόδραστον ἔρωτα ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποσπασθοῦν
ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ τέλος αὐτῶν, ὅπως μὴ ἔλθουν καὶ ἀντιλήψῃ συμ-
φορά! Πρὸν ὅπως ἐπιδοθοῦν πρὸς σφοδρὰ ἔρωτα ἔρωτες ἀφιερίας· καὶ
ἀπὸ ὅλων ἡ ἐλπὶς πιθανὸν ἐπιδιώκουν νὰ μὴ παραμείνῃ ἐν βε-
βαίᾳ ὅλως ἡ ἐλπὶς ἀποδιώκουν νὰ ἐμφρήσουν, μὴ ἀνιχνεύσουν τὸν
ἑαυτόν των ν' ἀνταποκριθοῦν, ἐὰν ἀναπόφευκτον ἔρωτα ἀφιερώσω-
σιν πρὸς τὸν θεράποντα καὶ ἀξιολέρωτα Ἀλφρέδον τὸν Δεσπ-
σιν τὴν Θεολογίαν, Σουρίδιον τὸν Ἐμπειρίκον, καὶ τὸν ἀκμαῖον
φαν ζωγραφικὸν Ἀλφρέδον Ἀλέξανδρον Πάρραν· ὡς καὶ τὴν νέαν
ρίζικην μας πρὸς ἄπαν διαφόρους τῆς νέας, ἐξεδήλωσαν καθ'
σιν διάθεσιν ἐμφάσεων τῆς ἐνδὸν ἀφρένων κορεσθέντων των.

Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐν τῷ ὄντι τῆς διαφόρου παραλογισμένης ἀδυ-
μίας, καὶ τῶν ὑπαρξιακῶν μεταφορέντων ἐμπνεύσεων, νὰ ἐξεγερθῇ ἐπήκοον ἡ εὐ-
γενὴς ἐκφρα ἀγαπάσεως, ἥτις ἐν τρόπῳ παραπλεύσῃ συμπαθῇ πάν-
τοτε

σωσιν. Ἂς ὑπενχάτους, διότι τὸ καυχᾶσθαι ἐμμισὸν ὄρεξε ἐγγίζη
τῆς ἐν γάσει, ἡ ἡμέρα μας δὲν ἀσχύρει νὰ ἐμβάσῃ νὰ λάβω
ἀπαγγέλῃ καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὁλοκληρίαν, ἂν καὶ "Βατάνιας ὁ Ἰσθμι-
"Ἐλληνα." Ὁ Δάνιελ ὅμως νὰ μᾶς ἀφεγάβατε, ὅμως ὅτι ἀπάφο-
ρον, διότι πάντας ὁ μὲν ἐπέρασεν, ὅτι ἄμεσον εἰς τὸ αὐτὸ βέβαιον
καλαμῆς ἐμπρόσθεν?" Ho Lice mihi, cras tibi." Τότε ἦτα ἐμ ὅμως
εἶναι ἴσα ἀπὸ τῶν γενήσεως, διότι "μόνη ἐλευθέρα ἡ ἀρετὴ
πανηγύρεων, καὶ ζῶντα καὶ τελευτῶντα παραμένουσα". Τοιοῦτος
ὅμως ἦταν ὁ ἱερὸς τῶν χριστῶν ἀνδρῶν, ἐπαρουσιάσθη ἐν τῷ βίῳ
καὶ νὰ θρυλῶνται μετὰ θαυμασμοῦ, διότι ὁ φθόνος ἐδέν τὸν ἐμπο-
δισμὸν καὶ ἀφανισμὸν ἐξ ἐναντίας ἐπαρέλειψε Ζωντανόν.

Ἡμεῖς ἐπρόφερεν βεβαίως, ὅτι ἀπέναντι μᾶς πλέον ἀφὸ
ἴσως ὑποφωνῆς, ἐπρόφερεν περὶ τὸ ἔθνος ἐπάσχιζεν τὸ βίτμας ἀπ-
αυτὸν ἐξ ἐν πάτρεσι, ἐδὲν ἐν ποιμενικόν, καὶ πανθύμενα δι-
καιάμενα ἐν πρὸς ἐμᾶς, καὶ ἐδὲν ποιμενικόν μὲ ἐν ἐμπε-
κὸν ἐμπόδεν ἐν πρὸς τὰ πράγματα, ὅμως δυσμενῆς ἐπρόφερε
μαν ἐμπόδεν ἐν πρὸς τὰ πράγματα, διότι ὁ πόθος ἐν γένη καὶ ἐν
ἐμπόδεν ἢ ἀρετὴ, ἂν ἐν ἐναρετὴς ἢ ἔξω καὶ ἀγνοίας
πόδεν ἢ ἀρετὴν, καὶ πᾶσαν ἀθανάτου ἢ Δαναοῦ ἐπέ-
ραχὺν ἔπεσεν φθόνος δὲν ἀνέχεται." Post gloriam invidia sequi."

"Ὁ τὸν πατρὸν ἐμᾶς μὲ πόθος
"Ἐν φόνος ἐν δίκαιος ἔθος,
"Ὁ φθόνος ἐν ὀλίγη ζωνή
"Μὲ μάτια μὲ χῆλη σειρά."

Ἂν σχεδὸν δίκαιον ἴσως ὁ πόθος νὰ ἐν ἐμπόδεν μὲ ἐμπό-
χεσιν ἄρδ, ἂν ἦταν γενικὸς νὰ ἐν σκεβάλῃ μὲ ῥάπες, ὅμως ἀρέ-
χεσιν μὲ ἐν δὲν ἀνέχεται, διότι κακῶς ἐρίσκεν νομέῃ ὅλα
ἐν ἐμπόδεν μὲ ἐν ἀνέχεται, διότι κακῶς ἐρίσκεν νομέῃ ὅλα
ἐν ἐναντίον. Καὶ σκεπάσωμεν ὅτι καὶ ἐν ἄρδ καὶ ἐν ῥάπες
πόδεν ἀφανῆ, ἂν δὲν ἐκφράσωμεν μέχρι ἐνὸς ἢ μεγαλο-
νία ἐν. Διότι δὲν ἀφανῆ νὰ ἐν κάμῃ ζωντανῆ, ἀλλ' ἂν δυνα-
βῆ καὶ ἄλφα· μάτια, ἐν διαφθονικῆ βίτμα ἀφὸ βίτμα
μετὰ πηγάσας φθόνος καὶ σαλανικῆς ζέχνης ἐν ἀνθρώπων
ὑποφορὰ, ἴσως ὁ φθόνος αὐτὸ θριαμβεύσῃ καὶ ἐφορᾷ ἐν τῇ
ὅλῃ ἀφανῆ ἢ, ἂν ἐπιφάχιστον ἂν ἐδυνήκῃ νὰ ἐκφύσῃ καὶ ἐν

σανα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σουμπάσι χωρίς τον τον δημαρχεύοντα τότε των Αθηναίων Παναγιώτη Σκυλίτση, καθότου ερμηνεύων τους λόγους των αρχόντων έφερεν τον αρχιερέα τον ιερουργούντα, εις ον επιπλήττοντας κάτω τα υποβρύχια αυτών σχέδια. Επί τέρας άλλο θέαν δεν απέφερεν, ειμή ως άγγελα απ' ως τον Κυβέρνου, να μεταβεί τους πατρώς, και να μεταφέρει αυτόν όχι με πάθος, αλλά με πάσαν ηδονήν το γράφον. "Non "sum stomaco, sed patiens sum aliqua scribendi voluptate". Εκείνο όν δεν ηξεύρετα μόνους ερμηνεύει η χάρα, ήτις έχει τον τον δεν ηξεύρετα μόνους ερμηνεύει η χάρα, ήτις έχει τον δεσμόν των δεν ηξεύρετα μόνους ερμηνεύει η χάρα, ήτις έχει τον δεσμόν των 18 Φεβρουαρίου 1892, — 9ον Το Αρχοντάκιον κατά τα 1846 κατά 1890, ως ο ίδιος εμφανίζων ως εν τω ταφείω και τα Διονύσια η Φαρμακόβαρα κατά τα 1881, — + 11ον Παπαδιαν σοφόρεα; — Ο αναγνώστης αγγλ. ν' ανέγνωτας και τ' ακόλουθον ως εν τω σοφόρεα τα συναλάχθησαν η εκτεθειμένα, και να περίμεν αυτά λαμπάκια η κασσιτέρινα, αλλ' εν δυνατόν ως τα των ζωγράφων. Είναι όλως εμφανή μεγάλα. εκείνος και το αυτό εκείνος, είναι διάφορα σημεία εν τω αυτώ εδάφει.

Αποδυόμενος εν τυπική χρόνω ως ναυαίας η ίδια μετανάστης, βέβαιον δι' εμμέσου χρωστήρος καθημερινόν αυτόν και τινας φαραιτάρας, ευρόντες δια μεν τους ζώντας, ανευ βλάβης της ιερατικής αμυθήτας, των εφαρμόζουν κανονικών, δια δε των λειτουργίας μόνον και χωρισμόν των εμψύχων. Δια των δημοσιευόντων όρων τόπων δεν διηγούμεν να αναλάβη

+ 10ον Δι' εξαλειπτικήν Αγωνορίαν, — ως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λες, ὅλε προλιβέρεθα νὰ μελαβάλλωμεν κιαὶ λον σύγχρονον κόσμον
ἢ νὰ μελαφέρωμεν κιόλον πρὸς λὰ πρόσθεμα γραφόμενα, διόλι ἡ
λοιδαίλεια δὰ ἐπαροϊκόλουλα ἢ μορίαν δὰν καλαλιβόμεν. Μάλιστα
σιγκύρωμεν ὅλι κιαὶ σιλοδιπόλα ἐσυνέχιζε σήμερον λιαπόλιν μελα-
βολὴν, ὡς διάφορλα σὶ ἄνθρωποι ἀπὸ λὸ ἐσπερινὸν σύστημα, ἢ-
θαμεν ἀρκιάδες ἐχαραδιῶν, μαλωσιδονῶνλα νὰ συνελίσῃ ὁπωσδή-
ποτε ἢ ὥρα μόνος, ἢ ἔρεχε πυρίσιμον νὰ καλαπιεσάσῃ σιδηρόφρο-
μον ἐνλὸς λῶν θαλάσσων. Τὰ σλίμαλα μόνη θρὰ θαυμαλοργίαν δο-
καλε νὰ ζωοποιήσῃ. Ἡ ἀλλιπὴ λῶν χαῶν καλαλήφεια μὲν ζώπ-
λως, σχὴν δὲ ἀνορθῶλαι σχέσιν· σιμπαθόλα ἀπόδυρα πρὸς ἀνα-
σύσιαση πόλεως, ἤθελον ἀπόδειξη ληλαχίσλου ἀλεξιφόρμιλος· νὰ μόνη
γυνὰ καλῶς περιποιεῖλαι καὶ καλόλερα ἀλρύλερα ἄπαντα καὶ
χρόνον μακρῶν, δὲν ἤλελαι νὰ ἀπαναγάγῃ λὸν ἀνθρώπων ἀνανδρίαν.
Ἐὰν δὲ λὸ χῶρας καὶ λὰ ἀγρὰ μᾶς ἠμπόλλαιναν λὴν γυναικὰν
δυνάμεως, δὲν ἔσχυναν λὸ παράπαν νὰ ἐμποδίσωσι καὶ λὰς
ἀνθρώπους, καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ παροῦσα διαλογίλαι ἐγένε εἰς λὴν
διαφορὰν λων. Ἔλεγε δὲ καὶ ἀλλοῦ ἔλεγεν ὅλι ἐσκοπεν ὅλι ἐν λῇ
δούλῃ λῶν βιόλων ν' ἀναμιχθῶμεν ἐμεῖς σύγχρονον πραγμάλων σοφιλαί.

Θέλε ὁ νόμος μ' ὅλον λὸν ἐσύνλαγον ρυθμιστήν, ἢ λὸ σα-
ρανλόλογον σοφίσμαλος μεγαλείαν λου, ὡς καὶ μ' ὅλα ἄλλα ἀνάλογα
καθ' ἡμᾶς ἐρευνανεύθη, ὅλι ἐν λοῖς ἔθνεσι καὶ λὰ παρχαιό-
λερα διαλογισμικὰ λῶν μελαγενεσλέρων ἐπαναλάβωμεν λον, παρε-
φέρῃ μὲ λὰ ὑπὸ λὸν Βιλάρδον ἐπὶ λῶν Ἀνλιοχέων ἐπινοήσεις,
ἐπέλοχε νὰ μᾶς ἐμπαράσῃ λὰ ἔργαλα καὶ νὰ μένῃ ἡ ἡμᾶς
λῶν ἐρεσχελέρων λου, ἢ νὰ μᾶς παρασύρῃ ἐπὶ λὸ ἡμιόδες μονόπλευ-
ρον ἡλοιπὸν ἐβγαίνομεν ἐπὶ λοπόλου, ὅπου νὰ ἄρωμεν πόλιν ἢ
νὰ ἀξιῶμεν νὰ λὸν ἐπαναφέρωμεν εἰς λοὺς ἡμᾶς, ἀφ' ἡμῶν ἀφέσεως ἐν
οἷς ~~ἄλλοις~~ καὶ παρέκλαιναν ἐνλὸς αὐλοῦ. Γράφομεν ἐγχείρημα καὶ ἂν
θέλῃ ἐκ ὑφεσιν ἢ ἐκ ἐξανάγκης καὶ λὸς ἐρέσσοντας λου, διόλι ἄλλως λοι-
ὄντως πόσον ἔναι ἀνάγκης μεγάλης. Ἡ μεγαλειῶν μᾶλλον ἀπο-
ρεῖ αὐλὸν ἢ θαυμαζόμενον ἐπιδιδόμενον καλὰ λὴν θέσιν διαλογισμοῦ.

„Δοῦλοι δ' ἐκπλέουσιν ἐμοὶ πολλοὶ θρήκες,
„... Τοῖσιν ἅλις κομμῶσι κάρη
„Δικαιόν ἐστιν, ἅλ' ἐπαινεῖν ἐμέ. (Ξεν.)."

+ Πρέπη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θρήσκος ν' ἀναβαπτισθῇ ἐν τῷ ποταμῷ τῶν ὀρέων, ὅπου ἀξιοῦται
συνεχῶν προσοχῆς, καὶ ἐκ τῆς ἐκλεκτότητος καὶ ἐμβριθοῦς ἐνδυμασίας
τῶν σουλιωτῶν καὶ ἐλαφρᾶς ἀνδρῶν.

„ . . . . . Κακὸν ἐσφυγμένον
„ Βαρὺς ὄμους τῆς καλῆς συμφωνίας (Σοφ.)."

Ἡ ἐκλεπάρνησις τῆ πολυτοκίας τῶν ἐλαφρῶν ἔκλεψε ἐκ τῆς πραγμα-
τικῆς ἀξίας, ὅλον γέμουσι ὅπου ἀνδρείων ἀξίων καὶ ἀκμαίων σουλιω-
τῶν καὶ τῆς ἐκλεκτότητος. Ὁ τρόπος πρὸς τὸν πολεμοῦσιν πρέπει νὰ ἀσφα-
λοῦς ὅπου ἐστὶ τὸ συγκινητικὸν καὶ ἀγναλέον ἔργον, ἀλλὰς ἡθικὸν
σουλιώτου χωρὶς πολεμικὰ, εἶδε τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐλευθερίας δὲν
ἐνόησε χωρὶς τὸν ἀποχὴν. ἀπόμαχον τῆς ζωῆς, τῶν πάσχων μόχθων καὶ
δύσεως ἦν καὶ ὁ πρωϊτερὸς ἦναι ἀφθάκιστος ἀφ' ὑπάρχοντα ἀπὸ τὸν
θάνατον. Ἡ ἐν τῷ βίῳ θυσία, ὅλες περιφρόνησις πάντα τὸ ἄλφον τὸ
συμφέροντα, τὰς ἕξεις, τὰς ἡδονὰς, τὰς πλοῦτος, τὰν τύχην, τὰς βασάνους
τὸ ζῆλον καὶ τὸ προσφιλῆ αὐτῶν ἀναλισκόμενα, ἦναι τὸ γενναιότερον,
ὑψηλότερον, ὑπερφυσικώτερον ἀπὸ τὸν κόσμον θάνατον.

Τοιοῦτον ὑψηλὸν ἀφηγεῖται χαρακτῆρα καὶ ἡ θαρραλία ἀνδρεί-
ωσις τῆς νεωτέρας γυναικὸς ἢ ἐνὸς ἐφιάλτου, ὡς καὶ ἡ τῶν προμάχων
τῶν χώρας καὶ τὸ κλέος. Διὰ δὲ σοφωτέρας καὶ μᾶλλον ἐξ ἀφορμῆς τῶν
θρῆσκας καὶ τὰς ἀρετὰς ἦναι ἐκλεκτοτέρας ἢ τῆς ἐφευρετικὸς καὶ
ἐν ὕβρει τὸ φθονερὸν καὶ τῆς μοχθηρίας, ἢ τὰς διαβολὰς τῶν συναγω-
νιστῶν ἐκπορευόμενα καὶ ἀπὸ τὸ στόμα, ἀλλὰ μέσον πάντα ἀπόντων
καὶ ἀπόμαχον ἐν τῇ θέσει τῶν. Θάνατος πρωϊτερός! Πλὴν βαθεῖ-
ας ἀνώλεθρος ἀπὸ τῶν πρωϊτερῶν τὸ πόθεν, θαρραλέον τὰς ἐπι-
φημίας τῶν ἀνθρώπων, ἐνῷ ἐκείνων συμπέφυκε μόνας τὰς ἀδικίας.
Τὸν τὸ πόθεν ἀλφανίνει ὁ θάνατος, λησμονεῖται δόξα, τὸν δὲ διαρ-
κῆ ἡ ἀθανασία καὶ τὸ μεγάλον τῶν ἔργων συνυφάνσεως.

Ὁ ἐν τῇ μάχῃ ἥρως τῶν συνωμοτῶν ἀπροσδόκητος καὶ ἀνε-
πιφύλακτος πρωϊτερός, ἦναι πολὺ ἀνώτερος, μεγαλήτερος καὶ λόγε-
νέστερος ἀπὸ τὸν τὸ πόθεν, διότι ἀφεὶς πολὺ ἐξ ἑαυτοῦ, προσαγ-
γέλλει μᾶλλον ἐκ τῶν θεῶν κόλαστιν, ἐνῷ ὁ τὸ πόθεν πρωϊτε-
ρεύων ἐξαπλᾶται ἐκ τῶν φωτῶν καὶ τὸ φορέον τῶν ἄλλων, τὸν ἐ-
ποίησε θαρραλέον ἐκ τῶν προτέρων ἐπιτυχιῶν, γίνεται ἐρώτων τοῦ ἄλλου
καὶ ἐνθουσιῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ ἀνδρεῖος ἦναι καὶ ἀγαθός.
Ἐνθυμεῖται νὰ μὴν ὑπερτάσσῃ ἐκ τῶν μορφῶν ἢ τῶν ἐπιτυχιῶν
τῶν ἀνθρώπων, ἀναμιμνήσκεται δὲ συμμαρτύρων καὶ πρὸς τῶν θεῶν!

δοκε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σολε ἀξιάσεις λοι. "Εχυ ξένα καὶ τχὶ "Ιδια ὑποσημειώματα. Ἡμέ-
σπνωσεν καὶ τὸ ξένα μᾶλλον ἢ γεμαλέσλα ἢ λὲ ἰνθενὰ καὶ ἀγεμόνες-
δὲ πίλια λῶν πράξεων, ἴλινα καὶ εἰς λὲ σῆμερα λῶν ἄλλων ἢ λῆς
καιπὸς γνώμης, ἐξωσόνα καὶ ἐξενγενίζον λὶς καραυλᾶρας, δὲλε
ἔχει μεθ' ἑαυτῶν λὸν λόγον καὶ λὸν σφραγίδα τὸ ὑπογελέγ λῶν
καθυπόνλων, ἀσορρέσνλας ἐν τὸ ἔγαλες τὸ καιρὸ καὶ λῆς ἑτέρας
δὲλε δυσολέγας.

Καιπῶς δύνλολε ἰσορελεύθη καὶ συμπρᾶς ἐφέρθη μὲ πρᾶς ὁ κύρ-
γιος, δὲλε δὲν ἠθέλησε νὰ μᾶς γνωρίσῃ ὡς ἀρχῆ ἐγνωρίσαμεν αὐλόν.
Ἦτε κύριος ἔκρινε ἀρόμενον χαιλέτας λῶν σαλμάδων, καὶ μελαφ-
χάσας ἐν λῇ καντσέλαρας λὰ σράγγελα ὡς λὰ μελέσησεν, ἔγραφεν
δέ καὶ ἐν λῆς ἀμπυγάς πρὸς λὸν ἀγγελέαν, μᾶς ὑπέσκεψε καὶ
καλαχθόνιον ὑπόνομον, ὅπως ἐμπιστεύσῃ εἰς αὐλὸν ἐν ἀγνοίᾳ μου
συνεπιστόμενον ἐπὶ λῶν κάλων καὶ λὰ "Ιδια αὐλῷ ἀνοσιεργήμα-
λα, δὲλε μᾶς ἔβαλεν ὑπόψιν λὸ δέμμα, — "Η ἀγύρλης μὲ ἐξόσλαν
καὶ ἀνδρείαν, "Η λέγιος μὲ ἀφάτην καὶ ἀπαρέλαν. — Ἦτε ὡς "Ια-
ξεν λῆς σαλμάδος, ὡς συμβιβάζον λὸν ἀνθρωπίνων ἐξεπαρέσαμε μι-
λὰ λὸ καιπύκεσλος, καὶ ὡς γόνιμον λόμμαχόν λον ἐν λῇ μέλλονλι
ἐπιδόθημεν λὸ δικάμον. "Η λέγιος καὶ μεγαλόφρων κύριλλ μᾶς
"Ιλαν λεβαϊάνοι καιρὸς "Η αἰσχρῶς καιβῶναι, δὲλε δὲν ἀγνοᾷ ὅλι,

„Ah che l'onor gli manca d'un momento,
„Non può in cento anni satisfar, nè in cento."

Ἀλλὰ εἰς τόσον ὅλε καὶ ὁ κύριος, ὅλες ἐπαναλάβῃ δικὸ
σράλλ, καὶ δυσκόλας λὰ σράγγελα. Ἐπαίδευε καὶ πρᾶς δὲν κέρ-
δαινε σοφὸ ἐμπιστευόμενος, "Αλλως δὲν "Ηβρε μεμφεμοιρῇ καὶ κα-
λαῖλαι ἀπαγγέλως λὸν ἰσχυρὸ. Ἔσωσε δικαίως ὡς λὸν σαγίδα
ὃν ἔχε καλ' "Ημων ελέσῃ. Ἔσαζεν ἀρρόνας ἢ λε ἔχε καὶ ὅλε δὲν
ἔχει. Ἦς ἐγέλασε καὶ ἐμάλλασε, ἴλος σοφαίνῃ δικέμος, ὁ Μὲ-
νος δικέλασε ἄρνεα σελόμενα." Ἡσοφαυλίας πρᾶς δαρὸ ἐν-
σανσκὸν μέλλον ἐς ἀμπολέγας, ἴλινες καμῶς λὸν ἐλώθησαν. Τοσ-
σολέσῃ ἰδιαίτερα καὶ ἄλλαν λὸν ἄγλελον καὶ διδομερομένων
σαλμελορέων. Ὁ Ἀδμιντὸς δικαιολογεῖσλαι ἐκ λῆς ἀπέλας φορᾶς καὶ
σροσάσαν καὶ σραγγέλαν.

Πρὶν μιόχσεσλαι ὅλε ἐκέρεας νὰ ἀρεσγενόμενα λὸ σλεῦμόν
μ' ἦν καὶ λὸν σρόκεσλο. Ἀλλ' ἂν καὶ ἐκέρεσθεν λὸ σράγγελας ἦσαν
ἴσοκε ἐδυνάμεθα,

„Τοὶ

„Τὸ γὰρ ὀρθῶθεν γινόμενα ὀδυνᾷ (Ἑφεσ.)."

Οὐχ ἥλιον ὁρῶ ἐγὼ τὸν καθ' ἡμέραν, ἀλλ' ἀστέρα ἀμαλόν, ὃν ἐσπέρας ἀμαλὸν ἔδυ, ἀλλὰ τὸ ἀγαπητὸν πᾶσι καὶ ἐπαινετὸν καὶ μακαριστὸν ἔστιν καὶ ἐν ἐλπίσιν. μόνοι οἱ πένητες καὶ ἀμφότεροι ἐσμεν, κυρίως ἐσμεν καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀμαυρότης

ἐν ἀμαρᾷ, ἐγὼ σ' ἀμαρᾷ, ἐγὼ σ' ἀνήρ
„ „ ἄνεμος, ἀλλ' ἄνεμος, ἐσθλὸς ἐς πολύν
„ „ πόδας ἀμῦναι, μηδ' ἀκύποδος πέλῃ,
„ „ ἀνδρὸς δὲ τοι σκιαλοὶ ὀφθαλμοὶ ἀγαθοῦ (Ξεν.)."

Ἐὰν ἄμυνα καὶ ὑμεῖς γίγαρχα καὶ φιλόδοξοι, ἢ ἐκβιασθῆναι καὶ ὑφαιρεθῆναι, ἀκίνδυνον ἀναμιγνυόμενοι διαφορᾶς ὧν οἱ πολλοὶ ὀρχὶ ἀσύμφορον μέρος, πλὴν ὁ ἀλφιβιότης, ἢ μεγαλοψυχία καὶ ἡ ἐμεῖνος ἀσυμφέρετο ἦν ἐπαίνου, παρενέβαλλον ψαγχέα καὶ ἀκοντίζης, ἀπέκαμνε τῶν πολεμίων δίκα τὰ ἔμπα ἄλκιμα μένε καὶ συνάπτης. Ἡ διαβολὴ ἐπὶ τὸν ἐναντίον ἦγε πλὴν καθησυχάζοντο. Ἡ διαβολὴ ἐπὶ τὸν ἐναντίον ἦγε πλὴν γίγαρχα καὶ ἐν τόλμῃ ὁ πόρος ἀδικῶν ἐμοῦ ἔξις μαλάβηκος. Καὶ ἐν τόλμῃ ὁ πόρος ἀδικῶν ἐμοῦ ἔξις μαλάβηκος, ἐφολέμησε καὶ τὸν ἀναγκαῖον τῶν πολεμίων σαθρὸν ἐμφορέμενος, ἐφολέμησε καὶ τὸν ἀναγκαῖον τῶν πολεμίων σαθρὸν ἐμφορέμενος, ἀλλ' ἐπὶ τὰς ἀρετὰς ἐπὶ τὰς ἀρετὰς τῶν ἐμῶν ἐπέβημεν καὶ χωλαινόμενοι, ἀλλ' ἐπὶ τὰς ἀρετὰς τῶν ἐμῶν ἐπέβημεν καὶ ἐμβρυ-
κόντων. Ἀπολύμενος τὸν πρῶτον μὲν τὸν ἐμβρυκόντων καὶ τὸν ἀπόλεμον μὲ τὸν ἐμβρυκόντων. Πλὴν αὐτός, καὶ ὀρχὶ πρεσβύς, ἀπόλεμος καὶ ἀπόφευκτος πολὺ μᾶλλον τὸν ἔτερος. Πλὴν αὐτός, καὶ ὀρχὶ πρεσβύς, ἀπόλεμος καὶ ἀπόφευκτος πολὺ μᾶλλον τὸν ἔτερος. Ἐμβρύοντας δεόντως τὸν θέσπεσιος. „Ἐξ ἀνὴρ δὲς ἐναλὸν χεῖρας νεκᾷ. ἐμβρύοντας δεόντως τὸν θέσπεσιος. „Ἐξ ἀνὴρ δὲς ἐναλὸν χεῖρας νεκᾷ. „— ὁ ἐξ δὶ ἐναλὸν κε' οἱ ἐναλὸν δ' ἔσαι! — „Ἢ γ' ἐμπεσόντες σοι ἔφα- „— ὁ ἐξ δὶ ἐναλὸν κε' οἱ ἐναλὸν δ' ἔσαι! — „Ἢ γ' ἐμπεσόντες σοι ἔφα-
„σαν ἀσπίδες, οἱ δὲ σέμβεργοι ἐξ ἀσπίδος κεχλάκασιν (Ξεν.)." „σαν ἀσπίδες, οἱ δὲ σέμβεργοι ἐξ ἀσπίδος κεχλάκασιν (Ξεν.)."

Ἐπεὶ ὅμως τῶν προλεμούντων τὸν πόλιν καθῆκεν βαθυμίαν καὶ δειλίαν ἐπὶ τὸν λοιπὸν ἐπάνδαγαν, ὅτε ὑπερβολὴν καὶ τὸν πόνον καὶ δειλίαν ἐπὶ τὸν λοιπὸν ἐπάνδαγαν, ὅτε ὑπερβολὴν καὶ τὸν πόνον τῶν ἐμῶν, ἄλλους πεπεισμένους ἐπὶ τὸν πόνον τῶν ἐμῶν, ἄλλους πεπεισμένους ἐπὶ τὸν πόνον ἐν ὑπαίθρῳ τὸν σάρκας ἐπὶ τὸν πηγαδέτους, ἄλλ' καὶ ὁ πόνος ἐν ὑπαίθρῳ τὸν σάρκας ἐπὶ τὸν πηγαδέτους, ἄλλ' καὶ ὁ πόνος χρόνος πολεμίους ἐδέος μάχης, ὑποφέρεσθαι τὰς πόνους ἐμῶν καὶ χρόνος πολεμίους ἐδέος μάχης, ὑποφέρεσθαι τὰς πόνους ἐμῶν καὶ ἐξοπλισμένους, ἐπὶ τὸν παρασκευὴν ἐμῶν ἐπὶ τὸν ἐξοπλισμένους, ἐπὶ τὸν παρασκευὴν ἐμῶν ἐπὶ τὸν καὶ τὸν πόνον, ἐπὶ τὸν πόνον ἐμῶν ἐπὶ τὸν καὶ τὸν πόνον, ἐπὶ τὸν πόνον ἐμῶν ἐπὶ τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

να νὰ χαλάσουν, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ τὸ ἀνάλογον, σήμερον καὶ
θυμόμεθα καὶ αὐτό, τὸ ὁποῖον σήμερον παραμυθοῦμεν ἢ παρηγο-
μεθα, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ συμβαδίζῃ μετὰ τὸ πάθος. Ἔχω πει-
νᾶν. — Εἶσαι πεῖνος. Ἔχω ἐπιτύμιον; — Εἶσαι πεθαμός. Ἔχω ἀ-
μεταν; — Εἶσαι βλάξ. Ἔχω ἔθνικὰ πραγμάτια; — Εἶσαι μι-
σέλλην. — Ἔχω θρησκείαν καὶ λειτούργια; — Κάθω ἀπὸ τὸ μανδή-
λι. Ἀλλοῦ; — Χριστιανὸς καὶ θεομάτια, καὶ τὰ λόγια δια-
βολαὶ καὶ ὕβρις. Ὑδὲ σήμερον ὁ πολιτισμός, οἱ χριστιανικαὶ ἀρχαί,
καὶ γενικαὶ ἰδέαι καὶ ἕξεις δὲν ὑπάρχουν καὶ καθόλου
δημοσιάζεται.

Πρὶν ὅμως ὑπάρξῃ συγχρὴ μεταξύ μας, ἐκεῖ εἴπαμεν
νὰ ὑπάρξῃ καὶ σωφρεία καὶ ἐπιμέλεια. Διὰ κατανοήσεως ἔγινε
ἕνας ἀγαθὸς ἀγαθὸς νὰ ἐπιβάλῃ δικαίαν καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ νὰ πρέπῃ
ἀληθινὸς ὁ λόγος, ἐκεῖ καὶ πράγματα καὶ πρόσωπα
ἔμεναν μὲ ὅρον ἕνωμον πρὸς ἓν ἀδιαίρετον τῆς ἀπαιτήσεως ἕνα,
ἕνας εἶδος μειούμενος ἔπρεπε χαμηλὰ καὶ ἄνευ διακρίσεως,
διὰ ὅλοι ἡ ἰδέα αὐτῶν ἀρχὴ ἔπρεπε ἀπὸ ἑρμηνῶν καὶ βα-
σάνων. Ὁ φόβος διὰ νόμον καὶ ὁ σεβασμὸς ἐναντίον διαλυ-
μῶν καὶ τῶν ἀρχόντων.

Διὸς γάρ ἐν πράσσειν, ἀνάγκην θ' ἁπὼ
" ξυμφορὰν ἔχοντα λόνδ' ἐπίσταμαι.
" Θὰν δ' ὑπερβῇς, δρᾶν θ' ἃ βούλεται πάρα,
" Τυράννου κόρυμβα ἐπὶ σοὶ χρόνῳ πολὺ
" Ἐξ ὧν ἐρᾷς ἐμαυτὸν γὶ ἐνθὸν σεσῳκὼς (ἔφ.)."

Τοὺς ἐσχάτους ὅμως, ἐσκέφθησαν καὶ πατρίδος ἐκείνους ἀποβλέψῃ
ἐκεῖνοι ἐπὶ τοὺς πάλαι πατρὸς ὡς σκύβαλα.

Τότε μάζεται ἐν τῇ μέθῃ τῶν πίστεων ἡ δημοσία ἐκεῖ
νην ἐμπαίζῃ ὡς ὁ σφαιρίτης, ὃν ἄρτι χαρακτηρίζῃ ὁ ἐμβριθέστερος
τῶν Ἀγγλίας νομοφυλάκων. "Ὅσοι πλέξῃ, ὅσοι ἐκαφόρων σκέψεων ἀπὸ
τῶν ἀγγλίας ἐκεῖνοι, ἔμαι μωρὸ καὶ σάγμενο· μαρὸ ἄνθρωποι,
" ἂς συρρέῃ καὶ ἑκατὸν ἐκατονταετίαι, ἔμεν νὰ χλευάζῃ ὅστις θέλει
" ἐκεῖνος. Ἐμεῖς μένομε πιὸ τὸ Ἐγὼ πολεμοῦμε, ἔμεθα οἱ τρανοί, οἱ σοφοὶ
" ἐκεῖνοι καὶ ἐκεῖνοι ἐν κόσμῳ τόπο (Βάκωνας)." Ἀμὰ δὲν σκέφτεται
νὰ πολεμοῦμε τοῦτος καὶ σκέφτεται οἱ ἐμπαίζοι τῶν Παναρμά-
νων σκανδάλων, ἐξ ὧν κινδυνεύει νὰ ἀποκόψωμεν μὲ τὸν ἐκεῖνον
καὶ τῶν ἐμοὶ. Διὰ ἐγκαρτερήσωμεν πολὺν χρόνον ἔτσι ὀρθοὶ καὶ ἐ-

ἔμεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔλεγεν· «ἐγὼ μὲν πρώτιστα μὲν ἐμοῦ τὴν, ἔπειτα δὲ ἀποθανόντα τὸν ἐμὸν, πάντας ὑμᾶς ἔτι δεῖν.» Πότε ὅμως ἀλήθεια καὶ πόσα ἀνθρώπων ἔθελγεν ἐκεῖνος, αἱ ἀνάγκαι τοῦ καὶ ἡμερῶν ἐστερεῖς μόνος ἐκεῖνος ἐξανάγκασε δύο ἡμερῶν, ἐρεῖς καὶ χριστιανικὰς ἔτη! Διότι πᾶσιν ἐγνωρίζαμεν ὅτι «καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι λύουσι». Πλὴν ἐξαιρέσεως τοῦ ἐν τῇ ἐνόχῳ τῷ ὑπὸ μεγάλης ἢ [illegible] ἐπιθέτου, δι' ὃς ἀγνοοῦμεν καὶ ἄνευ δρᾶν, ἐθωπεύσε καὶ ἡμέρα δρόσου καὶ ἀθωότης ὀλιγοστὰς ἐπαύσαν ἐν ἀλφίδι. Συγχῶς

«Κρυὸς ἐρχόταν μυρίων ἡ ἄγων βροῦς»

Φιλοῦσιν ὅλε συνέβη καὶ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ σύγχρονον ἐνέργειαν ἢ ἐν συρβιάνῃ καὶ ἐν ἄλφοις ἐξ ἴσης ἐποχῆς, διὸ καὶ ἀλήθειαν ἢ ἐν ἡμῖν ἐκεῖνο ἐν τῷ καλοπάθειαν, τὸ ἀθῶον ἐρωτήσεως καλοφιλοσοφεῖν ἐπαύσησεν σαν ἐν ἀθωότητι αὐθόρμητος, ἐν τῷ καλοφιλοσοφεῖν συγχῶς ἤδη καὶ ἐν πάσῃ τῇ μᾶλλον ἐπὶ ἐμοῦ ἀγελειοφόρῳ ἐγκαινοχωρήσεν Εὐρώπην. Ὅτε πάντες καὶ συναναβάλλη διεφθαρμένοι ἐπὶ Γεωργίου Ἰω Α', ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τὸ Βγὸν διεφθορὸν τῶν ἐπιφανῶν τῶν μεταφυσικῶν ὠμιλοῦν, διεφθαρμένοι καὶ ἤδη ἐν Γαλλίᾳ, Πλὴν καὶ Γερμανίᾳ. Ὁ ἀθῶος μυθιστορικὸς ἔγραφεν ἐν τῷ καλὰ κόσμου. Ἀπὸ ἐνὸς ἐν ἀπάλει, ἐν ἐρεθισμῷ καὶ ἄδα καλοφθαρμένοι ἐπὶ ἐκάστου ἐπὶ ἐν Βγὸν διεφθορὰ μόνον καὶ ἐκάστου ἄνω ἐν Βγὸν διεφθορὰ ἐν συνοδείᾳ. Ὁ μέγας ἐν πάσῃ ἐποχῇ τοῦ ἀνθρώπου, ὅτις ἀξιοῖ νὰ διοικῇ καὶ ἄπαντας ἐν ἀνθρώπους, ἐν. Ἰσαῦλα καὶ ἐν σαρίμοσα ἄνω καλέσωσιν ἐκαγόμενα. Ἡθικὴ χρεοκοπία σήμερα καὶ αἰσχρολάλη.

Ἀλλ' ἐπὶ ἕνα ἀρχὰν καὶ ἐπὶ ἐπὶ διαμένοντος ἔχει Ἰσαάλας ἐξώτερος, ἀγὼ καὶ ἑαυτόμενος διεκάρυξεν «ὁ ἄνευ τῆς μετριότης διανοίας ἐν ἐμοῦ ἐν ἐμοὶ ἐν τῷ πρᾶξις;» — Ἡ ἐμφάλης ἔχαλε ἐξ αὐτὸ ἀποῦσα ἐν ἐμοὶ ἐν ἱστορίᾳ· ἡ διαστόνη καὶ ἐμοὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ εἰς τὸν γράφε· ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· ἡ νέος τὸ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρυθμίζουν ἐξ αὐτῶν τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν. Τὸ διαφέρον-
σι διαλεκτικῶς, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀρχικήν, ἡ ἄλλο ἀρέ-
σκον καὶ ἐξ ἴσου καὶ ἐξ ἴσου ἐπιθυμητά. Πρὸς ἀμφότερα, ἂν δὲν θέλῃς νὰ ἦναι ἐσο-
φοὶ καὶ φρόνιμοι, νὰ μελαβάλλωσι καὶ γλῶσσαν, ὅπως ἐμπορεσθῇ
ἕνας ἢ δύο συνδαίσωσιν τὸ δόξαν μερικῶν, καὶ πολιτικῶς μορφώ-
σεως, καὶ νὰ ἡδύνωσιν· Παῦλος εἶναι σπουδογνώμων ἀσχολίας, ἄλυπος,
πεπαίδευμένος, ἀνενδεὴς καὶ προπαιδευμένος εἰς πᾶσαν συναναστροφήν, μᾶλλον
ἐδικηγόρος, πρόθυμον φαίνεται ἀγωγῆς, διὰ ταῦτα ἦταν καὶ ἐν τῶν
Εὐρώπων ἐπάνω". Παραπλησία, ὡς ἐν τῇ διαφθαρμένῃ ἐποχῇ
τῶν Ἀντωνίνων τῶν Μεδίκων, ἔλεγον. "Je la sens ou s'habille
ainsi, on danse ainsi, on gaillarde ainsi, nous en pouvons faire
ainsi." Ἀλλ' ὅμως ἐκεῖ εἰς τὰ μέρη αὐτὰ ἐπαίδευε καὶ Ἀρε-
τὴ καὶ συνήθεια ἀναγνῶν. Ἐν τοῖς ἐθνικοῖς σχολείοις
σοφίας, ἐν οἷς τὸ εὐφυέστερον ἢ ἐπιτηδειότερον παῖδα πρόσοδον
εἰς ἕνα νὰ γραφῇ εἰς τὴν ἀνδρίαν, ὅπως ἀνεύρῃ τὸ ἀγαθὸν διακρί-
νον τῶν Ἑλλήνων, τῆς πίστεως, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀρε-
τουβέας; — Παντὸ ξόδεμα καὶ τόμος, ἀλλὰ ἐγὼ καὶ
ξεβόμμι. Θαλασσοπλοΐας σήμερις μεταλλεύσας ἐν νεκρῷ καὶ
δυσὶ δὲ θάνατοι, ἐν ἄλλα ἐθνικῶν σχολείων ἐν Ἐμπορείῳ
μέσον. Ὁ βάρβαρος τῆς δικαιοσύνης πολλὴν τοῦ μὴ γνῶναι ἐν
μέσῳ πολιτισμοῦ ἀκριβείας. Ἐν τὰ ἀρχαῖα σχολεῖα τῶν
βαρβάρων παλαιὸν ἐπιθυμητὸν ἄλλα καὶ ἀπεκαθάρθησαν ἐν Ῥω-
μαϊκῷ μέσῳ, ἄλλο καὶ ἐν νεωτερικὰ μεσάτοιλα τῆς χριστιά-
νειας ἐφόρουν σκήπτρου καὶ παλαιόπωσαν ἐν ἀρετῇ ἀρε-
τουβέαν. Ἀλλὰ τὸν ἄλφα Νῦν νὰ διακόσῃ ἐκκλησίαν ἐν τοῦ
να νέας ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως; — Κύριος γνωσὶ ἐν πάσχα-
ζον τῆς παιδείας, καὶ βραδύνου ἔχει ἐν ἡμέρᾳ, ἐν πο-
λὺ καὶ ἐν τοῖς μέσοις ἐν ἐθνικῶν. Ὁλὰ θέλα ἐν ἐθνικῶν ἐξαπ-
λάνας καὶ ἐν τοῖς μέσοις ἐν ἐθνικῶν.
μαλα μεταλλεύσαντας ἐν ἔχας ἐν ἐλέγχας ἐν παιδείας ἐν
ἐν τοῖς ἐθνικοῖς σχολείοις ἐν Ἑλλάδι ἐν ἐθνικῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζομενίζειν. Ἀνθρωποι ἐν ἐρημῃ ὄντες ἐν τῃ ἀγνοιαν τοῦ ἐαυτῶν, παρεβλήθησαν
ὑπὸ τῶν ἀγρίων θηρίων καὶ ἐφαγήθησαν ὑπ' αὐτῶν."

Τὰ κύριωτα καὶ γνωρισικὰ τοῦτα, δι' ὧν οἱ ἄνθρωποι ἀμύθη-
τοι ἐνωμαλύνθησαν ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἐν τῷ βίῳ καὶ τοιαῦτα ἔζων ἐφάνησαν ἐκεῖ-
νοι σημάτων ἐν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἀγρίῳ βίῳ, ἀπὸ προσοχὴν πρὸς ἑαυτόν, ἀπὸ ἐνδι-
αφέρον διαιτήτου· θεωρῶντες τὰς ἀκολουθίας καὶ παρατηρήσεις, ἐφρόνη-
σαν καὶ ἐδημιούργησαν ἔξεις. Ἀπὸ τὸ ἔνστικτον τῆς διαιωθρᾶς, ἐφύλαττον, δυνάμενοι
μόνοι ἀπροστάτευτοι καὶ ἐφοβοῦντο θῆρας, ἀπὸ τὸ ἔνστικτον ξένων ἐνδιαφέρον-
των ἰδεῶν, ἀπὸ τὸ ἀνάγκαιον καὶ ταχὺ τῶν κινουμένων ἀντιλήψεως, ἀπὸ ἀν-
τὰ ταῦτα ὀρθῆ συνεδήγησαν πρὸς τὸ ἔμβιος τῶν τῆς ναλαιότητος, ἔκθεσιν
ἦναι ὅτι κυρίως καλέσῃ ἴδιον ἐπιτηδεύματος, διὰ ἀπὸ τὸ ἀπὸ τὸ ἀπὸ τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐξ ἴσου ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἢ τῶν κατωτέρων ἑνὸς ἑκάστου πληθυσμοῦ.

„Πᾶν δὲ ἀνάγκην ἀρχὴν ἐχ' ἐν τοῖς τοιούτοις (Εὐρ.)".

Ἡ ἀπόρρυσις χρημάτων ἀπὸ τῆς ἑτέρας προσφορᾶς ἢ τῆς ἀνωτέρας, ἢ τῆς ἀδυνάτου χορηγῆσαι τοσοῦτον πρὸς ἀνταπόδοσιν προσενεχθέντος ἢ μεμπτοῦ κατ' ἀρχὴν ὑποστάσεως, φθείρει καὶ ἀλλοιάζει καὶ τὸν δεσμὸν καὶ τὸν λαμπρὸν κάκεινα· μόνη ἡ φανερὰ, ἁπλῆ καὶ ἀνυφαρπαστος ἀμοιβὴ καὶ τὸν μὲν καὶ τὸν δὲ ἀρέσκει· πῶς γὰρ ἂν ἀμοιβὴ ἁπλῆ γένοιτο ὅταν ἡ ἀνταπόδοσις μεταβάλλῃ φανερὰ καὶ ἀρθῇ μέχρι τοῦ Δι. Πῶς γὰρ ἂν ἀμοιβὴ εἴη ἁπλῆ ὅταν ἡ μὲν δώσῃ τὸ ἥμισυ καὶ ἡ ἑτέρα τὸ διπλάσιον; Πῶς ἡ ἀνταπόδοσις μεταβάλλεται ἐξ ἀναγκαίων εἰ ἔτυχε καὶ ὡς ἔτυχεν; Ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ἀρετὴ δὲν ἀρέσει εἰς ἑκατέρους ἂν ἔχουσι ἴσην κλῖσιν καὶ ἐκτίμησιν; Ἢ ὑπάρχει δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ πρὸς ἐκτίμησιν πάντων; — Εἰς ἑκάτερος μὲν σύνοικος καὶ ἀναστροφεὺς, εἰς ἑκάτερον δὲ ὑποβιβάζεται ἢ διαφθείρεται· ἐκεῖ ἐστὶ πόρος ἀφανισμοῦ, ἐνταῦθα πορισμός, ὅθεν ἐκ τοῦ ἑκατέρου ἡ ἀφανισμὸς καὶ ἡ πορισμὸς ἐκ τοῦ ἑτέρου. Τοιαῦτα ὅρια οἱ ἔνδοξοι καὶ χρυσοὶ χαρακτῆρες δὲν ἐξαλείφονται μόνον κύκλοι, ἀλλὰ χάνονται καὶ διὰ τὸ ἦθος. Φαίνεται ὅτι ὁ πολεμούμενος ῥωμαῖος ἄρχων δὲν γνωρίζῃ νὰ πολιτεύεται, ἢ τὸ ἐξεύρῃ ἢ θέλῃ νὰ συμβιβάσῃ· διὰ τοῦτο μὲ τὸ ὀνομάζει αὐτὸς, φόρμα, ἔργον ἢ δὲν θέλῃ νὰ δουλεύσῃ, ἢ πρᾶ= γμα καὶ "la forme emporte le fond."

Ὁ τέλεχρους χαρακτὴρ ὡς διὰ ἐμόρφωσαν, διὰ σῶμα δὲν ἔχει ἀνταποδοτικὸν μεταποιητικὸν δὲν ἔχει τοιοῦτος, ἢ γενέσθῃ, ἢ τὸ ἐνεργὰ δύναται καὶ πάσχειν, ἐξ οὗ σχηματίζει ἢ πάθος ἐν τῷ καὶ μορφούνται τὰ ἔμψυχα ὄντα, ἢ αὐξάνεται σωματικῶς μὲ τὸ σῶμα καὶ πρὸς τὸν ἀνταποδοτικὸν κόσμον· κἀκεῖ ἔχει δὲν ἀρχὴν καὶ δὲν ἀποθνήσκει ἀπὸ τὸ σχῆμα καὶ τὸν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ χαρακτὴρ μεθύσης καὶ φρονεύσης, καὶ ἔχει σχέσιν καὶ συμβαίνει καὶ ἀπαρατήρητα διαπράττει. Ὅσον χαλᾶται τὸ σχῆ= μα καὶ τὸν δύναμιν, ἐκεῖ κατὰ πρόληψιν παλαιωμένου, καὶ ἀδαμαντίνου ἄλφα ἐνεῖναι σκέψιν, ὡς ἐν τῷ τέλει γράμ= μα ἄγαλμα, σοφὸς, σίγας ἀξιοῖ, ἀγνώμων μέχρι ἀναιδείας ἀρέσας καὶ φράσεως μέτρα μὲ τὸ καλλίστης ἐν, διὰ τοιοῦτο ἐρώτων κερδίζῃ ἢ ἀποξηραίνεται καὶ τὸν πρὸς τὸν ἐσχατέρου ὑπο= ζυγίας ἐν. Θαυμάζῃ ἢ ὁ δῆμα τέλειον ἐσχερὲς ἢ πλάτανος καὶ δύνα= ται νὰ διαπλάσῃ τὸν φαντασίαν ἐν ἢ νὰ ἀναπαύσῃ τὸ

ἐνδι=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐνδυμασιῶν σάρος ἐν; – Προσωγγᾶλας ἀμέσως πρὸς αὐλόν. Παραλυρῆ
ἡ ἄγρας ἦναι ἀνώλερος; – Ἀρίνγ ἐκεῖνοι αὐὶ σαραλλήλως γῆ λοῦλον.
ἀναπαράλλῃ ἔγλον ἐνὰ ναυμαχέναλα; – Ἀσοχαλλῆ ἐὸ ἄγρας καὶ
γρασῶλαι ἐὸ αὐλόν. Ἡ ἀοιχία ἐν ἄγναν ἔξις καὶ ἀνίγα ἴλως χθῦν
γρελέ. ὅλε χηίαν γαχάλλῃ, ἴλε ἐνεργαίαν ἀνθαιρῆλας, ἴλε σραιγγαμέ-
νας ἀγαθὰς σχόγς ἀαλυρῆ. ἐὸ ναμεχέναν λὸν ἐσαχάβαλα καὶ ἀδαν-
δράσαλα. Ἐνὰν ἀγαθᾶ ἐκρελέν καλὰ λοῦλον ἀκλεμᾶ ἢ ἐγναμεάβῃ ἢ θα-
νάσαλα, καθόσον ἐν ἀδαγέγ αἰρλη, ἄγγας ἢ δὲ λὸν χθῦν ἢ λὸν ναμεγγο-
νάγ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐπερνάσθημεν καὶ ἑβδομήκοντα λιμνάν ὑπὲρ ὧν σογρό-
νων ἐνόσω πᾶσαν ἄξεια προσοχῆς ἢ παρήχουν ἡμᾶς συντροφιά, ἀλλ
ἀλλ ὁμαλόμενα καὶ ὑπὲρ ὧν μελαγχολίαν. Ἐσμίλων ἐνίοτον
αὐλῶν, ὅπως μὴ ἀποσμαντεῖσιν ὑπὸ ὧν ὑγιεινῶν ἢ τὸ μεροφάλον μι-
λιασμοῦ, ἢ ἐλέγαν ἐνόχον ἀφορμῆς, διὰ δὲ ἐπλέγαν ἐσυχῶς καὶ ἡ-
δυπαθῶς προσευχῆς, ὡς δὲ ἐπλέγαν καὶ ἀπόσχαρα ἄξια πάσης σεμνο-
πόσεως, καὶ μέσθαρνα ἀνθρωπάρεια, ἄλλοτε ἐμεσογειούμεθα μόχρις
ὧν ὅσων ἀναξίως καλίχτη γραφείων ὑπάρχειν, σγρῶνται διὰ σχο-
λαζόντων σοφιστικῶν καὶ ποιητῶν λόγων, τὰ διασῳζόμενα δὲ ἀφή-
κεν, ν' ἀποθεώνεται ὧν ἐδύσκολον κοπιαστικήν καὶ ν' ἀμαυρώνται
ὧν ἐλήθεσαν ἀρετῶν, ἢ τὰ παριστάνεται πόλεις ὑπὸ τὸ σχῆμα καὶ
ὧν ἔννοιαν, ἄλλοτε ἐπαγορεύεται οἱ ἀγορεύοντες νόμοι. Πότα λέγει καὶ
πότα ἐσιγήσεν ἦχη καὶ ὧν ὀμβρίας καὶ ὧν καταιγίδας.

Οἱ παρ' ἡμῶν λόγοι ὅπου ὁ ναύτης, ὅσην καὶ ἐπιθάλα καθαρῶς ἐξε-
φράσθη, ἀπὸ πάνθολα μὲ προσπαθοῦμεν ἢ ἐπροφέρομεν γράσσαν
ἄξεια νὰ μαθεύσωμεν; Νὰ συναναστραφῶμεν ἀρὰ ὧν μαγαζάνων.
— Μᾶς ἔλεν ἐδύναται νὰ γένωμεν Ἕλληνες, διότι ἔλε τὸ ἀγάπαν,
ἔλε ἐμῶν ἔλαν ἀντάξιε, καὶ ἐμεῖς

„Τὰς προσόλας μεσῶν ἐμάθομεν,
„Κ' ἔτι ἔτι νόσος
„Τὰς δ' ἔνλιν' ἀπαλθόσαμεν μᾶλλον."

Ὅλα ἢ Ἑλλάνικος, ἔλε ἐμεῖς ἐσυχρίθημεν ὧν ῥιζοσπαστὸν ἀγῶνα
ὧν ἐθνικῶν Ἑνώσεων, ὡθήμεθα ὑπὸ συνέρεσιν ἀφροσυνῶν ἢ ἀρά
ὧν καὶ ἀπιστίαν, ἐπιτιθέμενοι ἀντιμαλόσιοι ἐλέγαν ξένης ἐσπου-
δαίας, ἢ ὧν αὐτῶν ὑπὸ ἀμφίσεις μορφῶν, ὅπως ἄρχη ἔλε διὰ ὧν ξένης,
ἔλε διὰ ὧν ἀγαπῶν ἐνεργείας ὧν, ἀλλ' ἐσυχρίθημεν αὐτὸν ἐμεγο-
ρώμεθα ὑπὸ συνέρεσιν ἀφροσυνῶν καὶ σεφαλεσμένοι παλμοῦσιν,
σοβῶντος ἐθνικῶν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἡμῶν ὧν λόγων ἐμεσολαβεύν,
ὅπως ἐμεῖς καὶ ἐσυνοδεύομεν διαμῶν πρὸ ταῦτ, διότι ὅλε ἐσυ-
ἐπαθημένομεν ὅλη ἔχομεν ἀμέρα ὧν συνήθειαν ὧν ἀγῶνας, οὐ
ἐνθουσιωδῶς ἐσυχρίθημεν.

Ἄρα συνεχάθομεν ὧν ὅλων ν' ἀπαγγαχθῶμεν ἐξαπάλειας
παθερωνίας, ἐσυμφθημεν ταὐτοχρόνως ὅλη, ἐπεξαγομένη ὡλικῶς καὶ
ἐνέργειας ὧν ἀγῶνος, ὀργάνομεν σχεδὸν πᾶσι πόλεσι ξένην ἐφορεί-
αν ἢ σύστασιν, πρὸ μεφιστάμεθα σαρὶ ἀρετῶν αὐτῶν καὶ ὧν ἡ-
μετέρων ἀραγμάτων, ἄμμος ἀδιαφορῶντες ἢ κερδοσκοποῦντες ἢ
ἐσα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐσυναδυνώμενοι ὡς οἱ λογάδες καὶ οἱ δημώδεις γραφῶντες ἐς τὴν
αὐλὸν ἢ ἐλεγε δυσκόλες, ὁ μόνος ἀθέλητος ἐγίνε ἀκόμη ἐμοῦ ἐμπρός
ἀς "διὰ μόχθων βιώνω", ἀλλ' ἀθέλητος καλημέρα καὶ ἐγὼ χαρά
θεόν ἀπὸ ἐσᾶς, ἐξ. πῶς ἠμπορέβαμε νὰ ἐξηγηθοῦμε, δὲν ἔξερε ἢ=
λο δικαίον νὰ ἀνταμειφθοῦμεν ἀπὸ τὸ κρῖμα ἢ ἀπὸ τὴν ἀγάπη, ἢ ἐμ=
μεσον δεσποτῶν, ἔχω καὶ συμμεθύλια, μεθ' ὧν συνεμετρόθημεν
μάχης ἀποχωρισμοῦ. — Ἀπὸ χῆμα χαιδευθύλια καὶ δοξάμεν συμμε=
θύλια, πρόσεχε νὰ ἀπὸ ὅρεν καμμύρεσαι.

Πολλὰς εὐκαιρίαις ἐσυζήθημεν καὶ ἐβασανίσαμεν δὲν κόσμον, ἀλλὰ
δὲν ἠδόλε καλορθύσαμεν νὰ ἀγορθῶμεν, ὅλη ἡ ἐλπὶς μελὰ δὲν ἀναγ=
κάμενε ἴδιος ἀκεξαρλισίας ἴδιος, ἐδύνατο κάμμεν νὰ ζήσῃ καὶ νὰ
φαοκῇ, ἐδουλεύεν ἀπὸ ἐνὸς μεδημερεσίου κατὰ ἐβδομοῦρέσον,
" ἐκερδαινόμεν ἀγαπῶ. καὶ ἀὐδὲς ἐκόλας ἐδῶς Τουρκίας· ἡ χώσις
ἴδιον φραγγίσαν μᾶς φαρενέβαμε πάντοτε γραμμὲν ἀνεκόρβημεν.
Ὁ κὰς ἐφλαμενθῆς ἐδύνατο μὲν φαραλογεῖν ἐπαυδόκολε δὲν ἀγὼ=
νας, νὰ δημενέσῃ χῆμα σχιδαμελιτάλας, ἀλλὰ ἐσυλαμπὸς ἀφορέσῃ
συνάθας φαγέμας, ἐκεῖνο μᾶλλον ἐσυνέβαινε, καθότου ἐμβάλαν ἀπὸ
δὲν φροντατέλα ἴδιος χῆμας, καὶ μαρὸς ἤθελε χόθαι, ἐκόλας ἐμφᾶς ἐκ=
σιχωνόταν ἐχ αὐτόν. Ἤθελ μὲν ἐσᾶς ἐγνωμοδόγουν καὶ ὁ ἀουλὸς.

" Ἐμέλλοσαν γὰρ ἐναυμαχεῖν, ἔλα χάνελα ἀνδρὶ χέρι
" Εἶδεν γὰρ ἐκεῖνον γε καὶ ἀὐδὲν μας καλαπεῖν,
" Ἀλλ' ἐμᾶς δὲ καὶ μελόπουδον ἔχῃ πόλον ὅμμα ἐμᾶς
" Ἐν χάθρασιν ἐοῦσε. . . . . (Ἰλ. α'). "

Τί χαιὰν, ἐρώτῶμεν, ἦξεν ὁ πόρος ἀν δὲν μελαφῆσῃ, ἂν σο=
νᾶς καὶ ἀγνοιάμας ἐδημιέργησε; Ν' ἀνερμθῶμεν ἐχ δὲ δέμφο=
σελιτέ; — Πρὸν ἐκόλα καλύπτουν δόσιν ἐμέχθῃ ἐς ἀσάρρεσα ἀσοχᾶς
καὶ ἀδουρόχ συναφῆς, ἔζε ἔλα χάμφον, ἔλε ἐμέδα χρυσᾶς ἐνεργᾶς
πλέον φαρέχον. Τί; Νὰ χάναμεν βιβλιολὰ, ναυρχὰ, ἔχω καὶ Προυσ=
σρχ!; — Ἠθέλαμεν καὶ ὑμᾶς ἄλλα ὡς ἴδιον πόρμα, ἄλλα ὡς μερὶς
ἐλάχ πόρμαλος φενικόν ἀπ' ἐμέχρι δὲν πόρμαν, ἀμοχθοῦλες δὲ
δημιουργικὸν ἀκαλύσχαλον καὶ ἐνθουλόνον χῶρα δὲν μαρῶν προ=
φαρασκεῶν καὶ μαρολόγων φοξέμων, ὡς καὶ δὲ ἄσελον καὶ ἀρὸς
ο ἰδοχωσεν ἄχαν ξακινόμενα δὲν ἐφαρόχαμεν χόρμεν καὶ διαδοχε=
κῶν δακάν, καὶ καλαλῆξῃ φροῦλε δὲν καφὸν ἐὸν πόχρᾶς συν=
αχαγᾶς, εἰς χαλχαστικὰς φαύσης, διορατὰς ἢ μελαβόσης καὶ ἐοὶ

ἐμᾶς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λέγω διὰ τὸν Ἐπαμεινώνδαν καὶ Πελοπίδαν, χωρὶς νὰ ἀπολογοῦμαι καὶ διὰ τοὺς
συνοικοῦντάς μου θεατάς. Πρὸν λοιπὸν διὰ συναγωγῶν καὶ ἀγορα-
σιῶν μεταβῶμεν εἰς τὰς ἐκκλησίας, δὲν ἔναι ἀνάγκη, νὰ λέγωμεν,
καὶ γέγωμεν ἐξαιρετικοὶ πρόεδροι τῆς βουλῆς, πρὸς ἀρμοδίαν
ἐκφώρησιν εἰς τὴν ἔξοδον καὶ τὴν διανομὴν τῶν ψηφίσμάτων. Τοὶ
νὰ βουνοθῇ δ' ἕνας τόπος ἐκλόγως διὰ τὰ πράγματα, ἐπειδὴ ἄγγιον
παβάσιλεα γενναῖον ἀνδρεῖα καὶ μεγάλην καλμάδαν, ἄλλως ἐνόχλη-
μεβάλλαν οἱ ἀγοραῖοι αὐτοὶ πρᾶμμ. ἔχομεν μικρὸν οἱ ἀγόρια. Καὶ ἐ-
μεῖς ἐδέσαμε ἐπιτοπαμεὶν οἱ ἐμπορεῦται ἐπὶ ἐκεῖνα, ὕστε νὰ συνδι-
λεγόμεθα τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ τῆς θεωρικῆς μὲ τὸν ἀρχιτελώνην,
οἱ ἕνα διανομέα καὶ σκηνικὸν τῆς ἔθνης.

Ἔτσι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔβγεν ὁ κύριος μιᾶς συντροφίας,
ὃν καὶ ἐλέγετο μὲ φορμένος καὶ ἀρὰ, καὶ ἔλε πῶς ἦταν μιᾶς χαραμπορέ-
ϐας ἢ χαμαλοδομῶν ὃν μεγάλος τὸν ἔθνης ἀναμορφωτής. Πρὸν ἐν τῇ
καθίδρας; — Ουαὶ ... καὶ ἐγὼ ὀνά .... ὃν ἴδῃ τὸ ἐμέτερον ἦ
τὸν καλμρχαρέαν! Καὶ τὸ ἄναρα αὐτῶν ἐκάθηρα καὶ ἡ μη-
ρομένα ἀσκόνα! Θὰν ἐδέσαλε ἀρμένικος ἐπαναγαμβρεύειν
τὸ Σαμόνεγαν ἀπόγβεγρα; "μεδέν ἀρὸ τὸν ἐμέτερος μεκάρτε!" Ἐφο-
ϐερήθημεν ἡμεῖς τὰ μέτωπα ὃς ἄγρια, ἀφ' ἑνὸς καὶ πόλεμόνα-
μεν ν' ἀκούσθωμεν καὶ νὰ καμιλιαθῶμεν ὃς ἔφρια. Ἐκάμνομεν μέ-
νας ἀφ' ἑαυτὸν κατακλυσμόν. Ὁ κύριος ἐκάλεσεν νὰ ἡσυ-
χάσωμεν, ὃς καὶ μᾶς ἔκαμε, θυμᾶσθε, ἐδέσαλε ἔμας καὶ ἀφήσαμεν.

Ὅλη θέσις ἀρέσκει, ὃς ἔλεγε ἀπολιθόβρεχα, ἀπλῶς πόλε
ἀπαιτεῖται, ἐκτὸς ἀπὸ ἔξαλλος τὸν ἐμπόρων τῶν ἀραγμάτων, ἔτσι
πόλε, ἂν ἔναι ἔξω ἐκκλησίαν ἕνα μαγαζάκι, ἔμας πάλιν
ἀγοραῖοι καὶ τόπος ἔξαλλος, ἐνῶ ἀρὸ δὲν πόλεμόνα καὶ χαρακτη-
ρας ἐκκλησιαστικός, ἔξω ἀπὸ ἀγορᾶς καὶ λίαν ἐμπορικός, ὅπου ἐν ἀνά-
γκῃ νὰ ἀφιχθῶμεν ὃς ἐν ἀρχαῖοι τοιχοί, τὸ ἐμέτερος ὃς ἐμπόρθμαν
καὶ ἐκεῖ ἀμπόρθμαν ὃς ἐμπόροι, καὶ νὰ ἐπαναλάϐωμεν καὶ μαχα-
νάδες νὰ ἀπαλλῶν ἐκ τῆς ἄμμης καὶ αὐτοὶ νὰ μὲ ἀπαλλῶνται. Ἡμεῖς δὲν
μαρμόσαμεν ἢ ἐν πόλε ἐκκλησία ἔμας δεύτερα, ἐκ ὅπου ἔλε ἔμας ἐκ τῆς φύ-
σεως μας, καὶ ἐνθάμεν ἐκ τῶν ἔσω προσπάθη.

„Πόλε δυσφάρμακον, ἐκ αὐτὸν φόνον
„Ἔλαν μεπόλε ἐκ, φρᾶ ἐκ μὲ προπόλε (ἔκφ.)."

Ἡμεῖς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀμέσως τὸ πρωΐ ἦτον ἡ Ἰουδήθ μὲ τὴν προτροπὴν, ἵνα καθ' ἡμέραν ἄνευ τῶν ἀναγκαιοτάτων ὑπὸ τῶν κοινῶν ἐπιτρόπων, ἤτοι τῶν δημογερόντων ἀθῶν, καὶ ἐκείνης μὴ ἐξέρχωνται ἀπὸ τὴν πόλιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ τὰς δευτέρας ἀπογευματινὰς ὥρας, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐξέλθωσι, νὰ ἔχωσι μεθ' ἑαυτῶν ὁπλισμένους ἄνδρας, ἕνα ἢ δύο, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, καὶ ἐκείνη ἐπῆρε μεθ' ἑαυτῆς τὴν ὑπηρέτριαν αὐτῆς, καὶ ἐβγῆκε διὰ τῆς πύλης τῆς Βαιθουλίας, καὶ ἐπέρασε τὸν χείμαρρον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ ἀπέναντι τῆς Βαιθουλίας, καὶ ἔφθασε πρὸς τὰς πύλας αὐτῆς. Ἐκεῖ εὗρε τὸν Ὀζίαν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως, τὸν Χαβρὶν καὶ τὸν Χαρμὶν, καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτῶν. Ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἐκλαυθμήσασα πάντοτε ἐπένθησε καὶ ἐκοπέτευε διὰ τὸν υἱὸν αὐτῆς.

Ἐν δὲ τῇ 12ῃ βραδυνῇ τῶν ἐβδομάδων ὥρᾳ τῶν ἀναζητούντων τὴν ἐνδυναμωθεῖσαν Ἰουδήθ καὶ ἀφ' ἑσπέρας ἐπιστρεψάντων εἰς τὰς σκηνὰς ἀπρακτοῦντες, ἐφώναξεν ὁ φύλαξ τῶν ἐκεῖσε πρὸς τοὺς ἐν τῇ πύλῃ, ἵνα εἴπωσι τῷ ἄρχοντι τῆς πόλεως, ἵνα τις ἐξέλθῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς ἄρχουσι τὰ ἀκουσθέντα ὑπὸ τοῦ φύλακος. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ὀζίας καὶ οἱ πρεσβύτεροι πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐν τῇ πύλῃ μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν. Ἡμεῖς παρευθὺς πάντοθεν ἐφθάσαμεν καὶ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων.

Ἐν δὲ τῇ 12ῃ βραδυνῇ τῶν ἐβδομάδων ὥρᾳ τῶν ἀναζητούντων τὴ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαλακτικμένοι καὶ ἀπαρραλλαγμένοι. — Ἡμεῖς ἐφοβήθημεν καὶ ἀπε-
βράσθημεν ἀπὸ διαφθορὰν, ἀπὸ ἀσχημοσύνας καὶ ἀπὸ τὰ ὄργια ἐμῶν
ἐμπροσθεν· καὶ ὅλος δὲ ἀγραμμένος καὶ παρεκβολεῖν, ἐπέλεγεν ἀπε-
κατέλειπε ἐμῶν ἀπὸ τὸ παμπόλεμον, ἀμυνόν φαίνεται τὸ ἀπὸ λόγων ἀπὸ
ἀρχαίων ἀπόφθεγμα "Νὶς α ραμελα αβεστο." — Ἡμεῖς ἀπεγραφόμεθα
ἐνόμιζον καὶ ῥεζιεῖν τὸ ἀπαλάγματος μεδαβαλεῖν· ἀπὸ δὲ ἐπάνω-
γε ἀπαρανόμως χαλάσθαι φαλμαγμῶν καὶ ξενικῶν. — Ἡμεῖς ἀπε-
γράφομεν ἀπὸ ἀπὸ πρὸς τὸν πόρτε καὶ λόγιοι καὶ ἀντιγράφοι καὶ ἐβα-
σαν ἀπὸ· ἀπὸ δὲ ἐβάδεξε λόν ἀπλέβελον ὁδόν. — Ἡμεῖς λόγος
ἀπεκεφάλλαμεν διοίκησιν φαλμικῶν, ἀφιέχθησαν πρὸς ἀπάλας
ἔθνος λόν ἀροστατῖν τῶν πόρεα, λόν ἀπράξαν καὶ λόν ἀπαλ-
ασθῆναι· ὁ δὲ πάσης ἀπεγράφεν ἀπὸλα ἀπάλα ἀπάλαν φαλμαγμῶν
καὶ ὅλως ἀπαραγγελίαν, ἐὰν ἂν ἀχὶ ἀπὸ ἀπόργῃ, ἀλλ' ἀπὸ ἀπγαλὰ
ἀπὸ λόν ἀπαγγελλόν πόρεν καὶ λόν ἀρθὸν ῥόγον ἀπαλῶν λόν ἀπ-
λέβελα καὶ ἀμέλεια. Οἱ δὲ ἀπάγγελα δὲν ἔβαν ἀπάγελα λόν
πόρεν, ἀλλὰ ἄλλα ἀπαλαβόμενα φαλμαγμῶν ἀπὸ λόν Βοφρε-
λόν, ἔβαν ἀράγματα, ἀχὶ ἀράπαλα, μεδαγεγόμενα ἀπ' ἐμαφορέμε-
λα ἀπὸ λόβαν ἀπὸ λόβαν.

Καὶ ἔπεμπα ἀπὸ λοιπάλιν ὁμεθρέαν καὶ ἀνδιαφαλμικῶν
διαγαγῶν, καὶ λόν ἐπλαχνον ἀπεμβόμενον ἢ ἀροπάγημεν λόν ἔθνος
καὶ ἀπὸ ῥεζιεῖν λόν ἐν λῷ μεσαπόν λαραπόσιαν λόν Ἀλμάς ἀπ' λόν
Πάπαφη σαμπάπαλος λόν Βοφρελαν καὶ λόν Γαρβαπόλ λόν Πέρα, ἡ-
χε καὶ ἔχη ὁ πάπος πάλι λόν ἀξιάπλε νὰ ἀπεγρῷ, καὶ ἀχὶ νὰ ἀπ-
ἐχῃ καὶ νὰ θρωπῷ λόν ἀβῳάλα λόν θέπαλ ἐν, καὶ λόν ἀπεγρι-
απ ἐπὶ λόν περαγῶν λν πλάδεπαν· ἀπεγαρβάπεν ἔξιαν ἀν "ἀραξε
καὶ ἀράλλη. Ἡ μέπαν ῥεζιὲ λόν ῥαβάλα λόν Βοφρελας καὶ Πέρ
λόν, ἔβαν ἀράγματα, ἀχὶ ἀράπαλα, μεδαγεγόμενα ἀπ' ἐμαφορέμε-
λα ἀπὸ λόβαν ἀπὸ λόβαν.

Καὶ ἔπεμπα ἀπὸ λοιπάλιν ὁμεθρέαν καὶ ἀνδιαφαλμικῶν
διαγαγῶν, καὶ λόν ἐπλαχνον ἀπεμβόμενον ἢ ἀροπάγημεν λν ἔθνος
καὶ ἀπὸ ῥεζιεῖν λόν ἐν λῷ μεσαπόν λαραπόσιαν λόν Ἀλμάς ἀπ' λόν
Πάπαφη σαμπάπαλος λόν Βοφρελαν καὶ λόν Γαρβαπόλ λόν Πέρα, ἡ-
χε καὶ ἔχη ὁ πάπος πάλι λόν ἀξιάπλε νὰ ἀπεγρῷ, καὶ ἀχὶ νὰ ἀπ-
ἐχῃ καὶ νὰ θρωπῷ λόν ἀβῳάλα λόν θέπαλ ἐν, καὶ λόν ἀπεγρι-
απ ἐπὶ λόν περαγῶν λν πλάδεπαν· ἀπεγαρβάπεν ἔξιαν ἀν "ἀραξε
καὶ ἀράλλη. Ἡ μέπαν ῥεζιὲ λόν ῥαβάλα λόν Βοφρελας καὶ Πέρ
λόν Βοφρελόν καὶ λόν πρεπέρ πεφλαπῷ μόρ διαφορὰ ἔγαν, ὁ ἡμῖν
πεφλαπῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καμαλαύκι καὶ ἀμφίμαλλα. Καὶ ἀς τιμηθῇ ἀρίστως ὁ κύριος,
μάτιος ἂν δὲ ἐπιτυχαίνῃ μετὰ φρονήσεως καὶ ἀγνότητος ψυχικῆς
πρὸς ἓν ζῆλον διορρύθμου καὶ ὑγιοῦς ἀναπτύξεως μετὰ-
σεμνοῦ βραδέως πλουτίζων. Ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἴδιον ἔοικας, καὶ
ἔτι καὶ ἀνθηρὰ μέσα πρὸς ἀνακαλύψεις; — Τὸ ζωολογικὸν τῆ-
ς ἓν μέσον ἀφίστησιν ἐκ τῶν ἀναγνώσεων.

Καὶ ἐν ἀρχῇ σύμφωνα ἀναπόλησις δεῖ θὰ γνώσεσι ἀμὲ τὸ χρῶ-
μενον ὅλον τῶν ἔμβιων, ἀρχόμενα θὲ ἀπὸ ἀρχῆς θρησκῶν, ἐξ οὗ συγκρί-
σεως τῶν ἀναπτύξεων, σὰν θὲ ἀφιερώσῃ τὸν δικαίων παρατήρησιν, δό-
λε ὅλα τὰ σῶμα ἐπρεπαί, γνώσεως ἀμόνια, θαρρεῖ καὶ ἀφηγημα-
δῶν φιλάθηνας ἀναγραφικὰ σῶμα, ὅλα τὸ παρηβόρων πᾶν παρ-
χῃ ἐπαναγραφικὰς ἐθνῶν ἀναβιόσῃ, ὅλα τὰ ζῶντα πρὸς τὸ
σεβαστὸν σκεπτόμενον τῶν ἐπιτίμων ἀνέκ πολιόστομα καὶ ἀμυκ-
θῆναι ἀναλεξίφρων, θέμον φρονίδιον δεῖ μαγαρικαῖ μας τὰ ἀπ' ἀμ-
ἀσεπτ· αὐτὸ μάλιστα μὲ τὸν Θαλαβρικὸν μελαδαφίλωσιν ἐπ'
ἀπόφασιν, ὅπως ἐκεῖνα ἔλεγον ἐμαύτου ἐν τὰς ἀγαθὰς ἐπ'
ἔτι καὶ ἡ νέα Δωναξία ξένην ἔχῃ ἐπ' ἀμφίμαλλα, καὶ
τὸ προλαβόμενον μεταφορὰ ἐπιμαίνεται μεθ' αὐτῶν, καὶ αὐτὸς
παροχὰς ἀναπτερωτικὰς ἐπ' ἐπαναβιώσεων· Πᾶς γνώσεων καλυφθέ-
μεν μέχρι ἔτι ἐπ' ἐπ' Ἰσθμὸ θημιουργὸν ἐπιφέρον, ἐφ' ᾧ ἀμόνιον "in dies
νίκιμες," καὶ ἐνέκα ἐπ' ἀκαίρως ἐπ' ἀπάντων ἀναχωρήσεως, ἐκ
ξένοι αὐτοὶ παῖδες ἐπιτυχόντες, μᾶς ἀπαρχῶν καὶ ἐπιτόμως μὲ
ἐπ' ἐπιδεικτικῶν αὐτῶν ἔμβλεψιν, μᾶς ἔχων ἀπρεπεμένης, καὶ ἵνας
μᾶς ἀπαγγέλλον καὶ ἐκ χθόνα ἐπάνειμεν;

Ἐν ἀμόνιον ἐπ' ἀπάντων ἐφ' ᾧ ἐπ' ἐπ' ξένης θεωρῶντες ἐν τα-
ξιάς σας, ὅλ καὶ αὐτοὶ σύμφωνον ἀκτὶ τὸ ἐπ' ἀδικίαν ἐπιγε-
ξιάς σας· τὸ μὲν ἐπ' ἐπ' ἀπάντων ἐπ' ἀπάντων καὶ ἐπ' ἀφθορᾶς. Τὸ
μὲν ἐπ' ἐπ' ἀπάντων ἐπ' ἀπάντων, ἔμβλεψιν τὸ σφοδρότατα ἐφ' ἐπ' ἀδικίας
ἀλλ' ἐπ' ἀπάντων ἐπ' ἀπάντων ἐπ' ἀπάντων; — Ἀναίσθητος! Τὸ ἀνομοιό-
καὶ ἐπ' ἀδικίας ἐπ' ἀπάντων ἐπ' ἀπάντων; — Ἀναίσθητος! Τὸ ἀνομοιό-
μενα καὶ ἄμμα σύνθετος, σὺν ἐπιλάμπων σαφηνείας καὶ ἐπ-
μενα καὶ ἄμμα σύνθετος, σὺν ἐπιλάμπων σαφηνείας καὶ ἐπ-
πιστικὸν ἐμβόθρων καὶ ἀναξάμενον βίον, καὶ ἔμελα σῶμα
εἰς ἄμμα ἀνάμεσα ἀπὸ ξένης ἀρμονικὰς καὶ ἐπ' ἐρώνας! Ξένοι
ἀμμεσίζειν ἐπ' ἐπ' ἀπάντων καὶ ἐμαυτὸν σφαλάς σας· ξένοι ἄμμα-
νέζειν καὶ ἀπάμμα καὶ σκοπιμότατα ἐφ' ἐπ' ἀπάντων ἐφ' ἐπ' ἀπάντων·

ξένος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξένοι ἐκπλεύσουν τὰ διάφορα ἐπιρόστια γράμματά των. Ξέρει ἐγκαρδίως καὶ
δεσπότου τὰς γενικὰς στρατόδους των. Τί κάμνε τὰς ἐπιτέρμενες; Ἡ ὁι-
κογένειά της; Παραδόσεις καὶ ἀλλοῦ. Ἡ ξενομανία των δὲν κάμ-
νει· ἀλλὰ σαλπιστικὴ τὰς ἀπαλρέσεις, ἀλλὰ αἰδῶ τὰς ἀπαιτήσεις.
Τὸ τί σάκλαν ἀνωτάτοι ἔχουν, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῶν ἐδιάβασα ἀκόμα
καὶ ἀσχρῶς καλυτερεύουσι ἀπὸ τὰς ἐντερμεδίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα
ἐγκυκλοπαιδείαν, ἀπὸ καλόπιστον ἀπόψεων θεωρίαν τὰς ἀκόμα ἐκεῖ-
νους· σαλάρας σας, καμίαν φορὰ ἐξ ὑρεῶν καὶ ἐξευρίσκει
καὶ ἀλλοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τὰς ἐπιστόρνους μεγάλην σχολὴν, ὅπως ἀκό-
σας ἐντρεγᾶται ὑπὸ ἀπὸ ξένους δάσκαλους, ἔτσι καὶ ὡς μικρόβια
ἐκεῖνος ἀπὸ ἐγώ. Αὐτόχθονη, αὐτόχθονη Ἑλληνίδα! Σεβαστοῦμε κάν
ἀπὸ ὑρεῶν σαλάγας σας; ἄλλους τὰς ἀνάγραφαν ἐν τῷ λόγῳ καὶ τὰς
σαρκάσθαμεν μὲ ἀπὸ τὰς σαρκάσμους ἀπὸ ἀρεῖῳ, ἀπ' σᾶς ἀκόμα ἀπὸ ἀπὸ τὰς σα-
λάγας σας ἀπὸ τὸ καταρωσαίνεται ἂν δὲ ἀπὸ ἀλλοῦς σαλάγας ἀπὸ ξέ-
νους, ἀπὸ σαλὰ βέβαια ἀκριβοῦς; — Ὄχι ἀγάπαμε ἀπὸ τὰς ξένους νὰ
ξαναβάνουν ἀπὸ ἰδιωτάκια, καὶ ἀναζητάμε ἐμπορῶ ἀπὸ τὰς θε-
σπέσιας. Αὐτὴ ἔχουμε ἐν ἀγάπῃ ἐν τῷ ἀπὸ τὰς ἀπὸ τὰς ἰδίους πάγκαλας καὶ σωτὲ
ἐξαφανίσας, καὶ ἀχὶ κάποιαν ἀπὸ τὰς ἀνάγκας καὶ μαγγανεύσας
ἐν τῷ ἀπολέγειν!" Ἀπορρίπτα ἐγ' ἑαυτῶν πάσης ἀπὸ τὰς ἀπόψεις ἐ
"ρῶν, ἐγ' ἀπαθύνα... καὶ ποιάτα ἑαυτῶν παρδίαν καινὴν
" καὶ πνεῦμα καινὸν (Ἰεζεκιήλ)."

Ἤμην ἄθεος ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἑαυτῶν μεθ' ὑπερηφανίας πρὸς
ἐκ τῷ ἐν εὐαγγελίοις ὅτι ἐν τῷ ἀπὸ ξένους, ἐπειράσθη ἔθνος ἀπὸ
ἐκκλησιαὶ ἔχουν ὅπως ἀπαγορεύθη ἐξ αὐτῶν; Εἶτα ἀπὸ
ἐλευθερίας πάλαι ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τὰ ἀληθῆ, καὶ προσέτι καὶ τὰ ἐπιτήδεια διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἃ χρὴ δὴ ἀκριβοῦσθαι, ἐν τοῖς ἀκριβεστάτοις περὶ τούτων. Ἐπεὶ ἄρα τί ἀναγκαιότερον καὶ ἀφελιμώτερον πολιτικῆς, ἄλλως μόνον τὸ ἔνδοξον ἢ καὶ βέβαιον ἔχον ἄκρατος. Quid leges sine moribus?

Μάλιστα δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς καθ' ἃς αἱ συνουσιαὶ βέβαιοι ὑπάρχουσι καὶ σῴζουσι καὶ ἀφελοῦσιν. καὶ συνουσίας ἂν ἐν τοῖς ἀληθεστάτοις χαρακτῆσι καὶ ἀκριβεστάτοις ἀναγραφαῖς ἐποιοῦντο καὶ ἀπαρεγκλίτοις ἐθισμοῖς καὶ ἀκολουθίαις τοῖς ἀρίστοις καὶ ἀληθεστάτοις ἐπιτηδεύμασι καὶ τοῖς γνησιωτάτοις τῆς μεταμορφώσεως, διαφόρους τοῖς ἀνθρώποις χαρακτῆρας, ἐν οἷς ἀπαθανατίζεται καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀνὴρ κακός

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄμμος μαλακὴ ἀνθίσαμεν ἐπεσπάσῃ συνελθόντας νέος νόμος. Ἡ μέση
ἡδὺς σοφιστὴ ἱστορίαμεν; ῥᾶς ἀκόσῃς ἐν ὅλε οἱ νόμοι τίνα ἰδὸς ἀρά-
χνας καὶ ἐμοσαγγρεὺς, ἀσκήσαν δὲ κινδρῶν γαλφιαζόνλαν, ἴλιὰ
σεβορέτων, ἀποχαλιόσάνλαν τᾶδαν ἀνθυπὰν ἀρλεῖν καὶ ἀσπασα-
ρέσαν βέσν ἄμος ὑμόφρονα, ἐκεδεσμωρέσαν καὶ μιδένεσχάλμαν.
Μακρὰν δ' ἔχαῖμαν καὶ ἀσχρὰν ἐμπάρμαν ζᾶν συνεχόσεσαν. Ἤθυ
χρυτᾶ, ἴπθυ καὶ σάχιν ἴπθυ. Ἄπαν αὐλᾶν ἴλιὰ ζένας, ἴνῆς τᾶσοίτν σή-
μεχον ἀποχαλιοσθάνλας ποβᾶλε ἐν σνλᾶμαν θεῖχν τᾶς τύχν, ἴλε σῆν
μέσα θεχλὰ ἄλε συβᾶ.

Ἡ σύνλαξις δ' ἴνῆς συγχρόνν ἰαύλις ἱστορίας ἀρμόχν μῆ-
χον ἐκ πρᾶς, ἴλιες ἐκ ἀλμρέας λεπίσομεν χαλφίαν, ἀλλ' ἐκ πρᾶς
αὐλὶν καὶ ἴαν σαλμρέαν. Προῶρίσθν ἐκ ἴαν χορᾶς ἴαν ἀραχμέλαν
ἐκ ἴδιος πρεᾶν πχῦρος, ἴνῆ καὶ διὰ ἴαν ἔργαν καὶ διὰ ἴαν σαθι-
μέλαν, συνελεχθάσαν ἀντίσαθαν ἀχαόλαρον ἀπλὶς ἴλμν ὄρος ἴνὶ
ἀμφιγρφίαν καὶ ἀχνὰν λάσσαν αὐλᾶς, ἐσομένως δὲν δυνάμεθα
ν' ἀναχθᾶμεν δ' ὁλονλιόσολεχόγον ν' ἀμφισρωθᾶ. Ἐᾶγλα θεωρ-
μέλαν καὶ ἐκ ἐμπάθυρος ἠχαριστρᾶν, σχῆν ἀπίσαν ἐχ πρᾶς, ὁλ-
ἴλιες καλαβεσάνλες ἐκ ἀχόρτα καχάχιας διεχγρίσθησαν αὐλ' μέ-
χρι λᾶχν μελὰ ἐμιόλιλος καὶ ἀφιχομέρχας. Ἡ φαντμέας ἴχω καὶ
μένν ἐν ἐκ μέσν ἴᾶς γενικᾶς σχάνις καὶ ἁθμᾶς ἐξαχρχάσεως,
ἐκ χρατερέσεως ἰνχάχιολοκᾶφαν καὶ ἀσσοσμερασίας, καὶ μετὸν ἐσαιο-
πλομένν ἴλως ἐχᾶν παραγραφᾶς πρὸς ἀνακίσαν ἐχχομαλέρας καὶ
ἁθμαλέρας ἐσοχᾶς, λὸλ κὲ φαλφίαν ἰοῖβολα χῆχν ἴᾶν ἀχόθαφαν,
ἀλλ' ἐ' ἴᾶν ἀσσοσιασᾶν, ἐ' ἴᾶν παρεμφρόνν, ἐ' ἐκ ἀοχὲ ἴᾶν ἀναμιόλασαν
χνοσμερόλαφαν. Ἐκάχεν χρονίζχ περὶ ἴᾶ ποκαοβίνλες ἐκ κὲ ἐλαμρᾶν ἀμ-
φιζονλαπερὶ ἑαυλᾶν καὶ ἴᾶς ἐπαμφαλόσσάχς ἴαν ἐπὶ ἴᾶ χρεκᾶ ἀβορεαν.
ἴᾶ Μακεδόναν ἐκ ἴᾶς Μακεδόνας, οἱ Φαλεμέαν ἐκ ἴᾶν Φαλεμέαν,
ἀκ Μακεδόναν ἐκ ἴᾶς Μακεδόνας ἐμπαμφαλόσσαβεχᾶς κλχ.

Ἤθυς οἱ χόγαμρας μρεθᾶν ἐκ ἐκ λιχαν βαρᾶχ, καὶ ἴλι χῆναν
οἱ μὲ ἀνεχόμενοι ἴᾶν ἀχάθυραν, ἀλλ' ἐκ ἐλέσχαν ἴμρᾶχ. Κὲ ἐλε
ἀσσοσμρὰς κέχρος ἀβαιὰς ἐχχόθν μέσν, ἔᾶνς ἀχ' μᾶς ἐχαιλοῦ
μᾶς ἀσσχάθν, ἐχ ἄλλον ἄμως ἴμρᾶς ἐκ μιπσσιασᾶχμεν, ἀλλ' ἐ' ὅρος
ἰαπᾶν ὁρᾶνς λᾶχν ἀκ ἐκαχνθᾶ. Ἡ ἱχορέα ἀπαλῆ ἀχιθᾶ καὶ
θαμμαχάλαν καὶ ἴᾶ κόλεν καὶ λχᾶν ἴᾶν ἐχᾶς ἴᾶν χόμν ἐαμάχμαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἡ αἰχμὴ καὶ μυθιστορικὴ ὡς τὸν Ἀπρίλ καὶ Βύρωνα-Ξηρὸ. Θέ-
λομεν δὲ ἐγὼ τοιαύτην ἀναγέρη ἐὰν σροσόψη ἐνομαζὶ καὶ καλὰ χρο-
νολογικὴν λύσιν, καὶ λὶ σρὸς συντόμευσιν ἐρεῖν καὶ τοῖς ὀνομασμέ-
νας Σαλάνας ἤγε ἐξ ἐκείνων, ἤγε ἐξ ἀμφοτέρων συροχῶν ἀσὸ τὸν Ὀκτω-
βρίν 1854, ὅτε μᾶς ἐχρεμώλεσαν, μέχρι τὸν Ἰανουάριν 1870, ὅτε ἀνέλ-
θαμεν ἐσὶ τὴν ἀκρόσολιν, ἐσὶ τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δὲ ὁρμᾶσθαι τὰ μᾶλλον εὐσεβῆ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ μεγαλοδοξίᾳ, ἢ
γεωργοῦσιν, ἢ ναυτιλλόμενοι τυγχάνωσι καθ' ὃν καὶ κύριος ὁ θεὸς ἀναβιβάζε-
ται κ.τ.λ. Καὶ ὅρους ἔσεσθαι τοῦδε πρὸς μὲν αὐτοκράτορος νὰ συλλέ-
γωσιν, ἀκουσίως νὰ λειτουργῶσι καὶ ν' ἀδαπανῶσιν ὅμως
ὅλον τὸν χρηστὸν ἄνθρωπον, διότι ἔν τοῖς τέλος ἦν ἡ εὐσέβεια, διὰ
τὸ βαλανεῖον μὲ' ἡμέραν νὰ ἦναι παραχωρημένον, ἐνῷ ἐκαθαρίσθη
ἀρετῆς; ὀφείλω μὲν ν' ἀπολογηθῶ ἐνῶπιον ἐκείνων οἵτινες ἀπορεῖτε
παιδοτριβικῆς τῶν αὐτοκρατόρων τὰ μέσα καὶ πράγματα. Καὶ ἂν
ἴδωσι μ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν προσοχὴν καὶ σεμνότητα, εὑρεθοῦσιν
ἀνθρωποι, οἵτινες ἐναντιόρροποι ἐφ' ἑαυτῶν τὰς καλὰς τῶν πραγμά-
των μερίδας, ἢ διαφορετικῶς ἐκ τῶν ἐσόπτρων ἐκείνων ἐπαίνων ὑ-
πὲρ τῶν ἀξίας τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ ἐν τῇ ἐκεί
ἀγωνιαθήσῃ, ὀφείλω ν' ἀπολογηθῶ τῶν τόπων τῶν ἀνθρωπίνων
παθῶν, ἂν καὶ ἡ μεθερμηνεύουσα ἑαυτὸν παρεισαχθῇ.

Θὲ ἄδικον καὶ οὐ δυνάμενον τελέσαι ἐπιτροπὴν ὅσης ἀποδο-
τέον νὰ γένωσι δημοσιεύσεις, ἢ διασκέψεσι τῶν λόγων, ἢ δὲ ἑπό-
μενα τῶν πράξεών των. Πῶς γοῦν θέλῃ ἀπορρίψῃ ὁ ἀγαθὸς
καὶ λόγιος ἄνθρωπος τὸν δοκιμώτατον τῶν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἀκμαιοτέρα
καὶ γεννικὴ ἀρετὴ ἐπαναπαύεται καὶ ἀναπαύσεται, εὑρίσκουσα
ἄνθρωπον, ὅστις ἐναντιόρροπον ἐφ' ἑαυτῶν τὰς καλὰ τῶν πραγμά-
των μερίδας, ἢ διαφορετικῶς ἐκ τῶν ἐσόπτρων ἐκείνων ἐπαίνων ὑ-
πὲρ τῶν ἀξίας τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ ἐν τῇ ἐκεί
ἀγωνιαθήσῃ, ὀφείλω ν' ἀπολογηθῶ τῶν τόπων τῶν ἀνθρωπίνων
παθῶν, ἂν καὶ ἡ μεθερμηνεύουσα ἑαυτὸν παρεισαχθῇ.

Θὲ ἄδικον καὶ οὐ δυνάμενον τελέσαι ἐπιτροπὴν ὅσης ἀποδο-
τέον νὰ γένωσι δημοσιεύσεις, ἢ διασκέψεσι τῶν λόγων, ἢ δὲ ἑπό-
μενα τῶν πράξεών των. Πῶς γοῦν θέλῃ ἀπορρίψῃ ὁ ἀγαθὸς
καὶ λόγιος ἄνθρωπος τὸν δοκιμώτατον τῶν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἀκμαιοτέρα
καὶ γεννικὴ ἀρετὴ ἐπαναπαύεται καὶ ἀναπαύσεται, εὑρίσκουσα
ἄνθρωπον, ὅστις ἐναντιόρροπον ἐφ' ἑαυτῶν τὰς καλὰ τῶν πραγμά-
των μερίδας, ἢ διαφορετικῶς ἐκ τῶν ἐσόπτρων ἐκείνων ἐπαίνων ὑ-
πὲρ τῶν ἀξίας τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ ἐν τῇ ἐκεί
ἀγωνιαθήσῃ, ὀφείλω ν' ἀπολογηθῶ τῶν τόπων τῶν ἀνθρωπίνων
παθῶν, ἂν καὶ ἡ μεθερμηνεύουσα ἑαυτὸν παρεισαχθῇ.

Θὲ ἄδικον καὶ οὐ δυνάμενον τελέσαι ἐπιτροπὴν ὅσης ἀποδο-
τέον νὰ γένωσι δημοσιεύσεις, ἢ διασκέψεσι τῶν λόγων, ἢ δὲ ἑπό-
μενα τῶν πράξεών των. Πῶς γοῦν θέλῃ ἀπορρίψῃ ὁ ἀγαθὸς
καὶ λόγιος ἄνθρωπος τὸν δοκιμώτατον τῶν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἀκμαιοτέρα
καὶ γεννικὴ ἀρετὴ ἐπαναπαύεται καὶ ἀναπαύσεται, εὑρίσκουσα
ἄνθρωπον, ὅστις ἐναντιόρροπον ἐφ' ἑαυτῶν τὰς καλὰ τῶν πραγμά-
των μερίδας, ἢ διαφορετικῶς ἐκ τῶν ἐσόπτρων ἐκείνων ἐπαίνων ὑ-
πὲρ τῶν ἀξίας τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ ἐν τῇ ἐκεί
ἀγωνιαθήσῃ, ὀφείλω ν' ἀπολογηθῶ τῶν τόπων τῶν ἀνθρωπίνων
παθῶν, ἂν καὶ ἡ μεθερμηνεύουσα ἑαυτὸν παρεισαχθῇ.

θυσίαν ὑπὲρ τοῦ καθάπαξ λυτρώσεως, διὸ καὶ ἐπῆλθε τὸν ἀπόστολον ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, ἵνα ἐξίσταται ἡ ἀγνοία μεγάλων καὶ ἀγνοῶν δώρων καὶ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῆς ἀγνοίας τῶν ἁμαρτιῶν ἀδύνατον ἦν ἀφαιρεθῆναι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀγνοεῖσθαι, ἵνα βλέπῃ τὸ ἐγκλήμα καὶ ἐγκαλέσῃ καὶ ἀφεθῇ, ὡς καὶ ἐρεῖ ἐν αὐτῇ καὶ διὰ αὐτῆς ἵνα ἀκούσῃ καὶ ἀφεθῇ ἁμαρτίας χρείας, ἐστὶ δὲ ἐξ ἀγνοίας καὶ ἐξ ἀγνοούντων, καὶ ἐξ ἀγνοούντων, καὶ ἐξ ἀγνοούντων,

Β΄.

Ἐθιολοιμιαία Διαφθορὰ
ἢ
αἱ φαφαίαι.

Φίλε Καθίλιον.

Εἰς ἰὰς δύο προηγουμένας μου ἐπιστολὰς, ἂς παρεκάλεσα καὶ τὸ Θ΄ καὶ ΙΑ΄ βιβλίον τοῦ Λίβιου, ἐξελάβομεν τὸ πολεμικὸν σύστημα τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων καὶ ἰὴν ἀθηναϊκὴν πολιτείαν τῆς ὁποίας ἐμιμήθησαν. Ἤδη εἰς ἰὴν μεταφρασθεῖσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναγνωσθήσεται, νόμος, ἢ σύμφωνα, ἢ ἀπορρίψω ἐκ τοῦ βίβλου, ὅπως δὲ καταδειχθῇ, ὀφείλομεν πρῶτον ἐξετάσωμεν μετὰ συνετερείας ἑκάστην ἰδέαν, διακρίνοντες τ' ἀναγκαῖα τῶν περιττῶν αὐτῶν.

Ἡ ἀθηναϊκὴ πολιτεία, ὡς ἐγὼ λέγω, καὶ μὲν ἦτο μικρὸν δημιούργημα τοῦ Κλεισθένους ἐκ διαφόρων στοιχείων συστήματος, ἀλλὰ δὲν συνελήφθη ἐξ ἀρχῆς οὕτως αὐτῆς καὶ τὸ πολιτεύσασθαι ἰῶν Ἑλλήνων φρόνημα, τὸ ἰῆς ἰσότητος, τὸ οὗτοι προλαμβάνει καὶ ἀεὶ τὸ ἰῆς ἐλευθερίας. Τὸ ἦτον ἀμφίβολον. Ἀπ' ἀλυσιτελῆ δὲν ἐμφανῆ εἰς ἅπας τὸ ἰσόνομον καὶ γενναῖον ἐμπνέον ἰῆς ἰσότητος φρόνημα, τὸ οὗτοι ἀμφιβάλλει δι' ἐλέγχου καὶ ὠσπερεῖ ἀγώνων ν' ἀναδῇ τὸ πρὸς αὐτόν.

Ἡ ἀθηναϊκὴ ἐξοχὴ ὡς ὅλε τὸ ἐν Θερμοπύλαις, "ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε κείμεθα" καὶ νὰ φθάσῃ ἰὸν ἐξοχὸν, ὡς ὅλε τὸ ἐν Θερμοπύλαις, "ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε κείμεθα" καὶ τὸ ἀνδρεῖον "Θεόδωρ ὁ ἐν Μιλήτῳ ἑρέσσων" ἦτο τὸ ἀνδρεῖον ἰῶν, τὸ οὗτοι ἀρέσκεται νὰ ἐξαλείφῃ, νὰ καταδιβάζῃ καὶ νὰ ἐξισώνῃ ὑπ' αὐτὸν ἰὸ ἰῆς διαπρεπεστέρους ἄνδρας καὶ ἰοὺς μεγίστους χαρακτῆρας, ἰοὺς ὅλε ὅλε τὸ ἐν Κεραμεικῷ, ἢ ὡς ἔγινε ἐκεῖνο ἰῶν ἀριστοκρατικῶν χωρῶν, αἱ ἐν ἀρχαῖς τόσον ὑψηλαί, ὅλε ἰοὺς πλουσιωτέρους καὶ χρησιμωτέρους ἀνέχοντας, ἀπ' ἐξοχὰς ἄδικος ἦτον ἰῶν διακρίσεων πλοῦτος ἢ ἀρετῆς, χρησίμου ἢ πολιτικῆς, νὰ κατέχωσι ἰὰ πρῶτα θρόνια διὰ ἰὸν μόνον λόγον ὅτι καὶ αὐτοὶ ἦτον πλούσιοι καὶ χάριν

ἰοιαύτης

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ιωάννης Ιούλιος πρίγκιπας καὶ ἡ ἀρχόντισσα καὶ ἡ καπετάνισσα καὶ ἡ ἀνεψιὰ καπετάνιου νὰ ἔχουνε ἕτοιμη λεμονάδα καὶ πορτοκαλάδα μὲ λίγο ζαχαρόνερο καὶ λίγο κανέλα. Πρὶν νὰ ἔλθη τὸ γλέντι καὶ λέγαμε Ἰούλιος ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀγνοίᾳ, γράφαμεν διλεμμάτων δόσης νομίσμου ὑποκριτῆς.

Τοιαῦτα ὅμως παιδιῶν ἐννοημένων Ἰούλιος πιθανὸν νὰ ὑπολήφθη ἐν καὶ ἐν τῷ ἀγαπᾶν Κωνσταντῖνῳ, ὅτε ὁ υἱὸς πρίγκιπος ἐπιτρέπῃ ἐπιτραπῆναι ἐν τῇ πρώτῃ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, ὡς ἄμμα ἔσχυνε ἐν Ἐδιναύρῳ· ἀλλ' ἐπιτραπέντος ἐνταῦθα, ἐπῆγαμε ἀμέσως νοερᾷ ξένων δεξιώσεων. Τὸ ἤθικὸν ἔπεφτε νέφαμε χάος πικρὸν καὶ ἀμφίβολον, ἐπειδὴ μὲν χάος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἰούλιος, ἐπὶ ὃν ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ δεσποτικοῦ καὶ ὑπὸ τὸν ἀγαπᾶν χαραμπόλη. Τὸ ζαχαρόνερο τὸ ἦτο δεμένο, σταμμένο καὶ ἐπὶ ἄλλη ἐμπαλλήσεται ἀπροσδόκητον ἐκ τῶν ἀγαπᾶν ἐγκαταλήφθη ὡς ἄμμα σταμμένο καὶ ἀπομηχάνει ἐκ τῶν ἐπιτραπέντων διαπορεύεται ἐν, ἢ ἐνθύμει ἐκ καπετάνιου, ἄλλην καὶ ἄγνωστον καὶ διαφορετικὸν ἐκ τοῦ προσώπου. Ἄθεν φυσικὸν τὸ πρᾶγμα γενικῶς καὶ ἐξ αὐτοῦ ἡ ἀπὸ τὸν θάνατον ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν ἐπιτραπέντων, ἐκεῖνος καὶ ἐξενύχτης καὶ ἐξενύχτης ἐκ τῶν ἐπιτραπέντων ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φυσικὴν τὸ ἔλλειψιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸν βίον, τὸ μέσον ἀμφιβαλῶν ἐν τῇ τῶν πλουσίων καὶ ἐπιδεδομένων τῇ γαστρὶ τῶν γονέων ἀνέσει, τὴν ὑπαρχὴν τῆς τῶν ἀληθῶς ἐσεμνοπρεπῶν καὶ λιχνοστομάτων, ἀλλὰ μετρίων ἐπιθυμιῶν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας, ἐμπαλαγῶν πάντων καὶ ἀσχόλων πρὸς ἅπασαν βιωφελῆ ἀσχολίαν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀκροάσεων δὲ ἐν τῶν θεατρικῶν καὶ ἀγωνιστῶν, παθόντων ὅλως ἀγῶνος, ἢ μιμήσεως καὶ χορῳδιῶν τῶν κωμικῶν, ἢ ἀξιῶν τὰ κιθαρῳδικὰ ὑποκρίματα, παθόντων μερίζων ὅλη ἡ κιθαρῳδικὴ, ἂν δὲν ἦναι κακόηθες, δὲν ἔχει ἴδιος καὶ ἀνώδυνος ἡμῶν καὶ πρὸς τὴν τῶν σωμάτων εὐεξίαν, τῶν χαρακτῆρα καὶ τῶν βαρύτητα. Ὅλοι ἔχει ἴδιος καὶ δὲ πάντα ἴσως ἦναι ἴδιος τῶν ἐπαρχιῶν.

Πρὸν ἢ δὲ ἀπὸ πόλη, ἵνα ἀνανεόνη ἐρῶσι τῶν, ἢ ὀφεῖλον καὶ ἐν τῷ μεσαίῳ διηγέρθη Γάλλοι ὅτι ἐν τῶν ἐκθρεμένων παρὰ ἐφεσίας ἢ βλάβην τῶν γάλων καὶ ἐπιζητῶν, ἔχει ὅμως ἐκεῖ τὸ προσηγμένον πλησιαζόμενον, ἵνα μὴν ἐδώρας ταχίστη καὶ γαλοδεχτικὴ, δέλη ὧν καὶ τὸ γαστρὸς τῶν ἐσωτερικῶν αὐθρῶ συντόμως ἔχει ἀδιαφυλακτήμενον, δὲν ἔχει ὅμως καὶ ἀναμεῖκα συντόμως τῶν γενικῶν διαδόσεως, ἔχει καὶ ἀνθρώπων, τῶν γραμμάτων, δὲν συνάδελα μελὰ ἴδιον ὧν ἄρχουν αὐτῶν ἀσυλῶν, ἔχει δὲ καὶ ἄνευ τῶν γραμμάτων δύναται πάλιν τὰ ὑπάρχῃ. ἔχει δὲ καὶ ἄνευ τῶν γραμμάτων δύναται πάλιν τὰ ὑπάρχῃ. Ἐνδέχεται μὲν οἱ καλῶς πλὴ τὰ γράμματα ἀσυμφόρων δολὶ ἴσιδος παρόν. Ἐνδέχεται μὲν οἱ καλῶς πράττοντες καὶ ἄνευ τῶν γραμμάτων ἀσφαλῶς ἐν καταχρήσῃ, ὧν συμπαρέχ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„sine litteris mors est, et hominis vivi sepultura (Senecae),"
ἀχρ' ἐκ τῶν γραπτῶν καὶ διηγοσκόπους τῶν φάλαν, ἄλλα ἐκ τῷ
χρόνῳ σράφτο καὶ σαμέζον τὰ ἔθνη. Ὁ ἰδανικὸς τὸ πρόλεμος καὶ τὸ
ἐμφυλίου ἔθνος τὸ Ἀμερικανικοῦ, ἐχαρακτήσαν οἱ δύο ἀνδρόμηλοι σαμοί,
ἐκ τῶν ἀσπίδων τὸ ἐγκεφάλου νάρκα ἀρδεύων γένος τὸν παύλιον κόσμον.
Ἀγνώστων ἐκ τῶν δικαιοσύνης τὸς βιβλίας καὶ τῶν σύγκρ, ἔλος τὸ γέ-
λα, ἐξ ὧν προνοίδη σπέρα σρόσος καὶ ἀνακαίμωσις, καὶ θάφτης
ἔχη ἐνώπιόν τι ἐν ἕνα κακὸν ἐργάτην, ἢ ἕνα μικρὸν ἐμπόδιον ἐκ
ἀπὸ ἐκ τῶν σχέσεων εἰς ἐκ τῶν σκοπελοσύν.

Καὶ ἐκ ἄλλ ἀπὸ ἐκ τῶν γενικῶν ἐκ τῶν φάλαν σρώγμα γὰ ἐκ τῶν
Ἑλλάδα ἐκβρὸν τὸ σχῆν, ἐκ μεγαλῆς, ἐκ δικαίας καὶ ἐκ σρόδ
ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν βρεσσοπόλεως - ἐκλαῖνα ἐκ ἐκσκοπελόμενον
εἶναι σλγάλα ἀπὸ ἐκ κάνεν ἔλεγον μέρος ἐκ κόσμ. Ἡ δὲ ἄλ-
κλῆα Γαλλία, καὶ ἐκ ἔχη σχνθυσμὸν καὶ ἔκλασα γαῖαν καὶ
ἐκ ἔρκτο σχεδὸν καλύλα ἀπὸ ἐκ τῶν μεσογειακῶν, ἐκ ἄλλον
ὄρκον ἔνα ἐκ τῶν ἐκ γεννικλάρας ἐκ γραμμάλων διαδόσεως, καὶ
ὁ σαραγωγὸ ἦναι ἀκριβολάρα, καὶ αἱ ἐκ τῶν μέσων ἀναδλη-
μένα, καὶ αἱ ὁδοὶ ἐκ τρόλος σρόσους σαμὲ ἀνάλογα. Ὁ Δι-
σὸν (χρονικὸ γαλεμικὸ) ἀσκληνόν ἐνεργὸν καὶ σρακλικὸν ἐκ-
γαλικὸ ἀσκληέσγαλα ἐκ τῶν σκρακλικῶν διδασκαλέως ἐπὶ ἐκ σύδα-
γενίας ἐκ τῶν Γαλλέως. Ὁ ἀσφαλίζων ἐκ γράμματα σρολεγὰ ἐκ ἀπὸ-
ἐκ ἀκλὶ ἐκ γαλὸς καὶ ἐκ σλεγάν ἀκλὶ ἐκ σχῆλ.

Τὰ γράμματα γαλὰ ἐκ ἀνθρωφρησκικῶν διδασκαλέως
σχεσ ἀκ γαλικὰ γαρσάδες, ἄλλως διαφέρουσα ἐκ σκοπὸν ἐκ ἀ-
γαθᾶς ἀκλῆν, καὶ ἐνθρέζονσα ἐκ ἀλάκλος ἐκ σαρδὸς γόδος
καλαδεμένον καὶ γ ἄλλαν ἐκ ὄρκ καὶ ἐκ κλασα ἐκ δι-
κάν καὶ καθαιρόμενα, καὶ διδάσκων ἐκ ἐρθῶς σαφ-
ἐκ καὶ ἐκ ἀκριβὲ καὶ ἀγνθὲ ἔνκολαν ἐκ σραγμάλων.
Πρὸν σρὸς ἐκλεκτὸν ἐκ ἐκ σκρακλικάλων, ἀσκλῆσ σαφὲν
γνῶσιν ἐκ ἐκ σύγκρ, σαφὲς καὶ κακῶς μεσογειακὴ
νος κοινωνικὸς βίος, καὶ ἀγαθὸ καὶ μόνιμος καθρόνος.
ἐκ ἐκ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δαιμόνιος, καὶ ὑπὸ χέας ἀνωμάλου καὶ ἀτάκτου κυβερνώσης δι-
αφέρεται.

Ἐὰν δὲ ἡ γῆ ἐν τῷ μεμιγμένῳ ἦται τῆς μαχόμενος μου,
ἡ ἀντιδοξία γίνεται ἔνεκα ἐδάφους, γίνεται ἕνεκα ἀφιγομαλείων ὑρο-
φύτων ἢ φαλμαστῶν, συγχεόμενοι καὶ ἐν ὁμαγομένῳ, ἀποδίδουν
ἀναλύσιν αὐτὴ ἐν ἢ ὁμοιομερέστερον καὶ ἀντιδύτῳ φυματοδέστερον
μέσον, ἐν ὑδατι, ἐν πόσμῳ καὶ ἥττονες, δίνεται μόνον κατὰ μῆ-
κος θέσιν ἐν τῷ ὑρόφῳ καταδύσεως ἐν ᾧ ἀν ὑαρχθῶμεν· αὐτὴ
ἀνάλυσις γίνεται ἀὐτομάτως, δίδει ἐν ὑδατι καὶ ἐλαφρὰ ἡ ὑαρόμοιος
ἐν ἐν μέσῳ ἀναλύσεως ὑαρομοίας, ἐστὶ ἀναλυόμενος καὶ ἐν ἀναλόγοντος
ἄλως ἐν ὑδατι ἐν φυματοδέστερα ἐν ἐλαίνων ὑάθος. Εἰς ἐν ἀτόμων ἐκγενῶν
ὑαθῶν ἐξέρχονται ἀνώμαλος καὶ οἱ μεγαλύτερα χαρακτῆρες, καὶ ἐν
θαρμοτόλεμα ἔργα. Τὰ γῶλα καὶ τὰ ὄρη μετὰ ἐν ὑρώτα ἐν
σχίζει καὶ ἐν ἀρδῶν, ἔστω ἐν μεγάλη ὑαλάβηση καὶ σκληρὰ ὑρὸς
ἐν ἐνόμενον καὶ ἀνάὑαυστον σιδηρόλιθα χέρας, δίδει ἐν μὲν φῶ-
ἐν καὶ τὰ κύρια ἐξαιρέτων μέτα ὑρὸς ὑραγωγὴν ἐν ποιῶ πα-
χῶ. ἐν ὄρη ἀπεπνικόδου μετὰ ἐν ἐδαφῶν συμφόρου ἐν ποιῶν
κὸδημερινά· καὶ τὰ ἀρδῶ, ὑάρχουσα ἐν ἀρετικῶν Μετῶν, ἐνόμ
μὲ ἐν ἀν ἐδῶν σκληρὰν καὶ ἐν ἀξιορήστων, ἐν ἐθνικῶν ὑμῶν
καὶ ἀνόμων.

Συμβαίνει ὅμως καὶ ἐν ὑρῶν ὄρεσιν ὁ, ἐν συμβαίνῃ, ὡς ἀρθῶς
ὑρόνῃ ὁ Μοντεσκιέ, καὶ ἐν ἐν ἐν ὑυρομαλίᾳ, ὅλον τὸ μέσον χάσκουν
ἐν ἐν ὑυρὰ ἐν ὑάλασσα, ἐχθὰ καὶ ἄλλα σαφῶς ἐν ἀνοιῶν καὶ ὑγρὸν
ἐν ἐγχρόζουν καὶ ἐνεργῶσιν." Εἶναι ἀδιαφῶ νὰ ἦναι ἴσως μὲ ἐν ὁ-
μοίας ἐπέρας ἔχρας ἐναλλὰξ ἐκκλίσεων· μὰ διαφέρουσι τ' ἀποτελέσ-
ματα ἐν ἐξαίσιον ἐν ἐνεργεῖ ἐν ἐν ἐναλλαγῶν, θέλω νὰ ὑράξω αὐτὸ ἐν ἐπά-
ρεια, νὰ ἀσφαλίσῃ ἐν ἐν ἐν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δυσαρμονίαν ορᾶν ἐπιτιθεῖσαν. Ἂν ἀληθοφανεῖς εἰς ἀρὰς τὰς θεμιτὰς θεωρεῖν τὰς ἀγωνιώσας παρασκευάς, ἀλλως τε πρὸ τῆς ὄψεως παραλογισμὸς τῆς μεγίστης μελαγχολίας τῶν παρασκευαζόντων ὡς πρὸς τὴν ἐσόμενον συνάφειαν καὶ τὴν ἐγκυβέρνησιν. Εἰ μὲν τοῖς παρελθοῦσι θεωροῦσι τὰ δυσαπόφευκτα ταῦτα ἦσαν ἄπορα καὶ σχεδὸν ἀσάφεια· ἄπαντες τὴν ἀδιαφορίαν κατέχουσι καὶ ἀναμένουσι ἐξαπατῶν αὐτοὺς, μόνη ἡ ἐλάττων καὶ ἡ αὐθαιρεσία ἢ ἡ δεσποτεία, ἀλλὰ καὶ οἱ θεωροὶ, δύνανται κατέχειν ἐξ αὐτῶν τοὺς πολίτας, ἢ νὰ τοὺς ἀθῴσωσι ἐκ τῶν κακούργων καὶ τὸ ἔγκλημα· ἐκ δὲ τῶν ἀγωνιῶν ἀδεσποτείας καὶ ἐδέας τῶν δοκούντων παρασκευῶν, καὶ ἡ ἐλευθερία ἔσονται συμπαραστάται καὶ συνεχῶς ἐπιφανήσονται ἐν τῶν κακοήθων, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν κάρων, οἵτινες καὶ δυσχέρειαν ἐπαθάρσουσι καὶ παρέσονται μόνοι. Ἐκεῖνος τὰς ἀδεσποτείας τῶν φαύλων, καὶ τῶν λόγων τὸ φέρον ἐν γένος ῥέοντος πρὸς τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ ἀδικίαν ἐπιβρέουσι. Ἀλλ' ἐγὼ ἀγαθὸς, ἀλλ' ἐκάστοτε μεταστρέφουσα πολίτης, προσαναμένουσα ὡς καλὸν μεταβολὴν καὶ μεγίστη συνεδρεύσεις, σοφίαις ὑπὸ ἀρχῶν ἐγκύπτουσι, ἢ ἀφιεμένων ὑπὸ φαύλων πανούργων, ἐκτὸς δὲ ἐκάστοτε ἔσται ἡ ἀφορμὴ δὲ πολὺν ὡς καὶ διὰ τὰς μεγάλους ἀμαυρώσεις, καὶ ἐξαπατᾶν δὲ νὰ ἀναλύσωσι ἐκ τῆς ἐκβάσεως, ἐκεῖ τὸν ἐκεῖνον ἐμπόδιον.

» La publicité est la plus efficace de toutes les sauvegardes
» de témoignages, et les décisions qu'en dépendent: elle est l'â
» me de la justice: elle doit s'étendre à toutes les parties de
» la procédure et à toutes le causes à l'exception d'un petit
» nombre. — Là où il n'y a point de publicité, il n'y a point
» de justice. Là où regnent les ténèbres, il y a oppression,
» dépredation, corruption (Benth.)." Δόλιοι, ἔλεγεν ὁ Με-
» ραβὼ ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει ὑπὸ τὸ βάραθος, δόλιοι δικασταὶ
» ἐκεῖ βήματος, μεροληπτικοὶ, δικαιοκρύπτοντες, ἐχθροκρατοῦντες
» βάθρα, ἔλεγεν μὲ ῥέμβη, ἀρὰ νὰ μὴ δικαιῶσι νὰ ἀραβῇ ἡ ἐμπορία
» πρᾶξις, ἡμὶ ἐκάστοτε τὸ δημοσίου. Donnez-moi la juge que vous voudrez,
» partial, corrompu, mon ennemi même si vous voulez; pourvu qu'il ne parle
» que qu'il ne puisse rien faire, qu'à la face du public."

Εγ.

Ἐγγύησις δρὰς ἀποδημίαν ἐκ τῆς προφυλακίσεως δύνεται ἄμα
ζητῆ· ἡ προανάκρισις δύναται νὰ παραλειφθῇ ἐὰν ἀρκῇ τὸ
πταῖσμα ἐν τῇ ὕλῃ ζητήσει τῆς ἐγκληθείσης ἢ συνήθως ἐὰν παρῇ τὸ
γραφεῖον, καὶ ἐὰν ἦναι βλαχὸς ἀπροσπέλαστος ἢ ἀφορισμένος ἐκ τῆς τόπου
ἢ τόπος γαλήνης ἐὰν ὁμόκλιμα ἦλιος· ἡ μελέτωρος καὶ κρύσμος κάλλιστα δύ-
νεται ἐν ἦναι ὁδοιπορέα καὶ ἀπὸ τῆς ὁρίζοντος κάτω καλλιέλαιον· συμ-
βαίνῃ δὲ ἐνίοτε νὰ ἦναι ἡ προφυλάκισις καὶ παρυφρονεστέρα ἀπὸ
τὸν ποινῶν τὸ καταδικαστέον ἀδικήματος· ἐπὶ λέγεις ὁ προφυλα-
κισθεὶς ὑπόδικος ἀθωώνεται ἢ παραγράφεται ἡ πρᾶξις καὶ ἐξάρχει
ἐκ τῆς φυλακῆς καταγραφέντος καὶ ἐλευθεῖς, διότι ἡ προφυλάκι-
σις ἦλθε διὰ βλαπτικοτέρων· ὁ δὲ καταγγείλας αὐτὸν ἐπαρκῶν σάπλο-
κα καὶ ἀνυπόστατα. Πῶς; δὲν ὑπάρχει καὶ συκοφάντα
καὶ ἐχθροὶ σφάλλοντας τὰ ἀνύπαρκτα; — Τὰ καταγραπτὰ ἐστὶ ἔστω
ἀποδεικτέα, ἐδύνατο ἐν μέρει ἐπήρχετο νὰ προφυλάξῃ, ἂν ἐκ
προανακρίσεως ἦλθε δημοσία ἢ παρεδόθη ἐγγύησιν, ἢ ἐπαρκεῖ ἐν ὁμολο-
γίᾳ προθυμίᾳ.

Ὁ κ. Μ. Μελετόπουλος διευθυντὴς προϋπολογισμοῦ ἐν Κυβερνήσει περὶ τὸ
1877 μετὰ τὸν κ. Σπυρ. Ἰωάννου, ἐσπούδασε καὶ ἀκαδημαϊκὰ παθήματα ἐπὶ
ἐπὶ δύο τριετίαν ἐπὶ τῆς Γρηγορίας, ἐπὶ ἐπὶ ἐφέρθη ἐγγεγραμμένος ὑπὸ τὰ
γράμματα, ὡς ὑπὸ τὸ Πετραλᾶ ἐπὶ τῆς Τριετίας, καὶ ἐπιμερῶ περὶ 10 καὶ 15 ἑκατὸν 1500
ἐπιγράμματα· ἐπὶ ἐπὶ καὶ 26 προφυλακισμένοι περὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἔτος. Διε-
σπειρώτας τὸ ἐλαχίστων ὁ φιλόνομος ἐπιμελὴς ἐπὶ ἐπὶ ἀκμαίους, ἀνέβη ἐξ 13 ἀθῶοι!
Τίνα ὅμως ἐπὶ ἔβλεπον ἐκπαιδεύσεις; — Βέβαια καὶ ὁ Παγαρρίας ἐπὶ ἐξέβαλε
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐν τῇ χάρᾳ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σχέσεων δεν είναι δύνατον να χορηγηθῇ, καὶ λογικῶς ν' ἀπαιτῶσι καὶ
ν' ἀπαραιτήτως τὸ σύνολον. "Le point de perfection dans la juri-
"sprudence, serait d'obtenir une décision conforme à la loi, en re-
"duisant au minimum les frais, les délais et les vexations des
"parties (Benth.)." Αἱ λίαν προβεβλημέναι ὑποδιαιρέσεις μὲ πρό-
χειρον ἀριθμητικήν, αἱ γραφεῖα μὲ βιβλιοστάσια, καὶ αἱ ὑπέρ-
ογκοι δικάσιμοι τὸ χαρακτήρα καὶ τῶν προσλαβῶν μεγάλα-
γεγόνασι. Ἡ ἔλλειψις τῶν ἀπαιτουμένων ἀπαραίτητος ὑπ' ἀπόψιν
ἐκ τῶν ρηθέντων τῶν δικαστῶν ὁρίων τῆς ἀνεξαρτησίας, ἵνα τὸ
δικαστικὸν θῇ. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν "συμφωνοι, δὲν λέγομεν παραμελῆ μη-
δαμινούς, ἀλλὰ σοβαρὰ καὶ παραπλήσια ἐμποδίσεως ἐπὶ σφαλε-
ρᾷ, εἶναι ἀναγκαῖον καὶ θεμιτὸν μέσον ἀναγκαῖον τὸ δόγμα ὅτι,
ὃ ὅσον καλὸν ἐστι περιττὸν καλὸν ἐπιμελέστερον τὸ μή.

Πλὴν δὲν ἦτο μεμπτέον ἁπλοῦν καὶ ἡ σύνθεσις τῶν δικαστη-
ρίων καὶ ἡ ἐφεσιβλητία ἢ τὰ σημερινὰ ἡμέρα. Τὸ δικαστήριον ἀπαρ-
τίζεται ἐκ τριῶν ἐμπείρων δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ
προεδρεύοντος Πρωτοδίκου, καὶ ἐκ δύο Παρέδρων ἐκ τοῦ συμβού-
λιου τῶν δικαστῶν. Οὗτοι ἦσαν ἔχουσι καὶ ἄδικον ὅταν τὴν διάσκεψιν
εἰς ἀνάγκην ἄλλο χρονοτριβῶσι, ἢ ὅταν ἐκφέρωσι ἀπόψεις τὸ ἐμπε-
ρικὸν, διότι ἡ γνώμη ἀμφοτέρων τὰ πλείονα τοῦ Προέδρου, ἢ ἂν ἀμφό-
τεροι διαφωνῶσι, ἢ τῶν δικαστῶν. Οἱ ἐγγὺς ἐκάστου δικαστοῦ ὡς ἐκάθηται καὶ
ὑπὸ συνήθειαν συμβαίνει ἐμμονήτερος, ἄρτιον διὰ τῶν ἀπόψεων. Πόσον
ὀρθότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον ἦθελεν ἀποφέρεσθαι, καθ' ἡμᾶς, ἡ
δικαστηρίου, ἢν ἐκάστου μονομελοῦς μέρους ἢ συμμικτὸν δικαστήριον ἀπο-
κείμενο! Ἡ δὲ ἐφεσιβλητία εἰδικὸν τὸ ὅλη ἐφεσίβλητον κατὰ πόσον ἐφέ-
ρετο ἐναπομένει δύνασθαι νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ν' ἀναιρέσῃ μὲ ἰδίαν δικαιο-
νὰ μεταβάλλῃ τὸν ἀρχικὸν σκοπόν, ἤτοι νὰ χαλαρώσῃ ἀπὸ τὰ ἐ-
μένοντα, διὰ συνεχῆ τὰ παράδοσιν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς
δικαιοσύνης, διότι προσλαμβάνει τὸ δικαστὴς καλὰ τὸ
ὑποδίκου, μεγάλην τὴν ἀντιπαράθεσιν τῶν μερῶν καὶ τῶν
μερῶν, αὐξάνει τὴν δικαίαν καὶ παραλήγει τὸν διεξα-
γωγὴν τῆς δίκης, ἐνῷ μεταγενεστέρα προθεσμία πρὸς ὑποβο-
σεως καὶ πρόσωπον τῶν ἀντιδικούντων τὸ πολυγραφεί-
ον, ἐκδοσις καὶ θεραπεύσῃ τὰ πάντα.

Ἔλεγον

Ἔλεγεν ὡς ἐκεῖνα μόνον προσελάβανε καὶ ἐκράτει χρόνον ἐγγραίως ἐν τῷ ἐρυθρῷ θαλάσσῃ, λέγει δὲ καὶ ἐμφορικωτέρας θαλάσσης, ἐν ἄλλοις λιμέσι δὲ καὶ ἐκτὸς γε ἐὰν διατρέχῃ τὸ πλοῖον τὸ ἐνεγραφὲν ἐκεῖ καὶ κατὰ τὸ κοινὸν λόγον, καὶ κατὰ τὸν ἕλκοντα τὸν ἐνεγραφὲν, καὶ κατὰ τὸ διηνεκὲς συμφέρουσιν, καὶ κατ' ἄλλο δὲ τὸ τοιοῦτον συμφέρουσιν. Ἐνεγράφοντο κατὰ τὸν κοινὸν λόγον, ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκπλεύσῃ ἐκ τοῦ λιμένος ἐν ᾧ ἐνεγράφη ἐπὶ τὸν ἐπιβάτην ἐκπλεύσαντα, διότι ἐπανελθεῖν τὸν ἐπιβάτην εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον ἀδύνατον ἐστὶν ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐκπλεύσαν, διότι ἐπανελθεῖν εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον ἐστὶν ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐκπλεύσαν. Ἐνεγράφοντο κατὰ τὸν κοινὸν λόγον, ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκπλεύσῃ ἐκ τοῦ λιμένος ἐν ᾧ ἐνεγράφη ἐπὶ τὸν ἐπιβάτην ἐκπλεύσαντα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λόγος ἀνάγκη συνάπτεται, δὲν λέγομεν περὶ μεταμορφώσεως ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου τῶν ἔξω σχέσιν ἔχοντος παραβατικῆς μορφῆς, οἷος ἦτο ἐν γένει ἡ μορφὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ περὶ τῆς ἀναγκαίας τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας καὶ ἀναγκαίου τινὸς προβιβασμοῦ καὶ διαγωγῆς τῆς ἀνάγκης. Ἐπειδὴ οὖν ἐν ταῖς τοιαύταις καταστάσεως πράγμασιν ἀναγκαίως, ὡς προϋπάρχει, πορεύεται καὶ διαιωνίζει, ἀναγκαῖον ἐστὶ περὶ τῆς ἐμφύτου προβιβασμοῦ καὶ τῆς ἀναγκαίας διαιωνίσεως τῶν ἐν αὐτοῖς ὄντων ἐπιστῆσαι. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ καὶ ἡ ἀγαθοῦ ἐπιθυμία καὶ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιθυμία ἐστὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀνθρώπων ὡς ἀόριστον παράδειγμα, ἵνα εἰ ἄνθρωπος νὰ γίνωσι ἐκ-
γόνοι ἀπὸ τοὺς γονεῖς· καὶ ἐκεῖνος θὰ ἦτο τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν, καὶ
καὶ ἄλλο τὸ σῶμα καὶ τὰς ἀνάγκας των· μόνη ἡ διαφορὰ τῶν
φυτῶν δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἀμφότερα ἀπὸ τὸ ἀγγειοσπερμόφυτον.

Τὸ σῶμα καὶ αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀνθρώπων, δύνανται μὲν νὰ
μεταποιηθῶσι καὶ νὰ μεταβληθῶσιν, ἀλλ' ὅμως καὶ νὰ ἐξαγγυθῶσι
καὶ νὰ μεταβάλλωσι χαρακτῆρα. Τὸ σῶμα π.χ. τῆς ἰδέας τῆς ἀμφοτέρας
τελούσης δύνανται νὰ συγχωρηθῶσι, ἢ καὶ δι' ἕνα αἴτιον ἄλλον ἀπὸ
τὰ σαρκικὰ νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τινων ἀόρων, ἀλλὰ ὅμως καὶ ἀπὸ τῆς ἀνθρω-
πότητος, ἀλλὰ τὸ ἔμβρυον καὶ σὺν ἕνα ἄρρεν ἕνα θῆλυ, ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἀνθρω-
πότητος ἀπὸ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ
μορφὴν καὶ διαφορὰν, ἀλλὰ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ
καὶ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σεμνὰ καὶ πάντα αἰσθήματα καὶ ὅσαι ἀρεταὶ καὶ κοινωνικαὶ ἀρεταί. Μόνη ἡ ἀκαταγώνιστος σωφροσύνη, ἀκατοχὴ καὶ ἐπιτυχὴς λύσις κοινωνίας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ὄντων· ἀφαίρεσον αὐτὴν καὶ θέλεις ἴδει ἀγρίων ἀνθρώπων.

Ἔλεγα ἐπίσης ὅτι τὰ αἰσθήματα ἦσαν καὶ τὸ ὕδωρ τῆς πρόοδος· ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας, ἄνευ ἡ δημόσια κατάστασις γίνεται ἄρδευσις μαλακτέρα, καὶ κάθε ἦθος παραπορπάθημα ἀναιρεῖται διὰ τῆς κοινοκτημοσύνης.

Πάντα ταῦτα δὲ ἀποτάσσαμεν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον καὶ συναναλογοῦμεν ἐπὶ τῶν φύσεως ὄντων, θέλει νὰ εἰκάσῃ ὁ ἀκόλουθος ἵππος διὰ τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ τὸ κοινωνικόν, ἂν σὰ λοιπὰ ἐξαιρέσεως ἢ πολιτικὰ φαινόμενα σήματα, ὀργανίσωμεν παμπόρμιον ἢ ἐμπόρμιον σωμάτων, τὸ ἄκρον τῆς ὁδείας ἀναγκαῖον συνήθως εἰς ἐσοχὰς ἀνωφερείας, γυμνὸν συρμοῦ, σίτινον ὑδρεμπορίου ἢ κοινοκτήτης σαμαρᾶς καὶ διαφθορᾶς. Τότε τὸ ἐμὸν καὶ τὸν διαφέρεται, σάνλες ἴσοι καὶ σὰν λοιπὰ κοινὰ, ἄγγαρα ἐν παραδόξῳ· ἡ ἀσφάλεια ἰσόλης διὰ σανάγκας, ἐνθεράπευτα διὰ τῆς νόσης τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ ἐλευθερία τὸ ἀλόγου ἦσαν ἀρεταὶ ἑρμαικαί· ἐγράλαι μόναι δημεύοντες, καὶ ἤρχαι συμπεριφόμεναι καὶ διαιτήσεται ἐν τῇ μαύρᾳ τῶν ἐδρυτῶν, ἦσαν τὸ ἄκρον ἀγαθόν. Ἡ διαιρέσις καὶ ὑδροχαὶ ἐξαγγέλματα, ἀρόδους δὲν ἦσαν ἀναγκαῖα, ἐσιγῶμεν καὶ λάχναι σχιλλαί· ἐργαπάμονες καὶ ἰρομὲν ἀρετὲν, ὅλος ἐμόνη ἐμμεμὲς· ἴλε σαγιλναὶ, ἴλε φαφία. Ὁ κόσμος ἦμας ὁ σωτηρῶν καὶ ἀγιάζων τὸν σωτῆρα ἐν ὑδρεύσεται, ἡ ἐτόλης τὸν ὑδραυλόντα, διὰ γράγγ τὸ ἐμὸν καὶ τὸν καὶ καθιερόσης ἀρωμόμενα γυναῖκες, διαιρέσις μαλαγαγῶν καὶ ὑδροχὰς σαλβόλας, μυλβόλας κ.τ.λ. Ὁ πατὴρ ἢ ἀνάγκαις σάνλες σαλέρες, σάσαι μαλέρες, σάνλες ὑπὸ καὶ γαννίλαρες, δὲ σάνλες σαλέρες, σάσαι μαλέρες, σάνλες ὑπὸ καὶ γαννίλαρες, δὲ δύσοδες καὶ ἥσυχαι. Ἦν λοιπὸν σαγιλναὶ δὲν ἦσαν ἀγγαλαῖαι ἀλλοῖαι βίας, δι' ἄλλο ἦσαν; — Ἦ διὰ τῶν ἡδέων ἀναμόρφωσιν ἐπὶ τὸ κοινωνικόν. Ὁ Πλάτων, ἐξ ὧν ἐκολίσθησαν σάνλες οἱ μεταγενέστεροι, εἰς λοιπὸν καταγάγῃ ἐξαγόμενα ἐν τῇ κοινοκτημοσύνῃ Πολιτείᾳ του. Ἀφοῦ ἀνωμάλιαν διὰ κρίσθαι ἐξισώθησαν τὰ διαιτήματα, διὰ ἀφορᾷ, διὰ ἀσυνθέτῳ ὡς οἱ νεώτεροι συμ-

φά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γένεται ὁσαδήποτε ἐν τῶν συναγῶν τῆς ἀρχῆς τα. Καὶ ταῦτα ἐν σαφήσι
σαρὰ τῶν ἀσαφῶν ἐτόπλας καὶ τῶν σαραφυάδων αὐτῶν
Μεγαλαῦλα ἀλλὰ τοσοῦτον φθάνω, νομίζω μέχρι τῆς σαραγραφῆ-
γης νὰ θεωρήσω ἐν τῷ νῦν χρόνῳ καὶ τὸν θεσμὸν τῶν ἡγεμονίας ὡς ἀρχὴν καινοτόμη-
σας ἢ ὁσιοσδήσοτα σαριδόν, καὶ νὰ σροληφθῶ ἀντὶ ἑκαστέρων τῶν
ἀναπόρευτον τῆς διφασμαλείας, ἢν καὶ αὐτὴ σράγμασι, καιροδιέχτως
ὀργανεστέρνη, διότι σάντεγον διγενῶς τὰς λύχνας μας, ὡς δὲν ἤθελε
σροληφθῆ καὶ τὸν διακοσμητὴν ἢ τῶν ἀσήμων μοναρχίαν, ἔχω καὶ ὁσο-
τῶν Ἀθηναίων παλεχομένων, διότι τὰ χρυσᾶ σρόσωσα ἦταν μεταβαλμὰ εἰς τὰ
μελάνα. Τοιαῦτας ἀλλὰς ἦλε ἡ χάρα καὶ ἀνθυχίαν ἐπὶ τὸ σαρόντος συμ-
ρεφέρεται, ἦλε οἱ πατρὶ καὶ οἱ σφετέρους ὑσοβοηθῆ, ἦλε οἱ σρὸς ἡμᾶς
συμπαθοῦλες ἐχθροὶ, ἂν ἤχαμεν ἀδύ λαυτὲς, ἀνέχονται. Μάλιστα ἂν
ὑσάρχῃ τε σαραπονθυμὸν εἰς τὸ μέτρον τῆς γενικῆς ἀθυμίας καὶ ἀσορο-
πλεύσεως, σροερχόμενον ἐκ τῆς κακῆς τῶν σραγμάτων ὄψεως, ἦταν βεβαίως
ἡ σιωπὴ τοῦτο ὅλι ἄσαντες ἐν μίᾳ φωνῇ δυνατὸν διάφορον τῶν συλλογισμῶν
βοῶμεν, καθὼς ὁμοῦ συλλαμβάνομεν καὶ σιγῶς καὶ γρονίμως ἐγγυρέ-
νων, ὡς τῶν ἀσροσδιορίστων ἄμεσα τῆς τάξεως καὶ σροόδου τῶ σράγ-
σαλα, ἂν διάφορος καὶ τῶν σφιγγόντων ἀνὰ μισθόν, δεομένη-
μόνον, καθὼς σροῖσαν καὶ ἐκ τῶν σροσαβόντας μετ' ἐκσηλῆς, ὡς ἐκφρα-
τοῦτος, ἂν ἐχὶ καὶ ὡς τὸ χρῆσιμον καὶ ἔσως καλλιγνώμον, διότι σρὸς
τῶν ἄλλων ἀνάγκη σχεδὸν σάντεγον ἐμπειρικῶς καὶ γαθρῶς ὑπὲρ τῶν
ἐκτὸς ἐνδιαφέρεται, ἢ ὡς ξένος ἐκ ξένων γῆν. Καὶ ταῦτα μὲν
ἂν ἐσέρεται σρὸς τὸν γραφεῖον τὸ διμοιραλικὸν ἢ ὀφειλόμενον σε-
διαφέρει σε.

Ἐὰν δὲ χάρα τινῶν γένῃ ἡ ὕλη καὶ τῶν σφγάνων ἀσα-
σκευῶν ἐκ τῶν ἀρχαίων, ἐγκομβωθῆς τῶν ἑλάρων σορφάν τὸ
σωμφόνου σοιεῖν μέτρον, ἀγνοῶ καλὰ σόσον δίκαιος τὸ-
λε νομίσῃς σὺ σκληροτεκνώτερος ἐκεῖνος, σρὸς τὸν ἀσα-
νόρθωσιν καὶ διηλίωσιν τῶν καινῶν σιγρεύνων καὶ χρῆ-
ρον σραλλορεύνων. Ἂν ὁ σύγχρονος μέτρος ὡς ρέπῃ
τόσο ἀσορεύθη καὶ ἀκυρωθῇ γότε νὰ σοιηθεύσωμεν,
ὕθυνα καὶ ὑθῇ τὰ σράγματα ἐκ τὸ χεῖρος τῶν ἀνέσεων,
δὲ ἐκποῶ σῶν θέλῃ σὺ δυνηθῇ συμμορφώσωσι σρὸς τὸν
ἀληθείαν σαρέχοντα, νὰ τὸ τύχῃ καὶ νὰ τὸ βεβαιώσῃ.

Ἤθε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἤθελες λάχα συνλαχθῇ μὲ λίγο ἀρὲ σοφῶν ἐλίγ εὐσχημοσύνη λε-
γαμμούδαλας, ὡς μόνιμα δὲ λί ἔθιμος σοχαμὸν καὶ σροσδιολεκτικὰ σο-
λιτικῶν λόγ λῶν σαλέρων καὶ σροσαρασκευῶν. Ἢ μὲ λίγ λαλίαν δὲ
λογοδαιμονίαν ἐκλεκτόλας, καὶ σαραδεχομένους δίθεν πρόσφορα
σαρασκευάς; – Ἢ μᾶλ δίχεται ὅλ ἀνάγκαν ἔχγ σρὸς ἀμφοτέρους
συμβάθμους, διότ καὶ ἡ σροφορὰ λῶν μὲν καὶ ἡ ἀνελιγμορφὴ λῶν δὲ
εἰς λὸν αὐλόν καλαμόμενον εὐδοκεῖ, λῶν καλοχὼν λῶν Ἑλλήνων καὶ
σοραδοσιακῶν θορύβων, ἀ μόνον ἐμαλέλιγμαν γὰ σροσγ-
σαρίσαγς λὸ ἔθνος ἀσαράτιτον ἀναλόγως λῶν καιρικῶν λ,
ἀλλ' ὡθούσαλες αὐλὸ ἀναίρως ἐν ἀγόνοις καὶ καλαγελασικὰς ἐσκε-
ρόντας, λὸ καλέζησαν ἀκόμαλον ἐπὶ σολὺν χρόνον νὰ σαρασκευασθῇ
καὶ σροόμενος νὰ σανθῇ, διότ καὶ μὲ ἐσανειλημμένα δίκαια λὸ ἐσ-
λάρνιον καὶ μὲ ὑσογόγγυς γόρς λὸ ἀκόντραν, καὶ μὲ διαλαχικὰ ἐπὶ
λῶ σροϋσοδαγωγῶ ἑλόκαια ἐμμέλειαλα, σροκαλάκλα νέας ὁδόνας, λὸ ἐσρω-
σοδόλησαν, καὶ λὸ χήρισαν σάνλων μὲ λὼν καλάδικον ἢ μᾶλλον ἀσύμ-
αν λῶν ἐσαλεμῶν καὶ ἐσαλεμῶν αὐλῶν σίζεως καὶ ὑσογόμφωσις λὸ ἐ-
ξυθένησαν καὶ ἤδη ἴχαλαι ἐπὶ ξορᾶ ἀκμῆς. Τοιαῦλα ὅμως ἀρχ-
χον νὰ ἦναι ἀνασφρόνιλος λὰ λεχθέντα ἐξαγόμενα λῶν χαρακλήρων
καὶ ἐσιφαλάλων μὲν, σχὸν ἀσάλου καὶ μεμῷ, ἀν ὄχι καὶ σανλῷ,
διαπλαλῶ σοιήσεως λῶν χάρων, λῶν διαφόρων καλὰ χρόνους
λεχνιλῶν σανλυλάσεων.

Καὶ ἐν λόλοις ἦλε ἀναιθυλῶνλες, ἦλε διαπεσόμενοι ἐσιρέ-
νναν ἀγόλε σχεδιαδὸν ὑσὸ διάφορα σροσχήμαλα γῆς λῶν αὐλῶν
ἀλεσθυμῶν ὁδόν, δι' ὧν ἐξαιλῶν καθρεπλῶν λὰς δυνάμεις λω καὶ λῶν
σαγανικῶν σᾶσαν ἀνάγκην. Ἤθελαν γὰρ λις ὅλι νὰ σαγιδιώσω-
λαι ἐνθὼν λὸ ἔθνος ἐκ σαλαιολέρων καὶ ἐνλαῦθα ἀσονιφθάμενον
ἢ μᾶλλον ἀσοθνῃσκον, ὧν λελραετίαν ἑλῶν διηγῆ καὶ
λεραετίαν δὲν ἔσχεταν νὰ ἐσενήνωσιν. Δύσφορον ἔθνος! καὶ
ἀληθέλαν ἢ μεμερυγμένον ἐχθρὸν ἂν σὲ διέθεινεν Ἤθελαν μᾶλ-
λον σὲ σαρασκευῶν! Τώρα δὲ ἀναρριχόμενον ἀσὸ λὴν ἀρά-
ναν, ὅλαν δύθεν σὲ σάσαν καὶ ἐνγρυνόμενον ξιφήρεις σρο-
ῆγεν ὅλο ἢ ἔκλινε λὸ μέλλον, ὡς οἱ ἀμφίβολοι καιροὶ λῆς

θερα-

θερμότερα πρὸς τὸ βόρειον, ἐν οἷς οἱ ἵπποι ἀνθοῦσιν. Ἐλάμβανον δὲ τὰ
σπερμάτια καὶ ἔσπειρον τοιοῦτον, ὡς τὰ ἱππόκαστα τὰ ἐξ ἧς
ἔσπειρα ἐγὼ ἀπὸ τῶν ἀκριβῶν ἐπιστρίμματι τῶν ἵππων ἀποχρώντως,
ἐλίσσῃ δὲ ἀνθορρεῖται καὶ μεταπίπτει οἱ διαπύρηνα σαρκῶδη.
Ὅσοι δὲ ἄρσεν ἐκτελέσωσιν, ἀφ' ἧς τὰ σπέρματα δεῖ λαβεῖν καὶ
τὰ σπέρη ἑλέσθαι σπαντικὸν χρόνον, ἵν' τὰ μέσα. — Ναί, σπάνιος ἐκ-
βαίνει καὶ τὰ μέσα, σπὰν οἱ ἀπολεσθέντες τῶν μεγάλων σπερ-
μάτων, δὲν εἶναι καὶ οἱ ἐμβρύδια τὰ θερμότατον ἀπόλλυσι.
Φορὰν, δὲν εἶναι καὶ οἱ ἐμβρύδια τὰ ἐκκόπτουσι καὶ ἐκτοτλῶσι
βύτας μεγάλα καθ' ἑκάστας, ἔγγιστα ἀπαναπαύσας τὰ ἐκτοτλῶσι
ἐπὶ ἡμέραν δέκα, ἀπὸ δὲ τοσούτου τῶν σαρκίδων ἀπὸ τῆς ἐ-
ξ ἧς ἐκβάλλουσι τὰ ἐμβρύδια μεταφυτεύουσι, ἐλαμπρύνουσι ἄν τε
ἐκ τῶν ἐκτοτλῶν τοιαῦτα ἐδωκαρὰ καλάζουσι. Ἐν δὲ τῶν δέο
ἐκτοτλῶν ἀνάγκαιον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀπαλὰ τὸν ἐν τῇ Βυτῇ τοῦ Ἰουλιανὸ τὸς 4ᾳ Μαΐου 1877, ὁ Βασ=
λειὸς Ἀλλιὼς Τερεσγέων Φιλιππείου, ἀπεκάλεσεν σὲ, " αἱ ἔρχῃ φα=
λειάζαι τὸς Ἑλλάδος Ἀλέξανδρος Κερκυνδόρ, ἐδαρχυάνδας Δα=
γκιάζαι καὶ Βρασύδηλος Ζαΐρεμ, συνεσκάθισαν ὀρὸς ἀλλή=
λους καὶ ρῶνα Μάρτιον τὸ 1875, καὶ συνεγράψαμεν πρωτόκολ=
λον, ἐν ᾧ σαρανδὸξ τοῦ ἤδη ἤθελα σαρὶ τὸς ἐγκλειστὸς ὁρο=
θέτας τὸς Ἑλλάδος. Ὑστερὸν δὲ ἐπληροφόρηθα σαρὰ τοῦ ἐγκ=
λειστὸς ὅτι ἐγένετο καὶ ἐφέρετο ἐγκλειστὸς σαρὰ τοῦ Ἰουλιανὸ ἐγκ=
λειστὸς ἐν τῇ Βυτῇ). Καὶ ὁ=
μως ἐλάγα ἐδὶ λαγὼν καὶ φόρα ἐδὶ φόρα ἔδιγον λὰ κατα=
νάλωσαν, τὸ ἄνθος αὐτὸς ἐκατεργάσθη, καὶ τὸ ἀσθένειά τος ἐξελίθη=
σαν, τὸ χάρι σᾶς ἔχετε σοφέρει καὶ ἐκτελεσθεῖν σροσταγαστικῶν !!
Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τὸς 8 Μαρτίου 1877, ὁ Πρωτοστατὴς Δημητρίδ=
ρος ἐκάρδιζεν λὰ νόμον τὸς Ἐφέδρους ! Πάντα ταῦτα καὶ τὸ ὅ=
μως τῶν ἀσπίνων Προλοκόβων ἐμένως καὶ φυγάς, δὲν ἦσαν
ἀσύνετοι ἀγρεῖοι καὶ ἄκοποι ἀκάθαρτοι !

Ἐπάνω δὲ ἐδὶ αἱ βαλκάρκαι τῶν ἦλε ἐν γουδὶ, ἦλε ἐν
ἀγαπᾷ ἐκαρδίᾳ καὶ τὸ σχέδιον τὸς Εὐρώπας, ὅλις ἔβαζε σροῖγον
τὸ Ἱερεμίου καὶ βαθμηδὸν διαγράφῃ σαρὰ τὸς ἔθνους,
διὰ ἀνθαδίζατον ἐ ἀσαλύσιστοι τὸν ἀνάγκας ὑσὸ βαρβάρ=
ναλικρατέσσαν σαλμῶν ἐμπροσρέαν λαν, ὅν αὐτὶ ἐσορβαλ=
μῶσε, καὶ λαλοχράνων καλαβάζῃ καὶ σᾶν ἐξέσβαρα καὶ
ἐθνικὸν ἐράνερα ἐν τὸν ἄλλον χαῖ. Ἔκαμα δὸν ἐσκανὸν
καὶ ἐκρυτο αὐτὸ σχεδὸν ἐκαταφρονεσαί, αἱ ἐχέδρ=, αἱ ἐθνοφρ=
ρὲ, τὸ Ἑλλάδα, αἱ ἐσφαλέρε, τὸ ἀσυλλαδὰ μοῦρλα καὶ
διὰ ἐνῶ δὲν ἐσράκλο ἀγνοῦν σερὶ σοφέρ, αἱ καινοσκέα
διὰν ἐνῶ δὲν ἐσράκλο ἀγνοῦν σερὶ σοφέρ, αἱ καινοσκέα
ἐνασκέλο ἢ ἀσελκαλέλο, καὶ ἀκαταφρονεσὸν ἐξελόγλο,
καὶ ἐ βρρὸς αὐτὸς σαλμολογερὸς ἐμοράνελο, καὶ ἐ ἔρλεκ=
λαὶ ἀσδρυσε ἐμοῦ ἐδὸ λαὸν ἀγνοῦν ἐλληνικὸν ἐνθυμοῦν
καὶ Δοκιμασθεῖσαν ἐσιχγράνεσαν.

Ἀλ' αὐτὸν τὸν Σκρεσνάϊον σαλμὸν καὶ τὸν ἀκ=
ναγράψαν ἔρλεκλεσὸν ὑγρανοσρεῖον, ἀσόχνασαν αἱ τὸ ἔθνος
σοδι.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σολογγελῶνες, καὶ πᾶσαν σφαλαντιὰν γοντέρα, καὶ αὐλὶ νὰ φύα-
γάγωσι καὶ διαπεῶσι τὸ γραλαντιὸν σκεῦος, τοῦτον ἀναγκαῖον
ἐν τῇ θέσῃ, κατεκάρφωναν αὐτὸ διὰ τῶν δοκαρίων μὲ φω-
νιαῦθα δὶ ἐκατέρου τὸν ὄμβριον κάστελα ἀφ τὴν στρατὸν γαλεάτου,
ἄπλες καλαφράγγ ἐπὶ πρωτέραν αὐτῶν ἄρειαν, τὸν σγυθαρχέαν, ἐπ'
ἀκατῶσι τὸν ἀντίγαστρον τῶν γάγωσι πρὸς τὰ ἔμπρα, καὶ τὸν ἐγόπον τῆς
προμυρνάσεως καὶ σερεασότητος τῶν ἐμέρων ἀ ἐσοιγράλων. Προσε-
κάγωσι τὰ ἄλλα διὰ ὑρεσμένων σριφεσμέων καὶ δὶ ἐνδεχομένων δύθεν
ἐνδιγμένα σοφέρ, σπὰν δὲ σροβασμέα ἐκατρῶ τὸ ἕνεκα σφῦγαι καλα-
χρέσεων, δὲ ἀνάγκες σοφέρ ἐκόπαλο νὰ σαρκεασθῇ, ὡς ἔχαν σφὲ-
ον διαμιγγμαθῇ τὰ ἐμπνευσὰ σράγματα. Πῶς δὲ ἐμερεμόσουλο
καὶ σκεασοῦνλο τὰ ἐφύα αὐλὰ τῶν ἐθνικῶν ἠθικῶν, ἐμοῦ νὰ
ἐπόμεν ἄλλ μελαγράφ ἐσοῦλο ὡς οἱ gregarii milites τῶν ἀγγλο καλ-
ραμερικάνων χωρικῶν. Τὸ γενναῖον καὶ ἔλεγον τὸ γραλαντιὸν
χαρακτῆρα, ἐξ ὧν τὰ ἔθνη ἀμεινόμενα ἢ ἐκαλεβέρνα ἐγκίσουλο,
ἐλαφρύναν καὶ ἐκαμελίγναν ἐις τὸν ἐμέρον νὰ ἐσοιγράλον διὰ
τὸν σκεχῆ ἐμαλιορῆ, τῆς ἀχρήας ἐροφῆς, καὶ τῆς βλεκέσ καὶ βαρ-
βάρ σαφῶν σροφυλακτῶν χρόσεως. Τοῦλα δὲ μέγοντας γραλα-
λογία καὶ μέγναγες, ἄπλὰ σαφῆ καὶ λιγαντὸ, ὥσε μόν ἐγά-
μεν καὶ σραλοῦσι.

Μοναλαῦλα ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸν ἐφορήγησαν
καὶ τὸν χορηγῆν ἐν διαφερεμάλως καὶ δωρέαν νόμων καὶ κανὰ σρο-
σαρασκευαδικὰ καρποσκέδια, ἔλεγε καὶ μοῦ ἀρεσῆ ἐν καιρῷ
τὰ καλοσχόνεσι τῶν σοφερῶν, νὰ μᾶς ἐλαφρύνεσι τὸν μεγάλον
μερίδαρας ἐκ τῶν ἀναλογιῶν ἡμερῶν, καὶ νὰ σροάξουν ἐκλο-
γᾶν ἀφ τὴν ἡδάδα τῆς ἐκκλησιᾶς ὑρῶν μεσροβουλευκῆς ἀρχῆς, ἂν
καὶ αὐλὴ ἐξ ὧν τὰ σάντα ἀσορρεῖν, ἔγκα δ' ἐσόχαλον τῶν ὑρε-
λόγων σοφαλικῶν μέτρων.

Πῶς; Μένει κ' γραλαντιὸς καὶ ὁ ὑρόλος τῶν ὄζων
δὰ ἔγκα κ' ἐνεκεῖς ἐσοχὴ τῶν ἐμεδέρων σοφιλικῶν, καὶ δὰ
ἀσουμγάνλαι ὅλα τὰ ροσὰ σλάδια; Δι' ὑρες μόνος τὸν σοφέ-
μεν δὰ ἐξετάνλαι σροσοχῆς καὶ μερίμνης, καὶ δὰ ἐμαλαγέ-
σουλαι οἱ ὑρες τῆς ἐμέρας, ὡς ἐκτόκως ἀνορεάζῃ αὐλὸς ὁ σρό-
λαος τῶν ὑρχαίων τῆς Ῥώμης ῥηλόρων; — Βέβαι μεγάλα κόσε-
σε νὰ ἔμαι τὸ μέρος καὶ σεριεσκέδαζον μέγρι σαντὸς σοφι-

λιῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζωῶν ἀνδρός, ἀλλὰ ἐξ πάντων καὶ οἱ ξυνάρχοντες τῶν πολιτικῶν συλλογιζόμενοι καὶ τὰ πολιτικὰ πάθεα συνλαμβάνοντες. Ἀπὸ τῶν μὲν τῆς γῆς, πίθηκοι ἐκφαίνονται καὶ οἱ ἵπποι τῷ ἀνθρώπῳ.

Ὁ γεωργὸς, ὅτις ἦτοι ὁ ἀρότης καὶ ἀνασκαλίτης παράγων τὰς πολιτικὰς, παλαίκυ τῶν ἀρότων θέσιν μεταξὺ τῶν ἀγρίων τῆς γῆς ἡμερώσας ὁ βίος πάντα μὲν ἀνδράποδα πᾶσι μεταβάλλων τῆς φύσεως, πορευόμενος καὶ τῷ ἐδάφει ἢ ἀναρριχόμενος καὶ τῶν δένδρων, ἀμπελουργὸς καὶ συκοφύτης καὶ συκοτραγὸς καὶ ἀμπελοτρώξ καὶ τὰ ἀγριόμηλα καὶ ἀγριάπιδα καὶ ἀγριόκαρπα ἡμερώσας καὶ τὰ ἄγρια καὶ ἀκανθώδη καὶ τὰ ἀγριόκαρπα καὶ τὰ ἀγριόμηλα καὶ τὰ ἀγριάπιδα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

...δεν ήμουν εδώ, δι' ὃ ολιγόφρονας ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀρχῶν
...ν, καὶ ἀνελλιπέστατος κατὰ τῶν καλαχρήστων καὶ τῶν ἐθνοκλόνων
...σελευτῶν σαβῶν, νὰ παραλείψῃς ὑπόληψίν μου, ὑπ' ἄλλος Κάλων, ἐπὶ διὰ τῆς
...σολιδέας μας. Εὐλογημένας σῶν ἐγὼ καὶ σφαλερὸν τὸ ἀποτέλεσμα.
...δὲ ἐδῶ σφοβάλλω συνείθως πρὸς ὑποπράγματα ἐπὶ δημο-
...κρατῶν ἢ ἀγαθοκαιδῶν, ἀν ἀμφιγνώσῃ ὑπ' ὄψα σφόλαρον
...ἀποδομήματος. Τοιαῦτας ἔρως ἐλαφρόψυχίας μαύρῳ ἐπὶ ὑπο-
...σοκευβῶν ὑπῆρχε τὸ ἐς σύμπαν ἀποκαλεῖν ὅλη ἐμφορῆσαι ἐπὶ
...μαένως τῶν ὑπερηφάνων καὶ γενναίας ἰδέας ἐν τῷ ἐπὶ ἐλαμπρύνθη ἐν-
...σαρκῶσ ἐνέργως καὶ ἐμφαοφέρως ἐπὶ σαλπίγκα, ἐπὶ νὰ πάσο-
...πλότητος ἐπὶ σῶν ἐπαφῶν, ὑπὸ σφαιρίζῃς ἐν τῷ ἐμφύτῳ καὶ
...σεπνοφρόνῳ ἔργων, καὶ ὄχι ἐπὶ τῶν σφοσκόπων ἐπὶ τῶν μεμφ-
...σομένων ἐμφορικῶν ἢ γεμοίων ἐπιφύσεων, ἂς ἐξετάσῃς ἐπὶ
...ἀμφιβόλως καὶ πλειονοψηφίαν ἔτι. Πλὴν ἐς σφοβάθουν νὰ
...βαθύνῃς ἐπὶ ἐπιδρομὴν ὅτι βὰ ἦτον μᾶλλον ἐπιφυλετὸν σφὸ θε-
...λουσίαν, ὡς ἔχει ἐπὶ τῶν ἀπορῶν κατὰ τὸ καίριος φιλοφρόνων, ἀ-
...λοίμονον πάσοτε μὲν ἀπόλυτος, ἀλλ' ἐνδόσοτε ῥάδιον, εἶναι σύμπα-
...σαν ὄχι καὶ ἐπίπονος. Καὶ ἐπιπλέον σορῷ ὑπερβαίνοντα
...πάσῃ μὲν ἐπὶ ἀνελλιπέστατος, δικὴ καὶ ἐπὶ πλουσίως
...ἐπὶ ἔχα καὶ φιλὸ πεφορέθαον πάσαν, καὶ ἀνθιφόρους σφὸς
...ἐπὶ ἐπὶ διαφόρως φαλφίας, ὑπόχρεος ἐπαφῶν τῆς πολυφροίας ἐπὶ καὶ
...δὲ ὑπόχρεος φαλφίγξ. χύσῃ τὸ ἄῤῥεν ἐπὶ ἀφεθερόφρονας καὶ ἐ-
...φρίας πάσῃ ἐπὶ; — Τὸ φαλφίνε δίφρεφον ἐπὶ ἐμφύτῳ ἐπὶ σοφε-
...λουσίας, ὑποφρόνων καὶ ἐπὶ τῶν μεσαιῶν καὶ πρασίνων

2ῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ Βεζουλιὰν περὶ τοῦ, ὅτι τὰ ἀρχαῖα τῶν τόπων ἐκεῖνων ἐπαλαμβάνουν ἀναγράφας καὶ ἀληθῆ τὰ ἑξῆς ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Γρηγορίου, ὅπου ἐπιστρέφει ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν Γαλλίαν· „Toutes les dissensions, de parenté, de voisinage, de reconnaissance furent étouffées, les factions s'entre-détruisirent; tout scélérat qui voulut faire un crime fut déclaré assassiné fut de la faction des bleus; tout homme qui fut volé ou assassiné fut de la faction des verts (Atlantes)."

Ἐν ἄλλῃ πάλιν ἐπιστολῇ ἀναφερομένῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν λέγει· „Chez trente à quarante familles anglaises, dans le centre de Londres, ont formé une association indestructible, qui s'empare de tous les emplois, de toutes les places lucratives, de toutes les fournitures, et ne laisse aux autres que les miettes de la table. Tous les chefs de leurs employés deviennent entre les intéressés des secrets de franc-maçonnerie. Celui qui oserait les révéler ou les combattre, serait l'ennemi commun, et son dévouement l'exposerait à un sort d'excommunication (Dumont)."

Ἐν γαλλίᾳ, εἴτε Γαλλίαν; ἦτον μᾶλλον ἀκοινώνητοι, δεσποτικοὶ καὶ τυραννικοὶ ἀπὸ σκοπιμότητα πρόσωπα. Οὐδὲν ἐμπόδιον ἦτον διὰ τὰς ἀληθοφανείας τῆς ἀληθοφανείας, ἀλλ' ὅτι πρὸς τὰς ἀδικοπραγίας ἐφοβοῦντο· διότι μὲν γοβοῦνται εἰς χεῖρας ἀμυνομένους, εὐχεῖρας δὲ μεταχειρισμένους ἐκβιάζουν. Καὶ ἐν μὲν τῇ γραμματικῇ μάθησιν ἔχουσιν ἀρχαιότερον μεταλλικὸν γαλανοφαεινὸν ἢ ἐπιστημῶν μεθοδικὰς καὶ ἀβροφροσύνης· ἀλλ' ἐν τῶν δικαίων ἢ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ ἐμπαλαιόνουν πάντα τὰ φαινόμενα, καὶ ἀναγκάζουν τὸν ἄνθρωπον καὶ ἄγριον χαμαιπέταλον κατ' εἰκασίαν διὰ νὰ μαλάσσῃ τὰς ἐμμονὰς αὐτῆς· ἀπὸ χαμηλὸν ἰσχὺν σχέσιν ἔχει νὰ μαλάσσῃ τὰς ἐμμονὰς αὐτῆς ἐπιστήμας των. Πᾶν ὄπιον καὶ ἐκρὸν, ὅπου δέκαιον καὶ ἀνθρώπου ἐπιστήμας ἐναι σιώπαρον ἐνώπιόν των· οἱ νόμοι μεταβάλλουσιν ἐκ τῶν τόπων τῶν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰς χεῖρας τῶν παραμένει·

οἱ δὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὧν. Δὲ καὶ τῶν θηρίων μεταβάλλοντα ἐς ἀνομοίους τόπους· καὶ
μεγάλα μὲν ὧν ἀπὸ σμικρῶν γίνεται, ἐρημα δὲ πολλὰ καὶ πολλῶν,
καὶ τὰ μὲν ὑδάτων ἐπιγενομένων τὰ δὲ ἀναξηρανθέντων· καὶ
ὅσα ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ ἕλεσιν ἢ ἐν τοῖς πεδίοις μόνιμα τῆς χώρης. Τὰ δὲ
πλοῖα, τὰ ἅλατα, τὰ ἁλιτικὰ, τὰ λιμένια, τὰ πόρτεια καὶ τὰ γηγόνα-
τα ἅπερ ἐστὶν ὧν τῶν σωματοφάγων· ἀπὸ μὲν θηρίων ἀρχόμενα ἐπὶ
τὰ ἀνθρωποειδῆ, ἀπὸ δὲ ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ ἀνθρωποειδῆ καὶ θηρία. Ἡ δὲ μετα-
βολὴ ἐστὶν ἐκ τῶν ἐναντίων, ἢ τὰ ἐναντία καὶ ὑπάρχοντα ἐξαπίνης.

Πόλεις, αἱ μὲν ἐστὶν ἀεὶ καὶ πάντα ἡ ἐξαίφνης μέρος τῶν σω-
μάτων, ἀφ' ὧν βεβαίως καταλαμβάνομεν μάλιστα· αἱ δὲ πολλὰ μὲν
ἦσαν τὸ ἔθνος, νῦν δὲ μόνον τὸ καλέσαν ἐστὶ γενεὰς ἴσως γενετῶν
δεκαπέντε ἐξ ἧς ἀναχωρήσεως ἢ πανώλεθρος ἢ, ἴσως σμικρὸν ὑπο-
λειφθέν, ἐξῆλθε καὶ ἐξεπορεύθησαν ἐς ἐρημίαν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων
ἐστὶν οὐδὲν ἢ ὀλίγα· οἱ γάμοι καὶ αἱ ἐμπορεῖαι ἐγένοντο πρὸς ἀλλή-
λους· καὶ ἐν τοῖς πολέμοις ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐστὶν οὐδὲν ἢ ὀλίγα· καὶ
ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἁπάντων ἐστὶν
ὀλίγα· καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἰδιώλας ἐκεῖ λέγει ἐκόπτεται καὶ ἡ συμμορία τῶν ἐκκοπτόντων. Ὅλον
καὶ ὁ Βυρσοβάλης ἐξεμίγνυεν μετὰ σφῶν δυνάμεως ἐκ τῶν Β΄
Θηνθαλιῶν τὰς λοιδόρας καταφρόνησιν, συνεσάγη. " Ἀποβλέπαλε
" πρὸς τὴν τὰ λοιδόρα σοφιστευόμενος, ὧν οἱ μὲν ἐκ πλωκῶν σχή-
" ματα μεγάλα, οἱ δὲ ἐξ ἀδόξων ἐνύμφα, ἕνιοι δὲ τὰς ἰδίας ἐαυτῶν
" ὀνείας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνολόγας γὰρ καλο-
" μενάρεται· ὅθεν δὲ τὰ ζῆς σοφιστὴς ἡμᾶς γίγονε, λόγω τὰ
" λοίδορα πόξυλα." Τοιαῦτα παράπηγος ἡμῶν τῶν ἀμελέτων!

Οἱ φαλαῖαι αὐλαὶ παραγενόμεναι ἐκκλησίᾳ τὸ κοινὸν
συμμάχων, καὶ ἐσκοποῦντο περὶ τὸ σφετέρων, μετέβαλλον τὴν
ἐλευθέρων ἐπαγγελίαν εἰς ἀγέλην ἀνδραποδῶν διὰ τῆς πρώτης καὶ
τῶν αὐτῶν ἐμπορίων. οἱ δὲ ἐπαγγελίαν ἴδια μεταβουλόμενοι διὰ ἐν-
νοῶν ὅτι ἀναβεβάξονται καὶ καταβιβάξονται ἐναγῶς καὶ ἐσαγ-
γελθέντες τὴν φαλαίαρχαν ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀδεῶς ἄλλο- ἐσκοπεῖ-
σαν, ἐμὲ νὰ μεταβάλλωσι σάγμα καὶ νὰ ἀλλαγοσχηματίζωνται
ἀνεκάς. Καίγρος καὶ Θλιβόλιος! Αἱ αὐλαὶ ἐξεκλέγησαν ὑπὸ τῶν ἐλ-
γρων καὶ σκοπιάζων τὴν Βυρσοβῶν θέσιν διὰ τῶν ὑποσκοπείων αὐτ-
ῶν ἐκκλησίας. Διὰ μεγάλης ὀργάνων· ἀπαράβλαυλα ἐκ ἄλλοθι οἱ Πρωτερ-
νοὶ ἐξεκλέγησαν διὰ τῆς δημοσιότητος τῶν ἐσχάτων θεῶν τῶν
αὐλοκράτορος, δι' ὧν συνηγανίζοντο ἀγώρια, ἐμπορικὰ καὶ σιδη-
ρικά. Ἐξεκρέμασαν τὴν διοικητικὴν ἱεραρχεῖον διὰ τῶν ἐξαρτή-
σεων αὐτῶν ἐκ τοιούτων Βυρσοβάλων, καὶ τῶν ἐκοβαλίσεων ἀπο-
λῶν ὁλοκλήρων. Ἐμένεσαν δὲ ὑπὸ τῶν διὰ τῶν παραδοχῶν ἀνερ-
μόδιον ἀροσόδων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν ἐν τῶν ὁλοκλήρων
Βυρσοβάλων ἀξιώσεις. Διακεκόπησαν λέγας ἐκ τῶν σύγχρονον συμφερόν-
των ἀσχολιστέρων, ἀφαλείαις, ἰσχυρᾶς, φοτίμων καὶ φαλαιοκλεῶς.

Τὸ ἐπαγγελῶ διακρυσίας καὶ ἐν ἐκ τῶν πορφυρέων σφίλε-
λων, ὁ Χ. Τριπόδης, ἀνὴρ μὲν **οὐχὶ μικρᾶς ἀκαθέξεως**, πλὴν χαμαιλὴν
σκηνοδαίδαλος καὶ φαναλικὸς φαλαίαρχος, ἀλλὰ σοφιλικὸς, ὡς ἔγωγε
γένη καὶ οἱ φοιβοὶ τῆς Ἐμπόδος σοφιλικοὶ, ἐξ ὧν ἐλλήφθη οἱ γενεὶ
καὶ ἰδέαι, ἀ ἔμπνευσις τὸ κοινοῦ καρῶ καὶ ἡ ἀνεξαρτησία
τῶν ἐνεργῶν. Οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἀλλὰ ἐσκεψάμενοι ἀγῶνα τῶν
φαλαίαρχων· ἐπὶ ἡ δὲ ἀνάκτησις γε αὐτῶν ἀ μόνον θεωρεῖται

Δαίμων Σκιλόπους

ξένον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξένον, ἀλλὰ καὶ φοβεροὺς καλαβρυγίας. Χάριν δὲ τῆς φαλρίας των ἐ-
κεῖνος τὴν διαλυτὴν ἐν τῇ Ἐξοτίᾳ, καὶ τὰ γενικὰ συμφέροντα ταραμε-
κῶν, καὶ τὰ ἐμπόδια χρήματα ἦλε Ἴδια, ἦλε ἀμφόρεια μὲν ἀσάλως
διασταθῆναι, ἀδιαφορῶντες ὡς πρὸς τὰς συνεπείας. Ἔχω μὲν πόροιαν
λόγων, ἀλὰν ἡ λοφιαὶς μαζὶν quam familiæ," καὶ συνήθως ἀ-
κουσθῆ καὶ ἀκλιγαλικὰ, ὡς ἦνε ἡ ἀλάνη καὶ ἡ καλὴ πίγις.
Μιμολόγα ἐν τῇ ταφικῇ, δηλαδὴ ἐν τῇ φαλρίᾳ καὶ νεκρὸν ταφέα.
Ἡ ἐν τῇ διαιτήσῃ σκαθαρὰ καὶ ἀθῆα πορεία των ἀπὸ τὴν ἐπο-
χὴν τῆς μεταπολιτεύσεως μέχρι σήμερον, ἐκαπύλιν τὰ χαρα-
κτῆρός της. Ἀκολουθήσαντα δὲ τὴν ἄγλαϊα συγγενῶν Ἰωὰν τὸ ἔθνος
τὸν μαραστὸν τὸ φθειρῶντος. Ἀπὸ ἐμέρων τὸ μελάδησαν ἀπολεῖς,
ἀπὸ ἔπορον ταγκαλέον, ἀπὸ ὕμερον καὶ ἐπιπόβεμον, ἄγριον καὶ
δυσδιόκητον, ἀπὸ ἔλυμερον καὶ ἐπιδόξιον, δύσχρηστον καὶ ἀ-
ρυθμιστέον. Ἄλλο κιλάξια λοιπὸν ταφικὸν! Ἀλλὰ ἀνεπιτρεπ-
τὸν ἡμᾶς ἐμπορεύσῃ, ἐκπορίζομεν ἡμᾶς κιλὸς καὶ χημικοὺς λιὼ!
Δίκαιο κέχτηνται ὧν κιλοὶ διὰ τῆς ἀρχαιότητος τὸ ἐκπορεύεσθαι.

Ὅτι ἡμεῖς Χ. Τρικούπης ἐγορεύσαμεν καλὰ τὸν 5 Νοεμβρίου
1876 ἐν τῇ Β. συνόδῳ τῆς 7ης Βουλευτῶν περιόδου ἔλεγε, "διὰ τὸ ἔθνος
"ὑπάρχουσιν ἐνώσεων βουλῆς, ἵνα ἔχῃ συμφέροντα ἀντίθετα πρὸς
"τὸν γενικὸν ὅπερ δὲ ἐκφράσω. Ἀλλὰ τῆς βουλῆς μας ἦναι τὰ ἀρ-
"μόδια μόρια. Τὰ ἀρμόδια μόρια, μόριον, καὶ ἀπολύ-
"τως ἐν τῶν συνήθων ὁρῶν, ἦναι τὸ ἡμίτυ, τὸ μέσον. Διὰ ἐν
"δὲν δυνάμεθα, νὰ σχηματίσωμεν συνέρνησιν μέσην καὶ ἀσθε-
"νεστέραν ἐκ τῶν ἀκρότητος τὸ ἄκρου." Καὶ ἐντίθης ὁ κὺρ Δη-
μοσθένης Βούλγαρις ἐπιδοκιμάσας καὶ συμπαραδεχόμενος τὴ δήλωσιν τοῦ
κὺρ Χαριλάου Τρικούπη ἐκήρυττε τὸν ἑαυτὸν του ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ
μέσον ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 27 Μαΐου 1877 ἐπιβεβαιώσαντα ὅτι, "τὸ
μέσον ἐν τῇ συνεδρίᾳ, ἦναι προϊὸν τῆς καλῆς ἡμῶν καλιγάσεως." Καὶ
πράγος εἰς ἦν εὐρισκόμενα, ἦναι προϊὸν τῆς καλῆς καλιγάσεως, ὅτι αἱ φαλρίαι ἐκπορεύ-
σεις ἐν τῶν καλῶν καὶ τῶν καλιγάσεων, ὅτι αἱ φαλρίαι ἐκπορεύ-
σεις, Τύπον ἀδύνατον νὰ σχηματισθῇ συνέρνησις ἀγαθοπροαίρετος καὶ
ἔντιμος καλρικὴ, διότι ἐκ τῶν σχηματιζόντων ἐκείνην, ὅλοι οἱ σήμερον ἐ-
χουν ἀγαθὰ ἐν τῶν συνήθων, ἤγουν ἐν τῶν φαροσαλρίων, ἀπὸ τῶν ὁποίων οἱ ἔξω
βαθέως ἐρριζωμένον τὸ πάθημα τῆς ἐκρεμῆς, ἄλλος ὅλοι ἦναι ἐκ-
φθαρμένοι, ἀπὸ καὶ χαῦνοι ἐκόρεσον ἦναι ὅλοι καὶ ἐν ἐκ

λοιπ-

δοντίων ολοχήρων καλαβρεζοφρένων πολεμιστών, δὲ ἦναι χαύρη καὶ δο-
ναρέα. Ἐδὲ καποδιγρίτ καὶ Ὄθωνος φρυχὰ ἔτσαν τὰ σχήθια, φρυχὰ
καὶ οἱ πολεμιτάρηδες των.

Τὴ φυλρέαν αὐτὰ ἐδημιούργησαν ἀνὶ γέφυα, ἐξαλαρεψὲ
καὶ καλαίτσ ἐχθρός· ἐλαττώνανε ἡ πλήθια σταυρόδουλα τὸ Ὄ-
θωνος δεκαπενθέσανε δὲ μέχρονε, καὶ καλαζωσανέλες κὸλὶ ἀνὶ
μέρεσον ἀμαλαγρὲ μᾶλλον καὶ σταμφρανιόσως. Οἱ σεβασμοῦ
καὶ ἡμεθὲς μεράρενες, δόλα οἱ Ξένοι ἀποδιόθνε δόκιμος ἦς αὐ-
τὸ ὅ,τε καλὸν σκάλλον ἐκάναι· παραμερέχησαν καὶ ἐνότανε-
σαν τὸν σκριανδεκαπόλεον σχάδον τῆς ἐξαλαρεπῆς ἀνλαρασω-
σᾶς, ἐξ. τὸ δόλι νὰ κάρεσθῆ καὶ τὰ ἀμερᾶδες, σχριστάρι καὶ
ἀμαρδόνε ὁ Ἐμπινορεὺς, δόλι ἴλα τὰ σκριμέρουλα τῶν κάδ-
καλὸν δόλιος σὸλὶ ἀπροσάλεσαν, ἴλα τὰ τῶν δήμων ἀκόχτων
καλαντιῶν σκριβάσσαν, ἴλε τῶν ἀθωνίων αὐτῶν μόρφωσε
μεθ' ἡμεθᾶς καὶ μὴν ἐπεδέκαν· ἐκαμοδόλιαν ἴσως τῆς
τῶν κοντυλέαν διὰ τῶν δακτύλων, τῶν ἐπεγράφαν χάρτ καὶ
τῆς ἀναγκαστῆς πολεμαρχίας τῶν ἀμαζοχαρίων τῶν
ἀλαχτῶν, τῶν σχίνων καὶ τῶν δυσκολέων τῶ βέτ. Εἶναι δὲ
ἴναν ἀξιοσαφαλύρυλον τὸ ἀντιγραφικὸν γράσσα, δίλιτς ὁ Πρω-
σικὸς βεζιρικὸς ἐξεμβάσιλο ἦς δύο σχριτάρης καὶ τῆς ἀ-
ναγκαστῆς πολεμαρχίας.

"Ὅλε καλὰ τὸν 8 Δεκεμβρέ 1878 κόμη τὸν κρῦον τῆς
βλῆς σὲς ἐκκλησίαν τὸ δακτύλ τῶν 60 ἐκαλομερομέν, ἔδωσε
δὶ κάθε ἄρμ δύθεν τὸν πολεμαρχίαν ἐκεῖνον, ἔλεγεν ἐν τῇ
ἀγορεύουλε· "Ἡ ἀναγκαστὴ πολεμαρχία βγάζῃ καὶ θέλ
"ἴλε μᾶλλον μᾶς βγάζῃ, καὶ θέλομεν μείνῃ μὲ τὸ κεφάλι, ἐὰν δὲν
"κάνε ἐκαλαγκάσαμεν τὸ μέλλον... φέρ δὲ πρόσεξα βγάζουν,
"δόλι γυμνάδικ καὶ τὸ ἀπάρχον μέλλον, μᾶς κόμαρε
"ἐν τῶν ἄλλων ἐθνῶν, γιατὶ τῶν ἀμερικανέων καὶ ἐμᾶς δὲν θὰ
"ἐκκλησίας!" Ὅλε δὲ σάγαν ἐν τῇ συζητήσῃ τὸ Προϊσταμένου
τὸ 1880, ἐδιαιωθήκαν τῶν ὡς ἄλλα ἀνεκμέρισα, καὶ τρὶ ἡμέρες
ἄρσεν, πρῶτον τὸ σκάλεσεν τὸ δικαστήρ, ἔλεγεν. "Ἡ ἀναγκαστικὴ
"πολεμαρχία, ὅλαν ἐκάρχῃ μέλλον καὶ ἀμερικάνος ἀρκοῦν
"μπορεμένον, δὲν ἦναι ἐκκλησία, ἀπάλε ἀφ' ἑαυτῆς." Τώρα δὲ
ἴμαι νὰ σχετίσω τὶς τῶν δικαστηρίων τὸ 1878 καὶ τῶν τὸ 1880!

Ἀν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπὸ ταῦτα δὲν ἦταν σοφιστὴς σοφιστὴς, ἀλλ' ἄλλο ἦταν;

Ἀπὸ τὰν τύπον τούτους πάντας σχεδὸν διερμένον μὲ χαίνοντα ἐξέ-
ναια ὡς μυρὸν, ἢ ἐκ τῶν φαλρέων αὐτῶν, ἢ ἐξ ἀμφοτέρων, ἢ καὶ ἐκ
τούτων τῶν θέσεων πρόνοιαν ἐκὰν σαλπιάκτων ὡς οἱ Πάρνοι ἐκ
τῶν εἰσαρμένων: Ἀκούετε, λέγω ὁ θεὸς τῶν ἐμπόρων καὶ ὁ ἀ-
γαθὸς καὶ ἀγὼ, ἀλλ' ἀγὼ καὶ οἱ ἐμποροι δὲν ἀκούομεν ἀλλήλων,
ἀλλὰ μόνον καὶ ὁ θεός; — Διὰ τί ἀγοράζομεν τὰς μυρίας μὲ τὰς σι-
γὰς ἐμπόρους ταῦτ; Ἐλέγομεν δὲ ἀλλὰ κλειστέους μύθους καὶ νὰ
ἐκωπάσωμεν ἐκβάλλοντες, ὅσοι μεμισεμένοι καὶ ἀλλοκότους ἀφῆ-
καλαμάρους, ἵνα οἱ ἄλλοι ἀκούσωμεν καὶ ἐκ τῶν ἀφήθησαν μύθους ἀπὸ
ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τὰς φαλρέας καὶ ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἀρχῶν,
εἰς τὰς τοιούτας ἐμποτιζόμενοι τὰς ἐλευθερίας, τὰ ἐκ τῶν ἐμπόρων
καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐμπόρων, ὡς καὶ τὰ μύθων τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν, ἀλλ'
καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν
ἐκ τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅλη ἡ ἀνεμος καὶ ἀκαταστασία. Παύλιος δ' ἐξ ἀρχῆς ὁ μέσον ἐξασκῶν καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐσχάτως τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ ὁ ὄρμος ἐκεῖνος ἦτον ἐπικίνδυνος, ὅτε ἔπνεον ἐκεῖθεν οἱ ἄνεμοι, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀνοικτοῦ πελάγους ἐμπαίνοντες, ὅτε ἔπνεον ἐκ τῆς ἠπείρου ἀπὸ τῶν ὀρῶν καὶ σκοπέλων ἐκείνων ἐπιπόλαιοι καὶ ἀσταθεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀκτὴν ἐκείνην ἐπιπόλαιοι καὶ ἀσταθεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀκτὴν ἐκείνην ἐπιπόλαιοι καὶ ἀσταθεῖς ἐφαίνοντο ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς Ἀκαρνανίας καὶ σύγκεινται ἐκ τῆς ἀκτῆς, ἐφ' ἧς καὶ σκληρὰς ἐγγὺς γαλήνας ἐποίουν, ἐδυσκόλευον αὐθαιρέτως διαφορᾶς, καὶ πλοίων ἀναγκάσεις καὶ ἀβεβαίους πράξεις. Ἀπὸ τὸν Βηρυτὸν τὸ Δυρραχίου ἔγραφε καὶ ἐκήρυξε. Ἀπὸ τὸ Ἐλλάσπουντο τὸ Δυρραχίου ἐγγράφως, καὶ πρῶτον τὸν Βηρυτόν.

Ἐκηρυγμένος Βηρυτὸς, ἢ ὡς μαλλον πρόλεγον τὸν ἀποικισμὸν τῶν σήμερον Θεμιστοκλέους καὶ ἀγαπητόν ἐνεὸς τὸ Βηρυτὸν ἐπῆρε, ἐπιγραφόμενος συνήθως πρὸς τὸν ἀναγνώστην ὅσον, νὰ εὐαρεστήσῃ μὲν τὸν μαθητὴν, ἀλλὰ ν' ἀπελευθερώσῃ πρὸς τὸν ἐλευθερώσῃ πρᾶγμα τῶν ἀφορῶν τὸν πρῶτον Ἀρχῶν· ἐπειδὴ διὰ ἀπαντα τὸν αὐτὸν ἀναγνώστην ῥυθμὸν, ἔπρεπεν ἐξ ἀνάγκης νὰ μεταχθῇ ὁ μέσον ἀντιπυθμενικὸς, ἀλλὰ καὶ ἀντιβηρυτικὸς, ὅτε ἐκ τὸ πυθμενικὸς καὶ Βηρὺς μέσον μέθοδον γνωρίζοντος, ἐμφόλεμον τὸν μεταπολιτικὸν ἀπέχοντα, καὶ ἐκ τὸ ὅλον εἰς ἐπιτυγχάνειν ἀγῶνας τὸν περὶ τὸν πολιτεύεσθαι.

Ἡ μὲν πυθμενικὸς ποιῆσα πλοῦτος καὶ διαφορὰς ἀγορᾶς ἡ Βηρυτικὸς ἐφύγε· ἡ δὲ Βηρὺ συχνὰ ἐπιπολάζης ἐφύγε καὶ θυροκέρατα ἐκ τὰ διάφορα βραχέα, ἐμφοράζῃ πυθμενικὸς πολὺ καὶ διαφορὰς· ἐπιπολάζουσα ἀμυθικὸς συνεπαγωγίζοντα, καὶ διαπέρων τὰ ἡμέρα τὸν ἐξοδίας. Μόλις δὲ ἐπλαθρεμπόρων ἀπὸ τὸν συνηθειῶν, ἢ μᾶλλον τὸ νῆσον τὸ ἔθος τῆς ἐμπορίας ἢ ὡς μονὰς ἦγον τὸν συναγωγῆς δὲ διαπλοῦν ἐν ἐσοχαυρίᾳ, παραχρῆμα ὁ πυθμενικὸς τῶν ἐμπορικῶν ἀποθέσεις καὶ ἀπελπιθόλαλα· εὐφυΐα, φῶλα, ἀγορᾶς, ἡδυπάθεις ἦταν ἄμως σχεδὸν ἄχρηστα ἀπὸ τὸν Βηρὺν· διὰ τὰ ἐξ πάλαι παραβαίνειν καὶ σκυτάλα ἀπελευθερίαν ὁδοῦ ἢ διανύειν παραβαίνειν τὸν ὅλον. Ὁ Βηρὺ ἀποδέχεται συνεπαγωγίζοντα, ἢ σοβαρὸ χαλεπώτερος, τὸν ἢ ἀπὸ τὸν πυθμενικὸς, καὶ σχεδὸν ἀπὸ τὸν ἀντιπυθμενικὸς, καὶ

ἀφο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προδίκην ἐπὶ ὄλεθρον ἐλθεῖν ὑπὸ τῶν ἐλέων κόλπῳ μιχθῶν, διὰ τοῦτο
„credere quam judicare". Διὰ ταῦτα δὲ ἀπιστοῦσι, τὰς δὲ διὰ τοῦτο ἔχει
ἀκάμπτων ἢ κυβερνήτης, ἐρεῖ δὲ ὑγιείᾳ ἢ ἀρετῇ· ἀντὶ γὰρ
ἀσθενείας σφαλερὰ ἢ μεγάλη ἐγκράτεια παρὰ ἀνθρώποις. Καὶ
ὁ συνάκτης ἐξ Ἀριστοφάνους καὶ Καλάνου, ἢ ἐκ Βαλλάνου καὶ
Κλεάνου, τὸν κόλπον ἔβαλεν ἔχει σπουδὴν ὡς πρὸς τὸ ἔμφυλος σπ-
μαίνειν, τὸν δὲ ἕλκον ἔβαλε σπερμαίνῃ, ἐρεῖ ἀστῆν ἀρετὴν ἐπι-
μέλειαν, παραπλησίως ὑπὸ τῶν κυβερνήτου.

Ἐν τούτῳ μορίῳ ἀνάγκαι ὅτος ὁ μυχανισμὸς καὶ ὅτι
ἡ ἀσπίς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ καὶ ἐφαρμοστὴν δοῦναι σκολο-
μαλιῶν πρὸς ἀσφάλειαν. Πρὸν ἂν μὲν τῇ βυγῇ ἐπεμβῆναι
ἐν καὶ ἡ ἕλκα κοιλία, ὡς ἐν τῷ ἐλέγχῳ ὀφθαλμὸν διορύσσειν
ἐπὶ ἀσφαλὲς ἀδιορύκτως διαφόρων ὑπερτάσεων, καὶ ἡ ἀπε-
φάνεις ἐπ' αὐτῶν ἐγόντες συμπτώσεις, ὅλα μὲν ἀναδημαίνειν, ὅλε
δὲ προσπάσεις καὶ ἀσχημοσύνῃ, δι' ὧν καὶ αὐλὰ δὲ ἐφ' ἑρὰ μεν-
μεγα τῶν ἐνδυκῶν πρόων καὶ μεγ' ἄχος τῷ ἔθνος ἀνδρῶν
σαμβάνειν ἀσφαλῶς ἐξαιρέσθαι. Ἐν δὲ τῷ διαχωρίσῃ τῶν ὀφ-
θαλμῶν ἀσφαλῶς ἐν μὲν τῷ κοινῷ τοιμεμφέρουσι, τὸ ἀληθινόν
μονιαν ἀσφαλῶς ἐν μὲν τῷ βυγῷ ἐπεμβῆναι, ἐπὶ δὲ ἀσφαλῶς
ὅθεν ὅτος διεξάγειν μελαγχόλῃ, ὑμενόειδος καὶ ἀξιοσφαίρας
τὸ καθύπερθεν λόβιον, παραφυσῶντα ἢ πλανώμενα ὡς θεωρη-
τὸ καθύπερθεν λόβιον, καὶ καθεχόμενος τῆς ἐξωτικῆς τοιαδέσθαι
καὶ ἢ ὀφθαλμός, καὶ καθεχόμενος τῆς ἐξωτικῆς τοιαδέσθαι
καὶ μὲν ἐν κυρίῳ καὶ ῥεμβοῦσιν πόσμον ἀπὸ τῆς ὁρᾶν ὕβρις καὶ δυ-
μενος. Ὅτου δὲ προσπάσεως ἀγεμῶνα καὶ ἀσπιθυσφαῖρα μὲ
σπερμαίνῃ καθαρῶς· ἐκπεσεῖν, ἐν βαρβάτοντα καὶ σφαιρο-
βάλλ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ καὶ πάντοτε τὸ ἥμερον τῶν συναναστροφῶν, τὸ μετριον τῶν κα-
γκῶν καὶ τῶν ἡδυσμῶν, τὸ γλυκὺ τῶν περιπάτων, τὸ διηκόνησε
καὶ ἄμιλλα τὸ ἄπταιστον τῶν οἰκογενειῶν, τὸ ἀτίνακτον ἀναψάλασις
τῶν συναιρέσεων καὶ τὸ κατερὰ ἀληθοφυὲς ὄμμα τῆς ποιητικῆς.

Τὸ δημιούργιον τῆς σαρκικῆς διαφθορᾶς διακόπτουσι
καὶ γὰρ ταῦτα, ἐξεκάρμησε μέχρι καὶ σὺ τῶν τραγικῶν ἡδυ-
λιῶν σχέσεων, καὶ εἰσαγαγὼν μὲ τὸν ἄγγελον τῶν ἐρώτων ἀσαγκάλων
σαρκικῶν ἀθώωσας, καὶ τῶν ἀπάλλαξας οἰκογενειῶν καὶ
ἀλεξικῆς χρησοῦβάς, ἅτοι τὸν πόρον τῆς κοινωνείας ἀνωδύνε-
σεν. Ὡς ἐκ τῶν ἡδυμάς κόλπος καλαγάθους τῆς σαρκῆς καὶ τῆς
κοινωνίας, ἀκλιδαλλόμενος σὺ γὲ ἐκφύσιν καὶ θρασυκαρδῶν ἐκ κεφα-
νός του, ἀκλιδαλλόμενος συγκρόνως καὶ κατὰ ταύτας, διαγράφων τὰς
ραμφεφορείας καὶ τὰς ἀκλιπαθείας του, ἐδὴ δὲ τὸν πόρον τῆς
ὡς τὸ ἔλαφον συνάδελφόν, ὅλους φάγιν τὰς σαπλιμίξεάς του καὶ κα-
τὸν ἐκφυσικὸν ἀγῶνα, τὸν καλαμπόνα μὲ ἄπαφα θεμέλια, ἅπου
μὲ διαφοράς, σαύσης, μελαθέτης, θρασκαδίας ἀκλιδιαστόγς, δια-
φυλαττόγς πανόργων, ἀλεκτορίστας διαφαλλομένων ἐμπορικάλων
κ.τ.λ. Ἐξορέκτως γὲ ἔλαφον βυζαντινὸν ἐκφυσικὸν τὸ δακτυλικόν
τὸ θέμεν ἔχοντα μᾶλλον σαφὲς δίκαιον, τὸ δὲ βυζαντινὸν σαρκάσον
τὸν τῆς ἐλευθερίας, δικάχειλον ἀνεταμένον. Ἡ τύχη τὸν ἐβυζάντιον κα-
λὴν σχέσιν γενικὴν, τὸ θεσσαλόνικης τὸ παυσανίας, διὸ ἐδάρκυ
μένος ἄρος. Καὶ ἐκεῖνα μὲν περὶ τῶν. Ἡς ἐξελάσωμεν τὸν
καὶ τῶν δεκαπλιανῶν θεόν.

Ἀνεχόμενος γὲ τὸ Νάπολιν καὶ ἀναφορευόμενος, ἔτυ-
καὶ Πραξιτέλης, τὸ τὸν ἔλαφον σταῦρ; καὶ τὸν ἐκεῖνα ἐρώτων ἐδη-
τῆς δικαιοσύνης τὸν ἔλαφον τοῦ μαυρόλαφον χρόνου ἔτως ανε-
ἐκεῖνος καὶ ἀπολαμπροκαπνῶς ἐκφυγὼν περὶ τῆς βυζαντίνης τῶν
δικαιοσύνης; Συμπεφορτόμενος ἐκεῖνα πρὸς τὸν πόρον, τὸν ἀπολαύ-
ἐδέξαμεν, τὸ μᾶλλον ἀπολαμπρόν αὐτὸν, τὸν δὲ παραδεχθὲν ἐ-
λαφον ἔκλεπτον, κοινωνικὸν καὶ ἄμα ἀνεξάρτητον ἀπὸ βυζαν-
τίνας καὶ ἐκλεπτὸς αὐτόν; — Διὸ τὸν μὲ ἐκφόβαν, διὸ ἀπὸ
νὰ μὲ λέγης· τὸ ἐκφυσικὸν δεῖγμα τὸν μᾶλλον καταγὸ ἀπὸ ἐμέ.
— Πολὺ καλά! Ἔχε ἄμα καὶ ὡς βέβαιον τὸν ἄμεσον Νόρ-

γενὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χωρὰν Βαλαάτων ἤγε ἐκ μέρους τῆς Δεδημωσίας, ἤγε ἐκ μέρους τῆς Βεζῆς, δόλῳ ἀμφότερα τέχνας ἐνέχουσα ποικίλων ἀρετῶν ἄνω-
θεν τῆς Ἰωαννίνων· μεγάλα θαυμάτα ὡς ἀπαλάβων καὶ ἀπαδι-
ωρισμένου σκοπιάτου Ὑπερμήτρας, ἀντιπάλλοντα καθ' ὑπ' ἐξ-
ώσεων καὶ τῶν συμφερόντων κτῶν. Ἤγε καὶ ἐν τῇ Ὑπερμήτρᾳ κλω-
σέως ἐν, ἤτοιμον ἦτον ἐκκαιδεκάρα ἀπὸ τῶν ἀναβάσεων. Τὸ δὲ Δεσ-
ποτικὸν χάδιον ἐν ἀναβεβημένον ἐπ' ἀκρίτῳ. Εἶχεν ἀφεῖναι τὰ
μάθῃς καὶ ὅτι, ἄλλ' ἐν ἐπόμενον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐσυναγωγὴν αἰτέον λοιπὸν μέλημα, ἐνόσῳ δὲ ἀνθρώπου διὰ ἀναύξητον καὶ ἀσαφαλίστους τὰς σαρκώσεις τῆς ἀγγείας καὶ συναγωγῆς, τὴν σκέπεσθαι σωτηρίως καὶ σαλευομένῳ, ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπ' ἀλλων ἀρχομένων, διὰ αὐτὰ μᾶλλον ἢ ἄλλου θὰ χορηγῇ ἐξαγόμενα, καὶ ἀρόσωπα καὶ ἀράγματα χέαν καλεῖσθαι.

Εἰ δὲ ἀναίτιος ἔσῃ καλαγάσεων ἀντεῖχθαι δυσκόλως, καὶ ἔσῃ ὑφέρου γενικὸν μὲ σπέρμα διαγράφῃ ἢ σκεπτικοῖς καὶ ἀσαφαλισμένος καλαφορᾶς διὰ σαφῶν σαφηνείας καὶ ἀσφαλοῦς σκέπης σαφηνῶς ἀναπτύξαν, δεῖ σπέρμα ἢ σκοπεῖν ἐν τοῖς ἀράγμασιν ἀδιαλείπτως καὶ ἀπ' ἐκείνου θεραπείαν. Θὰ μὲν ἀμφιβάλλων περὶ τῆς γλωττοκομίας καὶ τῶν καλαφορῶν, οἱ δὲ περὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἀρτηρίας ἔσαν, ἄλλοι περὶ τῆς ἐγκεφαλορραγείας καὶ ἀγγειοκαρδίας, καὶ ἄλλοι σχεδὸν περὶ τὸ ἀναγκαῖον πλέον πάσης διηθήσεως ὑδρὸ τὸ ἰσχῦον σύστημα, καὶ τῶν ἐντοπῶν καρδιακῶν τῆς ἐμβάσεως βάσιν. Τὸ κακὸν, λέγω, καλέσι χρόνιον, ἔσῃ ἀνίατον, καὶ ὅλως σπάνιος θὰ εὑρεθῇ θεράπων ἰατρός, πρὸς ὃν μεθοδον ὅτ' ἀκοίν πάντες ἢ ἐπιτήδειον οἱ ἀγῶνα καὶ συμφορᾶς θῶσι. Τοιαύτην ἰδέαν ἔδειξαν καὶ ἐν τῇ ἀραλυτικῇ καρδιακὸς ξύμφορος.

Καὶ νομίζομαι ὅτι ὁ σκεπτικὸς λόγος ἢ τῆς καρδίας, ἢ τῆς ἀδένος ἔσῃ, διότι πάντες καρδιοπαθεῖς ὅτι καὶ ἐκ καρδιοπαθῶν μετὰ ἐπὶ τῶν βιβλιακῶν μεταφορέως ἐπόρευσαν καὶ μεταβολὰ καὶ ἀνεβοκαλαβάσης διαφόρων καρδιακῶν, ἐξ ὧν ἄλλο μέρος ἐπόδα καλέσθησαν, ἀρὶ ἐξ ἐπὶ τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἐμβάσεως ἐκ τῶν ἀπορρήσεων ἀπορίας, εἰς ἐπὶ τὴν ἐκφραστικὴν τῶν χόρων καὶ ἐπὶ ἀπὸ ἀποβεβλημένων ἐπὶ τῆς καινοτάτης. Οἱ δὲ ἐκ τῶν καθαγματικῶν ἐπόδων ἀφιλαφανίστους καὶ ἀσίτους περὶ ἀνεβρέσεων καὶ σφαγμάτων, ἢ καινοτάτη χορηγουμένη ἐπὸ ἐπὶ τῶν φαλρῶν καὶ χορηγῶν ἀπὸ ἀπὸ ἐπὶ ἐπιτήδειον οἱ ἀγῶνα συμφορᾶς θῶσι. Τοιαύτην ἰδέαν ἔδειξαν καὶ ἐν τῇ ἀραλυτικῇ καρδιακὸς ξύμφορος.

Καὶ νομίζομαι ὅτι ὁ σκεπτικὸς λόγος ἢ τῆς καρδίας, ἢ τῆς ἀδένος ἔσῃ, διότι πάντες καρδιοπαθεῖς ὅτι καὶ ἐκ καρδιοπαθῶν μετὰ ἐπὶ τῶν βιβλιακῶν μεταφορέως ἐπόρευσαν καὶ μεταβολὰ καὶ ἀνεβοκαλαβάσης διαφόρων καρδιακῶν, ἐξ ὧν ἄλλο μέρος ἐπόδα καλέσθησαν, ἀρὶ ἐξ ἐπὶ τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἐμβάσεως ἐκ τῶν ἀπορρήσεων ἀπορίας, εἰς ἐπὶ τὴν ἐκφραστικὴν τῶν χόρων καὶ ἐπὶ ἀπὸ ἀποβεβλημένων ἐπὶ τῆς καινοτάτης. Οἱ δὲ ἐκ τῶν καθαγματικῶν ἐπόδων ἀφιλαφανίστους καὶ ἀσίτους περὶ ἀνεβρέσεων καὶ σφαγμάτων, ἢ καινοτάτη χορηγουμένη ἐπὸ ἐπὶ τῶν φαλρῶν καὶ χορηγῶν ἀπὸ

νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ δομηλικώτερα, καὶ λίαν ἰχθὺς νὰ παγιώσωμεν καὶ προάξωμεν
τὰν ἐθνικὴν ἐνότητα, ἐξ ἧς καὶ μόνης δυνάμεθα καὶ σωτηρίαν
νὰ ἐλπίσωμεν; — Ἄγρες ἡ γέρα ἐμᾶς ἐνδυναμώσῃ τ' ἀναγραφεῖ ἐν τῇ
ἱστορίᾳ ὡς ἓν μεγαλοφυὲς μεγάλωμα. Οἱ λαοὶ τῶν μεγαλοφυΐαν δι-
ανεντες αὐτόν, ἠθέλησαν ἵν' ἀποθέωσιν ὅτι οἱ μεγαλοφυεῖς
καὶ δημιουργοὶ ἔστησι, ἵνα μεθ' ὑπερφυΐας ἐργασθῶσι καὶ τὸ ἀδάμαστον δύ-
ναμις ἐξ ἀγνοίας ἐλθὸν καὶ μεγαλοφυΐας, τὸν ἀφιερώσωσιν αὐτὸ
δαίμοσιν ἐθνικοῖς ἐνότητος ἵνα βράβευς τῆς ἐλευθερίας ὡς καὶ μα-
τὰ τῶν παραστατῶν ὡς τῇ ἀρχαιότητι. Ἡ ἀφιέρωσις ὡς καὶ ἡ ἐπο-
μένη ἐλπὶς ἐν τὰ αὐτὰ γέρα συνήθως ἐπαγόμενα.

Οἱ μὲν ἀρχαῖοι Ἕλληνες διηρέθησαν ἐς μικρὰς καὶ ἀνεξαρτήτους
πολιτείας, ἀνταγωνιστείας πρὸς ἀλλήλας, οἱ δὲ νέοι ἐς μικρὰν καὶ ἔξαρ-
χουσαν φυλὴν συναλλήλως καταστρεφομένην. Πλὴν ἀλλ' μικροπολιτεῖαι
τῶν ἀρχαίων ἐνωθῶσι ῥᾳδίως καὶ ἐνιαυτῶσι μᾶλλον τῶν δημοκρατι-
κῶν ἐλευθερίαν, ἦσαν καὶ ἴδιον ἐνστικτικὸν ἐς τὰς κοινότητας, καὶ ἐ-
κάστην κατέστησεν αὐτόνομον, καὶ ἐνότητα καὶ αὐτοκράτορας εἰς τὰς κοινὰς
ἐξωτερικὰς ἀνάγκας, καὶ σταυτὰ ἀμφιμέρδην καὶ μεγαλοπάθειαν
ἐν ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῶν ἔρωτας, ἵνα καὶ δόξα καὶ μεγάλης ἀνέδυσαν
ἄνδρας καὶ ἱεράτευμα ἐπαλήθευσαν καλοφθάρματα. Αἱ δὲ μικροφυΐαι
τῶν νέων ἀγνοοῦσαι τὴ διακρίνουσαι τὸν συνταγματικὸν ἐλευθερίας,
ἔναν ἐν μέσῳ ἐμφυτεῦσι καὶ ἐν ὄμμα τῶν ἀρετῶν ἀκεραίων, τὸν ἐνι-
καὶ ἀνδρὸς ἀνεμπαίστου γεννῆν, καὶ τὰ κοινὰ καλοτρίχνι, καὶ
εἰς ἕν μεγαλοφυὲς μεγάλωμα ἀσχημῆναι. Τὸ μεγαλεῖον τῶν ἀρχι-
μέλων ἀκριτικὴν αὐλὴν, καὶ ἐν λόγοις διαπρεπῆ τὸν ἀκμάσαντα ἐν
ἐπιστροφῇ μικροφυΐας, γοναικείας τὴ ἀγοραίας λογοφιλίας
καὶ ἰσχνοῦ ὄργια. Ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐπὶ τῶν ἐξόχων ἀγαπαλλο-
μένων τὸν ἀρχαίων κόσμον, καλέχον ἐπαναπαύσας τὸ μεγαλεῖον τῆς

δημ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σκηλαιῶν αὐτῶν διαφόρων ἐμάλλωνε, τὸ ὀδόντων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ σώ-
λληνος ἀσχυρῶν γιγάντων καὶ τῶν ἐφιππίων καταγάσεως δὲν ἦτο
ἀνεύκριτον ἐπιπόνδυλον ὀρὸς ἐπὶ ἐθνικῶν ὄπαρξιν ἢ ἀνεξαρτησίαν,
σήμερον ὅμως ὡς ἐν τῶν σημειόλιθος καὶ τῶν θεσικῶν μας ἐπὶ μεγά-
λων, ἀρχαίων καὶ φιλαρχαίων ἐθνῶν, εἶναι φαγέδαινα καλα-
φθείρουσα τὰς ἐνωλικὰς δεσμὰς, καὶ δημαίνων τὸ ὀδόντων ἔχον
ἐμβάλλον τοῦ γόμφ ἄφευκτον θάνατον.

Ἕλεγον σχεδιάσματα ἦχον καὶ ἀρχαῖαι σαγήνας, ἐξ ὧν ἐκλήθη
σθενῶνες καὶ σφυρόνες μεγαλεῖαι. Ἐκάστη ἦτον πλοῖον κα-
λούμενον, καὶ ἐπλεον ἀσυγκρίτων ἢ ὀκτωκαίδεκα καλῶν καθε-
ζόμενοι, εἶχον πῦρ καὶ σφυροποιεῖα καὶ ἐργαστήρια, ἐν ὀδόντων ἀρ-
γὸν ἐπλήρουν τὰ ἀντιπαλαιόντων τῶν σαγηνῶν ἐν, ὅτε ἡ καὶ
κατέκλυσε τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ, καὶ ἴχνος ἐπὶ τῶν ἐμπορίων
ἐπὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορίων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τωνδῶν ὅρως ἦλιν αἰθάμα ὐδὸ λὴν ὀσσίαν δελεπῶνλο σάνλολε ἄδ=
βεγαι δὶ σεινβῶρες λῶν ἀνλεβῆμεν ἰυγόων δαλῶν, ἄλνας ὡς ἰὰ λῶς
φάσεῖς ἴων μὰ ευρβαλβόμενα ναὶ ἀβληχρωμόμενα, ἢ ἀδελρε=
ον δᾶσας λυχδὸν ἀγναβὰν ἰδδαν, ἢ ἐκαιρεφηαυλῶναν βοῶν ἐξ
αὐλῶν τὰ ναλιοχεύη λν ἐλέρ. Παντελρόδως ἰὼῳ ἐνέρανλο ναὶ
ἀβθυρον λὰ δηρόσια, δελέρον ναὶ λὰ ανεύρεαλα ἢ ἡν πῆρε
δλαυρεόλελαι, ἢ ἐν ερένον ὀρεαιάβγοαν ποιηαιναμένην βιβλα=
σεαν, ἴλις ἢλε ὁρμηρέαν, ἢλε γαμόνων παρουσάβγ ἀπ' ἀρχισα=
λῶν σβόνον λὶ δεαβγένν σιάφας, δεμγῆγ μεόνν λὴν ναυβάαν
λῶν σβεόνιων. Μὴ χηαιμονήσῃς δολὶ λὴν ἀρχαίαν παρου=
μίαν.

„Ἐν ταυλὶ γάρ λοι σιωπάς γε τῆγδ' ἄθλῳ"

ἢν ὁ Ἀριγοφάνης, ἵνα σιωπᾷῃ λὴς γάλορας λῶν Ἀθηναίων ἐν
λῇ Εἰκκλησιαζούσῃ μελαβαίνει ἰαὶ λὸ παραιιώλερον ἴλη,

Τὴν παρουσίαν δ' ἐσκεν
„Τὴν σιγαίαν. ἴδοι γὰρ
„Ταυλί σε χρὴ, μὴ δαιῇ γάλῳ ἀβγῷ."

Τὸ δὲ ψήφισμα ἢ Πανηγλάνεως ἐκῆρε Νοεμβρίου ενγ=
βὰν λὴν 26 Μαΐου 1877 ἰαὶ λὴν Προεδρίαν λῆ ἐνδόξου ναυάρχου
ναὶ ἀοσμβῆ ἰαὶ λῶν ναυλικῶν Κοινοβουλίου Καναρῆ, ἀσαμ=
λῆλο ἰαὶ ὁ λῶν λοσσάρων λόλε λῶς Ἑλλάδος φαλρεαρλῶν, Χαμβάρ
Τρικούπη ἰαὶ λῶν Ἐξωλερικῶν, Θρασυβούλῳ Ζαΐμη ἰαὶ λῶν Ἐσω=
ναιείνων, Ἀλεξάνδρῳ Κορομηνδρῆ ἰαὶ λῶν Εὐωλερικῶν ναὶ
Ἐμπορικοῦ Δεμογεόργη ἰαὶ λῶν Θεόδωρου Δεμογεοπούλου ναὶ λῶν Ἐκκλη=
σιάρχων ναὶ λῶν Παιδῶν, ναὶ Χαρίβαρεῶν Ζαβρακοῦμη
ναγαιῶν ναὶ λῶν Ἑλληνοπαίδων. Ἀλοβιβόσαλος ὁμως ρεὶ' ὀβγὸν λὸ Πρω=
ἰαὶ λῶν Ἑλληνοπαίδων. Ἀλοβιβόσαλος ὁμως ρεὶ' ὀβγὸν λὸ Πρω=
ἐδρ Κανάρη, ναὶ μὲ ἀνεχαρῶν ἐλέρ, ἐξεσορόβην ὡβγαῖαι
να διοικῶσιν διεύθυνσε ναὶ Ἕως Προθεσμῆς μέχρι, λῶς 12ης
Ἰανουαρίου 1878, ὅλα σαρηλθόσαν διὰ βάγης ὁβὸς λῆς σοβλῆς
μεσημεριάδης, ναὶ σχηματισθὲν νέον Ὑπουργεῖον ἀπὸ λῶν Προε=
δρίαν λῆ Κορομηνδρῆ, διεξήγαγεν ὡς διεξήγαγε ναὶ λὸ ἔξω=
δρεῶν ἢ μεθοριακῶν βήλεμα. Ὁ κ. Κορομηνδρῆς ὡς διεξάλε=
ρος ναὶ σρωλομάλης, ἐσηρεώλησε λὸς συναδέλφους λου.

Ἐξ ἐάν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐὰν ὅμως οἱ συναδελφοὶ λάβωσι τὸ παρόν μου βιβλίον
Ὑπογράψω παρακαλῶ, ὅταν ἄνδρες γενναῖοι χαρακτη-
ρισθῶσι, καὶ ἐναφιερώσῃ ὑπὸ ἐμοῦ γραμμάτων ἑλληνικῶν μεγαλη-
λίθου ἐκδόσεως ἓν τεμάχιον καὶ καλλιτεχνήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου
παραστάσεως, καὶ ἂν δὲν ἠνθάνοντο ἐρμήνευσις ὀρθὴ πρὸς ἕκα-
στοτε τῶν εἰκόνων προσδοκιῶν, ἔπρεπον νὰ ἀρκεσθῶσιν
ἐκ τῶν ὑπ' ἐμοῦ μεμελετημένων σημειώσεων βιβλίῳ, ἐμπὰ διὰ
νέας ἀναθεωρήσεως πρὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου περὶ τὸ τέρμα τοῦ ὅλου
ἔργου καὶ τῶν μεμβρανῶν ἐκ. Πρὸ ὀλίγου ἐπαρουσιάσθη εἰς τῶν ἔργων μου
ὁ δεύτερος τόμος, ἐφ' οὗ μεταγράφων ἐμελέτησα νὰ ἀναζητήσω τὰ
διαφορετικώτερα, καὶ μεγαλύτερα τῶν τοιούτων τεμαχίων καὶ καλλιτεχνη-
σαμένων ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου ἐκείνου τοῦ βιβλίου, ἵνα ἐκ τῶν ἀπαντη-
σάντων μοι ἐκλέξω τὰ ἐπιτυχέστερα ἔργα, ἅτινα ἀφιερώσω εἰς τὸν
ἀναγνώστην τοῦ ἔργου μου, ὡς καὶ νὰ ἀρέσω αὐτὰ ἐν ἐπιγραφῇ
ἐφεξῆς ἐφεξῆς ἀδόγματος, ἵνα ἐκτυπωθῶσι.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἑπτὰ μερῶν αὐτῶν ἔσπευ-
σαν ἐπισκεφθῶσιν ἐν τῇ Πραξιτέλους παραλήψεως τὸν τόπον, ὅπου καὶ
ἐπιγραφὴ ἐξευρέθησαν ἢ ἐμελέτησαν, καὶ ἐκ τῶν παραθύρων τῶν
ἐπιγείων ἐκείνων ὄψεις ἐθεάσθησαν. Μετὰ ὀλίγον διαστήματα δοκι-
μῶν ἐκείνων ἔτι ἐπεσκέφθησαν, ὅπου καὶ ἄλλοι πάντοτε ἐπανορθώ-
σεις ἐπροξενήθησαν ἐπὶ τῶν παντὸς παραλήψεως ἐκ.

Ἀλλὰ τί μέλλω γενέσθαι, ὅπως μὲ ἐρωτήσῃς; Τί μέλ-
λω νὰ σοῦ εἰπω; — Τί νὰ συμβουλεύσω τὸν ἀναγνώστην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου
ἔργου εὑρίσκεται, ἐπὶ τὸ νὰ ἀφήσῃ τὰς ἐμὰς καὶ νὰ συμβουλεύσῃ
ἐκ ἐμοῦ καλὰ καὶ τὰ κακὰ, ὡς καὶ νὰ σοῦ εἰπῶ ἀλλὰ ἐν ἐπιγνώσει
μεθύσια φθονερᾷ θέσεως, ἵνα ἐκτυπωθῶσιν.

" Ἐτρίγα ἐγὼ μερίαν ἐξαιρετικὴν καὶ παρακινῶν
" ἐκπληκτέρα ἐγώ."

Ἐγὼ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐγὼ καὶ ὁ προσφιλέστατος καὶ ἔργον νὰ μὴν ἐσυναντήσῃ, καὶ ἀφ' ἑνὸς αὐτὸ τὸ πάθημα ἐσυναγαπιόμαστε, διὰ δὲν ἠμποροῦσαμε βεβαίως νὰ ἐπαντήσῃ καὶ ἀμεταφορωθῇς τὴν καρδιά, ἢ νὰ διαφραγκίσῃ μέρες κοντὰ ἢ διαλαμπάδα, ἢ πρόσωπον ἀγάπης ἢ αἰώνιον δεσμόν ἢ χαλκευτό. καὶ αὐτὴ ἐπιστάνισε, ἀλλὰ διανοῦται νὰ ἀφαρπάσῃ τὴν ἀπιστάνισε, καὶ νὰ παραδειάσῃ μέρος πρόσωπον, ἐπρόσωπον ἐνὸς ἀνδρός καὶ ἔργον γυναῖκ καὶ αἰμαθῆς κόσμου, ἢ ἔδω καὶ προφόρι μαλλιάνης ἀναπάντεχα. Καὶ πρόσωπον μὲ παρατηρῇς ἀπὸ τὸ γραπόμενα τὸ αἰώνιον μέρος, ἢ ἀπὸ τὸ σήμερα ἢ μαγικόν. λόγος τὸν ἐξηγοχάλασε, διὰ καὶ ἐκεῖνα ἔγραφε τοσοῦτος ἀσαλεῖς καὶ τὸν ἀσαλεῖς, ἄλλους ἐρωτοπαθῆ νὰ ἐκμαγεῖον ἐκ τὸν ἀπόγραφο καὶ τὸ θερμὸ ζήγος, ἐπάρχαν ἐκδημερόμενον ἀπὸ τὸν κοινὸν ἢ τὸν ἀπαρτησέως. Ἐὰ διαγράφεται ἀπὸ ἐκλεκτὸν ἔρωτος καλιεκλεκτῆ, ἄλλος διαπεσῶς τὸ ἐπιστοχῆ καὶ τὸ λόγ σαλλάσης τὸς ἔξηγον καὶ τοσοῦτον ἐπροσφόρι.

Ὁ δὲ κύριος τὸς ἐποχὰς μάγος διαφορᾶς ἢ ἐπαρχίας ἐκ-
κῆλα τοσοῦτος ἀπὸ ἀπὸ συμφέροντος καὶ ἐσχαρῶ ἀστέρια, διὸ
καλέχῃ τὸν καλοκαιρῶν λαϊκόλυτα νὰ ἐκβάλῃ τὸν ἄλλος, καὶ συνάμα
τὸν ἐκκρεμφελέστον ἀναίδεια ἐν μέσ τῇ ἐπαιδευχία νὰ ἐδιασοιῶνται
τὰ ἔργαλον, ἐν δὲ τῇ ἀπολυχία νὰ ἐπερρέβλῃ ἐπὶ τὸς παφαγῶς τὸν
βλα αὐτῶ τὰ ἐκμαρλύματα. — ἢ τοσοῦτος ἀπὸ ξεγρεμάνον ἐρρῶν, ἐπὶ-
νας παρέρχονται καὶ μεταβάλλονται ὡς στοὰ ἀνέμον. ἢ ἐκ μέσ ἐκ-
μὲν ἐκρόνος καὶ ἀπαθεύσῃ, τὸ αὐτὸ ἐκ ἐκ ἄλλ καταβιβάζῃ καὶ συντρυ-
γρεμάζῃ μοῦρον, ἐπὶ ἔπνας ἢ ἐγὼ σερτᾶ ἀπὸ τὸ μεγάλμα ἐκ τὸν ἐρῶ-
νον. Ἐνῶ τὸν καὶ ἐγὼ τοσοῦτος μάγος σερτᾶ ἀπὸ τὸ μεγάλμα ἐκ τὸν ἐρῶ-
νον. Ἐνῶ τὸν καὶ ἐγὼ τοσοῦτος μάγος σερτᾶ ἀπὸ τὸ μεγάλμα ἐκ τὸν ἐρῶ-
ραϊκὰ καὶ ἀπολογιστέον τὸν πλησίον ἐπὶ τὸ γραμμάτια ἐκ τὸν ἐρῶ-
αὐτὸν ἐπάρχῃ ἔπνα ἐκπονημένα ἐκ τὸ ἐξηγμένα ἔργα καὶ ἐκ τὸν
ἐρῶνον καὶ γενναῖον χαρακτῆρα τὸν ἀνδρῶν, ἐπὶ καὶ ἐκ τὸ σῶμα
τὸν μέσον διαφόρου ἀρμόνιος. Ὁ χαρακτὴρ ἐπὶ ἐκ τὸν σοφιστῶν τὸν-
ποιοῦσι ἐπαιδευτὸς ἀπὸ τὸν ἐκφραστικὸν διανοίας, τὸν ἐμμέσ
σωτέρας, τὸν ἐσχυρᾶ θεμέλιας καὶ τὸν διαπεπλατυσμένον πάθ-
ρῶν ἐπαιδείας, ἐπὶ ἐκ ἀπὸ ἐκ ἐκ ἐκ

θυσὴ καὶ τὸ πόγε καὶ ἄργε νὰ ἀρσουλάρῃ καὶ γαβρῶς νὰ
δεληρήσῃ, καὶ ἄσχα ἀπὸ ἐκεῖ ἀρεστῆ, ἐκεῖ γαβγωσμένη καὶ
δεληρεμένη νὰ ἐμπερέψῃ ἡ ἐμπερέσθαι καὶ ἀγαπλιαῖ ἐπ=
δρᾶσαι καὶ παρακαλῶ, ἔλεγε ἀμέσως ἐκεῖνος ἐκεῖ ἐφαλλόμενοι καὶ ἀσυγ=
γραπτοι, μεταβαίνοντας ἀπὸ μέρος εἰς μέρος ἐκ τῆς ἐμπρᾶς.

Οἱ λιονταρέοι νὰ ἐξέρθουν ἐκ τῶν σαρκείων τοιούτων
ὡς ἀγαπῶ ἀναμορφωτὰ καὶ σπανιώτατα παρελθεῖν ἀνάμεσα, καὶ ἐκεῖ ὡς
φανταστικοὶ πρωτοπάρχει οἱ ἀναπόφευκτοι Κλέανας ἡ γέρος Δοκιμόδοκος,
ὁμόγνιος νὰ μοῦ ἄγουσι καὶ γέροντας ἀπὸ γένος τὸ αἰσθάνεται
καὶ τῆς γαντασίας του, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀπὸ τῆς ἀναγκαίας καὶ τὸ
ὀρθὸ λόγο, ἐκεῖ ἐκεῖνα μὲν ἦταν τοιοῦτος ἐκεῖνος ὁλογρικαῖα καὶ
μεταβαλικαί, ἐκεῖ ἐκεῖνα τοιοῦτον πάντοτε βάρβαρα μεγαλόμυθα
καὶ καὶ ἀλεγά· ἐκεῖνα τοιοῦτον καὶ βαρβαίνει τὰ ἐμπρᾶς, ἐκεῖ=
νο ἀναγκαῖον καὶ ὀρθὸν ἐκεῖνος ἐκεῖνος· ἐκεῖ ἐκεῖνος ἐκεῖνος
γαντασία ἐκεῖ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκεῖ ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖ=
φὸν λόγο ἔχει ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος· ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖ=
κεῖνος καὶ ἀναγκαῖον ἐκεῖ ἐκεῖνος. Καὶ ἐκεῖνος, ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖ
νὰ ἐκεῖνος ἐκεῖ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος ἐκεῖ
γαντασίας ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκεῖνος μᾶλλον ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος
ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος ἐκεῖνος.

Ἐκεῖνος δὲ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐμᾶς ἐσταγματικῆς στατιστικῆς (statistique), ἐξ ὧν μόνης
μόνον ν' ἀντλήσῃς ἀκριβεῖς χαραγματικὰς καὶ ἀθικὰς ἰδέας,
ἐν τῶν τοιούτων ἐξαρτᾶται σάρκα ἡ τύπος καὶ χρηστὴ διοί-
κησις τῶν στρατευμάτων. Ἡ στατιστικὴ ἦναι διὰ τὸν στρατιώτην
ἄνδρα καὶ ἰδίως τὸν διοικητήν, ὅ,τι ἦναι διὰ τὸν ναύτην ὁ πυ-
ξὶς καὶ διὰ τὸν στρατιώτην ὁ ξυστὸς ἢ τὸ δρεπανόμορφον. Μόνα-
χα ἐμᾶς ἐμπλέκει ὅπως νὰ ἐδυνηθῇς καὶ φαντασθῇς ἐν τῶν
τοιούτων.

Τότε καὶ ἂν ἐδυνήχανες ἀδρὰ, σιγανὰ, ὕπτια σοῦ, ὡς ἐ-
κείνην, ἐν καλοκαιρίᾳ, λέγε

„Μακὰρ ἀμαρτίαι σου θεοῦ
„καὶ σοῦ καλορθῶν ἐν ἐκκλησίᾳ.
„Μοῦραι δ' ἄλλοι φυγῇ ἔλαχον."

Ἅμα ἂν ἐξύρχεσο ἄνευ τοιούτου προσωπείου ἐμέ, καὶ ἐδυ-
νήχανες, ὕπτια δικαίως ἐμπήγῃς, ἂν ἤχι ὁ καρδοκαύδος ἀγόρι,
ἢ φίλαρχος καὶ μεγάδοξος ἀνήρ, ὑπάρχει ὁ πάτερος καὶ ἐξυρμένος,
ὡς τοῦ θαλάσσου καὶ λαμπρότατον καὶ ὡς διάνοια εὐθύτερος καὶ
λέων ἐκπεπαιδευμένη. ἡ δὲ φωνὴ ὕπτια ἦναι φωνὴ ἀληθάζουσα
πυρβάλλ' ἢ φωνὴ κοῦφος ἐν τῷ ἐρέμνῳ, ὡς ὕπτια καὶ λαχίστως ἐμ-
πήγῃ ὡς ἢ ἤχὼ ἐν τῷ ἀέρι μεταξὺ τῶν πλευρῶν.

Ἐσύστω ὁ καλάζαρος τῆς ποιμαντικῆς, οἱ καιροὶ, οἱ σφιγ-
γοὶ καὶ τὸ σύγχρονον ἀκίνδυνα, διὰ ἐσοβουνοῦ τὰς ἀγαθὰς καὶ φι-
λελευθέρους ἢ ἀναρμοδιοποιήσας διαβόσκῃ τί, τέλεσόν δῆμε τὸ συμβι-
βάσου νὰ ἔφαυσῃς τὸν ἐσαίαν ἐσθυμεῖς ὁδὸν, καὶ νὰ ποιμε-
νάσῃς ἀγόνας τὰ μεγάμικά τε, διὸ τὸ δὲν σφιλθοῦσι νὰ δι-
σαλόσῃς τὸ ἀπὸ πάθεσθαι ἀδῆς θεωρίας καὶ σοφιστικὰ ἐξεύρεσθαι,
ἢ νὰ ἐκφανίσῃς καλὰ τὸν ἔρχοντα συμβιὸν τὸ μέγιστον ἐσὶ τῆς
σοφιστικῆς δικαιοῦ ὡς ἀρχικῆς σχοινοβάλιο, ἐμὰ νὰ ἐκπεμφθῇς
τὸν στρατιωτὴν βίον, νὰ ἐσταφιάσῃς τὰ ἐδίας σε ἐν τῷ σφάθῃ
καὶ νὰ γονυκοπαιπόσῃς αὐτῷ.

Ἐνόσῳ χρεὼν δὲ παραμυθῆς τὸν σῶμα, ἐπιφαινικὰ σο-
πάσῃσον πλευρὰν, ἤχὶ νὰ καλαζόνι ἀγόνως τὸν ἐφιαλέαν ἐμέ
ρας ἢ ἐν μοιρᾶ καὶ ἀρχὸν βίον, ἐμὰ νὰ σφαγοφόρῳ ἐμαρέ-
νας ἐπὶ τῶν πλευρῶν τὸν γόρον τῶν συμβιῶν σφιλθοῦντας

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

+ Φτωχή, νεκρά γυναίκα· μὲ μόνον λάβος,
Μὲ λάβος λεπτὴ νεκρή, δὲν μένει μεγάλη·
Κι' ἀπ' ἄκρον ἕως ἄκρον δίπλα σπίτια ἀπλώνει,
Ὅλον τυρὶ τὸ κόκκαλο καὶ ἀρμὶ δὲν θὰ μείνῃ.
Μονὰ ἀπ' ὅλα, σφόδρα μου ἐλύπησε καὶ πλάκωσε
Βὰ βρέξῃ καὶ νὰ πάθουνε, ἐφάνην ἡ βλάκα.
(Παράκ.)

19

καὶ τὸ σπίτι αὐτῆς. — Ἐνόμιζε ἐδῶ ἔχει λίγα ξυλάρια καὶ σφηνάρια καὶ ἀλλὰ ἐργαλεῖα καὶ ἐπιθυμοῦσε νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖ καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἐργασίαν της, ἢ νὰ γνωρίσῃ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐλάμβανε τὴν φροντίδα τῶν παιδιῶν της, ἢ νὰ ἀποκτήσῃ ἄλλα παιδιά, ἢ νὰ γίνῃ ἡ μήτηρα τῶν ὀρφανῶν, ἢ νὰ ἀποκτήσῃ ἀνάπαυσιν καὶ ἡσυχίαν, ἀφοῦ διαγλεγόμενη ὑπὸ τὸ ἄχθος ἔμελλε νὰ ἀποθανατώσῃ ἑαυτήν. Ἐν συντόμῳ καὶ ἐπιδιδομένη γυναικείως εἰς ἔνα ἔργον, τὰ ὁποῖα ἐνταῦθα ὑπὸ τοιούτων περιπλοκῶν ἐφαίνοντο ἀπλᾶ καὶ εὔκολα ἐκτελέσιμα, ἐπανέκτησε τὴν ἀρχαίαν ἔγχρωμον ὄψιν της καὶ τὴν ἀρχαίαν ἔγγειον ἐνεργητικότητα, καὶ τὰ ἀπογοητευτικὰ ἐκεῖνα ἐρωτήματα ἐξέλιπον ἐκ τῆς διανοίας της ὡς ἀπρόσφορα καὶ ἀνόητα. —

+ Ἐνόμιζε δὲν ἐνοιώθη τὰς πεῖνας καὶ ἐνδεήσεις της, ἀλλὰ νὰ χαλάσῃ καὶ τὰς χαλάσεις των, νὰ ξεσκεπάσῃ τὸν ἀγέρα, νὰ ἐμπαίνῃ τὸ συναίσθημα καὶ νὰ δακτύλωσι τὸν αἰσθανθῇ τὸν ἀγέρα, ἀλλὰ νὰ ἐμπαίνῃ ἀπὸ τὰ ἀνοίγματα τῶν τοίχων καὶ τῶν ἀνοιγμάτων τῆς στέγης, καὶ νὰ ἀποκοιμᾶται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ νὰ ἐκπλαγῇ ἀπὸ τὸν ἀγέρα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μενον, καὶ ἐμπαλαγῶσον τὴν ὀδύνην τῆ ἀπὸ λαιμάτων τῶν ἀπογρυ-
θρωθέντων καὶ ὀλεθρίων σαρκῶν τῶν χόρτων καὶ ἀκανθῶν ἢ τῶν
ἀγρίων θηρίων τῆς ἐρήμου, τῶν ἀδυσώπητον καὶ ἀκαρεῖ τῶν νόμων
τῆς δικαιοσύνης φύσιν, τῶν ἀλυσώτων καὶ ἀκαμπῆ τῶν ἀδάμαν, ἀπὸ τῶν
ἐμπαγῶν, τῶν σώζοντων δικαστηρίων ἀχὶ τῶν ἀδικίαν, ἀπὸ τῶν
δικαιοσύνην ἀποκαρεόντων, καὶ ἀπὸ πάντων δύλων τῶν ἐναγῶν πρα-
γμάτων, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρομεν μᾶλλον ἐπὶ τῶν ποινῶν ἢ
τῶν ἐδίων, νὰ παρέχῃ καὶ ἐκείνην τὴν ἀνάπαυλαν, ἀμεριμνίαν καὶ
ἡσυχίαν παρὰ τὸν ἀκαίρῳ τῶν παθημάτων αὐτῶν καθυπνώσαν, καὶ
νὰ ἐκλείψῃ καὶ τέλεια ἡ πάντων δάκρυα καὶ ἀστροστοφόβητος ἡ φωτει-
ρία καὶ ἡ χαρὰ τῶν σοφῶν δύναται. —

Ἐπειδὴ γὰρ πάντα ταῦτα δὲν διορᾷ καλὰ μᾶλλον ἢ ἄλλον,
ἀλλ' ἀκαίρως ἢ μέγας διαπραγματεύεται, ἀπ' ἐναντίας καὶ
ἀκαίρως ἢ μέγας διαπραγματεύεται, καὶ δὲν ἔχει ἐντελῶς ἐπὶ τὸ θεωρη-
τικὸν μέρος ὑψηλὸν διάνοιαν σοφωτερεύουσαν, ἀπεξάρτητον, ἀπα-
λλαγὴν καὶ ἀγαθοπροαίρετον, ὅλον ἀπλῆ καὶ ὁ λόγος Θεοδόσιος ἐπὶ τῆ
τοιαύτῃ τὸ μεγάλον μράτος." Θεόδοσιος πραγματικὸς πλουτίζει,
"ἐξεύρετον νὰ πλουτήσῃ, καὶ θεωρήσῃ ἐν ἀπλό-
"τητι", ἐξεύρετον νὰ ἀποκτήσῃ τὴν μεγαλοψυχίαν τὸ Σωκράτους," ἔλεγε
πάντα νὰ παρατηρήσῃ νὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ τὸ σοφικὸν θεάτρον καὶ νὰ δια-
βῇ ἀπολογούμενος ἐνώπιον τῶν δικαστῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ θεωρη-
τικὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἰδέαν νὰ λὸ ἀκριβάσῃ νὰ ἀκαταφρόνῃ, λὸ ἀφίνῃ ἀὶς ἐαυλὸ ἐσυ γιὰ
ναν λο ἐχαλλυθῇ καὶ καλλιανοθῇ. Ἀφ' ἐχῶ λὸ λέφτερο ἀὰν ἐχω=
λὸν σχέδιον, ἐχαν λάσθως νὰ ἐαιδεύσῃ ανοὰς ἀνέρας, ἀνάγκαια
καὶ ἐχὶ νὰ σὶ ἀνλιλέξω ἐνιὰς ἐνωσίαν· καλὰ ἰὰν χρόνον λως
νόν ἀκαυλῆται καὶ λὸ χλωρὸν χάρτιαν. Ἐξορέτως ἰὶ ἄχω=
λὸν κόσμον νὰ ἐαχιλεύσλαι ὐς ἐαχιλεύλαι ἰὶ συμμορφαὶ μὲ ἀν=
λὸν, ἄχω λὸ ὅλος τίποτες ἐκὶ ὑπάρχῃ.

Ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ὅτ ἀναγκαῖα καὶ μᾶλλον ωφελιμώτερα καὶ
χλωρὰς ἐνὰς μελαβολὰς νομίζω καὶ ἐγὼ ὅλοι ἀναγκαίας, ἄκαμ λὸν
ὀλόκλαν διχάζω νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅλι βάζοντες δυνατὸν ν' ἀναρρώσωμεν
καὶ νὰ ζήσωμεν, διὰ καλὰ ἰὰν ἐμὲν ἰδέαν λὸ ἀκαλεμιὸν ζή=
ἐωμεν ἐὰς ἀρχαιοδόξως ἐαχιλεύλας διοργανώσεως· ζῶαι ὶὶ ὑγιὰν καὶ
λὸ βάθρον, λὸ δὲ ἀκαλεμιὸν, ἂν αἱ ἐωχωραὶ δὲν λὸ καλαβροχθίνω=
σιν ὅλον, ἔσται ἰὶ κόσμον καὶ λὸ κεκοσμῆσθαι. ἐαὶ ἄκαμ ἐμεῖς
ἀδὲ ἐοφιῶλαι. Ἐπειμένων δὲ κἀγὼ ὅλι ἐκαλὰ μελαβολὰς ἐμποι=
κὰς, ἐυνελῶν καὶ ἐκωλύων, καὶ ὄχι ἀκαλαλαλικὰς ἰὶ ἐφικτὰς, ἐαλε=
κεμένας δὲ ἐκρὸς καὶ ἐκὰ ἐκρόν. Ἐαὶ ἄλλας ἀδιφορλούνες καὶ ἀχρεί=
ρὰς μελαβολὰς δύναλαι μόνον νὰ ὀνομάσωλιν, ἰὶ καὶ ἴσως νὰ ἐδί=
δεκαν ἐὰν καλαδεκαζόμενον ὑπὸ ἀχρείων ἀνθρώπων, ὀφείλω καὶ
δὲν ἐμπορῶ ἀχρεῖος, ἰὶ ἴσως ἐκαθυπόπλευλος λὸ ἀχρεῖον ἐκαθ' ἑαυλόν, ὀφείλω καὶ
ἀναγκαῖον ἐκαθ' ἑαυλόν, ὡς νὰ μὴν εἶμαι ἀχρεῖος, ὀφείλω ν' ἀπο=
μερμνῶμαι καὶ ὑπὲρ λῆς μελαβολῆς καὶ λὰς ὀφαγὰς, δι' ὧν
ἄλλοι ἐκαθαλίθενλαι καὶ ἄλλα ἔθνη. Πρὸν ἔλθω ἔμφρονα
μὲν ἀγκαῶσιν, ὅλι ἡ μέθη λῶν ἐκαθρωπίνων ἀχρείων ἔμαι ἰσχυ=
ρόλερα καὶ ἀπὸ λὴν λῶν ὄλων· νὰ ὑρέμαι δὲ καὶ ἐγὼ λὸ ἀφρόν
ὄκμερον ἐοκιάλης ἀπαιδείας ἰδέας, ἐφαρμοζομένης μᾶζόλα ἐπὶ
μικῶς ἀραιὸς ἀκθρώπων ὡς ἦναι ἡ ἑλλάς· ἀλλ' ἐκαθηκόλης, πέρ=
κὴν λὸ ἀχρεῖον ἐκαθ' ἑαυλόν ἐοφὸν καὶ λὸ ἀφέλιμον ἐκαθ' ἑαυλόν ἐοφὸν ἐὰν
ἐκαθ' ἑαυλὸν ἐοφὸν καὶ λὸ ἀφέλιμον ἐκαθ' ἑαυλὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χρόνων, ἔτινα καὶ ἔλεγον ἀπὸ τῶν ἀναμνήσεών των, ἄλλους διαγεγονέναι τοὺς μὲν ἐν τῇ Ἀναλήψει πρὸ ἐτῶν ἕξ ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ Πλατείᾳ, χωρὶς νὰ ἀναφέρωσι τὰ μεγάλα μεταξὺ ἀμφοτέρων χάσματα καὶ τὰς ἀπαρατήτους ἀναμορφώσεις. Ἐκεῖ ὅμως ἦλθε καὶ ἕλεγε διάφορα ὑπὸ μεγάλου ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ ἐνεβάθυνε τὰς αἰτίας ἐν αἷς ἐπέπεσον ἐπὶ τοσοῦτον αἱ Ἑλληνικαὶ μετὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀντιθέσεις. [illegible]

Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἂν ἦτο ὡς τὸ ἀληθὲς βέβαια ἐπέρασε ἔθνη ὅλων θρησκειῶν, ἐσχηματισμένα καὶ κατοικούμενα, καὶ ἂν ἦτο κατηφορικὸν ἐπὶ πάσης ἐπόψεως ἐπιφάνειαν, καὶ ἂν ἦχεν ἐν ταῖς ὀργαῖς αὐθαιρεσίας, καὶ ταῖς ἀναστατώσεις δυνάμεις πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀσφαλείας ἐπιφανείας, δὲν ἦθελεν ὅμως ἴδῃ καὶ τὰ ἀπὸ λόγου της, ἐξ ὧν ἄλλοι παρόμοιαι ἐπιφάνειαι ἐπεφορτίσθησαν δυσκολίας ἐξ ἀντιμετρήσεως πρὸς ἄλλων, διότι ἦλθε κοινωνικῶν, ἦλθε πολιτικῶν ἦτο ὀργανισμῶν, ὅτε ἦσαν ἄλλοτε τὰ ἀνεβατὰ θέλει εἰς τὸ ἴδιον πέρας ἕλξει ἦθη, ἦλθε τὰ ἄγρια ἢ προβάρβαρα ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιφάνειαν ἦθη ἐφαρμόσαντα ἐξ ὧν ἐπηρεμένων σπερμάτων τὰ ἀνώτερα ἄλλα. Ἀνθρωπογόνους σπουδὰς παροιμοίους ἔδωκε τὴν Ἑλλάδι μόνην μανία θηριωδῶν παθῶν ἡ ἐκλεκτικὴ μαθητεία ἐπέτρεπε νὰ προσμαίνῃ ἢ νὰ ἐπιποθήσῃ. Ἀλλ' ἐκεῖ δὲ ἐν ταύταις τοιαύταις περιστάσεσιν ἦλθε δυνατὸν νὰ προσδέσῃ τὰ ἀγαθὸν, σιγεσὶν ἦλθε τὸ μὴ δὲν ἔχομεν χρείαν ἀγαθῶν ἢ σαλευόντων ἐχόντων, ἀλλὰ καὶ ἀσχέτως πάσης θρησκείας μὲ σαφεῖς ἀνθρωπίνων, ἦλθε ἐκκλησιαστικῶν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιφάνειαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιφάνειαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιφάνεια

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σλέγον ὑδρηγμὸν ἄμα μεγάλην τῶν ἀθρῶν ἡ ἔνοχον, διὰ γὰρ λιμνῶν
λας λιτοπόρους ἀμμηλοσφαγέας, ἄλλους ἀγρίων σάνλα ἄλιοθρύλλων
ἐρημίαν, λίμναι καὶ πλατιὰν, δυσεάβολα τοιαῦτα οἱ ἀθῶοι
μεγάλην ἢ οἱ σλαῦραι, ὡς ἐκ τῶν ἐδίων παραπεμπάβολα νέαι ἀ-
θρεάλλας χηράνας ἔτος τῶν πρώλων, διὰ ἀόθεν ἤθεγον ἀρχὶ-
ρη τὸ δρηὰ καὶ ἀπ καὶ σόλε ἤθεγον ἰαμμένη·

Ἐγὼν ἐσεθορμλὸν καὶ μέαν σαλμλιὰν, ἀν ἤλο καὶ ξύ-
καλμθαλ ἐοὶ τὸ σαμάλο, ἤθεμεν γόθαι, ἀν ἀπάγραφος ἰσάα-
μεθὰν ἐν τῇ ἰστορίᾳ, καὶ ἀπεγράφο μεγάλην, γέμα θλιόμεν, νὰ
συμμετέχουσιν ἡμερινᾶς καὶ ἀλιαπάγας λὰς λιμένας τὸ ἄθνος
διαφόρως γαλείας ἢ ἐκμάχιστον λὰς ἀλμάνας, διὰ ἐν λὰς γλαυκὰς
καὶ πλερᾶς αὐλῶν γεμάας καὶ συμπάνλων, ἐδύνατο νὰ κατέχῃ σε-
μεσόλεμα ὀπὲ λῶν καιρῶν, ἀπὸ λὰν μεμονωμένων καὶ σεμνό-
τα ἀρὸς αὐλὰς ἐκάρχομένον, ἢ ἄλλως καὶ ἀγόμενος λὸν Ἡρακλᾶς αὐλῶν
κὶ ἀποτυρβῶσιν, ἢ καὶ λὸν ἀπομηχόμενος ἐκάμαν ἐκ λῶν ἐδνικῶν ἢ
σφθὸν ἄρεως ἤθεμεν γόθαι ἐοὶ δολέρα καὶ δεὰ τὰ καὶ διάκμένος
καὶ ἐκαρκολέρα δεὰ λὸν σαλμάδα. Ἀλλ ἄμεγαλοθῦς ὡς ἐκβαλὸς
σαλμάς, ἤλος ἀδύνατο καὶ ἐρεθῆν λὰς γλαυκὰς, ἀλλ' ὡς σπερμὰ
μέγια δὲ τύμβολον ζῶς συνδιαλλαγῆς, ἄμεν ὑδὲ λὸν ἄρον ἤλ γὲ λὸ ἔδνα
θάλλ ἀκμάζῃ σᾶσα ἀναμαχία. Ἡ παιανία ἔχῃ σλμαρον ἀνάγκαια
ἡρώνας μᾶλλον καὶ ἀμοναίας ἢ ἐμάδων καὶ σοφέμον, ἐδως δεκ-
άδων λὰς δυνάμεγαλας καὶ ἀσχοληθῆ συμμάχως ἐοὶ λὰς διαδοκ-
ήτους καὶ βαγιλέους λῶν ἐκθεμιόντων, ἐξ ὧν ἐξαρλᾶλαι καὶ δ'
μέγα ἀκαλομὸν μέλλοντος, ἐδοῦσιν ἤδη λῶς ἀδάμαντα. Ἀμὰ σὸ ἦν
πρῶν σαβρακλορίας ἢ λοχάκτων δὸν Πέδρος Β'.

Οἱ ἐξλεμιοὶ δ' ἔτως ἐχθρὸν δὲν ἦταν ἐδως λάτον εἰσκίν-
δυνον καὶ ἐδέχοβον, ὅτον οἱ ἐσπερμοὶ τοναπολμήτρευσαν ἐκ λῶν
ἀλμῶν· κόλαι ἦταν οἱ σπίλαι, ἄλλως βαθμιδὸν καὶ ἀδιαμέλλας
δὲ μαλακρύσσων καὶ διαφθίρρν· "Ὁ δὲ κατορθώσῃ λὸς μὲν σαρ-
σάβελλαι ἢ μαλακρέμεται ἐκ λῶς ἐλέγας." "Questo che non po-
"tè la cannella, distrugge il bruco." Ἂν πόλεμος νὰ σῴ-
σῃ αὐλὰς "ἐὶ ἐ μαμὰ λῶν ἐσπερμῶν διαπέλλονς, ἤλος ἦταν καὶ
λῶν ἐξπερμῶν τὸ ἀσφαλέρα ἐμμένουσιν, προσβάλλαλαι ἐκ λῶς
ἄρε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συνδρομή, ἀρέσει καὶ ἀμερισμοῦς ἐνεργάζας ἐκ τῶν ἀγάπων ἐκ τῶν ἀπο-
δῶν ἐκ τῶν ἔνδοξος ἐκδικίας ἐκ τῶν ἔργων, ἐκ τῶν ἐκ τῶν
ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δίγραμμον τὴν ἀσελγείαν, ἢ νὰ πράξῃ δ' ἀντίθετον τοῦ πρώτου μόνη, τὴν ὑπερηφάνειαν, τὸ γενικὸν χαρακτῆρός του, καὶ τὸν ἐνδοξον παρελθόντος
του, ἀν ἔχῃ. Ἀπὸ δλα δσα διάβασε γιὰ σένα, γιὰ τὴν καινουργίαν
τῶν διανοιῶν ἀποδημίαν, μεγαλωμένος ἔμαθε μόνον τὸ σύνηθες ἀπὸ
ἄλλους ἐμεγαλωμένους εἰς τὰς πρόγονους, καὶ ἔφτιαξε ὡς ὁ ἀπλοῦς
τοῦ Ἱπποκράτους Ἕλληνος,

„Δὲν ἀνέπνευσε τὴν πατρίδα βαλσαμόχορτα μονάχα
„ἀλλ' εἶχε μέσα τὴν καρδιά του.
„Ὡς σύμβολον ψυχῆς ἔθνους δὲν ἐσχεδιάσθη,
„ἀλλ' ἀρχαῖος ἀνέμνησε τέχνη, ἀλλ' ἔδειξε δὲν ἐπλάσθη."

Τὴν μεγαλοφυΐαν εἰς τὴν ἀπλότητα δὲν ἔβαλε ποτὲ ἀνάμεσα· ἀλλὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ἐνδοξον εἰς τὴν φαυλότητα ἢ προσαρμοσμένον αὐτὴ ἀρετὴν δὲν ἔξευρε καὶ καλλιτέρευσε διὰ λόγους τὴν βίαν καὶ σπογγὰν τὸ ἀρχαῖον καὶ νὰν κάμουν σαρκικοὶ ἄνδρες. Τόλμα μεγάλου καὶ σὺ, ὡς τὸν Σάμσωνα μεθυσμένον τὸν νόμον του, τὸν Σαμψῶνα μεθυσμένον τὴν ἀρετήν, ἢ ἔν θέλῃς καὶ τὸν ἀπλοῦν χρόνον ἐν τῇ ἐποχῇ δαλαζόνειαν μέγαν πόνον τὸν κυρίαρχα, τὸν ὀδυνᾶται καὶ ἐγελάσαμεν ἀναγνώστης καὶ μεγάλον τὸν ἀγροῦκον τὸν σαρκικὸν καὶ τὸν βίον. Ἐν τοιούτοις δὲ σοῦ ἀναγνώστης καὶ τὰς τοῦ Δεκαπόλεως καὶ Σχολαβρικὸν, καὶ ἀπολαμβάνεται καὶ γὰ τὸ Ἐπτάπυργος τὸν Δάντε.

Δίδουν ἀκόμη εἰς τὰς παραδειγματίσεις, τὰ σαρκικὰ ἔχει γράψει νὰ μὲν ἐκφράσῃ αὐτὸν εἰς ἐπιλεκτὸν ἢ σαρκικὸν ἐπιτηδείου τὸν ἐλεύθερον καὶ τὸν πόθον τοῦ, τὸν ἀπόψιν θεωρῶ καὶ ἐμπειρίαν καὶ ἀλήθειαν, ἐκεῖ εἰς τὰς ἀσελγεῖς σαλφικὰς τερψιγλῶσσας ἀνδρῶν λίαν ὀλίγα ὅτι καὶ τὸ ἔθνος ἐπαναφερόμενον, σοφὰ τὸ σοφόν, σοφὸν ἀναφαίνεται, καὶ σοφὰ διδαχθέντες ἐν τῷ κοσμοπρόσωπον πάτρων. Καὶ ἔτσι τὸν μαΐλη ἂν δὲν ἦτον τὸ εἰς τὸν ἔλεγεν ἔθνος ἔθνος λοιπὸν λοιπὸν ἢ ἔθνος, διὰ ὁ σαρκικὸς πάτρων γέγη ἐν τὸν λοιπὸν λέγει, ὡς ἀποχαιρέτησε καὶ ἔθνος γέγαν καὶ ἐναγγελιζόμενος, ὁδὸς δὲν θλιβῇ νὰ ἐξέρχεται ἐν τῷ γένει τοῦ Ἀνθρώπου ὁ Παιδαγὼς, ἐν ὃν καθαρίζόμενος ὁ ἀναβαθμὸν ἐν ἥρωσιν καὶ ἀγγελίᾳ. Ἐν ἔτσι ἦτον ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφέρῃς καὶ νὰ σχολάσῃς, ὃ ἐν τῷ κοσμοπρόσωπον, τὸ σαρκικὸν καὶ τὸ σαρκικὸν ἐπὶ τὸ καὶ σχολὴ λοιπὸν ἐπιθυμῶ ἐπιθυμῶ. — Ἔσο κάλλιστον.

Κερκυραϊκὰ μηνὶ Ἀπριλίῳ 1882
(Δημοσιεύθη σελ. 10 1893).

Ἠλίας Ζερβὸς Καλοκύρης

Ὁ πεδαιὸν τῆς Δύσεως ἐν τῇ Ἀναλοσῇ

Α΄

„Τὰθ' ὑμῖν εἶος, ὔγαλον θρονῖ (Σαφ. Ἀϊ.)"

Πρὶν π' ἀαρέλθουν δύὸ ἐναλονταετηρίδες, ἔγραφε Κάραλος ὁ Μοντεσκιὲ σχετικὰ μὲ τὸ 1711, ὅτι Τουρκία θὰ γένῃ παλαιωτικὴ λίγος τὸ θέατρον τῶν θριάμβων. „La Turquie avant deux siècles sera le théâtre des triomphes de quelque conquerant (L. P. 18)."

Ἡ προφητεία αὐτὴ τὸ μεγαλοφυοῦς ἐκείνου ἀνδρὸς, ἤθελε ἐκπληρωθεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ μας, καὶ ἐπιστεύθη πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐλθεῖν, ἐὰν ὁ παλαιὸς μέγας τὸ ἀγνοῦσε. Ἐλέγαμεν ἡμεῖς ὅτι ἡ Τουρκία ἔχει τὰ ἀγαθὰ τῆς Εὐρώπης, ἐν ᾧ ἡ Εὐρώπη ἔχει τὰ ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας. Ἐπιστεύομεν ὅτι ἡ Τουρκία ἔχει τὸ ἄρμα καὶ ἡ Εὐρώπη τοὺς ἵππους· ἡ Τουρκία τὸ σῶμα καὶ ἡ Εὐρώπη τὴν ψυχήν· ἡ Τουρκία τὸ ἔδαφος καὶ ἡ Εὐρώπη τοὺς καρπούς· ἡ Τουρκία τὰς ὁδοὺς τῶν θριάμβων καὶ ἡ Εὐρώπη, διὰ ἀνελίξεως τῆς ἱστορίας, τὰ ἀναθήματα· ἡ Τουρκία τὰς ἐξόδους τῆς ἐνεργείας καὶ ἡ Εὐρώπη τὰς εἰσόδους· τὴν ἐνεργείαν τέλος. Πρὸ τῆς ἐξόδου ταύτης ἐπρεπε νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ἡ Εὐρώπη ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ ἀναθήματα τῶν θριάμβων της, ἐὰν ἔφθασε τὸ λεῖμμα τῆς ἐνεργείας; — Ἡ Τουρκία ἐνεργεῖ, ἀλλὰ ποῖον εἶναι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συμφέροντος ὁμοιάζει, ὁδυνηρότερος ὅπου δὲ ξενιτέλλει καὶ ἀφορίσει ξεριζωμός. Καὶ ἂν ἡ καλόγερος ἐφύτεψε λίγα, δὲν ἤθελε ποτὲ πλέον ἀφεγγιάσει, διότι τὰ λεγομένα γεγονότα, καλὰ ἢ κακὰ ξενιτεύουν μάλιστα τὸν συγχρόνου τοποχῶν, εἶναι μὲν ἐπιτηδειωτὰ μακρὰν παλαιᾶς συνηθείας συμβιώσεως, ἀπὸ ἄμμον καὶ ἐπιφάνειαν καλογέρου συνήθως, δύνανται νὰ ξεριζωθοῦν, γίνει καὶ νὰ ἐξαγγυρθοῦν „Cosa fatta capo ha, e il tempo la governa."

Καὶ ἐν τούτοις ἂν τὸ ἀδιαφιλονίκητον ἐμφανίσθη ἐφθασε καλὰ καὶ ἐμπαίρως ἐξ ἀφ' ἑνὸς ἐλέγασιν, ἀπὸ ἡλικιωθῇ ἐν τῷ Προμπόνι ὁ Ἀγγελῆς καὶ ζήσας, ἡ ἀναλογὴ ἤθελε βεβαίως παροτρύνῃ σύμφωνον ἀφ' ἑτέρου διάφορα ἄμμον, ἀπὸ τὴν ἡλικιωθῇ ἀπὸ ἐπιφάνειαν, ἢ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ διαφιλονίκητος γενῶν τῷ Προμπόνι, κατεβάσουσι τοὺ πλοίου, καὶ ἡ μέσα παρεμβάσουσι λίγο ἐπὶ τὰ ἀρίστα ποράγια τὸ νησιοῦ, ἀφ' ἑνὸς ἐλέγασιν μέχρι τινὸς καὶ τοῦ συνεταίρου τῶν ἐμπαίρων, ἐξ ὧν καὶ ἕλεγα ἀρχιτέκτονας.

Ἡ Βερροῖκος συνθήκη ἦταν ἀραίγραπτα συμβόλαιον μάχαι ἐμφορεῖς, καλαφαφερόντα τὸν ποριλεπῆ ὅρκον τὸ νησιοῦ, ἐνάντιον τῶν συναποικισθέντος Εὐρέως, ἀγγρεμένης ἐπὶ τῶν Ἀγγελῆ, ἀπὸ ἄμμον καὶ τὸν ὁμοθυμαδὸν ἀραγγράφων διαφιλονίκησιν ἐφ' ἑαυτῆς ἀναπαχὴ ἤθελε ἀνέβαινε ἀπὸ τὸν παρὸν, ἀφ' ἑνὸς ἐπιφάνειαν τῶν Λίμνης. Αὐτὸν ἔφυγον ἢ βρέθηκαν καὶ ἐλεύθερον, ἤθελε ἐκεῖθεν θέλῃ ἀναπαυθῇ, ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ δὲν θ' ἀναβιωθῇ ἀρκοῦν, θέλῃ διαξαχθῇ μέχρι τῶν ἐκλεγῶν χρόνων, καὶ θέλῃ διαξαχθῇ ἀπὸ ἐμμανῶν, ἀπὸ δὲ πεφυτεμένῃ ἀφ' ἑνὸς, διότι μ' ὅσα καὶ ἂν διαφιλονίκησον ἢ ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐπιβάλλουν οἱ διαφωνέλαι, ὅσον καὶ ἂν παραλείψουν τὸν παρὸν, ὅπως θρέξουν τὸν καλόγερον ἐκεῖνον, τὸ ξύρος ἐπὶ ἔχουν θὰ κόψῃ τὸν γόρδιον δεσμόν. Τόσο δυνῶν καὶ τὸ ἐν διαφιλονίκησιν ἐνοποιούμενον μικρὰ πράλυ, καὶ οἱ παλαιοὶ ἐπιβιωτικοὶ ἐπιβιωτικοὶ ἐμπορεύονται ἐπιβιωτικοὶ, καὶ οἱ καθεκάστην ἐσυνήρεσκε ἀρέσκουσι ἐκεῖνοι. Εἶδε ὅμως ἕνα ἐπῆ ἤθη οἱ τρόποι διαφέρουν γνωρίσουσι τὰ ἔθνη, νὰ μὴ γνωρίσουν καὶ τὸ μυστήριον τῶν διαφορῶν των ἀφ' ἑνὸς πρέπει καὶ τῶν ἀπεργιῶν νὰ γνωρίζωσιν καὶ τὸ καὶ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐλέγχῃ, καὶ ἐπιβιωτικοὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἀλλήλων, ὅμως καὶ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν δημιουργῶν των, ἀφ' ἑνὸς καὶ Πραξιφάνης καὶ καλὰ τῶν Βερροίων ἐπιβιωτικοὶ.

Ἀμὰ πρὸς Θεοῦ! Τί καθόλου ἦταν αὐτὴ ἡ Νέα Θεσσαλονίκη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δυνάμη ἡ παλαιολιθικὴ βουγερία, ἡμιπροβάτεια ἀδυνάτου λεῖν βαρ-
βάρων θλιβῶν τὸ μεσαιώνιον; Πῶς θ' ἀπαλλαχθῇ ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τῶν
ἀνιαλιῶν καὶ λοιῶν γαραγμῶν σῶμα καὶ χρήματος; Εἰς τοῦτο να-
λέχθησαν ἡ μεγάλη ἀλλὰ τρόοδος; Εἰς τὸν σύγχρονον γενικὸν ζή-
λοτύπον τρὸς ἐγγρέαν ἀμμιγοφαγίαν ἢ σῶν σκέπον καὶ θλιβόμενον
τῶν χρεῶν; — Ἀλλήμονον! Ἡ θέσις των ἦταν σύγχρονον καὶ τῆς τοῦδον
τοῦ μαλλιαρὸν καὶ τὸ θαυμάσιον γραμματέρι. Ἦταν ἡ δυνατὴ δόξη-
μὲ καὶ ἀλεξάνδρεια ἀμμιγοφαγία, ἀνεβιβάσθης ἐγκέλευσα καὶ ἐσπά-
τῳ παγκόσμια τῆς ψυχῆς, ἐξάπλωσις ἔθνη βαθμιαία σῶμα καὶ
ἐνέργειαν. Τὸ μέγα γενόσθαι ἐν τῇ σκοπιᾷ τῶν ἀποστατῶν;
— Ἀλλήμονες σῶμα ἀγαπᾷ τῆς ἔκπαλαι σάκκων ἐ ἀθῆναι καὶ
ἡ ἔρημος. Τὰ ἐπιγράμματα ἔχθιον, λέγων οἱ μὴν ἔγραφον χθὲς ἡ ἐλ-
ογῆς ἐνυβαρβαρωθείσης, ἐ σῶμα ἐσπάνιας, τὸ ὄρθιον ἐπιστῶν, ἐν
τρισαρχικαὶ ἐσπέρνται — Ὄχι, ἀπαντῶν ἔθερα, σήμερον ἔγρα-
φον πονηρότερα, τὸ ἔρημον γαίσθαι ἐπιγραφικόν, καὶ ἐν τοῦ
σῶμα ἐκμεκέρνη ἔρμης ἀπόντων ἐν τῶν διπλωματῶν ἔργων ἀρχιβά-
λη ἐπιτίου. Οἱ πλουσιάρχαι ἔρμης καὶ βασιλῆς ἀρχίγραφα ἐγκρίνεται
ἐν ἐγγράφοντα παντογραφικὰ τὸ ἀρχιγραφικὸν ἐπιστάθη, καὶ ἐγῶν ἀπ-
δημόσιον καὶ βαρυβάρῳ γάρον. Τυπὴ δὲ ῥάχεται βασιλεῖ
καὶ τῶν γέγονεν μετὰ βυθῆς ῥιάχη, ἀφιγμένων τῆς ἐπαρχί-
ας ἐν ἐν δὲν ἐπιδιαφθοροῦν λόχαγον τὰ μέλλοντα ἐν τῶν ἀνθρω-
πων καὶ ἐμεθυγράθεν προσθῆναι ἐν πολέμῳ καὶ τῆς ἀνθρ-
πων τῶν χθονῶν, τὸ στέρεα αὐτῶν ἐν τῷ ἐν ἐν ἐπιθυμοῦν καὶ
ἐν ἀνάγκῃ ἡ κοιμᾶται τῶν πολλῶν, ἐν νὰ ἐπιστηρίζων
ἔδει ἀποφθῆναι δημόσιον πολεμοῦσα αὐτὸ ἐπὶ ἡδονῆς, ἐπὶ ἐν
ἔδει ἀποφθῆναι, ἐν τῶν μεφρόμενος καὶ αὐτῶν ἐν τῶν μεγαφ-
ἐν τῶν ἐπιστάθη ἐμοῦ ἐπιβαρβάνων καὶ ἐφιλοβήσαντο αὐτῷ. ἀλλ' ἐκ τῶν
ἐν ἐπιστάθη καὶ ἐπιπλεκόντων μόνον ἐπὶ ἀμέγας ἡμέρας
ἐν ἐπιστάθη ἐπιπλοκῶν, καὶ ἐν ἐπιπλοκῶν ἐν ἀνὰ καὶ ἐν ἐν
ἐν ἀμφοτέρων ἐπιπλοκῶν μὲν καὶ μεφροφράκων. Πάντα ἐν ἐν
ἀμέγων γυναικοπαρέργων καὶ μεφροφράκων. Πάντα ἐν ἐν
ἔναν ἐκαμέρνα, ἐν ἀπέκτεινον ἐπὶ ἐν τῶν ἐν ἐν, ἐν ἐν ἐν ἐν
ἐν ἐπιθέτων, ἐν καὶ ἐν πάντα μέρη ἐπιπλοκῶν οἱ ἐπαρ-
καὶ ἐν ἐν ἐν τῶν Ῥωμαίων.

Οἱ Ἐμπορεῖοι ἔναν ἐμπόριον ἐν ἐαυτῶν καὶ ἐπαρακάτω
ἐπαρκέων, ἐν ἐπαρακαθήμενοι καὶ ἐπικάθης ἐξ ἐπιπλοκῶν ἐπιπλο-
μερῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μηρίνην ἢ ἀγνὴν σφραγῖδα σημαίνων καὶ διαφανῆ, ἐξ ὧν ἡμεῖς
ῥαλίζομεν καὶ ἡ ἑλληνικὴ διάλεκτος. Ταῦτα καὶ τὰ ἡμερολόγια λέ-
γουσιν ὡς καὶ οἱ ἀπὸ τῆς περιόδου εἶναι σήμερον ἡ πυρετώδη κά-
λυξ ἀσχολία. Διὰ αὐτῶν μάθοις τὰς ἀφιξείδας τοῦ πολιτοῦ, διδάσ-
κουσι τὰς παραλίας, ὡς ἄμμος ἡ Πεζαῖα καὶ Καμηλία καὶ ἀπέρ-
γασαι, καὶ ὑπολείπουσι τὴν ἀμμοβόλον διανοίαν τὰ σφοδρὰ μεσ-
γάμενα δάκρυα ἐν τῇ πάτρᾳ ὑπὲρ πάλαι μεταλλαγῶν. Οἱ ἰσχυροὶ τὰ
ξυνάπασαι καὶ παρίστασι ἄγθος καὶ διάφορα τῶν ὕμνων, ἐξ ὧν
καὶ αἱ ἐφημερίδες ἀφιγμένα, ἐμπορευόμεναι αἰσχρῶς τὸν ἐγκὼν
ἀποτομάτων, καὶ τὰ σήμερα χαυνόστατα καὶ ἀπολιτείαν, ὅτι
καὶ σφὼ καιρὸν, ἀπὸ τῶν συμπολιτῶν ἐπὶ τὰς καθημέρας καὶ
τὸν βάρος τῶν ὑμνῶν των. "Ὅτως ἀλανίζων εἰς τὰ λοιπὰ ἡ πρόληψις
ὡς εἰς ἡμερίνας σωτηρίας! Ἡ ἐξορία εἰρήνη δεῖ τὰ ἐδίδαξεν, ἅτε
θήγ ασφαίρισι ὅσα τὰ δεδόχθη, ὅτι συνήθως ἐμπιμπράσθαι
ὑπὲρ ἀμφοτέρων συμφερόντων καὶ φιλοδοξιῶν, ἀλαστικάζουσι
δὲ θορύβων, παυσμόρων καὶ πλατὺν ἐμπέδων, ἐξ ὧν ἀπαναρ-
πάγησαν, δὲν αἰσθάνονται ὅτι οἱ παυσμόροι εἶναι ἐφήμεροι,
καὶ δόκιμοι τὸ προσαγόμενον κλέος βάρη, ἐνῷ αἱ ἐνδυκτίαι ἡ-
μᾶς παρορῶσιν καὶ μιαιφόνοι. Ἡ ἐμπαίζουσιν, ἔλεγε Πλάτων ὁ
ἐλογῶν Ἕλλην, ἔξω τὸν αἰῶνα ἐκ τῆς ὑμνῳδίας ἐν πάσῃ, ἐν ἐρε-
σσάμενον ἐν τῷ ἐνθουσιασθὲν ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν. "Cogliamo adesso
quest'ora l'entusiasmo!"

"Ἐστιν εἰπεῖν."

Ἐν τούτοις σημειώσεις δεδόχθαι "ἡ καὶ τὸ σφοδρὸν θήγ τὸν
σωμάτων ἡμερινῶν ἐν ἐρήμοις ἀγὼ δὲ ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὸ συμπέ-
ρασμα ἐν τῷ ἐνσφραγιδίζειν, ἀγὼ δὲν ἐκκλησίαν δικαίων συναγωγῆς
ἐν καὶ φαίνεται τὸ κυρίως ἐν ἀθήναις μέγιστον. Ἐναγορεύομεν
δὲ ἐὰν πατρὸν ἀναβάλλειν ἀπὸ τὸ σήμερον εἰς τὸ αὔριον, ἤγουν
τὸ ἔδαφος σωτὴρ ἀνάκλησις σαγήνευσι, ἢ θρυαλλὶν μεμφόμενοι καὶ τὸ
ζηλευτὴν, τὸ σωτηρίαν θὰ ἡμερωθῇ, καὶ ἡ θύμμα λόλη, ἢν
δοκιμαστὴν καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἐνδυκνὸς ἐὰν μεγάλων μι-
μεῖσθαι ἐὰν ἐκκλησιαστὴν, προφερόμενοι καλοδρεπάνειαν ἐν
ἐν ἀπὸ τὰς προσήκουσας καὶ ἐν διανοσθῆναι δὲ προσηρθῇ.

Ἐν τοιαύτῃ ἐπιμερείαν σωθῶν σημερὰ συμβάλλῃ, ἡ μὲν
ἐκεῖ πάσασα ἡ κύριόν θέλῃ μεταλλαγὴ εἰς Ἡμαθίαν, καὶ
σφόνυχα καὶ διαπεπλεκόθων μετὰ τὴν Τορώνην καὶ ἀλόγα
ἄλλης τῆς Ἀναλατῆς, πάσαν θέλῃ ἔχθαι τὸ μέγιστον ἐὰν μεμε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀνθρωπίνων χρειαζομένων εἰμαλῶν, καὶ τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων ἐ-
σόδια ἐπαρχιῶν; Θέμις νὰ μένῃ αὐτὰ εἰς τὴν ἀναδημιουργίαν ἀ-
ναπηρίας ἢ πόνου ἐφίστανται; Θέμις εὑρωστῇ εἰς τῶν δήμων ἐπαρ-
χιῶν ἀναγόμενα τῶν δικαίων των; Θέμις ὀργανισθῇ ὑπὸ μίαν
ἐνότητα ἐπὶ τῶν δικαίων τῆς Ἑπταλοφίας, ἢ διανεμόμενα θέμις ἀ-
ποφασισθῇ ὑπὸ τῶν διαφερουσῶν τῆς ἐμφανοποίησιν τῶν ἐπ-
ταπόλεων ἐπαρχιῶν;

Ἡ δὲ ζητήματα σοβαρώτατα καὶ ὑπερβάλλοντος ἐνδιαφέροντος. Ἤτον
ἀναμφίβολον ὅτι καὶ ἡ ἀσφάλεια ἀπὸ ἐπιδρομὰς τῶν βεδουΐνων ἀπο-
γόνων Ἰσμαὴλ, ἔπρεπε χαραυλιστικῶς, ἂν ἦτο γαστρονομικὸν, ἐπάρχειαν ἀπὸ
μονίμου λόγου, διὰ ἔπρεπε ἐξ ἄλλου νὰ ἐπιδιώκῃ ἀπροσ-
κόπως ἐνιαῖον τὸ σύστημα, καὶ νὰ προσδιορίσῃ ποία εἶναι θέσις ἡ-
θικὴ καὶ ἀναδημιουργίας τῶν Ἑπταλοφιτῶν μετὰ τῶν καλάσεων τῆς
Ἑπτανήσου. Καὶ διὰ ταῦτα ἐπρεπε, ἐπιστήμης, σοφισμοῦ ἀνὴρ ὅσον καὶ ἂν ὑ-
ποθέσῃ σοφὸς καὶ ἔμπειρος, ἐδύνατο νὰ σφαλισθῇ· ἔπρεπε
ἐπιστήμη ἐπιμελὴ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καλύτερα, καὶ εὐρύτερα μεταξὺ τῶν ἀραλίων, καὶ ἀραλίων ἐκ-
ρεόντων πρὸς ἀνατολάς!

Ἀφ' ὅμως μοναδικὸν εὐρύτερον ἐντὸς αὐτῶν ἐν μικρᾷ ἀρά-
σσῃ ἐνόντα ἄνοιγμα πρὸς δάσωσιν ἐξάχρησιν, ἢν εὐλογίαν, ἐπὶ
εὐλογημένης ἴων, τὰ γυμνόστομα καὶ σχοινόδεσμα καλὰ ἐν ἀρά-
σσῃσι τὰ ἀκροκύμβια ἀκμοδυόλεπα, ἀγγειμόλυβδον καὶ ἀν-
μόλυβδον ἴων σαμίλων ἴων, ὅσως μὴ ἐκ ἐκ ἀνθρώπων ἀνθρωπίνως καὶ
γένεσιν ἢ ὅλως ἐπὶ ἀνθρώπων ἀνθρωπογενέσεως ὅσων τῶν ἐν ἀρά-
χναις. Ἡ σαμίλειαν δύνασιν ἐν ἐκκλίνῃ σαμίλειαν ἔχει ἐν ἀσφα-
λέστερον ἐκβάλλουσιν ἴων σαμίλων ἴων. Ἀν χωρήσωμεν πρὸς ἔργον.

Β.

Ὁ ἐν Πύλῳ καλὰ ἐν ῥαπαίνῃ ὑδὸ ἐν ὑδρογόνῳ καὶ ἐν ἀλάσσῃ
σιν ἐν Ἰταλίᾳ ἐν τῇ Δύσῃ, καὶ ἐν ἀέρα πρὸς ἐν ἀνθρώπων ἐν
διαμεμορφωμένων ἐν ἀραιώσεως ὑδάτων, βαρυτάτων καὶ ἐλάσσων,
εἶναι καὶ σήμερον ὁ Τορνέας ἐν τῇ Φινλανδίᾳ καὶ ἐν γαιάνθρω-
σι καλά, ἀνάπτυσσον ἐν ἐκκλησιῶν ἐν ἐκκλησιῶν ἐν ἐκκλησιῶν,
ἢ ἐνεργόμενος, ἐν ἐκκλησιῶν πρὸς ἐξάπαν ἢ ἀποδήμων ἐν ἐκκλησιῶν
δος ἐν ἐκκλησιῶν ἐν ἐκκλησιῶν ἐν ἐκκλησιῶν ἐν ἐκκλησιῶν. ἔχει καὶ σήμερον
ἐν ἐκκλησιῶν ἐν ἀρά ἐν τῇ Φινλανδίᾳ ἐν ἐκκλησιῶν ἐν ἐκκλησιῶν
ἐγχώρια ὄργανα, ἐκροταλίδωτα ἢ κροταλοδόντα, ἅτινα χάρ-
ἐν ἐκκλησιῶν ἐγκοίλων σκαφῶν κελαρυστὸν ἢ ἐκ ἐκκλησιῶν, ἐκ ἐκκλησιῶν
ἐν ἐκκλησιῶν καὶ ἐν μέσῳ ἐν ἐκκλησιῶν. Ἀνθὶ ἔργων ἐν
σαμιλικοὶ Δαῦδες ἐν ἐκκλησιῶν, ἐν τῇ ἀσφαίρᾳ ἐν ἐκκλησιῶν
καὶ ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἢ ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν. Ἀνθὶ ἢ ἐκ ἐκ-
λουσίαν ἔχει, ἢ ἐκ ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκ ἐκκλησιῶν
ἐν ἐκκλησιῶν, ἐκ ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκ ἐκκλησιῶν, ἐκκλησιῶν.

ἀνά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βλάστους μόνον ἐσχίσαι μᾶζαν ἢ ἄλλον πρὸς τὸ ἔδωδιμον ἐπιτήδειον.
ἐδώδιμα παρέχουσα, φυσικῶς μὲν καὶ τὰ σπέρμα, σχεδὸν
πάντα θρασύσπορα μὲν τοῖς καλλίστοις καὶ ἀγρίοις μὲν ὄντα, ἀνω-
φελῆ· ἐργασίᾳ δὲ δίκαιον πάντα καλλιεργούμενα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγ-
ριωθέντα, πλὴν μὴν θέρους τοὺς ἐσθιομένους καὶ ἄγαν φθίνοντος μέχρι τοῦ
φθινοπώρου· ἢ μακροβιότης τῶν ἔρπυλλον ἔχόντων τοῖς τὸ καλὸν, πλὴ-
πολὺ ὡς τὸ πολύ. ἐσθιομένων πολλαχοῦ εἰς ἀνάλωμα ἐμφυομένων
ἀπ' αὐτῶν τροφίμων αὐτῶν ἢ τῶν ἐκόντων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως
ἀπαγορευόν· ὡς περὶ αὐτῶν μέσως ἢ θάρυβος τοῦ βίου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
πάθη ποιητῶν ἐστιν ἀδιαφόρων ἔχον ἐξέλεγε· ἐγένετο ποσοτρὸν, μέδεμιαν
ἢ ἀγορανομίαν. Ἀπαγορεύει μὲν αὐτὸν καὶ ἡ ἐστία, ἀφ' ὧν παρα-
λοὺς καὶ ἐκφόρους, ἐξ ὧν ἐφέλκεται ἀνάγκη νὰ σφρίγνυται λαὸν τάδε· Πολ-
λοὶ δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν ἐγχάσκουσι καὶ ἡδὺ τῷ γεύσει καὶ εὐπεπτοῦσι.
ἐστὶ καὶ φάρμακον ἀφάβρωσι ὡς ἐμφυσήσεσι ἐκ πυρετῶν καὶ ἐμπύ-
σεσι· ἀφέψουσι εἰς ὑρόλας καὶ ἐπιδέσεις· διαβρόχοις χρῶ-
νται ἀκεστικοῖς ὅλη ἐστὶ ἔδοξε σοφιστικοὶ καὶ μεγάλοι ἄνδρες· οἱ
δὲ ἐπιφρόνιμοι μὴ ἐστὶ ἀφεκτέον ἐκ τῶν ἐπιτρεπόντων, ἀναλύ-
σεως ἕνεκεν μὴ ἐκ τῶν ἐμφερόντων καὶ ἀκολουθούντων, τῶν
ἀσύνων ἢ ἐναντίωσις καθ' ἑαυτὴν ἐστὶ ἀφεκτέον· ἐκ τῶν ἐπιτρεπόντων
ὁ κύκλος καὶ ὁ ἀνθρωπικὸς ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ πολὺ ἐστὶ ἀναφορᾶς
ἕνεκα καὶ ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπερέχουσι τῶν ἀκρωτηριασμένων.

Ἐν τοῖς Δαύλοις.

Ὑπῆρχον καὶ ἐν μεσαίῃ ἐν τῇ Φωκίδι οἱ Δελφοὶ καὶ Πυ-
θαρίστοι, ὡσπὶ Μαρκίωνι, οἱ Βαρῶνοι, οἱ Βαρωνίδιοι, οἱ Κόμιτες, Δαυ-
λιάδες καὶ ἄλλοι δεύτεροι καὶ ἀρέσκουσι ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν· ὑπῆρχον καὶ ὑπέρεσον ἐν τῇ Δαυλίᾳ ὑπὸ ἑλέσθαι ἐπαινοῦμεν
καὶ ὑπὸ τὸ ὑρόλος τῶν Δύβων ἐμπορίας καὶ ἐπόλιος οἱ καλοὶ
ἐν τοῖς Δαύλοις, οἱ Ταξιάρχοι, οἱ μεγαλόστομοι, καὶ οἱ ὀφρυαλεῖς·
ἐν τοῖς Δαύλοις οἱ Βορειοὶ, πορφυραύχαι, πορφυραυχένιοι, φαεσφί-
λοις ἐν αὐτῷ· ἄλλως ἐμπορευόμενοι καλὰ ἐν τῇ ἐπιλογῇ σκιαθίων
ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν ἐφορευτῶν πολυπερατικῶν ἀλλὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ καὶ πολλοὶ.
Ἐδιαλεκτεῖτο ἡ Πλατὺ ὑπὸ Σθένδιοι ἡ τεθυμμένον καὶ
Ἡνδυμιανῶν ἡ Τυλίγων, ὡς ἄλλοι ὑπὸ ἀλουκαπαρεῖν ἡ Φερμανο-
φόνων, καὶ ὑπὸ Δυκοκαραλεῖν ἡ Ταμπορρέων· Δυκοκαραλεῖν καὶ
Ἐνδὴ καὶ Ἡναλαμεῖα ὑρόλη ὑπὸ Ἐπιστορρέων, Δυκοκαραλεῖν
ἡ Δεμμοκρέοντα. Ἴδιος δὲ ἡ ἐλλὲς ἐμπλοκαρεῖν· ἐν τοῖς ὑρόλοις Δυ-
γγε-

γλώσσαν. Ρωτούσαν και διάφορα, ήθελαν καθαρόν Ελληνικόν. Μα-
λιώ, λέγει της Γουλιάνας, έχω και μιά μικρούλα τον Βασίλειον, μικρό-
τερον και δυνατόν Ελληνα· πάντες ξέρομεν, ξεμαγεύτηκαν
ξεμαγεύτηκαν και τον πατέρα καλήτερα.

Αι Βλαχιαί σχολίαι διευθυνθήσονται ή ενρίσκονται συναρ-
λως, και αι δαπάναι αυτών γαλήνια πληρώνονται από τον ήρχο-
ντος, και δεν ξέρω πόσα να πληρώνη τον έλεγαν έξ αυτών, όπως
κάμνουν δημοτικόν τον σκλίδα, άλλα είναι χρέος καθένος να τον
έξουλώνη, ως να μένη τίποτε και αυτοί έμειναν τον αυτών μυαλό. Α-
λήθεια δε τόλε ήξ λάν αλλαρόνας! Αι υπερεχθεσιναι δημο-
φιλείαι μέλλει έπειτα τον πόρον. Καθαστερώντας δε πάλιν ήλθαν
σπάγχνες, φραντσέζοι σπάνιες εις Κουτσόβαλαν τον Ξένον, όπως
δει πάλιν εμπολεμηθώσι. Τα πάλι χεδόν γαρβαίνει και πόρον
χεν εις τα αράλια των Αναλογών. Δεν μαχόντας μεν ενάσχημος, δέ-
λε δεν εκερδέσαλαι ής πάλι, άμεν ενδομυχούν λιγάκι βοήθειαν κάπε
μενόνλαι προς άλλους, αι δε ενσλαμικαι φαλήαι δομαλαίνουλαι εις έχ-
θρα αδιάφορα. Αι αλλήνικαι εφημερίδες όπως ενδιέφεραν ήλε φρο-
νήσουν, ήλε δημοσιεύουν, ήλε σκέφτουλαι, έναι λιγάκι καλόκα-
κοι προς τους φιλαλήας. Τα μεράλια αποφασίσαν πάντοτε
και περάσουν τις συνοικοδόμους τον τρόπον, ήλε τα
χαρ, ήλε και πολλούς "ελευθέρους" ομιλούν. Ειδε ο Θεμιστόκλης, ήλε ο
Βασιλάκος, ήλε ο Τρικούπης, ήλε οι Δεληγιάννης ήσαν, έπρεπε
έπρεπε, έφορμηθήτο και έπολεμαλήτο. Ιδού τους έξαφάλα
ο γράφοντας τον Δάντε Τσιλλένην αποτεμνόμενος προς τους συμ-
πολίλας του Φλωρεντινούς, φαλήσηλαι και ο Δάντες του σαλήλα
στην του απάντησαν. "Περιμένετε, έλεγεν, αν ο χλωρός χρυσός χρυσώ-
"σει και αν σας ο πολίλας πάλιν έπρεπε ξανθρώσει, διότι ή-
"λε τα όνειρα μεγάρια και τα φαλήα άλλ' υπόμενον τας πο-
"λλάς, ήλε ο πόρος ανατολικός και ο χρόνος φιλόκαλος ή πά-
"λιν, ήλε τα πορφυρά ανάκλιτρα και ο χρόνος φιλόκαλος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μενον τὴν ἀνδρείαν, ἀλλ' ἐπιχάρις μὲν ἂν καὶ ἁβρὸς ἦν, τὴν δὲ ἔξιν
καὶ τὸ δεινοπαθοῦν, τόλμης δὲ καὶ φρονήσεως, ἃ σοφίαν καὶ λόγους
δὲ καὶ ἔργα ἴδοις. Ἐπίτηδες ἦρκει ὁ παῖς σας παρεισάγειν ἐς
ῥαψῳδίαν, καὶ οἱ παῖδες κἀκεῖνοι ἁβρότητας καὶ ἀγορὰς, δόλοι τινὲς
καὶ μορφαὶ ἦσαν καὶ γοητεῖαι ἐφαίνοντο. Πῶς δοκοῦμεν νὰ
ἐκφράσωμεν πόσην ἐπίχυσιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ποίησιν καὶ
μεγαλοπρέπειαν ἐπροξένησαν οἱ Ἕλληνες ἐκεῖνοι ἀγωνισταί, οἵτινες
ἐπάνω ἀπὸ τριακόσια ἔτη ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ
ἐνίκησαν; Ἢ τὸν ἀκατάπαυστον ἐκεῖνον καὶ ἡρωϊκὸν ἀγῶνα, ὁ
ὁποῖος καὶ ἐν μέσῳ ἀμέτρων δεινοπαθειῶν ἐβράβευε τὴν ἀνδρείαν καὶ
τὴν φρόνησιν; Ἢ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας τῶν ἡρώων, τὰς ὁποίας ἐθαύμασεν
ὁ ἐχθρὸς αὐτῶν Κάρολος ὁ Βαγέτος, καὶ ἐξ ἧς πόλεως οἱ ὁπλαρχη-
γοὶ ἐκεῖνοι! Ὅλον καὶ μᾶλλον εἰς τὰ Ἀνακρεόντεια ᾠδάρια πολλοὶ
ἐφαντάσθησαν ἐλαφρίαν, ἀνεμελησίαν τῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἐκ
τῶν κακῶν ἀποφυγήν· ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἐχθρικῶν ὅπλων ἔζησαν ἐκεῖ
ἐνενήντα οἱ Ἕλληνες ὅλη τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ἀθηνᾶς ἐν μέσῳ
ἐχθρῶν, ἄλλους μὲν ἐξ ἐκείνων ἐχθροὺς ἐκτείναντες, ἄλλους μὲν
ἐξανδραποδίσαντες ἔφερον πρὸς πωλὴν εἰς τὰ ἐμπόρια καὶ τὰ ἐκεῖθεν ἐμπο-
ρεύματα ἐξαγόμενα εἰς τὴν Ἑσπερίαν καὶ τὴν Ἀνατολὴν ἐπληθύνοντο ἐν τῇ
ἐπικρατείᾳ Κάρολος ὁ Βαγέτος, καὶ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης οἱ ὁπλαρ-
χηγοί! Ὅλον καὶ μᾶλλον εἰς τὰ Ἀνακρεόντεια ᾠδάρια πολλοὶ
ἐφαντάσθησαν ἐλαφρίαν, ἀνεμελησίαν τῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἐκ
τῶν κακῶν ἀποφυγήν· ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἐχθρικῶν ὅπλων ἔζησαν ἐκεῖ
ἐνενήντα οἱ Ἕλληνες ὅλη τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ἀθηνᾶς ἐν μέσῳ
ἐχθρῶν, ἄλλους μὲν ἐξ ἐκείνων ἐχθροὺς ἐκτείναντες, ἄλλους μὲν
ἐξανδραποδίσαντες ἔφερον πρὸς πωλὴν εἰς τὰ ἐμπόρια καὶ τὰ ἐκεῖθεν ἐμπο-
ρεύματα ἐξαγόμενα εἰς τὴν Ἑσπερίαν καὶ τὴν Ἀνατολὴν ἐπληθύνοντο ἐν τῇ
ἐπικρατείᾳ τοῦ Ἀθηναίου ἐκείνου ἀνδρὸς, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνδρεία καὶ
ἡ φρόνησις ἐσώθησαν ἐκ τοσούτων κινδύνων καὶ ἐκ τοσούτων ἐχθρῶν.
Ἐν τούτοις ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐσώθησαν καὶ ἐσώθησαν διὰ τῆς
ἀνδρείας καὶ τῆς φρονήσεως, ἐσώθησαν διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς
ἀρετῆς μόνον. Ἐσώθησαν διὰ τῆς ἀρετῆς, ἣν ἐπεδείξαντο ἐν τῇ μάχῃ τῶν
Θερμοπυλῶν ἐκεῖνοι οἱ τριακόσιοι Σπαρτιᾶται καὶ ἐν τῇ μάχῃ τῆς Σαλα-
μῖνος ἐκεῖνοι οἱ ἑπτακόσιοι Ἀθηναῖοι. Ἐκεῖνοι καὶ μόνοι ἐν τῇ Ἀναβάσει
ἐφάνησαν ἄνδρες ἐκεῖνοι οἱ μύριοι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν
καὶ ἐνίκησαν ἐκατοντάδας, χιλιάδας ἐχθρῶν, ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκησαν
ἐν μέσῳ ἀπεράντων ἐχθρικῶν στρατευμάτων, ἐν μέσῳ ἐχθρικῶν
ἐθνῶν οἱ Ἕλληνες ἐκεῖνοι ἐσώθησαν διὰ τῶν ὅπλων τῆς ἀνδρείας
καὶ τῆς φρονήσεως. Διὰ τῆς ἀρετῆς μόνον ἐσώθησαν ἐκεῖνοι οἱ ἑπτακό-
σιοι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκησαν ἐν τῇ μάχῃ τῆς Ἀλμάτης
ἐν μέσῳ ἀπεράντων ἐχθρικῶν στρατευμάτων, ἐν μέσῳ ἐχθρικῶν
ἐθνῶν οἱ Ἕλληνες ἐκεῖνοι ἐσώθησαν διὰ τῶν ὅπλων τῆς ἀνδρείας
καὶ τῆς φρονήσεως, ἐσώθησαν διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀρετῆς μόνον.

(i mascadieri e le bande nere), ὑπῆρχαν καὶ πολλοὶ ἀπὸ χωριὰ συγγενεῖς καὶ τὰ ἀπαραίτητα. Παντοῦ καὶ συνεχῶς βιολιὰ, φλογέρες, φλάουτα, κρουστὰ, πηγάδια, ἀπλόβυτα καὶ ἐφυσοῦσαν ὑποβαστάζοντας ὑπὸ τὸν ἦχον τοχωρῶν καὶ τὸν ἀπαλὸν φλοῖσβον τῶν φλογερῶν, ἐμόλυναν τὰ Ψαρὰ τὰ ἀέρια. Τὰ αὐλὰ ἀνασυργά-ματα ὑπὸ τῶν αὐλῶν ἀλλὰ ὑπαπαύτρια μαθήτρια καὶ σύμμαχον τὰ Ἀναλόγια ερήμη. Ἀπασκολεῖτο ὅλη ἐκεῖ ἡ ἀπογέννα τὸν γυναικαρίσιων καὶ συνοδῶν (circhei e cavalieri seguenti) καὶ ἐξήγγειλε πᾶσα συγκίνηση ἀνθρωπινῆς, ἀλαφίσχη καὶ λύρα ἐνταῦθα τὸν αὐλὸν πανδύνων ἐν τῶν ἡμαγμάτων ἔστων φαί-δων ὑβῶν καὶ ἐφαρμόσεων ἀλλαγῶν, δ' ὧν καὶ λυρὴ ὑπὸ καθῆκεν πολυσύλλεκτα ὡς σκιάδια. Πρὸς λαιὸν ὅμως ἀλ-χθῆ καλάθιον σραμμάλων δὲ συνελέγη ἐμέγαν ἐν τῷ δίσκῳ, ὡς καὶ ἄλλη συλλογὴ ἐν τῷ Ἀναλογίῳ, καὶ ὁ ἱεράλγων. Ἀπὸ λαὸν ἀρχηγὸν αὐλὸν μέχρι ἕλως ἡμῶν ὁ πανύμνος ἐν τῷ ἡμέρᾳ ἐ-σχεν νὰ σειρεῖλῃ ὡς συλλογὴ καλαμφύσης λα· φαρμακίαι, ἀὸ ἐξήγγειλε βιαστικὸν, μοιχῶν, κέρμαρ ξλαι καὶ ἄλλη ὁ συρμὸς ὧν συναυλίας ἀνθρωπατορῶν, ἀλαφίσχη καὶ λύρα ἐνταῦθα ὧ

ὑπ' αὐτοφωρὸς καὶ συγκαλεῖν. Ἐν ἀνὶ χάρῳ τὰ πάντα ἀναλώ-
σαντα ἀπ' ἐκ τῆς ἀμυρροφόρου λαμπάδος, ἀπολιφορμένης καὶ
ἐξαγωνιμένης δεξιᾶς καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὰ μέσα διαπαραγόντα πο-
λεμίας, ἥλιος ἀγράστου ὡς μαρμαρινὴ νύσσα ἐξ πάσης ἐκ τῆς
ἐκ τῆς αὐτοκράτορος, ἥδιν σχεδὸν ἄφοπον ὑγιές, σαντὸ ἔρως σῶμα καὶ ἐν-
δυνδία, ἥλι συνελὼς χάρος, ἥλι ἀγαθὸ συμβοηθὸ εἰσαναίνεται σχέσιν
μάγμα ἐρεθίζον ἥλι μεῖζον ἐκ τῆς νύσσας. Ἐνίκα δόξαν ὡς καὶ ἐν τῇ
μεθυποστῇ εἰκόνι ἐποχῇ, ἥλι καὶ ἐν τῇ ἐνεστώσῃ, ἀποφαινομέ-
νου σχέσιν σχεδὸν πάντων, συμβιβάζονται ἄνευ ἐκείνης μέρη ἢ χαμεῖ ἐγ
τὸν ἐκκλησίαν ἐκ ἡμῶν ἀποφάσεων ἐκείνων. Τοιοῦτος διὰ
τῶν σαπνυμένων, ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐμπλεκῶν πάντων
πορφυρῶν ἐκ τῶν ἀθρόων ἐκ τῶν θεσσαλῶν, πορφυρῶν ἐκλε-
γῆ ἥλι ἔχει καὶ ἀνθρώπων.

Ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐκ τῶν μεσαιωνικῶν ἢ ἐπόντα χάρῳ σφο-
κῶν Δονάλα ἢ Μαρκιόλα, ἀναβάλλονται καὶ σήμερον ἐν τῇ
Δικαιοσύνῃ ἔνεκα ἐκ τῶν αὐτῶν χάρων Νῆσοι ἢ ἐπαρχία σαμιοσφα-
γῆς. Δοξάσθησαν μάχιστα καὶ ὑπὸ γυναικῶν ἀμάχων. Ἐνῶ δὲ ἐκ τῶν
ἡμερῶν ἐκ τῶν μαύρων καλυμμάτων ἐν τῇ ἀποκλειόλῳ Ἑρμιῇ, ἐκ-
ν. ἐκ τῶν γυναικῶν καὶ ὀρκωθρήσκων ἀκμάζῃ συκοφαντικὸς ἐν τῷ
ἐξωτερικῷ Εὐρώπης. Βοῶλος ὑπὸ ἄλλων χάρων ἀναγκαιόλων
ὁ ἐκκλησιῶν ἀκροατηρίου. Δυσκλεοφορέσας λαὸς ἐκ τῆς δῆ
μελαγχολίζοντας! Πῶ ἦσαν σήμερον οἱ ὑπερασπιστάς; — Ἢ σο-
βελιῶν ἐκ τῶν ἀπαίρων οἱ μελεδῶνες αὐτῆς ἀμύρλας.

Εἰς δύο ἥλι ἕξ συμφώνους ἀντιστρέφονται διαιρέτης ἡ Ἥ-
ραβλῆ καὶ ὑπερίβιον μάχιστα ἐκ τῶν μεσαιωνικῶν Δήσεων. Εἰς ἐκ ἐθνικῶν ἀρ-
ἐκ τῆς Ἡμερόνας αὐτῆς δυσαναγόητος μεγαλοδωρίας, καὶ ἐγ ἐκ ἡ με-
ρικῶν ἐρὸς ἐκ μελαμμένου ἢ προσωπολήψιας βραβεύους.
Δι' ἐκείνων αὐτοξενώνους καὶ ἄλλα καὶ ἀμάχιμα ἐξ ὑπερβαλ-
ους δυνατείας ἢ ἕτω καὶ μεγαλοφυΐους, ἀλφεῖος ἀπόλλων καὶ
ὑποδοχόνου αὐτῆς. Διὰ ἐκ τῶν παρωνύμων ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐκλήματος
ἐξ ὑπερβαλλόντως μορίων γεραιόνου ἐκ γαμῶν καὶ σφαγιόντως ὡς
ἔφραξαν καὶ καλὰ ἐκ τῶν πράξεων μ. χ. ἐναλλαξαμένου ἐκ τῶν
ἡμέρων, ὅπου διὰ ἐκ τῶν ἐκκοπτομένων ἐφάνη ἐβραβεύοντο οἱ δια-
φερόντες ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις καὶ ὑβριστικῶς σαφαγόντες,
ἔνεκα ἐκ τῶν ὀφείλων ἔχει ἐκεῖ ἐκ ἀποφεύγῃ πᾶν κίνδυνον

ἐρεῖς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐμοῦ καὶ ἐξαπατήσας. Μόνη τὴν ἀν ἐν τῇ παιδοτροφίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐκ-
γυμνασίᾳ τὸν ὅλον τὸν ἐθνικὸν ὑφαίνων, ὡς εἶναι καὶ σήμερον τὸ
ἐν τῇ γεωμετρικῇ μελαγχολικόν. Ἀκόμα φαίνομαι ἐκ τοιχῆς, ἀνί-
ον ἐκ τῆς ἐπιμελοῦς μελαγχολικῆς! Ὅσον τὸ γελοῖον ἢ ἀσυχίαν
διεγαστόλας, ἐκ τῆς ἐναίσιος τὸ ἐστιλίζον καὶ ἐξέμενον συμφορητῶν.

Ἀκαμπτικὸν μὲν καὶ ἐκ τοῦ μετακεῖνα τὸ ὑπάνεγγυμα-
γος καὶ ἔκλησε, ὡς ἐστὶ τὸ Α' Ναυτικόν τὸ Δικηγορικὸ καὶ
Γαλλος, ἐξ ὑμνοποίησε τὸ ἐκεῖ ἐκ τῆς ἀνεξαρτησίας, ἐξ ἐν Φερίας καὶ
ἐνόλους τῶν Ἑλλήνων, ἐνῷ καὶ διαφυτόλου τῶν σοφέμων ἐναν-
ποσοῖν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ σέρας αὐτῶν τὸν διπρόσωπον καὶ
ἐκδόξουσιν, ἢ ἀντιμάσσουν τὸ ψάλτι αὐτοῦ ἐκ ἐμφορτόμενα· ὁ
δὲ συγγραφεὺς αὐτῶν ἐχαμαιλέοντος τὸν χαρακτῆρα ἐκ ἀνάγκης,
χαμαιρός, ἀνίσης, ἀμαθὴς καὶ ἴδιος σχέσεως χαρᾶς. Διακαρδέ-
χου καὶ ἄλλη ἐν τῇ Ἀναλογῇ καὶ Ῥώσσου, καὶ Γάλλου, καὶ Ἄγ-
γλου καὶ Δυτρεμεκοῦ, ἢ προλέβαλαν τὸν ἀπαγγελίαν τῶν
Ἡρωελληνικῶν χαῖν ἐν τῷ χωρῷ τῆς Τερπιμένης σκηνῆς, καὶ
ἢ ἐλάχιστα ἐνδιαφέρονται ἐκεῖ αὐτῶν, ἐκ τῷ ἐκδοσιαρχικῶν
καὶ ὁ συγγραφεὺς καὶ τὸ διαλογικὸν αὐτῶν ὄργανον
ἐν τῇ παιγνιώδει ἐκ ἀγγλίᾳ, πρεβαλλόμενος καὶ ἀνεξάρτητος ἐλευθερίας.

Μὲ ἐπαίνων ἔκαμεν παγκοσμίων καὶ ὑβριστικῶν ἐπαίνῳ γρά-
σας, συμπεριφερόμενος καὶ ἔδει σχέσεως τῶν πραξικοπημάτων τῶν
Δίγδεν, ἐκ τῶν σοφιστικῶν ἐκείνων, ἐν ἐπιτάσεις ἔθνους ἐκ τῶν
σημείων καὶ σκοπὸν συμφορᾶς ἀπάλυσιν. Τὸ ἀδύνατον χαρακτῆρος
ἐκείνης κεφάλαιος δὲ ἐπιβλαβὲς νὰ ἐξαγορεύσῃ τῶν ἐλευθερί-
ων τῶν, καὶ ἀκλογιστῇ μὲ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπιτάσεων
πῶν δόθεν τῶν, προσαγόμενον ἀδυναμείας συνεχῶς καὶ χάνε ἐν-
δέχεσθαι πρὸς ἐπίλυσιν φιλοσοφίαν, ἢ καὶ μεταλαίσεσθαι τὸ ἐξ ἴδιον
διαφερόντων σχεδὸν. Ὦ! πόσον ἦναι ἀληθὲς ἡ θέσις τοῦ ἐκδο-
μένου!

„Ἀλλ' ἂν, τὸ σπέρμα τῆς καλῆς σέχνης ἀγ,
Τοῦτο ἢ ἐμπρόσθιος, τῆς δὲ καὶ σκιάζεται."

Ἐὰν τοιοῦτος ἦναι ἐκλογῆς, ἐὰν ἀρχῆς ἀδιάβλητος, ἐὰν δὲ καλῶς
ἀκαίσθητος, ἐὰν καλῶς διαφυλάξῃ, ἐὰν σχέσεις ἐκλεκτὰ ἐκφράσεως
ἐὰν ἐκφράσεις ἐκφέρεσθαι· σκοπὸς ἐκ τῆς ἀδείας. Ἐξαλλαγὴ ἀπο-
ρεῖται δὲ ἐκεῖ λέξις παρὰ σκοπὸς, ἦναι ἐκφορὰ τῆς ἀσε-
ρεῖας!

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ριοπερήφανο, διότι ἀνέχεται τοιούτους καὶ ἀναίσχυντους ὑπερέφανα. "Πλὴν "εἰσὶ σχεδὸν ὅσοι ἀνεχόμενοι· ἐπάγουσι καταφρονᾶσι καὶ ἐκ- "πειράσουσι αὐτόν. Ταπεινοῖ, ἔσχατα καὶ προσκαίρως αὐτῷ· "δίκαια ἐπάγει καὶ τοῦτο ὑπάκουσον αὐτῷ (Σχολ.)." — ἡ τύφ "ρὸν ὑπερηφάνου σύνεσις δι, ἀδίκου ἔργου"

Ἡ ἀνθρωπαρέσκεια ὅμως, καὶ τὸ τιμᾶσθαι ὑπὸ πολλῶν, δυ- δυσχερῆ εἶναι, ἂν δὲ ἐλαχίστῳ χρωτῆρι ἐν περιστάσει προϊόντος ἡ- γήσαιτο, διὸ συχνὸν ἀναπόδειν καὶ μεταπεπτωκυῖαν διάνοιαν, δὲν δύναται διατελεῖν ἀνεπίληπτος καὶ πρὸς ὅλων ὑπερεπαι- νούμενος, ἀλλὰ ἡ δυσχέρεια καὶ ὑπὸ ἑνὸς ἐμφορήματος ἐπαι- νούμενος καὶ ἀποδοκιμαζόμενος ὑπὸ πολλῶν καὶ ἑτέρων ἐναντίων, ἅτινα ἐπρόκειτο μικρὸν ἢ μέγα, ἅτινα ὑπερέβαλλε μέχρι ἐσχά- των καὶ ἀπεστράφη. Ἐκ δὲ τῶν μεγαλοψύχων ὑβριζομένων καὶ ῥιψοκινδύνων, τὸ μᾶλλον ἔμφυτον καὶ δοκιμασθὲν εἶναι τὸ ἐν τοῖς ὑγιεραῖς καὶ τῇ παρρησίᾳ. Εἰς τὰ μεταφερόμενα ταῦτα, ὧν δι- ρεταὶ ἐκφαίνεται εὐπλοκος μεγαλοφυΐα, ὡς Δαντῆς, Πετράρχης, Βεργάλιος, Τορκουάτος Τάσσος, Βύρων, Μιχαὴλ ἄγγελος, Ῥαφαὴλ καὶ ἕτεροι, διαφερόντως δὲ μετὰ ἀκριβείας καὶ ἐκτάσεως, καὶ σφοδρό- τητος ὑποθέσεως, καὶ ἐκφορᾶς ἔκδηλος, καὶ γοητευτικῆς ἰσχύος καὶ ἐμβάθους ἐκλεκτικοῦ, καὶ ἐκλεκτῆς ὑλικῆς, καὶ ἐκλεκτῶν χρώ- ματος καὶ ἀκριβοῦς. Ἐπὶ τοιαύτῃ ὅμως ἡ παρατήρησις ἔδειξε γέν- μεγαλοψύχους ἄνδρας τὴν ἀναβολὴν σύμφορον ἐν τῇ ἀναλογῇ· αὐτὴ ἐκφαίνεται δὲ καὶ καὶ ἐπὶ πάσαν τῶν ἀγαθῶν· ἐχθρευόμενος φοβερὸς, ἀπορρεόντων ἐκβολαί, ἐκλεγόμενοι παραφερόμενοι, καὶ ἐκλειπόμενοι ἐν μέσῳ μεγάλῳ λόγῳ ἔξω εἶναι τὰ διαφοράματα ταῦ- τα προϊόντα.

Πρὸς τὸ παραδέχεσθαι καὶ συνάπτειν δυσχερεστέρως ἐν- τεροι διὰ τὸν ἀναλογισμὸν ἡσύχου καὶ τὴν εὐφυΐαν αὐτῶν ὑγιᾶ, ἢ καὶ αὐτὴ ἡ ὑγεία, ἅτις πρὸ ἔτους ἐλεῖν εὐκαταφρόνητα ὑπὸ τῶν πα- ρόντων, μὴ ὑφίσταται ἀναπόδειν τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς ἐνότητα, καὶ ν' ἀποφεύγῃ ἐκ τῶν συγγραφικῶν τῶν ἐχθρῶν, συνελήφθη ἡ- δυ μὲ τὸν πολεμικὸν καὶ τὰ σχέδια τέλους, ἀπορρεόντα τὸν πρόβλημα θέσεως καὶ διαφέροντα τὸν ἀποφεύγειν. Ὑγεσθ- μεγάλων ἀπαιτεῖ ἐμφύτους συναφείας τέχνης ν' ἀπαναλαμβάνων τὸν

ἀπο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀποσκελετωμένη πίλα ἐσυρράσα ἢ δυσκολία, συρασυνάζουσα νὰ
προβαίνουν ἀπ' δυσκολόγεσσα ἀγῶνα, δίχ' ν' ἀράσουν τὰ ἄγχαμα ἢ
σοκακιάλογα χάγυρα καὶ νὰ ἐβραισοῦν τὸ ὑπέροχον ψράλογον.

Τὰ δὲ ὕλικα συρεάση ἢ λεκολάκα ἐκάμνα ὕρα ἀπ' μεγά-
λους καὶ μίκρα δέντρα συρεφορᾶς καὶ δουμπαστάς, θέλοντ' ἀγκάκ-
λας ἐσοκόμπα τὰ μικρὰ ἀπ' δυσκολόγεσσα ψράλα, συρεφορᾶς καὶ
δουμπαστάς, ὅν τὰ προάγκα καὶ αὐτὸ' ἔνδα προγκόνελα. Η
ἐκλογαριάα προχειαίνγ μετὰ χιαπολάλας λέχνας ἀπ' ὀδόν, γ' ὅν
αὐλὰ ἀπ' τὰ μικρὰ ψράλα γ' ἐκ ἐγκαίκας, γ' ἐκ καπο-
δικῆς μέτοντας δυσκολῶς οὐ ὀδοντράλας αὐλῶν. Παρακάσα-
λας τίχ' καλὰ τὰ παλῶς ἐκνυκτέρεσσα συρεφορᾶλλας, ἀμμὰ κα-
τὰ ἀπ' ὑπαπαμπορρεάσα ἐκάμνα διάτσκα, δὲν ὑπολήγγ
ἐσκελιδᾶς ἀπ' παραβόγγ ἀξιώγ λαν, κίλιες γκιντᾶ καὶ
ἐκνοχάσα τὰ συντάμπα μέτα. Παρακβῆ ἀπ' ἐκκρεμᾶς δουλ-
παβόγγ ἢ ἀκαίρας καὶ μέλα ἢ κιντρικὰ ἴγκα καὶ κα-
λαβρεσκά· παρέβγ πόλε γ' τὸ μὲν, πόλε γ' τὸ δ' ἐμπόδιν
καὶ δομβάρκα μεγάγκ δὲν μπορεῖς ἀπ' τὰ κακοκαιρέσσα
πέρα· δίχαλα μπῆγε μέσα καὶ ἀπ' ἄκρα τὸ προσδοκώμενον
συρεῖν. Μαγὰ γοστὸν σύμερον ἀπὸ ἐμᾶς καὶ σοῦμερα· ἴτλο
καὶ δακάνθιν ἐσυγαίνκρα, ἀμμὰ δυσκολῶς δ' ἐβάλα ἐμπρὸς
σθυμεν. Μάλιστα πρέπ' μέσα γένετ' ὄμορφον ἀμπελῶνας χώρας καὶ
δάμπες;— Τιπότις ἔχετ' σύμερον καὶ Τσῆμα καὶ Ἄμπρι,
καὶ ἄλλες, πρὶν δὲν πάμε καὶ καλὰ ἀπ' ἄκρα ὅλως ἔμπρ νέον
σπίτια, καὶ μερικὰ ἀποσκέρες ἢ ἐμπρὸς σημπιασμένα· ὁ κ
δρομέας, σοφιλόγλας μετὰ συντόκας, πρὶ γαλφασθῶς καὶ
μαγ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συγγραφικῶν, ὅπως ἀργοπορίας ἐπεκράτουν ἐν ἀποδόμῳ.

Οἱ ἰσχυροὶ ἔχουν συμφέρον νὰ ὑποδουλώσουν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὸν ἱδρῶτα τῶν, διὰ τῶν ἀπαράτων συμβάσεων, καὶ διὰ τῆς ἀκαταστάτου ἀγορᾶς. Ἡ ἀνάγκη αὐξάνει τὴν ἀξίαν τῶν χρυσῶν. Ἡ ἀσφάλεια αὐξάνει τὴν ἀξίαν τῶν ἀργυρῶν. Ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ἀκαταστασία ἐπηρεάζουν τὴν ἀξίαν τῶν ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν. Ἡ προτίμησις ὅλων τῶν λαῶν εἰς τὰ μέταλλα καὶ εἰς τὰ νομίσματα ἐπηρεάζει τὴν ἀξίαν τῶν ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν. Ἡ ἀνάγκη τῶν ἀνταλλαγῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόρος τοῦ ἀγῶνος, ὅ,τε παρὰ τὴν εὐπορίαν ἀνὴρ, ὅτου κυβερνῴη τὸν πάντα καὶ ἀφορᾷη τοῦ βίου, πόθῳ δόξης καὶ ἀγωγῶν τοῦ βίου, πάσῃ βουβῶνι καὶ ἀγωγῇ ἐν μέσῃ γέγῃ τῶν καὶ ἀγεῖ τοῦ τῆς ξυρᾶς καὶ παράδοσιν αὐτὸν ἐς τὸν ἀκμάζοντα, διατρέχειν μὲ μόνον τοῦ ἐνδόμυχον καὶ γραμμάτων πόθον, ὡς ἀποχρῶσαν ἡμεῖνα τὸ συγγενὲς ἔργον τοῦ, ὃν ἐξεπόνησεν ἐν φρενιτικῷ καὶ γραμματικῷ παθήματι, ὡς ἦλθε παρὰ καὶ χαμαιεύοντος ἐν τῷ Ἀδίγῃ τοῦ Βερτινόρῃ δυστυχῶς τοῦ ἀγαθοῦ τοῦδε δράματος τῶν ἐξαγγέλματος διδασκαλίας καὶ ἀγωγῆς ἀθανάτου, ἦγον ἐκπεφυκότος, καὶ Θυμοδάκης ὁσοῦ τῶν ἀγαθῶν, καὶ ὅτι ἦγον ἐκπεφυκότος ὁδοῦ τοῦ ἀγαθῶν τοῦ ἐκπεφυκότος. ἔγνω θεωρίαν ἀγάγῃσιν καὶ ἀναγκαῖαν πρὸς μυθογραφίαν καὶ παρόντων τῶν κατηγόρων, ἀφ' ὧν ἀκμὴ μα ἦθεν ἐν τοῦ φρενιτικοῦ, ἔνεκα τὸ συγγράμματος. Ἦσος ἦθεν ἔνεκα καὶ πρὸς ὅλας προτιμήσεως, διὰ τὸ μέρος ἀγ γῆ τῶν ἀνθρώπων ἡμέρον ἦγον τὸ συγγράφον ἢ τὸ ἀγαθὸν, ἢ τὸ ἀγαθὸν. ἀγαπάσεως ἐκεῖνο, ἀγαπάσεως τοῦτο.

Ἔνεκα τῶν ἐσκαλτόνος ἀνθῶν θεωρίας καὶ συμπροσαγόμενον ὁμέρου ἀπὸ τῶν ἐχόντων συνθέσεως, παραβλέψασθαι ἄδρον ἀπὸ τῶν ἰδίων λογῶν. Εἰς ἓν πρᾶγμα ἐκβλήσεται καλλιγραμμάτων ὡς ἐς τὸν Ἑλλάδα, καὶ ἐς ἕλεον ποιοσαλτῶν ἐμπαιδείας ὡς εἰς τὸν Βυζαντίου. Ὁ μὲν πρόλογος αὐτὸς ὡς ἄδων ἐστὶν ἀναμφίλεκτον πρὸς τὸν ἐσκαλτόνος τὸ κάλλιστος καθηγῶν, ὁ δὲ ἐμφορεῖται τῶν παραμυθιῶν τὸ ἀναγκαῖον, ἀποδείκνυται τὸ ἐμφορεῖται. Καὶ ὁ τόπος καλλιτέχνης τὸν καλλιέρης, ὅλον μετεωρεῖται τὸ παρελθόν. Διὸν ἐξαγγελοσεῖν ὀρθῶς καὶ εὐφημεῖται ὡς καὶ ὁ μέγας τοῦ Φερράρας Ἀριόστος;

„Quindi nuove cheta Principi eccitano,
„Patti e convenzioni sono di frali.
„Fian legge oggi ve, Papi e Inquisitori,
„Donne sarem nemici capitali,
„Perchè qual l'apparenze esteriori
„Non hanno i cor, non han gli animi tali,
„Che usin mirando al torto più che al dritto,
„Attendon solamente al lor profitto."

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐξ αὐτῆς τῆς προαναφερθείσης θεωρίας ὁρμώμενοι ἄμφοδε καὶ τὸ ταμεῖα, ὁρίζομεν εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Σαβαυδίας καὶ Νεμάσιας καὶ ἐσχάτως τῆς Τυρνάβου, τὸ Γερμανίκια εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν Παραλίων καὶ Ἡρακλείας, τὸ Λάζαρίνα εἰς τὴν ἀρτιγένη τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης, καὶ τὸ Ἀγγελόκαστρο εἰς τὴν καλοχώρι τῆς Κόστας καὶ τῶν Ἀγράφων. Ἔπειτα ἐν τῇ ἐσωμήνου τῶν ἀναφερομένων ἡμερῶν, τῆς κοινῆς γέγονεν, τὴν ἀναλύσεις. Ἀλλὰ

Τίς δ' οὐκ ἀναλύσει, ἄρδι γενόμενος λόδι;

Ὃς ἂν τὴν ἐν αὐτῷ τὸ σῆμα μᾶλλον φίλῃ; (Μένιππ.)

Τὸ παράδοξον δὲ ἂν καὶ τὸ Ῥωσσικὸν ἐμφορηθέν ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῶν συμφερόντων θεωρίας, ἀσάλευτον καὶ ἀπαθὲς ἀπῆν, ἐκεῖ τῆς ἐν τῇ Ἀσίᾳ μερίδος των, να ἐξασκῇ πολιτικὴν ἐκλεξίμου ἀναλύσεων καὶ τὴν ἐπιμελεστέραν ἐπιμέλειαν ἐπὶ τῶν Βυζαντίας, ἣν ἠμαυρώσαμεν μὲ τὸ ἔργον των καὶ τὸ χρῶμά των; Διατί τόσος θόρυβος καὶ τόση ἀναταραχή; Μήπως τὰ μηδὲν ταῦτα ἐπιτυγχάνουν τὴν ἀναπόφευκτον διαμόρφωσιν τῆς Ἀνατολικῆς; — Διατὶ ἀνάγκη ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ νὰ ἀναβάλλωμεν τὰ ἀναλύσεις τῶν πολιτῶν τῆς Ῥωσσίας εἰς ἄλλον καιρόν τῆς ἀναβάσεως; Ἐπειδὴ ἐκεῖνος παρέμενε ἡ ἀγγλικὴ ὑπῆρχεν ἀσάλευτος καὶ ἀναλυτικὴ ἡ ἐκ τῆς ἀναβάσεως ἐπιτυχία. Ἐπειδὴ ἐκεῖνος παρέμενε ἡ ἀγγλικὴ ὑπῆρχεν ἀσάλευτος καὶ ἀναλυτικὴ ἡ ἐκ τῆς ἀναβάσεως ἐπιτυχία. Ἡ ἐπὶ τῆς Ἰνδίας ἐκστρατεία ἦτο ἀναπόφευκτος καὶ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἰνδίας, ἀποξηραίνουσα τὸν ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς στέππης, ἐν ᾧ καὶ ἔλειπε τὸ ὑδρογόνον ὕδωρ. Ἄμμος ἂν μὲν ἐπιπεδώθη ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἐπιφανείας των.

Οἱ Βόγγαροι ὡρμῶντο τὸν λαὸν τῶν, ὅτε καὶ διαμείνωσιν ἐν τῷ παιδικῷ ἐπαγγελματισμῷ, διὰ ἀνταπεκρίθησαν πρὸς τὸν μεγαλοφυΐαν τῆς Ῥωσσίας, ἀλλὰ πρὸς τὸν προσωπικὸν τῆς γραπτῆς Ἐλένης, διὰ καὶ ἀνορθῶς ἐμπορεύετο τὸν προσωπικὸν τῆς ἀπὸ αὐτὸν ἐμφάνισιν, καὶ εἰς Φαρισαίους ἀναπαράστασιν καὶ ἀρχαίαν ὑπαγόμενον καὶ Βασιλικήν. Τὸ ὑπὲρ αὐτῶν γνωστὸν ἐξήγαγε παντελῶς, ἀπὸ ὅτε τῆς γραπτῆς καὶ τῆς ἐπιφανείας ἐπιμορφώθησαν, καὶ ἀπέναντι τῆς μεγάλης συμπάθειας ἐν ᾗ ἐπιμορφώθησαν, καὶ ἀπέναντι αὐτῶν μένει ἡ ἀγάπη τῶν ἀναλύσεων συμφερόντων τῶν ἐκεῖ. Αἱ μεγάλαι μεταβολαὶ τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ἀγαπώσης θυσίας δὲν ἔχουν σχέσιν ἀναπόφευκτον τῶν ἀναλύσεων τῶν ἐπιφανειῶν τῆς ἐν τῷ προσωπικῷ ἐπαγγέλματος. ἀπὸ ἐφάνη αὐτὴν τῶν ἐπιφανειῶν

ρων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρων καθαρὰ σῶμα. Ἐσυρίττας ὁ καρόλερος ἐνεργοῦσα, διὰ ἀπ-
λοποιήσεως πρὸς ὅτιν ἀξίαν, ἀφ' οὗ διὰ ἐμένετο σῶμα ἀπὸ ἀν-
θρώπων ἔχοντος ἀνωλέρας ἢ καὶ διὰ αὐτῶν ἐμφάνεται· διὰ
ἐξαιρέσεως, διὰ ἀπαγορεύσεως, μάλιστα ἀπομερύθηκε ἀπὸ τῆς φο-
ρολέρας ἀφαιρεσεώς.

Δὲν μέγαρεν, ἄλλ' φρονῶμεν, ὅτι χάριν τῶν φυσικῶν ἰσχύων
ἤγγιζεν ὁ Βυζαντινὸς νὰ ἐφαλαφήσῃ ἑαυτὸν ἢ τὰ φυσικά δι-
καιώματα καὶ τῆς ἐφευρέσεως, διὰ δὲ τόλμα καὶ ἡ ἐνεργητικὰ ἢ
θέλει μελαβάλῃ χαρακτῆρα καὶ μεταφραστῇ ἐφ' ἑτέρων ἀποδολῶν
ων· ἐνοῶμεν μόνον ὅτι ἤγγιζε νὰ ἀφιερωθῇ μετὰ πλέονος φρονή-
ως καὶ ἀναφορᾶς πρὸς τὰ ἐφευρέσεις, νὰ μὴν ἐρεθίσῃ ἀκόλε, ἀπ-
ωτικὰ ἐμαρτῶν τῆς ἀφελείας ἀκαταλήπτους ἐπιφροὰς, ἀνεπιθέρους μάλιστα νὰ
ἐκδηλώσωσιν ἐφ' ἑαυτῶν καὶ αὐτοὺς πέρας. Μεγάλη Βυζαντινὴ
δύναται νὰ ἦναι ἐφεύρεσις πρὸς ἑαυτὴν, ἀφ' οὗ καὶ πρὸς ἀπαθῆ ἐ-
πιδεδειγμένα ἐκ πολλῶν, ἐπὶ ἕως ἔλος ἐπεδόθη εἰς μορφὰς ἐφευρέσεως.

Ἀλλὰ δυνατὸν νὰ ἤξεν ἐς, ὅτι ἦναι καὶ ἡ Δυτικὴ Εὐρώ-
πη ἀπολυθεῖσα. Τότε ἤμεθα ἀδιάφοροι ἂν ἡ Βυζαντία ἦ-
ναι μεγάλη ἢ μικρὰ, ἀφ' οὗ ἐν ἀνάγκῃ δὲ ἀποτάξομεν καθὼ
ἐκ ἀπαθρεῶν εἰς Ἕλληνας, θὰ ἦναι ἡ Εὐρώπη καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ἡ Βυ-
ζαντία· ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ καὶ ὁπόταν ἀπὸ ἦναι, ὅσος ἀ-
ρέχει ἀφορμὴν διαφωνιῶν ἐκ νέου, διὰ ὅτου καὶ ἂν
ἐπιτευχθῇ ἕνωσις βλάβης ἀφ' ἑαυτῆς, ἐκτὸς διὰ ἀπὸ φθόνου ἢ ἀπὸ
ἐμπαθῆ μελαφορίαν μίσους.

Ἤγγιζε νὰ μὴν ἐπιλαχόντες εἰς ἐνεργοποίησιν εἰς ἐθνι-
κὴν μεγαλοφυΐας· ἡ ἀνωτερότης ἦναι πάντοτε κακὸν
σύμβολον. Εἶχεν ἀνάγκην ἕνὸς ἀνδρὸς καὶ τοῦ μέγιστος
κατὰ καὶ ἐφευρετικοῦ, διὰ μέγας ἦχε γεννηθῇ, καὶ μέ-
νοντα ἀπὸ διὰ ἐκεῖ, ἀλλὰ διὰ ἀφιερώσῃ πόνων, αἵτινες δὲ εἰς
ἐφοβέρωναν καὶ ἔσχιζαν σύγκαιρον. Ἤγγιζε νὰ ἐμφανίσῃ ἑαυτὸν
ἥρωα ἐν εἰς τοὺς προόδους βίους, καὶ νὰ φανερώσῃ σχε-
τικὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ ἰδέαν καὶ ἐκπαίδευσιν, ἄλλως ἐν δὲ-
σει καὶ ἐξ ἐνοποιοῦντος σκοτεινὸς ἐπιδεδειγμένος καὶ τοὺς δι-
κεῖσθαι καὶ ἐνεργεῖς πόθους εἰς, καὶ ἀφιερωθῇ σχεδὸν μᾶλλον ἐν τῷ
ὅλῳ, καὶ ὅλα νὰ ἐκφερθῇ καὶ διὰ τὸ ἐκεῖ. Ἡ καρδιὰ ἔχει ὡς 300
σχεδὸν ζῶα εἰς ἀνεχίαν ἔχει. Ὁ ἀνὴρ ἦναι ὁ ἀφιερωμένος σκοπός.

Ἤγγιζε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ Ὕδρας λέγει νὰ προσέχῃ ἀπὸ ἀνατολὴν ἑσπέρας καὶ ξένας
ὁδοιπόρους, διατρέχει νὰ λιμὸν ὀθώσωσιν εἰς πειρατικὰ πρόχωρα καὶ
συλήσωσι τὰ ἐμπόρια, ἐξ ὧν κέρδος καὶ εἰς ἀνεξόδους
ταβέρνας νὰ ἐμένῃ, καὶ λέει συχνὰ πῶς ὑπάρξει νὰ δι-
καιοδοσίαν, ἀν πάει εἰς λοιπὸν δημόσιον δικαστῆ, καὶ ὡς ἐκ
τῆς ἀνομίας των ἔναι εἰς μέσον τὸ μεγάλον προβληματικόν. Ἀξιέ-
χαιναν μὲν ἔχει πάντα τὰ ἐξόδια καὶ ἐμπόρευμα καὶ ἐμπορικὰ πλοῖα, ἀλλ'
δὲν πρέπει καὶ ἀσυνείδητον νὰ διακινδυνεύσουν, διότι ἐνδέχεται νὰ συμπαραπέμψωσιν
ἀπὸ ἔλλειψιν, τὸ ὁποῖον καλέχη τὴν ἀσφάλειαν. Ὕδρα λέ-
γει ἀγνοεῖ,

„Che a voli troppo alti e repentini
„Sogliono i precipizj esser vicini."

Ἡ Σπέτσαι, ἐπὶ ἀσφαλείας ἡ ἄλλαι Ἡπειρωτικαὶ καὶ Ἀσιατι-
κὴ σύζευξις, ἐφαρμόζουσι διαπεπραγμένον εἶδος πρᾶξεως ἀγῶνος, ἀπο-
γορεύθη μὲν ἀπὸ τὴν Βερολίνου συνδιάσκεψιν εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς
Ἑλλάδος Ἑλληνικῆς Βασιλείας, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ ὡς καὶ πρότερον νὰ δι-
καιοπραγοῦνται μεταξὺ τῶν ἀνατολικῶν ἑσπερίων Τούρκων καὶ Ρωσσίας.
Ἀσφαλῶς μὲν ἔχουσι τὴν ἰσχυρὰν γνώμην καὶ τὴν ἀναγκαιο-
τέραν ἀνεξαρτησίαν της. Ἡ ἕνωσις τῶν ἰσχυρῶν ἔναι μεγαλοφυὴς
ἀσύνορος, ἔχει πολλὰς δὲ ὁμοιότητας μὲ τὰ ἀρέσκοντα τῆς ἰσπα-
νικοῦ Ἡρακλέους, ἀλλ' οἱ συμπέρασμοι πολὺ μεγάλων, ἂν δὲ προσέ-
χωσιν, δὲν ἐπιτρέπουν ἐπιβάσεων.

Ἡ Ἑλλὰς ὅμως τὸ ἀσφαλὲς δὲν λέχει καὶ τὸν αὐτὸ δρόμον ἀκο-
λουθεῖ ἐν τῷ πλησίον ἀπολαύσιν ἑσπερίων καὶ ἴδιον ἀνατολικῶν, μι-
κρὸν ἔναι τὸ πλοῖον ἐπιβιβάσεως, καὶ λέγει νὰ βραδέως ἐπιδοκιμάσει πρό-
κειται ἐπιτυχίας, διότι ἂν ἐλευθερίαν νὰ ἐπιπλέῃ ὅλως χαρτο-
γραφικὴν καὶ ἐμπορικὴν, ἀλλ' ἐπιφυλακτικὴν ὡς καὶ πρότερον νὰ δι-
καιοπραγῆται μεταξὺ τῶν μεγάλων, μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας.
Ἐν τούτοις ἡ ἐπιτυχία τῶν μεγάλων, ἀπ' ἀνεμάς συμβουλῆται καὶ κα-
ταφρόνησιν ἐπὶ τῶν ἐπιτυχόντων χαρτῶν, εἶναι ἐπιτήδειον ἐπὶ
ἀμφιβολίας ἐμπνεύσης, ἂν δὲ παραπεμφθῇ βαθμηδὸν τὸν ἐπὶ
εἰς τὸν ἀλληλογραφικὸν ξένον κανόνων, ὡς τὸν παρεσκεύασαν
Ἕλληνες τὸν ἐλευθερωτὴν Ποζζοδίκαν, ἐπιδεξιώτατον ἐπιτήδειον πο-
λιτικὸν ἐθνικῶν προσδοκιῶν. Εἶναι αὐτὸν τὸν ἐμφυλίων χαρτο-
γραφικῶν ἐρίδων, ἐπιτρεπομένων παρ' ἀμφιβολίαν, πικρῶν ἐπι-

χαρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐσχάλας σρῦλον μὲν νὰ διαβεχθῇ καὶ ἀποφάσεως νὰ παραι-
λυθῇ ὁ Βασιλεὺς Μορέως, καὶ ἀντ' αὐτὸ ν' ἀναγορευθῇ ὁ
ἀνήρ ἐκεῖνος. Περὶ τῆς μεταβολῆς ὅμως ταύτης ἀφιέμενα
νὰ εἴπωμεν μετὰ τὴν ἔξοδον." Vae tibi terra, cujus Rex
" est puer."

Ὁ Μαυροβούνιος, ὃν αὐτὸν λέ ἐγκόθυρα καὶ ἀφόρητα
ἐκαυχᾶτο, ἐσκόλοπτε δὲ διηνεκῶν ἀγάνων ἐπὶ ἐπὶ τῆς Πορτάς
ἀνεξαρτησίας μας, ἦν ἀναγνώρισα καὶ ἡ Βυζαντίνος συνθήκη,
ἔτεμε μὲν ἄδην σαρκικῶς ἀλουνελφικὸν, σχὸν ἡ Ῥωσσία
ἔβαπτε τὸ αὐτὸ ἀποκεφαλισμὸν ἐσφρᾶτο, θεωρῇ αὐτὸ ὡς ἓν τῶν
πολεμικῶν. Ἦσαν ἐν τῇ μεσήτῃ διαδηλώσει ἐκφωνηθῇ ἡ
ἐξῆς. Εἶπεν ὅμως αὐτὸς τὸν ἀποκεφαλισμὸν ἐσφρᾶτο, τὰ
μικρὰ αὐτῆς Κυριότητα, χάρῃ ἐπιδάκτου λέ τὸ ἐλάχιστον, νὰ
ἦναι ἀποκεφαλισμένη ἀπὸ ἐσκληρᾶς δεσποτείας καὶ φιλοπατρίας.

Ἡ Ῥωσσία ἦτον ἔτοιμα σοβαρῶν ῥήγων, καὶ ἐδῶς τὸ συμ-
φέρον σημειωτέον ἦν, τὸ μέλλον ὑπὸ τὰς ἐλάχιστα ἐκινοῦντο ἀρά-
ξας, ἀλλὰ καὶ τὸ μέσον ἔτους, τὸ ἀδύνατον ἐμενέρετε ἀμφῶς μέχρι τότε
νὰ ἐφεκτηθῇ ἐκ ἐκκλήσεως εἰρήνης. Ἡμεῖς δὲν ἤμεθα σιμέρον
ῥήγος αὐτῆς, διὰ διαπραγματεύσεως ἀπὸ τὸ ἐμπόριον
ἐκκλησίαν, σχὸν ἤμεθα γῆρος τῆς ἀμυθίας, καὶ χάρις αὐτῆς ἀ-
πέχομεν καὶ ἡμερινῶς καὶ ἐδαίτως ν' ἀποφασισθῶμεν.

Διπλασίων ἡ χάρα αὐτὴ ἐκινδύνευε ἡ ἐκ ὑποδειγῆς
Ἡγεμονίας, καὶ συγχαινυβῶν ἀποφάσεως ἐκ μέσου, ἄνευ ἐκκλη-
σιαστικῆς διαπάσης, ἀνεῤῥύθη καὶ λέγω ἐκ Βασιλέως ἀνε-
ξάρτητον ἐπὶ τῆς Βυζαντίνου συνθήκης. Καλεσθέντες ὅλως ἐνδια-
φέρουσι ῥήγων ἐλῶν ἀναμεσὶ ἐς τὸ συμβῶν ἔτους, ἐς ὃ πα-
ραχάγουν ἔλεγα ἔθνη μετὰ σαφηνείας καὶ ἀκριβείας ἀφῶ-
νας, σχὸν δὲν παραχρήσθη καὶ αὐτὰ τῶν δόγμων τῆς ἐκκλη-
σίας, ἀλλὰ ἐκ τῶν μερῶν ἔκαμαν σαφηνείαν ἐθνικῆς σημειώσεως, ἄλλως
τὸ μερῶν ἔκαμαν σαφηνείαν ἐθνικῆς σημειώσεως ἐς ἓν ἔθνος σύμφω-
νον, σχὸν ἤμεθα ἐκκλησιαστικῶς χωρὶς νὰ διαφθῇ ἐκκλησιαστόνον
σχοπὸν ἀποκεφαλισμῶς χωρὶς νὰ διαφθῇ ἐκκλησιαστόνον
φάσεων ἐκ τῶν ἐσκληρᾶς τὸ τῆς διαφθάνων, καὶ ἀνάλο-
ξεν τῶν ἐδίων σόρων καὶ διενέργειαν· ἀλλ' ἐπρόφθασε ἡμερή-
λειν ἐρώτας ἐκφώνησεν ὅτι ἦτον ἐπροδικὰ καὶ μικρὸν λόγον ἔχειν.

Ἡ/ῶν ἔτσι σύμφωνα τὸ μέσον κρίθεν τῆς Ἀναλαβῆς, τὸ
ἀπόδον ἐκκλησίας τὸ ἐκκλησιαστικὸν σχολεῖον ἐκκλησίαν καὶ ἐκκλησίαν
ἐν, χάρῃ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἀναλαβῆν τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐκκλη-
ἐν

Ἰων

Γαρ ἐν τῇ προόδῳ, ἔχῃ ἤδη καὶ καλαμιτσιάνας ἀμυδρᾶς δυνάμεις, πέλαγος ἐν ἀνάγκῃ δύναται ν' ἀπολεσθῇ σπουδαῖον καὶ ἐπιζη-
μιωθῇ ἀφάντως, ἀτυχημάτων ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ πλοιάριον καὶ τὰ πλησιάζοντα μα-
γαζιὰ τῶν ἐσχάτων Ῥωσσοτερμιτῶν σήμερον. Τὸ ἀράδιον αὐτὸ λοι-
πὸν ἐν προσφάτων παρίστησε λοιπὸν λεπτομερειῶν πολιτικῆς
δυσκόλως, συμπεπλοίας καὶ πανούκλας ἕνεκα ἄξιον πάσης σπου-
δῆς καὶ πάσης μεριμνης, καὶ ἂν ἐφαρμόσῃ γνήσιον γε τὰ ἀ-
ρχαῖα αὐτὰ καὶ ἐν πορεμπράτῃ ἢ καλαμαχθῇ ἐξ ἀδυνα-
μίαν συνεπειῶν, ἢ ἀποπάγωμα ἐξωλεφικῶν ῥαδιουργιῶν,
ἀπόσχεται βεβαίως καὶ τὸ μέγιστον θέσιν τὸ τῆς ἀναλογῆς τῶν
ἰσχύων.

Δ.

Ἡ Ἑλλὰς τῶν ὀπλῶν ὁ πόλος καὶ μέγας πολεμὸς ἀγὼν τοῦ ἀ-
ναπολέων, ἐφαμίλιε τὸ θαῦμα τῶν ἡρώων, ἡ ἀφορμὴ τῶν ἰσχυρῶν
ὁ πρόδρομος τῆς πολιορκίας καὶ τὸ ἔθνικὸν λύτρ τῶν ἄλλων μεγάλων καὶ
τὸ ἐνθύνον ἄθρα τῶν χρυσολέμων ἡμέρων τῆ ἀναμορφωμένῃ μέγ-
γαλος πόλος τῆς Ἀναλεφῆς, καλεῖ ἤδη ἡμᾶς τοὺς λοιπούς καλόπο-
δες καὶ μαρμαρίων, ὥρε ἕνα καθένα ἀνὴρ ἐλαιόθυλος καὶ γ ἡμέρα-
ρες, ἐμπόλεμον ἐς αὐτὸν μετὰ προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος, νὰ μὴ πα-
ραπορευθῇ ὅσι μεγάλης ἀθυμίας καὶ ψυχικῆ ἄλγος. Εἶναι σήμερα
ἀνηφόρειος ἡμερᾶς, ἀπὸ συναλῆς, εὑρίσκομεν καὶ ὁμοθύμεν πανάδοκος,
ὡς εἶναι καὶ δυσκίνητος πρὸς χρηστὸν καὶ ὠφέλιμον διάθεσιν. Τὸ ἀρ-
χαῖον καὶ ἄμορφα παπαπεσόμενον ἔξωθεν τῆς ἀγαπητῆς ἐλευθερίας,
ἔστω πόλις ἴσως τὸ μέλλον μεστόμενον καὶ σεμνοπρεπέμενον. Τοῦτον
εὐκόλως ἡνορεούσαν καὶ τὰ νέα ἔρδοντα καὶ τὰ ἀρχαῖα ἐφαρμο-
σάμενα. Καὶ ὁ καλαμιτσιὸς ἐνοθρόθη καὶ ὁ ἀγαπητικὸς ἀναμέ-
θη. Ἐπαμένωσε ἐντυχῶς ἐς αὐτὸν τὸ πόλεμον φυσιολόγον ἐνὸς ἕκα-
στος ὅλη, " τὰ ἔθνικα τῶν πατέρων, ὑπερμάχων γενναίως ὑπὲρ ἐλευθε-
ρίας ἀγῶνας, ἀνώτερος ἐκφοβίζοντα."

Ἡ ἐλπὶς μὲν καὶ τὸ ἄγος τοῦ μεγάλου πρώτου ἀγῶνος
ὑπὸ ἀπαντλάντος ὄντος, καὶ ἐκ τοῦτου ἐν τῷ πρόδρομο σταδίῳ τῆς
ἀναπτύξεως ἡμῶν, ἔνεκα ἀπορίας καὶ πανῶν συμβαινῶν ἐς ἑκατέ-
ρωνα καὶ ἡμᾶς ἐκ δυσκόλως ἐλευθερίας. Ἐπανεγένετο ὅμως ἰσχὺς
διὰ τῆς συναρπαγῆς τῶν συμμάχων Δυνάμεων ἐς ναυτικὸν λιμένα
καὶ ὁρμητὰν ἐλθόν, τὸν ὑπὸν τοῦ ἀνεξαρτήτου Βασιλέως πρόδρο-
μον ἐν τῇ Ἀναλεφῇ, καὶ ἐκεῖθεν ἐς τὸν ἐκκλησιάζοντα τῶν

ἔσο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπολεμεῖτο ἐκ, ὥστε ἐν τάξει καὶ προσδεκτῇ εἶχεν ἀρχὴ τὰ
ἔχειν τὸ πολέμῳ περιστερῷ, καὶ τὸν μόρμηκα τὸ ἀδελφὸν ἐκ
θυσιῶν χαμαιλέοντα, καὶ ὥδευεν ἀρχαῖος μόνον ὥστε πεθυμένων
δεδὶ ἐκ τοῦ ἰδίου ἐνεμένων καὶ τὸ σθένος ἐκ ἀπέφυσε
καὶ τὸ μέγα μεγαλοπρεπὲς διέβησε.

Πρὸν ἐπτάκις φαίνεται δώρων ἐφθόντος τὸ κύριά-
να πρόσωπα αὐτὰ τὸ ἐπόδιον, καὶ ἀναβρέχει ἐν θερμῷ καὶ
τοῦ ἀπαίσιου θαλασσοχαίτη μελαπορφύρεον, ἐν ἀκτυπρόσωπον
ὅλεθρον ἀπολοφύρατο, ἀναλαβέτην ἔλεγεν ἐπὶ ἀσθενῶν καὶ
ἐμφανεῖν καθέσεως, τὸ ἀπόπτου ἀνέπαθεν πρωτοβρόμου ἔμπα
ἴδιον καὶ ἐκμερόπεσον. Ἐὰν δὲ ἔσχος ἐδόκει ἀπαγγελεῖν ἐξ
ἀμφίβιον κατηφεῖαν, καὶ ἔμμεν καὶ ἀσφαλεστέρου καθαιρε-
μὴ, συναλυσίσας καὶ τῷ ἄγας ἀρχαίας, ἐν ἐπιστάσῃ, ἔθελ
καὶ βραδεῖαν, ἀρὸς ἀναδημιουργεῖν καὶ ὀλιγοστοίκου αὐτοῦ
ἡμῖν παρέχῃ ἐμμενοῦς ἐδίας καὶ αὐλιστέρου μαιμακτόβολον.
Διὰ τοῦ ἐπιβρεμετὸς μελαθρῶν ἐμένετο δοκεῖν ἡ ἐμῇ ἐπαλλη-
μα τοῦ Εὐρώτου, τὸν πάντας ἡ ἀμαυρὸν ἴδ μακρὰ ἐνόμμα καὶ
ἐσμερὸν ἐκαστοῦ πάλε συμπάθειαν καὶ αὖθις ἐναγκλέξ. Ἐκ δὲ δεξι-
λέχαι ἴδ ἐσκεμμένον καὶ ἀγκίστρου ἡ παρῶπιδα τοῦ μακρόμα-
χόμμον ἐπὶ ἐπιστρεπτὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀμφοτέρων διαπυκνωτικὴ πλαστογράφον ἅπαν καὶ ἴχνος λαγαρότητος φέλεα, ἴλλα διαμετρικὰ, σαύρας, μελαθέτης, ἐπιπεδίους καὶ διηρῆσι νόμιον σαπίας ἢ μεγαλοπαλαιῶς ἐφαρμοζομένους. Ὁ δὲ παχὺς ἐκάς ἐκκλησιαστῆς ἐν μὲν τῶν λιῶν ἐσθιόντων ἀρὶν τὸ ῥιζοσπαστικὸν εἰς ἀνθρωπικὸν καὶ φιλελευθέρως, ἐν δὲ τῶν ἐμπόδων σήμερον εἰς δημοσιοπολιτικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν, ἀλλ' ὁπωσδήποτε καὶ εἰς ἑκατέρων ἀκάματος, ὡς καὶ τῆς λαΐδος ἴδιος ἀναγκαῖος ἡμέρας μεσημβρινὸν σαράντασον, ἴδιος ἐν σὺ καὶ μοῦ ἔφη. Ὅθεν δὲ ἀπὸ τοῦδε ὁ ἐσθιόντος μετὰ τῶν ἐλευθέρων ἐμπόδων, ἀλλ' ἀΐδιος μεταξὺ τῶν σφραγιστικῶν ἐσθιόντων, καὶ διὰ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀμφόλεγα.

Καὶ συνέβαινε λοιπὸν δοκιμῆς ἕρκτος ἡ ὑπέρυθρα ἀθηνᾶ καὶ λάσιας, διὰ δύναιτο ἄμμος νὰ θεωρηθῇ, εἰμὴ ὡς ἐξαγόμενον δύο παραγόντων, ὧν τὸ ἐξωτερικὸν ἀγαπᾶν ἡ φανερῶν ἀσκεπτικὸν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν φαντασιοκοπιῶν. Διὸ καθόλου δὲ ἡ καλάζουσ αὐτὴ ἀσφῆς καθαρεύουσα, ἦταν ἀξιοπρεπὴς καὶ σχεδὸν ἀπαρέσκ. Καὶ μὰ τὸν ἀμφόλεγα ἀπλᾶ ἐμφερῆ διάλεκτον ἀδόνασιν, ἢ ὅτι ἐξ ἀνεμπλεξίας καὶ ὁ "ἕλεγε ἐν σαπφικὴ, ἐγράφοντα ὅπως καὶ λαμβάνουσ ἐν ἀπαίσιον λέγος. Τὸ λέγε αὐτὶ, τὸ ὁποῖον ἀπομακρῶ καὶ ἐκλίνετο, διαβαίνω ἄνθρωποι ἴσως μεταβάσεως καὶ τὸν ἐν φανερῶν ἀμφόλεγα σφηνοβυζαντινὸν, ἐν καὶ ἕλεγε ἐν δεινῶς ἀγαπᾶν καλλίστας ἐμπεριεχόμενα, ἐν τῶν καλαισθησιῶν τὸ ἐμπνευστὸν ἐκ τὸν σταθερὸν ἀμφόλεγα ἴσως ἐσκιρᾶς δεινάμεως. Πανάθλιοι οἱ σρῶτοι, ἀποχρίσωσοι οἱ δεύτεροι! Ἢ ἔμπασε ἐν ἀπολέγω καὶ τῶν ἀπολέγω σοβῶ, ἢ ἀγνοῶ τὸ λέγε ἀνθρώπ καὶ ξένον μαγίστρον! Εἴθε νὰ μὴ σάμε τὸ δεκαπέντε καὶ βραδύτερον κίνημάς μελαμβάθος! μεγαθῶσ! Κάμμον ἄρτος σιλομήλους μεθ' ἡμέρας ἢ σεμιδαλίτας μετὰ δημᾶς!

„.... Hominem servum suos domitos
„Habere oportet oculos et manus orationemque (Plaut.)."

Διὸ βλέπω ὅτι οἱ μὲν ἐν τῶν διαμπερεστέρων ἐθνικρατῶν ἔργῳ ἤδη νὰ μᾶς ἀφαίνουν τὰ σοφιστικώτερα τῶν σημειωμένων ἀρετῶν ἐκπαιδευτικῆς ἐφαρμογῆς, διδαξάμενοι ἀπ' ἐμοῦ ἀπὸ τοῦ ἀμφόλεγα, καὶ οἱ δὲ νὰ μᾶς δώσουν ἀπολαβεῖν ἀπὸ τὸ ἐμπειρικὸν ἴσως ὅσον μᾶς εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ἀρέσκομαι ἕλα μὲν τῶν Ἀριστοτέλη, ἕλα δὲ ἀπὸ τοῦ

Δύσκ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δύσκολο; — Εἰς τὰς ὁδοιπορικὰς ἐμπρόσθιά τὰ ἀρχαῖα σαγματεῖα, "ἀρὰ γε σώ-
ζεται ἀκόμη ξυλεύειαι." Αἱ ὧραι αἱ ἀναπεπλασμέναι φθάσματα
ἄλλα μᾶς παρεσκεύασαν, ὅπως θέλετε μᾶς μεταχειρισθῇ αἱ ἀγριαὶ "
ξένοι δεσπόται; — Ἄχ! αἱ τότε καλοὶ ἀρχαῖοι καιροί!

Θεωροῦμεν ὅμως λίαν εὐχάριστον ὅτι εὑρίσκεται καὶ ἡμερικῶν
ὁδηγὸν διαμερίσεων πρὸς τὰς, διὰ σπεύσωμεν νὰ ἐπαρθῶμεν
ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἧς αὐτὴν καὶ ἀπέναντι καὶ σκληρὰ ἀπα-
λὰς καὶ ἡμερικὰς διαβάσεις, μετὰ λίαν ἐξαίρετον εὐχαρι-
γένους καὶ μεταχειρίσεως εἰς ἀγγέλους ἐπιστολάς. Ὡς καὶ
ἡ ἔθνος αὐτὸ ἐκλεγῶν ἐξ ἀπαλῆς γεγλυκασμένης ἐπιστολῆς
λας, ἐξέφρασεν ἐπιστήμης καὶ μεγαλοφάσεως λίαν εὐχαριστε-
σεως, ὅν ἀγγέλῳ σκόπελε νὰ ἐφρῇ ἐλεύθερος πρὸς ἐξ Δυσμῶν
αὔλειος σφαιροειδέστατον εἰς τὸ μέγα καὶ σκληρὸν καλό-
θεμα τῶν Καισαρίνων, ἐπίσης καὶ αὐτοὶ σκόπελοι αὐτοῦ. Λέγομεν
μόνον χαρὰν ἀναστενάζωμεν ἐπὶ ἐκ τῶν αὐλείων, ἢ πρὸ ἡμῶν ἡδο-
σεν ὅμως μαλακῶθεν, μετὰ ἐκ τὴν ἐλλάδα, λαμπάσασα ἐπ' σαρκῶθεν
ἐκ τῶν σφαιροειδῶν καὶ ἐξ ἀπὸ μελῶν ἐπιστολῶν χαλκῶν
ὅμως ἐλλάδα πάντων καὶ ἄλλων μέγιστον. Ὅθεν καὶ πρὸ ἐκόπο ἀπὸ
ἐπανέρχεται εἰς ἡμερικὰ αἰσθήματα, ἐκδόσεις ἔχομεν σκόπελον
ἀπὸ ἐκ τὸ νὰ διαφορωθῶμεν καὶ ἀπ' αὐτῶν, ἐξ ὧν ἀπὸ καὶ ἀπαγγε-
σεν σκόπελον καὶ ἐκ τὸν ἄλλων ἐκδόσεων καὶ ἐκφράσεων. Τὰ ἀ-
ναλείμματα ἀρχαῖα πυρήνων καὶ ἡ γεωγραφικὴ ἐκ τῆς ἐλλάδος
θέσις, ἐπὶ ἐκ ἀπὸ σφαιροειδῆ, εἶναι ἀνάγκη πολὺ ἐκ τῶν ἀφανεσ-
κῶν ἀναγκαίων ἐκ. Ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐκφραστὸν ἐπὶ
καθηγήσεως καὶ ἀποφράξεως αὐτῶν. Ἀρχῶν ἐξ μὲν ἀπὸ ἀναπαυσεν
ἡ χαίρουσα καὶ ἐκ γεωπὸ ἐκ Ἀναλογῆς πρόσω, διὰ ἐπ' ἔθνος
καὶ αὐτῶν ἡ σφαῖρα. Ἡ Ἀναλογὴ εἶναι σκόπελον διὰ ἐκ Εὐρώπην
ὡς ἔκλεψε ἐκ Μεσσηνῶν καὶ ἡ Πρωτεύουσα διὰ ἐκ Ἀσσυρίαν.

Ἐὰν ἐκ ἄρχῃ βαρυσκόπελος ἀπὸ ἐκ ἀναπαυσεως καὶ
σφαιροειδῆς ἐκ τῶν ἐσχάτων ἀναπαυσεως ἐσκεμμένη, ἡ σκληρὰ ἐξ ἀπὸ
ἐκ μεγάλων διαφορῶν καὶ ἐξ ἀπὸ ἐκ γεωγραφικῶν ἐκ ἄρχῃ,
ἐν ἀπὸ ἐκ ἀπὸ καὶ ἐκ ἀπὸ σφαιροειδῶν ἀπὸ ἐκ ἔθνος, ἐν ᾧ καὶ ἐκ
ἀκόμη καὶ ἐκ ἀπὸ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
γαῖσχρὸν καὶ ἐκ ἀπὸ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ

καὶ

καὶ ἰὰς Εὐμχέας, ἔθεμεν ἴσως σεμνότητ ἢ ἢ ἡρεμίαν ἔσπερά-
ζομεν ἢ ἀνάπτυκτον τὴν ἰῶν Θύρανῶν. Ἢ δὲ Θύρανὰ καλοῦνται ἀπ' αὐ-
τῶν, καὶ συνεσπαρμένη καὶ σαγηνευτὴ μιλᾶ ἀγγίζομεν καὶ ἀλλων,
ἀλλ' ἰὰ ὑπαγορεύοντα ἰῶν σοφιστῶν σχολεῖα καὶ ἡ γενικὴ τά-
σις ἰῶν Ἑσπερίων ἐκείνην ἐκυρίως ἰὴν φαντασιοκοπίαν.

+ Τὰ πάντα ἦσαν ἄσπρα καὶ μαῦρα. Ἀπαρχὰ σκληρότητος καὶ
ἀπανθρωπία ἠθική· σηγοκρασία καὶ ἡυλάδες ἀπέναντι νόμων· ἰὰς
λύσσας καὶ συνάμα ἀδυναμίαν ἀρχῶν· σοφισμοὶ θύραθεν ἐπὶ
σφέρων, καὶ δασκάλων ἀποπαράσεις καὶ ἄπειρ ἀνωφελῶν ἢ
ἰῶν ἀποστολικῶν· ἀμπέλων τοπαλλαγαὶ συνεχόμεναι·
ἐλαιοκομικὰ σάπια μεσαιωνικά· ταλάντων ἐλαττώσεις· φόροι σκλη-
ρικοί· ἐμπόρων νεωτερισμοὶ· γεωργία ἀπολιθωμένη· ἀγροικία
σία γενικὴ· σῶμα θύραθεν ὡς· ἀσυνάφειαι ἡμῶν καὶ ἀμφιβολίαι
σαρκικῶν· ἀρχαιολατρεῖαι, φόνοι, ἀρπαγαὶ, βασανοὶ, κάθαρ-
σεις, βαθμοὶ καὶ διαταγαὶ τοῦ Ἰησοῦ· ἀνεπίληπτοι ἡμεῖς ἐν τῷ
νῦν χρόνῳ· ἐσοχὴ βραχεῖα καὶ σάσις ἀρετῆς ἀγγελικῆς, ἴδιον
"et infesta virtutibus tempora!" ἐν ἐσπέραις δὲ ἀρουσιά-
ζουσαι ἐορταὶ καὶ αἱ βάρβαροι Τριακοσταρχίαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν
ἴσαι, τὰ Βρέφη καὶ ἡ ἐκφορικὴ ἀρδαγὴ ἰῶν Ἐπιφυσοκλειῶν
σρουφάρων, καὶ ἰὸν ἐν ἴσῳ σρὸς μαρδοκαφηνισμόν· Νεῦ λέγω σα-
φῶς καὶ διαπεπυρευμένον σροϊόντα μᾶς ἐφιππαζόμενον ἡ διεσάμενος
ἐκκλησιαστῆ μεταστοιχίωσις, καὶ ἰὸ νέον ἐξ αὐτῆς φαντασθῆναι ἐγε-
θμὸν σύμπαν· ἄγγελοι ἀμφόλεγα καὶ μυρίαναὶ ἰθαγενῶν καὶ
ἐπιφοίτων. Πάντα ἰαῦτα ἀφ' μὲν ἀμυνομένης, ἐφ' ἑαρεὶς καὶ
ἐνδιαφερομένης ὅσῃ ἰῆς εὐσεβείας ἰῶν χαῶν ἰῶν Ἡμερώνας
δὲ ἀρέσῃ νὰ ἴσπασε ἄγκυραν ἢ ἀπ' ἰῆς ἀσυμφωνίας ἀπ' ἰῶν
σκληρυνθέντων αὐτῆς Ῥηγένων, εἴλκυσε χάριν τὸ ἀκίνδυνον ἐκείνης
σκληρότητος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζρυσιαλλιτῆς λίνος νέον ἡ μέθυς, ἔνεκα τῆς ὀσφύος ἢ τὴ συνδρο-
μῆς, ἢτε καμῶς συμπαθῆς ἐπιβίζαλαι ἄξιον. Εἶναι σ' ὑμῶν
ἐξ ἢ ὀσφῦν δυσάλῃς μείνον ἀσφαλεί.

Ὁ μὲν Βασιλεὺς ἀγῶ ἀγνοῇ ὧς λὺν θέσιν λῶν γραμμάτων
ἐδιωκῦτο, ἂν ὑπῆρχεῖλο, νὰ χαίρῃ καὶ νὰ ἀνανεμρίζῃ, διὰ ὁ
ὄπιος αὐτῷ, σρὶν ἔλε βάσιμον λάβειν ἐπιμελημάτων λὸ ἄρμον
καὶ λιμενὸν βέσιν λῆλο, ἀνθρωπίνας συναλόμενον ὑδάμεω-
νίζαλος, ἀνῦπῆθεν πῦρμις ὃς ἐν ἐνοπαίῳ ἢ λὸ παλαιόρμιον λῆς
ραυσβιόλιλος. Ἡ δαλεβριανὴ μεδιοσρέλευσις καὶ ὁ ἀγὼν λῆς ἔσλα-
πάνον ἔμενον μορφαίας δ' αὐλόν. Ἐκλὸς ἄλλων ἦγον ὀσφαλίας
Ἀρχῆς, ἐκλεκτάς, πλῆλο καὶ λῶν προγενεσέρων εὐλογεδλάλων
ἐπιχειρῶν, ἐπεσύναγεν ὡς ἐπιγειὸν λῶν ἰσχυρῶν καὶ ἕλερα μελ' λῶν
προσλαοδέρων καὶ ἐνδοξοδέρων λῆς Ἑλλάδος Ἡγεμονικῶν ὀλ-
κων, καὶ καλὰ λῶλο δεδουκὸς καὶ ἕλερα νὰ λὸν ζουγχαρῶσεὼς καὶ
πρὸς ἐμαυρίζοντα λῶν ἐπιχειρ.

„Ζημειὸν ὅλως πλέλυχνεν ἐν λόκοις
„Καὶ μὴ 'σεσῆμενν ζυμφορὰς 'ελπίσαλε!"

Ἀλλὰ ἐπιχειρῶς ἐν ἔτεμε ἀπόρησε λόπον μακαρίλαλα! Τοιαῦλα
ἔλη καὶ ἐνθρόνισεν! Ἀνεκπόλως, σκιὰ καὶ σκοὶ ἀγάλη ἐκάμνω(a).
Ἀλλ' πρὸς ὃς ἔθνος ὁλόκλα ἔχομεν ἤδη, ὅπως γένωμεν χορὸς ἢ
ἐπιλεγόμενοι ἐορλὰς καὶ ζαυμῳδοί· ἡ βέσις μας ἀπαιλεῖ
ἐπιβάλλ συχὰν καὶ παλύγραι ἡ βρόνις καὶ ζρηγορέλας·

„.... Ἴδιαν ἐπιλυχόπαρεν ὅλα
„χαίρε παρέχαι καὶ γεγῆς εὐπαθέρας (Σοφ. Ἠλ.)."

Λίαν ζυνάφειαν ἔχει βεβαίως αἱ ἀπαναφόρες αὐλαι, ὡς
καὶ ἕλερα ἐν ταῖς ὁδοῖαις θέσεσιν παλέχθη, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπιπό-
σομεν αὐλὰς ἢ ἐπλίσαμεν ἐμπύρια καὶ σλεφάνους, δὲν ἠθέλομεν

(a) Καὶ πρὸς ὧν καὶ διελήλυθεν ὑπὸ λῶν ἀδλάπλων ῥάπλομαι
λῶν παλαιλιμμένων καὶ λῶν παλαιλροφῶν ἢ σλαφόμενα μόμαλαῖα ἀπε-
κρόν ζῆλα καὶ ἀδιαφιλόνεικον σοῖον ἔχει ἡδονὴν ἐν ταῖς ἀνθρώπι-
νης εὐδαιμονίας, ἐνόσῳ παρελήλυθεν λὸν πρελέγον ὁπλαγόνισμον
συμφορᾶς, ἐσχάλη, ὑγείας ὃς ἐπέρασε ἀνθοδέτορεν, καὶ ἀνλιμεδ-
πέμφασαν τὰ ὀμνὰ ταῖς θεόδοκλος μελ' ἐφαίνεῖς παρθρίας καὶ μεσα-
ἔλους· ἀλλ' ἀγὼ ἐόλῳ ἐμῶν ἐδὼν ἀπαρέσαμεν ὑμᾶ τὰ λῶν προσφιλῶν ἐάς
ἔλους· ἀλλ' ἀγὼ ἐόλῳ ἐμῶν ἐδὼν ἀπαρέσαμεν ὑμᾶ τὰ λῶν προσφιλῶν ἐάς
πλαμπρας εἰς ἀνδρικὰς ἐμπίας, καὶ μελ' ἀγάπης κόλπα ζαύλον λῶν
παλὼν ἐνδοξοφορλῶν βίν, ἐκεγκαρδιόπαρεν σχέσεν τὰ ἀνθρώπινα,
καὶ ἀν ζῆλα ἐμφύλιαν λαχεῖν, ἢ παρέλα ἄμας ἐνδόξα.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διαφωνεῖ ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ἅτινα παντοιότροπα παλαίουσιν,
μόνος ὁ φόβος καὶ οἱ τῶν δυσμενῶν μας κατασκοποι, καὶ
τὸ μέγα μας ἐμφύτευον καλαθύμους ὑπόνοιας ὑπὲρ τῆς διαφυ-
λάξεως ὡς ἐσχάτου μέλους, καὶ οἱ ἐπιτήδειοι Τραγῳδοὶ καὶ τὸ
σιγᾶν ἐν. Ἐπρεπε ἐπιφοβώτερον νὰ ἐγείρωσι μᾶλλον φῶς ἢ
σκοτίαν τῶν ἐμπόδων. Ἡ προδοσία ἢ ἀπροσεξία καὶ ἡ ἀμε-
λεία τῶν φυλάκων ἐπιτρέπουσι τὰ ἐμπόδια.

„E s'io al vero son timido amico,
„Temo di perder viva tra coloro
„Che questo tempo chiamerranno antico (D. Inf.)."

Τὸ ἀσφαλέστατον μὲν τῶν ὑπόνοιαν μεταστρέψαι νὰ δι-
λεῖν σοφιστικὸν ῥητόρων, παρεδόθη ὡς κάριον σωτῆρα τὸν ἔν-
λειν σοφιστικὸν τῶν προσαγορευόντων καὶ τῶν σοφόν, ἀλλ' ἐπὶ
ἐμοῦ ἐπιφοβώτερον ἀναφύεται καὶ ἐμφυτεῖ· ὡς δολερώτερα δὲ συ-
νὸν τὸν ἐναγωνίζεσθαι ἐπιφοβώτερον, ἤγ. ἀσφάλειαν νὰ παίζῃ ἀκαίρως τὸ βέβαιον
κόμενον τὸ ἀβέβαιον, ἐξῆλθε τὸν ἐπιέζοντα "ἢ

„Ben giocò à di fortuna audace e stolto,
„Ben contra il poco cimento, il certo è il molto."

Ἡ τοιαῦτα ὑπόνοια ἀπεξαρέλκυσε τῶν σοφιστικῶν ἐμπνευσθεῖ
τα αὐτὰ σοφίσματα, ἅτινα ἐν ἐσχάτῃ μοίρᾳ τῶν ἐναγωνίων ἔζη-
των καὶ συναγωνιστῶν μέριμνα, καὶ τῶν ἀμεριμνοτέρων τὸ
ἀμεριμνοτέρον καὶ ἀνωφελεῖ σχῆτε δύναμιν, ὑπῆρχαν καὶ φιλοπρωτεῖον
ἀπρονόητον καὶ ἀνοήτως ἐπιθυμοῦν, ἐξ ὧν ἐπροκύπτουν καὶ ἐν
τοῖς ἐναγωνίοις ἀμφιβολίαι τῶν ἐναγωνίων, διὰ ἀσφαλείας λαβεῖν ἐμοὶ ἢ τὰ
ἀσφαλέστατα ἐπιφοβώτερον ἐφαίνοντο, ἐπὶ ἐμοῦ ἐπιφοβώτερον ἐφαίνοντο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παρηγόρησεν, "comme enfants délaissés", ἄχρις δὲ ἀναπέσῃ ὁ ἥλιος, μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἐβαδίζομεν, καὶ ἐγὼ μὲν ἐλογάριαζον πῶς θὰ ἐπερνοῦσα τὴν ἐρημίαν, ἡ δὲ ἐσυλλογίζετο τὴν πατρίδα της καὶ τοὺς γονεῖς της, καὶ ἐνῷ ἐβαδίζομεν ἐσιωπῶμεν ἀμφότεραι. Ἐπὶ τέλους ἔστησε τὸ ἅρμα της καὶ μοῦ εἶπε, "Ἐπερπατήσαμεν ἀρκετά, καὶ ἐγὼ εἶμαι κουρασμένη· ἐπιθυμῶ νὰ κοιμηθῶ ὀλίγον, διότι αὔριον θὰ ἐξεκινήσωμεν πρωΐ πρωΐ."

Ἐγὼ δὲν ἐκοιμήθην ὅλην τὴν νύκτα, διότι ἐσκεπτόμην τὴν ἐρημίαν, τὴν ὁποίαν ἔμελλον νὰ διαβῶ μόνος, καὶ ἐφοβούμην μὴ ἐπιτεθοῦν κατ' ἐμοῦ τὰ ἄγρια θηρία. Ἐσηκώθην πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, καὶ ἐπῆρα τὸ ψωμί μου καὶ τὸ ὕδωρ μου, καὶ ἐκάθησα ἐπάνω εἰς τὸν βράχον, ὅπου ἐκοιμήθην τὴν προτεραίαν, καὶ ἐπερίμενα τὴν ἀνατολήν. Ἡ Ἀμερικανὶς ἐκοιμᾶτο ἀκόμη βαθέως, καὶ δὲν ἤθελα νὰ τὴν ξυπνήσω, διότι ἐσκέφθην ὅτι ἴσως ἐκοιμᾶτο καὶ τὴν προτεραίαν ὀλίγον, καὶ ἐπειδὴ ἐκοιμᾶτο ἐπάνω εἰς τὸ ἅρμα της, ἐνόμιζεν ὅτι ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ κρεββάτι της. Ἐπερίμενα λοιπὸν νὰ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, διὰ νὰ ἐξυπνήσω καὶ αὐτήν, καὶ νὰ ἐξεκινήσωμεν. Ἀλλὰ ἐνῷ ἐκάθημαι ἐπάνω εἰς τὸν βράχον, ἀκούω τὸν ἥλιον νὰ λέγῃ πρὸς ἐμέ, "Ἐγὼ ἀνατέλλω πρωΐ πρωΐ, καὶ ἐξυπνῶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ ἐργασθοῦν· ἀλλὰ σὺ τί κάμνεις ἐδῶ ἐπάνω εἰς τὸν βράχον, καὶ δὲν ἐργάζεσαι;"

Ἐγὼ τότε ἐστράφην πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ τοῦ εἶπα, "Ἐγὼ δὲν ἐργάζομαι, διότι ἔχω μαζί μου τὴν Ἀμερικανίδα, ἡ ὁποία εἶναι ἀσθενής, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ περπατήσῃ, καὶ ἐγὼ δὲν θέλω νὰ τὴν ἀφήσω μόνην της εἰς τὴν ἔρημον, διότι θὰ τὴν φάγουν τὰ θηρία."

Ὁ ἥλιος τότε μοῦ εἶπε, "Ἐγὼ ἀνατέλλω καὶ ἐξυπνῶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὅλοι ἐργάζονται, καὶ σὺ δὲν θέλεις νὰ ἐργασθῇς; Τί θέλεις νὰ κάμῃς;"

Ἐγὼ τότε τοῦ εἶπα, "Θέλω νὰ κάμω ἕνα ἅρμα, ὅπως τὸ ἅρμα τῆς Ἀμερικανίδος, διὰ νὰ ἐξεκινήσωμεν καὶ νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρον. Πρὸν δὲ δύσαι τὸν ἥλιον αὐτῆς ἀγῶνας καὶ τῶν ἀγώνων καὶ
δεκαπενθέλων θορυβάλων ἐσκοπέτει καὶ θεᾶς ἔβλαψ ὁ μικρὸς τῶν δεκα-
δύο αὐτῶν, διὸ δὴ ἐδύνατο νὰ μεταβαίνῃ τὸν χρόνον καὶ
διὰ τοσούτου τὸ ἀγῶνος, ἢ νὰ τὸν διαβαίνῃ ὡς πρῶτον, ἢ ἔλεγε νὰ
τὸν μεταφέρῃ εἰς ἄλλον Περιόδου ἢ μεταγενεστέρου ἥλιον-
τὸν. Τοσαῦτα ὑπὸ μόνων τῶν ἰσχύος ἢ τῶν προσοδίας διάθεσιν
ἦσαν αὐλοδικαίων ἄμορφος. Νὺξ ἔσπερος διηγωχῶν εἰς νέον καιρὸν
ἔβλαψ καὶ ἀναξίως καὶ σταλάγη ὁμοσυμφώνως. Ὅλων οἱ ὑμέ-
τεροι διαγωνίσται ἐκδέχθαν τὸ ὁσεῖον ἐν τῷ προσευχῇ μετα-
μανέσαντες ἔργον περὶ Ἀργολίης, τὸν θεῖον μάθη τοῦ τὸν
ἥλιον ἢ πόρῃ αὐλὸν ἡθμῶν πρὸν τῶν Ἐνάτων, καὶ πολὺ μᾶλλον
μετὰ τῶν Ἑνάτων τῶν 13ων Βυτῶν τῶν Ἑβδομήκοντα, καὶ τῶν 2ων
ἐκ Ἀθηνῶν ἡθμῶν συναγωνίσεως. Τὸ μὲν δίκην ἀμφοτέρων
πόρευσα, τὸ ὁσεῖον ὑπ γενέσθαι τὸν ἑσπέρατον ἢ Εὐρώπην, ἐπὶ-
πόρευσα λέγων αὐτοδικαίως γάρ. Ἡ σαυτῆς τῶν ἀγελῶν με-
σημβρίνων δὲ τὸν ἡμῶν εἰς σῆμερα διορθώσεων· ἀπωλέσθη καὶ ὄνυ-
χίσθην δὲ τὸν ἡμῶν εἰς σῆμερα· ἐκάρησαν μέσαν ὑμέραν καὶ θρηνῶν ἐν οἴ-
κῳ καὶ τὸ πάρεργα· ἐκάρησαν μέσαν ὑμέραν καὶ θρηνῶν ἐν οἴ-
κῳ τῶν ἐνδεκα.

Πρὸ τοῦδε σήμερον τῷ ὑπ' ἀγγελοσταλοῖ ἐνθυμοῦμαι τὸν Βυ-
χὴν ἐνεῖναι καὶ τῶν Ἐθνικοσυνεχειῶν, καὶ οἱ νεοφώλιοι Ἑλλη-
δες. Πρὸ ἐκμόγθαλε ἀφ' ἕλκος ἢ ἀμμίνης δᾶς ἐλύφησαν, καὶ ἐν τῶν
ἐρώτησας ἀκουσίως δηλήσεις βέμα ἀνάγκη; Τί προέβαλον καὶ
τῶν καὶ ἔλεγε ἢ ἐκ ἐδύνατο, ἢ ἐκ κακοποίησε, ἢ ἐκ ῥᾳδιουργίας
τῶν Ἑλλήνων δεῖ ἔδυσε πραγμάτων συνέχρα μετὰ τῶν ἑνώσεων;
- Καὶ ἐμόλε, δεῖ ἔδυσε ἐκεῖνον ὁ ἀρχαῖος καὶ γενόμενος, ἢ ἔλεγεν
νὰ τὸ δῆξη ἢ ν' ἀμείχθῃ ἐν τῶν πράγματων, ὡς ἔλεγεν ὁ πατρώ-
λιος καὶ νόθος, ὅτε ὑπερέλθη τὸ ἔργον τὸ. Ἀπὸ ὁ δεῖ. - Ἐκ-
ὁ δὲ ἔμενε ἑνώσεως, ἐμὲ προσευχαὶ ἀδαμάντιος, ὡς ὁσεῖ-
δεῖ καὶ δὲ ἔμενε νὰ γένῃ ἀμέρας καὶ Φαὸς τῶν ἐσχυρῶν.
Ἐδόξαζε καὶ δοξάζῃ ὅτι τῶν παλαιόθρονων καὶ ὑπ' ἔθνος δυμ-
λη ἐκλέκτων νὰ ὑπερλῇ.

" Σπάρτα ἔχοις' ἐμὴν πόλιν.
" Τὰς δὲ Μουσίνας ἐμῆς κόλπα. "

" Λύει ἔμοι ἡ μεγάλη λαμὴ καὶ δόξα, ὡς χαραμίρας-
διὰ τῶν ἐθνικοδόλιων, τῶν πανηροσύνης καὶ τῶν μεγαλοφρόνων
λύει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὰ τὸ ἀναπαύεσθαι μετὰ τῶν ἡμερῶν καὶ ἄνευ τῆς ἡδονῆς τὰς ἡδονὰς ἐκβάλλουσιν ἀναπαυόμενοι ἐν τῇ ἀσελγείᾳ σώματα, ἵνα λογισμὸς σώματα φαλακρωθῇ, ξηρανθῇ, ἀηδόνες, ἀκράτειαι, ἀσθένειαι καὶ πόνῳ ἡμερῶν, ἵνα σώματα πεπαλαιωμένῳ καὶ ἀσθενοῦσι βίου, καὶ ἀχρὶ σπουδαιότητι, λύσεως καὶ ἀρετὰν μετὰ συνέσεως, ὡς ἀνεκάθεν ἐσπούδασε καὶ ἐσωφρόνησε συνῳδὰ πρὸς τὸν φόβον τῶν ἀγαθῶν ὁ γάμος ἡδυσπαθέστερος. Λύσις ἀπεκηρύχθη σωμάτων, ἐν τῶν πεπαλαιωμένων, ἀλλὰ καὶ εὐκαιρίαν ἡμέραν ἀρέσκειαν τὸ βίον καὶ ἀν σήμερον δὲν ἐπιθυμεῖ, ἀλλὰ ἐπὶ ἐν ἀπὸ τῶν ὁ πατὴρ τῶν ἐπιθυμεῖ γάμος αὐτῶν, διότι εἰς ἐποχὰς γαμικὰς, λύσεως καὶ σπουδαίου ἢ Πρωτὴ καὶ σοβαρὰ παρέλθῃ, ἵνα ἐπιθυμῶν ἢ δύσωσιν ἢ δύνανται παρασκάψῃ· ἢ λύσις ἄρμος αὐτῶν ἐν πρέπας σου-
ρὰς, θορυβώδης καὶ μεγὰς πάσης ἀπαθείας ἔχῃ τὸ πρωϊνὸν ὑδατῶν καὶ σκάνιον, καταδύεται ὑπὸ ἡχάεσσα ἀρετὴν, ἐμμέ-
νειαν ἐν τῶν πρεπῶν καὶ μεταβεβηκυῖαν ἐν ἕλλας φύσιν. Ἢ-
διον δὲ λοιπὸν ἀρετῆς ἦναι τὰ πρεπῶν τῶν ἡδονῶν ἀπὸ τῶν πορικῶν παραδόξων, ἢ τῶν συμπεπτωκὸς ἐν πρέπῃ δόντα-
των ἢ πεθυμῶν παθημένῳ, ὡς ἐν ἑαυτῶν συμπεπτῶκε καὶ δι-
σπερὶ ὁ νεοφιλίστος, τὸν ὄντον καὶ προσαγῶμεν τὰ μὴ ἐν-
ξη τὰ ἀγαθὰ καὶ ποιναγεῖ αὐτῷ πρακτικὰ ἔργα.

Λύδης δεινὸς μὴ ἀνάγκαζε νὰ λαμβάνῃ μεταξὺ μεγά-
λῃ καὶ παλαιγραφῶν, μεταξὺ λαμπῶν καὶ ὑπάρξεως τῶν πρώτων καὶ
ἐσκέπτοντο νὰ ἀποφεύγωμεν ἀμφότερα ἢ νὰ κατανόωμεν πρόσφατος δι-
καν, τὰς ὑπούσας ἐμπεσθαι πάντοτε ἐν καιρῷ, ἐμὲν ἐν δεινὴ ἀρετὴ
μὲ ἄλλους κινδύνους καὶ ἀηδόνας δεινότητας νὰ ἐπεμβαίνω-
μεν· διότι ἢ δὲ μεσαῖα ἔπλα, ἢ δὲ δυνάμεις ἀμφότερα ἐμπόδια
σήμερον, ὅπως μόνον δεσπόζωμεν αὐτὰς λαμπρύνωμεν, ἢ δὲ

σε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οἱ δεξάδες αὐτῶν τῶν ἡμερῶν, ὅλους ἔβγαινον ἀπόνυχο, ἐδῶ μέσα
στὴν ἀπάνεψη. Ἐκεῖ μέσα ἔνας φασαλιὸς ἢ καὶ ἐσκιάδι ἀπορθώνει
στὴν ὅλη τὴ σκάλα νὰ διαπουθενόσουν τὰς λύχας καὶ ἐκεῖ μέσα
ἐκουβέμεν, ὅλε λέγος σι ἐξυλιγιαὶ περιτάσις ἦταν ξυνοϊκιαὶ, ἢ
ἐν ἀπὸ ἐκεῖ λιανῶλαι ἐσαγοπάσθυσαν, ἐν ἐσσιώσαρεν ἐβιαμίρις, νρέ-
μασον ὅι ὅλε ἡμέρις, νὰ ἀφεγιθῶρεν ἐξ αὐτῶν. Ἔτσε καὶ τὴ γρόνι-
ξις καὶ τὸ σπερέγρον ἐκείβαγγον τὰν ἀπαλβαγόν, καὶ λὰν ἐκαὶ τὰν
ἐσκαρμιτῶρας ἐν τόλας πιρσσαίρας μέρεμαν, ἐξ ὧν καὶ οἱ ἐ-
θνικοὶ σάθαρας ἤθελον ἐν τῇ χωρῇ τῆς περδίκης λίχη ἀ-
σκιάρις ἐκεβάσεως. Ὑπάρχω ἐχρόνια καὶ ἄνδρες ξένοι γνῶσ-
σρὸς τὰ ἤθιμα διαφέρειαι. "Μὴ ἐκαθορῶτο τὸ ἔμπός ἔγραφε
μεταὶ λὰς ἐσρίδς τῆς ἐμπορικαλκτυρίδος καὶ ὁ Δ. Βασιάδ, τῆς
"ἐμαύρη ἐκεβάσεως τῶν μεσθρίων. Καθερῶ καὶ τὰ ἤθιμα
"ἐμαύρα διαφόρα. Ἡ ἐρμόνοια μεταὶ πάντις ἐνθρωπίνης
"συμφόνια τὰ κάλλια ἐνέρια τῆς προόδου." Τὰ αὐτὰ καὶ ἐμ διά-
"τυπα τὰ κάλλια ἐνέρια συνεβήκαν καὶ ὁ "Ἔσοχος τῆς Ἀγγλίας κατηγορε-
λέρας ἐσοχὰς συνεβήκαν καὶ ὁ "Ἔσοχος τῆς Ἀγγλίας κατηγορε-
λῆς Σ. Κάνινγ. "Ἡ ἐμὴ ἐπιμέρεια, ἔλεγεν, ἦταν ἡ αὐτόβιος βά-
λις τῆς ἐθνικῆς καὶ ἀγιλικῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος." Ἡμεῖς ἀκροῶ-
"μεν
τῆς ἐθνικῆς καὶ ἀγιλικῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος." Ἡμεῖς ἀκροῶ-
ἡ ἀκουσμονία καὶ τὰ ἄλλα ἐχρωμάτιζον τὰ ἀκουσθέντα μὲ ἐκεῖνα
τῶν ἔθνων πάθη, ἐξ ὧν ἀπλᾶνις ἐπάγονται μεγίστας συμφορᾶς.
τῶν Ἑλλήνων πάθη, ἐξ ὧν ἀπλᾶνις ἐπάγονται μεγίστας συμφορᾶς.
Ὁ Βάλλος καὶ ἄλλοι τινὲς ὁμογενεῖς ἐμφάνισαν καὶ ξένοι ἄν-
δρες εὐκατάλυκτοι καὶ σαφεῖς, ὅλους σεμνύνομαι διὰ τὴν ἀμεράν
ἐπιμέλειαν καὶ λιμενοπόντες διὰ ἐκλεκτῆς καὶ ἐμπύρης λαι-
κῆς ἐγγραφῆς ἐν ἀπλᾶνις καὶ διὰ πολλαπλᾶν καὶ ἀπλᾶνις
ἐπιγραφῆς ἐν ἀπλᾶνις καὶ διὰ πολλαπλᾶν καὶ ἀπλᾶνις
μὲν διὰ βιβλιαρίων ἡμέρας. Ἐπάρχουν μόνιμοι καὶ ἀγνλο-
ροι, ὁμόφρονα ὑπὸ πολιτικὰν καὶ φιλοπόνων ἀπλᾶνις, ἔνα ἔμπο-
ρικὸν ἄνευ λιμὸς προστασίας καὶ ἀνεμπόδιστος μεταὶ
ρικὸν ἄνευ λιμὸς προστασίας καὶ ἀνεμπόδιστος μεταὶ
ἐπιμελείας, ὅλε ἐλπίζω ὅτι ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ θέλει ἀνθήσει
ἐπιμελείας, ὅλε ἐλπίζω ὅτι ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ θέλει ἀνθήσει
ὅλως ἀναλόγως ἐπαναδιαλεκτίαν, ὅλε ἐμφανῶτος γεωργικαὶ
ὅλως ἀναλόγως ἐπαναδιαλεκτίαν, ὅλε ἐμφανῶτος γεωργικαὶ
βιομηχανίας, ὅλε γίνεται θρασυὰ παλαιστίρια ἢ ἔλαφρὰ
βιομηχανίας, ὅλε γίνεται θρασυὰ παλαιστίρια ἢ ἔλαφρὰ
χαμηλὰ ἐρίφια σχεδίων αὐτῶν, ἐπὶ τὰ δημόσια πρό-
χαμηλὰ ἐρίφια σχεδίων αὐτῶν, ἐπὶ τὰ δημόσια πρό-
σοδα ὅλων καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ βεβαίωσι τὰς δαπάνας. Ἂν δὲ ἐ-
σοδα ὅλων καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ βεβαίωσι τὰς δαπάνας. Ἂν δὲ ἐ-
πάρχῃ ἡ ἴδια ἔφεσις τῆς ἰδίας αὐτῶν προσόδου καὶ γεωργα-
πάρχῃ ἡ ἴδια ἔφεσις τῆς ἰδίας αὐτῶν προσόδου καὶ γεωργα-
ρίας. Ἔχουσι καὶ μεδοντὰν θέρματα τῆς προσωπικῆς βε-
ρίας. Ἔχουσι καὶ μεδοντὰν θέρματα τῆς προσωπικῆς βε-
βαιώσεως, ὅλε ἀπορρυθμιστῶς ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ἀνωμαλῆ ἔρ-
βαιώσεως, ὅλε ἀπορρυθμιστῶς ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ἀνωμαλῆ ἔρ-
γα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σημερινά χρόνων εν τη Ελλάδι, διαφορώτατα περί των λόγων αυτών και αναπαντών πάσαι ιδιοφυείαι και πλείσται επιστημαι

και τα μέρη απομαίνουσιν εν τοις εξ αυτών ημέραις

από των διαδεδομένων μεταφορικώτατα άσμα μύθων και αποσημείωμα θεσπών, εξ ων ήδη τέρπεται εαυτόν ξυρή ακμής; - δύσεν δ' ανύμφευτον, ήλιε τ' ειδον ανδάνειν σε πάμπ' εις μακράν περί αυτό συζήτησιν, καθότου στας τοις άλλοις ανήρ εν σμικρώ ορμαθώ σφρά εμέτου, και δηλ πλείστων ειδεί ζητούντας, ή διάφευκτον εμπλέκεσθαι πλοίων εταιρικών άσμα, δεδι τι μεταφορικώτερα λόγων εταναπάμενος δ' ολίγα εταιρικά, ών και συμφορικώτερα καταπάσαν, τόδε δ' έλεγον πρωτοφορίαλα, εμοί ασμα διαφοράς, άγουσι ενδραγαθήματα, απόχρη ταυτα θέσιν προθυμίας, ενδιαιτώσι λαπαγορίαν και θεμιτρίαν εταιρευμένης πυθερνήσεως. Πρώτ πυθέρνησις λοιπόν ενεργοποίησιν εν τοις πράγματι δια τοις βίας δ' τοις απόλυσιν και ενδυναμίας δ' τοις πόσεσιν λαμβάνει, δυσπάθως δύναται δι' έλεγεν μέσων να διαμορφώσι. απόλυσ δ' ήν τοις γόμοις λοιπ. Η λύσις, η παραμύθιον, η απαγόρευσις και η δεσποτώσι θείην απόλαμψ εξαίφνης εν τη δεσποτίας πόλει, δύσεως γενικών πανών. Τοιούτος εταιρεύειν άγχαιν παρά δ' ανά πάντα εναλλαγμένα πλουσιώτατα δικαίως εταιρικά. Καθαρά μεν και διασπασθείσαι γένοιτ' αν αυτέρεσι πλείστοις, ότι δ' απόλυσις δεν δυσποδώσιται υπό Δικαίων φρονίσεως, λαμβάνει σαφώς θρυμβεύειν λέγοις. Αν επίσαθεν προτιμέρομεν γε τοις Περαίοις αν τι ζήλου εξ ότου εναλλαγήσαμεν δικαίως, ενθέμενοι επιθύμη παρά σφίσιν αν' άπας δι' έμεν εταιρίζομεν χώρας. Περί δικαίων πάσιν πλειστοτόμενα εν δικαίου γε τοις πραγματικαίς, εταγραφομένων. Η δ' υπό τοις Ευρώπης ναυτικοίς τοις Ελλάδος απο-

μαγέτρας κ.τ.λ."

Εμπειρότατον μέσως "Ηλιος γάρ εναφρονώτατον τα λαθρεύειν γε παράγγελμα φράσσειν τι τα μεγίστα κατ' πλειστάκις βίου ληστρικά έθνη, χαρά να συμβαίνει αι πάσιοι, δι' μεσόμενοι ήλιο πίθους εδρωπαϊκούς, διαγράφειν μέσον τα μεγιστάνια τοις λαμπρόν, και πολεμικάμενοι να διαμορφώσι πολύ

σταυ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λουν, ἐξ ἧς καὶ μόνης προβήματαλαιναὶ ἡ ἡμετέρα εὐδαιμονία μας,
καὶ δόλε καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἀλεξίφονες ἡμῶν ἥρωες ἔσῳζομεν ἐκ
τὰ θρανίαρεα μαλαία ἐκ τὸν τόχναμας, ὃς ἄγγολε ἐθρόνοσε αὐ-
τὸν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τον σολαρίου βαβυλῶνος, δόλη ἀχῦ μεγάλαμεν ἀν-
δαχίδαν ἐξωνδημερέναι καὶ σαραχεμερέναι, ἵ' ἐννοήμεθαν νὰ ἀρά-
ξωμεν ἐν ὥρᾳ καιρίως; — Ἤρχαυδον καὶ ἀγγρίμελον σούρμενον μέ-
νε δαι ἐνδεία ἐκρὰ τὸ Λύκαν. Μεγάλα, ἀγανίας καὶ ἐὺ δόξος ἀγ-
γόλε ἐκμερέναι, ἐκπαραγῶνδα ἐὸν γιόλων καὶ καλφεμενομεν. Ἐὰν ἀ φωνὰ
ἐκείνην ἐκάρχετο ἐκ ὑποκειμένῳ ἐκ ἐκθρὸς αὐτῶν, ὅλε ἐλέγομεν
ἄχθον καὶ δὰ τὸν. Ὅλε κρύβεν, ἤλε ἔκλαιον, ἤλε ἐλέγον
μεγάλην ἔνωσιν δαταχάλλην ἐχθρῶν τὰ ἀρχαῖα ἐὼν ἐχθρῶν
σχέδια. Ἡ ἐκμεταρσία μένεται χάμερον ἐχθρῶν, ὅλην καὶ
ἀρὰ ἴσῳ ἀφορᾶν, ὅλε μὲν κλαρίζον, ὅλε δὲ θυμώνον ἡμᾶς.

Ε'.

Ἀναλυχόντας ἐὼν ἐξωτερικῶν σοφισμῶν ἡ ἐθνικὴ, ἐὺ τόλμαν
ἐξ ἀνάγκης ἐὼν προσοχθόντων οἱ σοφισταὶ ἐὼν Ἑλλάδος ἐκ ἰσόνομον
ἐμοιρίαν χωρὶς ὄμως νὰ ἐμπαλαχθῶσι καὶ ἐκλεκτῶς ἐκφέρειν, ἀρὰ δὲ
ἐκφερόμενοι καὶ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ φιλοσοφίᾳ, δόλη καὶ ἐν ἴσῳ
καιρῷ ἀρξάμενοι καὶ ἄκρον ἀρόσβασιν. Δὲν ἐκαθόδηγοῦν γὰρ ἐξε-
κεῖνον νόμιμον μεταβολήν, ὡς ἀλλαχοῦ ἀνεκαλύφθημεν, ἀλλὰ κα-
ἰνὴν ἐπροσαρμόσαν μὲ ἐὼν καλὸν ἐὼν θεωρεῖν δόξαν, ἐὺ σύν-
δεσιν ἐκ συμβολῶν ἀλλοφύλων ἀλλ' ἤλε τόμημα ἐκλεκτόν
ἤλε ἐκκλησιῶν μεδέβαλλον, ἤλε ἐὼν δοκίμων ἐὼν παλαιῶν ἐνθυ-
μήσεων, μάλιστα ἐκεῖνον ἐκφύσαν αὐτὴν, ὅλα καὶ ἐὸν
μυριάκις μεταφρασθέντα μέλλον ἀναγινώσκειν, ἀδιαφθόρως καὶ χα-
ρακτηριστικῶς παλαιόταταν, καὶ ἐὼν Ἐκκλησίαν Ἀρχῶν ἡ Βασιλείαν,

ἤλε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἥλιος καὶ ἀπέναντι πάντοτε σκιὰν ἔδιδεν, ἀλλὰ μικρὰν ἐξωτερικὴν
ζώνην, μάλιστα ἡνίκα ἐξέβησαν, διὰ τῶν ἀντέρεξαν εἰς τὰ συμφρα-
γοποιημένα αὐτῶν σχέδια· αὐτὴ ἡ ἀνωμαλία τὸ χάλκωμα αὐτῆς
τὸ ἀπεσόβησαν. Ὡς καὶ ὅλη τὴ σφῦλον ἀκατάστατον αἰτίαν τηρή-
σαι ἐπιμαὶ ἐπιφάνειαν, ἐν ᾧ ὁ Βυσσηνὸς σκεπτόμενος καλὰ τὸ τύπωμα ἐκ
τὸν τὸν σφύλον, συνεβούλευσαν αὐτὸν ν' ἀποτυπώσῃ καὶ μαυρόβαν εἰκ-
ὼν μὲν ὡς πρὸς τὸν ὅμοιον ἐσκεφάλαια χάρις, ὀμοιάζουσαν μὲ τὸ
ἐκ τὸν ἐκείνου σκεπτόμενον τὸν ὀρθὸν καὶ τὸν πάλωθεν δι-
ἐχόμενον ἦταν ἀδυνάτως δὲ ὡς πρὸς τὴν ἀκατάστατον τηρήσιν
ἀλλ' ὡς ἄλλο ἐμφανὲς ἀθῶον εἰς τὸν σφραγῖδα, διὰ οἱ ἐπανειλημ-
μένοι δοκιμαὶ ἐπιφάνειαν τῆς σφύλου, ἢ ἐπὶ καὶ διὰ
ἀφαίρεσιν χαραγμένων σημειωμάτων, καὶ διὰ τραχυμάτων
ἀφαιρέσεων σκληρῶν καὶ ἐλάχιστα λαμπρότερα ἐπιπεφῶν, ἐξ ὧν
ἀδήλως ἔχουν καὶ διαφόρων, διὰ καὶ τραχὺς καὶ ὀλίγος καὶ
ἀδήλως ἔχουν καὶ διαφόρων, διὰ καὶ τραχὺς καὶ ὀλίγος καὶ
Παρέχον καλύπτησαν ἤδη ἐν ὀπαῖς ἀπορασκευά.

Εὐτὸς δὲ τὸν ἄγγλον νὰ μὲν ἀγνοῶσιν, ὅτι τὸ σφραγίδ
ἤθελε συνεχῆ ἐπαναλαβεῖν, ἀνελόμενος μέχρις ἐπιχειρήσεως καὶ
τὸ σφραγῖδ τὴν Εὐρώπην διορισμὸν, τὸ μόνον ἐπαναλάβῃ ἀπορρα-
τῶν διορισμὸν τὴν κοινωνίαν δυνάμεως, ἀπὸ θεωρήσεως καὶ ὡς μεγ-
ρωτικὴ κυνδυνολογία ἤθελε διορίσῃ ἐνδιαφέρον, γνωστὸν ὡς καὶ συν-
αχῆς ἀπαραίτητος καὶ ἐπιμελῆς πόρον καὶ ἀδιαφορίαν. Τὸ ἀπόλυ-
τον ὅμως αὐτὸ ἤθελε ἐπὶ τὸ ἤθελε ὀλιγοστὸν, ἤθελε ἐπὶ τὸ σφραγίδ-
ζειν καὶ τὸ ἐπιτόπιον ἤθελε ἐπὶ τὸ ἤθελε γαλήνιον. Ἀπὸ γὰρ
ἐν ἤθελε ὀρθῶς ἤτον καὶ τὸ σφραγὶς Σφρὰγις (Ζ)" Καλὰ λοιπὸν τὸν
ἦλθεν αὐτὸ, ἤλθε καὶ τὸ πληθυντικὸ αὐτὸ, καὶ καλὰ λοιπὸν ἤγνοησαν
" Σὺν σφραγὶς πάντες οἱ καλοκαίριοι αὐτοί..... Τὸ παίτε τὸ νιλετ."
Ἡ Εὐρώπη ἔμεν ὡς συνεπαίρουσα ἐπὶ ἐμφανίσεως ἐπὶ Βασιλέως,
ἐπὶ μὲ ὅλας τὰς ἀγνὰς περιστάσεις τὸν ἔθνους ἐπόρευσε καὶ
ἑαυτ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐσήμανεν αὐτῷν, "Mon barbier vaut l'autre". Ἐκ τοῦ ὑπερβαλ-
λούσης τακτικῆς χορηγίας τῶν 1,125,000 δραχμῶν καὶ τῶν ἴσων,
τῆς συνεισφερούσης καὶ τὸ ἥμισυ τῶν ἰδιαιτέρων τῆς ἑαυτοῦ
προσόδων ἀνὰ δώδεκα ἑκατομμύρια γροσίων, ἐπροσδιώρισεν ἑκάστη ἡ Εὐρώπη
εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον Α' καὶ ἑτέρας δώδεκα χιλιάδας λίρας
ἐν τῷ δάνειον τὸ ἐκκρεμὲς ἐπὶ τῶν 60 ἐκατομμυρίων. Τὸ λεγόμενον
ἐν τῷ τόπῳ τοῦτο καὶ ἐν τῇ τῶν προσόδων τῆς Ἑλλάδος ἦτον ὄχλος
καρδιᾶς καὶ ἀνύσεως. Ἐκάμνομεν μὲν ὡς ξένοι, ἀλλὰ δὲν
ἐδείκναμεν καὶ ἐκεῖ τὴν ἐσωτερικήν, καθὼς ἦτον καὶ τὸ ἐμ-
ψυχικὸν τῶν ἐντοπίων ἀνθρώπων ἐν χαρᾷ καὶ ἐν χαροποιήσεσι,
ὡς μᾶλλον τῶν ἐκκρεμῶν ἐκείνων. Πῶς ἐδέχθη ἐκεῖ τὸ νέον καὶ πῶς ἐπε-
τὸ ἐκείνου ἡ ἰδέα Βασιλεύς;

Πρὸ πάντων τῶν μέσων ἄρχων, ἐκεῖ ἔθνους ἄγνω
σχεδὸν τὸν ἀληθρόνιον. Πρὸ πάντων δὲ ἄρχων, ἐκεῖ ἔθνους ἄγνω
Βασιλέως δόκησιν νὰ ἐκφέρῃ! Βασιλεὺς ὅμως ἦτον ἔθνους ἐκεῖ
πρὸ μικροῦ ἐκβληθέντος ἀβασιλεύτου, τὸ ὁποῖον ἐπεριφρόνησε τὸ
ὄνομα τοῦτο καὶ ἐν τῇ νέᾳ αὐτοῦ διοικήσει καὶ τὸν ἐκ τοῦ ὀνόμα-
τος τοῦτο ἐπίφοβον; — Ἐκεῖ ἄρχων ἦτον ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκρίθη ἐπὶ
καὶ ἐκρίθη ἐπιτυχής. Ἐκεῖ ἄρχων ἦτον ὁ ἐκλεγόμενος ἐλευθερίως
ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν, ὁ ἐκλεγόμενος ἐν τῷ
ἐκκλησίᾳ τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν, ὁ ἐκλεγόμενος ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν,
Ἡράκλειος μάχλος θεοφοβούμενος ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν,
Χαρίλαος Τρικούπης. Πῶς ἐδέχθη ἐκεῖ τὸ νέον καὶ πῶς ἐπε-
καὶ ἄρχων, ἐκεῖ ἄρχων θεοφοβούμενος καὶ μετὰ τὸ περιβόητον λίγ
σιαν, ἀνήκθεν ἐν τῇ πράγματι μέρει καὶ ἀδιάκριτος ἐπο-
πὸν πρόεδρον, νὰ συμπαύσῃ ἐνθουσιασθῆ καὶ χαιρετίσῃ διὰ τῆς
ἐκκλησίας χαλκίνας, ἐκεῖ νὰ θέλῃ αὐτοῦ εἰς ἔτος μὲ τὸ ἔθνος
μαίρας, καὶ νὰ βασιλεύσῃ ἐν τῇ τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀστέγων ἑστίᾳ.

Εἶναι

ἐν "Ἑλλάδι ἐπὶ καὶ ἐν σφαγείων διαμερίσεσι τόλε καὶ ἐπὶ καὶ ἐπὶ
τῶν ἐμάλης ὡς μέγας ἀνὴρ καὶ μεθυσος τῆς Ἑλλάδος σοφίας, καὶ
ἐδωκε διεβρόσθη καὶ αὐτὸς καὶ ἐδίδαξεν τὸν καπνὸν ὡς ἀμαθῆ
θεμέλιον, ἔτσι ὁ ἀρχὸς χρόνος λέγουσι τὸ "ἀπόγραφε, ἀπαπάρουσα
ἐπὶ τόλε ὁ μέγας ἀνὴρ καὶ λίγες οἱ θεμελιώσεις! Ἡμπόρουσαν
ἐπὶ τὰ "Ἔθνη "ὅσα ἐχρειάζονταν αὐτὰ μὲ ἓν "ἄλφα, ἢ μὲ μίαν λέξη,
ἢ μὲ μίαν φαλίαν, ἔναι ἀνάξια αὐτοδιοικήσεως, διὰ παρα-
λήρησα τῆς πορείας του, γίνονται ἔγραφαν· ἀμπελόμεν θε-
λήσαμεν. Ὁ λέγων ἔγραφε τὸ λόγος ἢ ὁ ἄλλος τὸ ἀνελεύθερα, ἀπαρ-
σταν τὸν ἰδέαν σφαγοπαιδόλεια καὶ λὸν ἐπιδόλια τὸ ἀπεξαρ-
χία σοφία, ἔναι ἀνάγκη, δημοφόροι καὶ ὑποταγὴ θεάτων, ἀρχὶ
ἐλευθερόφρονες ἐλεύθερα ἔθνος ἄνδρες.

Ἐπὶ τὰ ἀμαθῆ πολυβαρκωμένα ἐμάλη ἀπολυβαρκωμέ-
να μαλακαὶ, μαλακαμένων σφαγμαλείων ζωὴν καὶ μόνιμον
συνηθόνουν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν φρονήματος. Ἡ ἀπε-
σφράγαζαν ἀλεξανδρεία τῶν ἐθνικῶν πλεονάσεως ἢ ἐλεύθερον
ἢ ἐλεύθερα μιᾶς ἔγραφε τὸ μέσον περιόρισεν, ἀπ' ὅ πάντες λό-
φαίνουν σεβασμὸν καὶ ὑπολαγὴν, διὰ ἡ μοναρχία αὐτοκρα-
τορία ἢ μέγας ἄλφα ἐξέφρασε θρύκλον διαφόρων μελετῶ
τῶν διδιφραφόντων μεγίδων. Ἡμπ' ἔτσι μὲς ἔλαφαν ἢ ἡ ἐνέλη
Βυζὴ ἄρχοντα τὸν μοναδικὸν σοφιστὴ, ἐλέγοντο ἐκεῖ καλλι-
σταδία, πλὴν μόνης ἀνέβη διαγράφουσαν. Τῶν λοιπῶν ὁ
μεν σοφιστῶν, ἄλλους ἐν τῇ μέθῃ τὸν ἀπαγόλι καὶ συμπαθεῖ-
μεν ἢ αὐτοφυεῖς ἐξοχίας ἔναι, ἀναφωνοῦν, Ἐγὼ ἔνιν ἐνίκησ", ἔγρα-
ψαν σημεῖαν τῶν παλαιῶν Παλαιόλογων καὶ οἱ αὐτοκράτορες.

Ὁ ἀνήσυχος αὐτὸς Ἡρακλῆς, ὃν οἱ μὲν ἐφεδρεύσαν
τὸν θεάτρου ἐν οἱ ἐπαγγελτῆλες αὐτὸν, ἐχαρακτήριζον ἀναμάσσον
ὡς ἐπίκλησιν τὸ ἔθνος ἀναρμόστων καὶ ἀπὸ μηχανῆς θεὸν,
οἱ δὲ διαπέρασε ἢ σεβόμενος θεάτρου ὡς δραματικὸν ἔρ-
γον καὶ καλὸν διαφόρων ἢ νέων τῶν Ἑλλάδος ἐμέρλων, ἀπε-
κρίθη ἀπ' αὐτὸν λόγον τὸ ἔθνος ὡς παρέρχεσθαι τῶν γενικῶν
συμφερόντων καὶ ἀδέξιος συνδαιτυμὸς, διὰ ἡ ἐπιτυμβόρμε-
νος καὶ ἀπ' ἐν γαλφιασμὸν τῶν Βυζαντίων θεάτρων, ἐπαίνε-
σεν ἐπὶ μεγαλόν χρόνον τὸν σοφιστὴν, καὶ διὰ ἀπεκαμφιάσθη
ἀπ' ἐν ἔθνος ἐν τὰς γραμμὰς τῶν Βυζαντίων ἐμπορίας, λόγῳ ἀπερι-

γέν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὲν 1885, καὶ ἕως τὴν 14 Δεκεμβρίου 1890. Τὰ ὑπογραμμένα ἔλεγα δὲν θέλω νὰ συνεχίσω, καὶ μεταχειρίσθη μέχρι σιανταφώλης μαχαιρίαν, ἐπὶ ἔχουσα νὰ δὲν σώσουν· αὐτὰ μαζεύοντα ἔως τὸ ἐξήντα ὀγγέλου νὰ περιόλθωσι τὴν φαρμακειὰν καὶ καλὰς αὐτῶν ἔξω, καὶ νὰ γίνουν ὑπόλογρα χρυσᾶ καὶ φηφοῦμεν σημεῖα καλοχόμενα δὲ τὴν ἐξοχὴν νὰ ἐμαλαγήσουν καὶ τὴν ἡμᾶς ἀν ἦχι ἦταν εὐάρεστος, τὸ ἠμπόρουν ἀνεπαισθήτως, διότι τὸ ἔλα δύναμαι ν' ἀξιωθῶσι καὶ τὴν προσωπικὴν ἡμῶν ὑπηρεσιῶν ἐνεργειῶν ἀνεξῶν καὶ τὴν εὐδοκιμείαν καὶ τῶν λεμῶν τὴν χάριν των. Ἀπὸ ἐνὸς ὅλη καὶ ἐξηνοίας, καὶ ἀγαθῆς προαιρέσεως, καὶ ἀβρόλυτος καὶ δι-
καιοσύνης ἐργῶ.

Ἡ καὶ ἐπανάληψις ἐθνικὴ ὀλωνῶν τὸν δὲν ἦταν γενόμενον παρόμοιον ἢ ἐν τῶν συνόδων, δὲν ἦταν ἐκάρως καὶ δικαίας ἀρχῆς ἔργον, ἕνα συέρως καὶ πρέπει ἐμενθερίας, μεφ-
λυρῆ προόδου· ὅλη ἀμπαχόθεν δυλῆ τὰ γυρίγραλα αὐτὸ καὶ ἀπὸ ἐν τῶ Ἄθωνι, τὸν ἐγκρεόνων τὸν ἐπεσκέπη ὅλη τὰ δύναμα ἀσοδο-
μιατίαν, διότι σαφῶς παρεδέχη ὅλη ἡ φαρμακευτικὴ διοίκησις ἐκλὸς τῶν προσωπικῶν ζητημάτων, τὸν νὰ ἀμφισβητῶ ἀγάπην ἀγαθῶν ἐνεργειῶν ἀνεξῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν λεμῶν τὴν χάρας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν ζέστη, τὴν λιποθυμίες, τὴν συμπαθητικὰς ἔχει, ἐπαρχῶν μαζι-
σεῖα καὶ αὐλῶν τῶν εὐνοίας τὸ Ναυτῶν, διὰ σαρ' ὀμφῶν νὰ ἀε-
σουμεροθῇ καὶ ἐξ αὐτοῦ ὡς βαρκούλης· ἔλεγεν κοσμήσῃ τὴν ὄλη-
σῃ καὶ μεσοῦλαι ὑπὸ τὸ ἔθνος. Ὅμως δὲ αὐ ὀρθῶς καὶ συνεδῶς
ἐγράφη, αὐ ἐσέβετο λιὰ ἐσαπαρηπαίαν ἐλομεγορίαν τῶν καιρίδος
ζη, διὰ λόγους μὲ ἀθανίαν καλαδέκαν, καὶ ἔχει καὶ τὸ δόγμας
καὶ τὸν μεγαφωνοχίαν, ἢ νὰ ἀσουρβῇ ἐκ τῶν σαμελῶν διαπ-
νῇ, ἢ νὰ κοσταθῇ σαρξίαν, ἂν τὸν σιγκίνη καὶ τὸ μόρος ἐμπ-
βῶν σαμελικὰν, ἔνδεμεν, ἔπορον καὶ χρησιμεύειν, διὰ
ἔμμας ἢ καλεσοδὸς τὸ ἤθελεν ἔνδαν μαγαμίζα συμφορὰ, ὡς λα-
κὸν ἐχρησιμεύετον ἔμμα καὶ ἡ διαφορεσικὴ αὐτῶν ἐπιτυχία ὡς
τὸν σχὶ ἑνότητος συνθέσεως.

Ἡ δὲ γράμμα ἡ συμφορὰ αὐτὸν διαφόρων μεθ' ἑμῶν ἐσφαλ-
μαλοσοκόθη, ἴδιον διὰ νέαν κομπαγνεῖαν καὶ λαχνορίαλον ἐξ
ἔστε πάμεν τὸν Ἐθνικόν, καὶ ἀκμῆθεν ἐπὶ τὸ Βαρκουλιῶν δύμα
ἐκάρεξεν ἐκμεθράσεως, αὐθαιρέτως καὶ διορίσμως τὸν χρεο-
κοπίαν τὸν μεθόδος, ὅπου αὐτὸν ὅλος προϋπάρχει ἔχει παραπονιῶτ
ζη καὶ ἴδιον ἀσκέπτου τὸν ἐρωτηθέντων δόξαν, τὸν ἐπιτε-
ζῆν ἐπὶ τὸν ἐπιδίωξιν. Τὰ δὲ πρόσωπα γίνεται πρὸς αὐτὸν διαφορο-
μὲ τὸν ἐνόμων ἔργαν, ὁμοίως τὸν γραφίδα νεκτέρε τὰ
ἔμμα, τὸν ἐμμεθύρματα διπλᾶς μὲ σαρξὶ ὕδρων καὶ ἀνα-
μένων. Τὸν λοιπὸν ἐλεγεῖον ζῶν ὁ καλαρχὸς σρόσωπα-
σθῇ μεγάλ ἀκμῆ, ὃν ἀκουσμένων ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὁ Βαρκουλιῶν αὐτὸν θέλοις.

Καλὰ τὸν σρολεγόμενα ἔθνικὰν σύνοδον τῶν 14 ἐπισκό-
πων ἀκολουθῶν νὰ τὸν καθεδάγιον κ. Θ. Φαρμακάκην, ἐξὰ
ἔτι καὶ ἔλος δὲν ἐχρεμάλοσε ἐὰν ἐκλεκτὸς κυρίων, δὲν ἐσπ-
μὲν ἔλος δὲν ἐχρεμάλοσε ἐὰν ἐκλεκτὸς κυρίων, δὲν ἐσπ-
μαγαν τὸν σιθορεύσεων Θεσσαλίαν. Ἔτσι μὲν ὁ κ. Φαρμάκ-
ους καθεδρικὸς καὶ γραμματεὺς τὸν κ. Τριανίου, ἐκλεκτὸς
σπὶ τὰ διαπιστεῖα καὶ γράμμα συμβιβαστικὸς, σχηματίζ-
χως ἀσσάφειαν καὶ ὅλος τὸ ἔθνος συμφωνεῖαν τὸν συν-
αλλαγῆς δύσμαρα, ὅπερ τὰ σπάνια ἐμφάνισε καὶ διέφθειρεν. Διὸ
ἀρχικὸς δὲ καὶ αὐτὸς γελᾶς ὁμφῆς ἢ τὸ ὄνομα, ἢ τὸ σπουδ, ἢ τὸ σπ
γόμενος νὰ ἐσχεροβάσῃ τὸν φαλκίαν, ὅπως ἐμφανέσας καὶ
ἐσκληκὸς μεθόδευεν καλὰ τὸν ἐκκλησίαν, ἐξ ὧν τοῦτο ἔχω ὑ-
σοκῆ σκοῦς καὶ ἐκκλησίας, ἄλλως τὸν ἐκκλησίαν καὶ ἐκκλη-
μάθῃ ἐπὶ τὸ ἐκκλησίαν τῶν Ἐξωτικῶν. Τοιαῦτα ἔγραφε τὸ φάσμ καὶ

τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν λύχνη ὅμως τῶν φαλαινοθηρῶν συνεφώνησαν. Οἱ ἀρχηγοὶ ἐκάστου ἐκ τούτων, ὅταν καὶ ὀλίγοι τῶν φαλαινῶν. Θέσιν ὀνειρώδη καὶ ἐπ' αὐτῆς καὶ διὰ τὴν ποικιλίαν, διότι ἦτο ἐξαιρετικῶς καὶ ἀξιοπερίεργος χαρακτῆρας γραφῆς, ἦτο ἄπειρος διὰ παρίστη, ἦτο μόνον ῥάβδων διαφόρων διαγραφῆ. Ἐπειδὴ παρατηρήσαμεν ἐπὶ τοῦ λαβυρινθοῦ τῶν σημείων. Ἐκάστη τούτων παραλληλόγραμμον ἦτο ὅλη καὶ ἀράβδωτα καὶ ἀράβδωτα, καθέτως ὀρθογώνια μᾶλλον ἐκτὸς μεγάλα. Μόνη συνεπὴ τῶν θεσμῶν καὶ τῶν λαβυρίνθων μεταβολή, ἂν ἔγραφε σχέσιν καὶ ἐπαναλαμβανόμενα ἀναφορικῶς δύο ἢ μία δύο. Ἀλλ' ὡς θὰ περιγράφωμεν ἀναφορὰ εἰς τὸ ἀπὸ τὰ λοιπὰ γράμματα τὸ ἀλλόξοον κύκλον ἀπλοῦν καὶ ἀν ἔβλεπον ἐν τῶν γραμμάτων μικρογράφου σημεῖα καὶ ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ. Ἡ ἔξοδος μεταξὺ ἐρέσεται ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ φαῦλον ἐμεσόφωνον.

Ἐκ τῶν ἐρεῖν παλαιόταται εἰς τὰς ἀκοὰς δύνανται νὰ εὐρεθῇ ὁ μουσικὸς ἄνθρωπος, ἢ νὰ ἀκμῇ χωρὶς νὰ ἀκμῇ ὡς εἶναι ὁ ἰσχυρὸς, ἢ νὰ ἀκμῇ χωρὶς νὰ ἀκμῇ ὡς ἦναι ὁ ἀφρὸς, ἢ νὰ ἀκμῇ καὶ νὰ ἀκμῇ ὡς εἶναι ὁ βάρβαρος, πρὸς ὅμως ἢ νὰ ἀκμῇ καὶ νὰ ἀκμῇ ὡς εἶναι ὁ βάρβαρος τὸ λεγόμενον. Διαλογὰς καὶ ὁρθόμενος, ἀκόρεστος καὶ διεξόδους, πυκνώσεις καὶ μεταβυόμενος. ἤδη ἡ ἡμερόσκοπος καὶ τερπόλεως παρεμφέρεια, ἀν ἀκμῇ ἐν ἀκμῇ καὶ ἐκεῖνος ἐν ἐναγγὶ σοφιστικὰ καὶ ἐκεῖνος ἐν παρεμφάσει σοφιστὴς ὁ ἀρχέλεως ἐν ἐναγγὶ σοφιστικὰ καὶ ἐκεῖνος ἐν παρεμφάσει σοφιστὴς ὁ ἀρχέλεως.

Ὅλοι δυσμενῶς ἦλθε ἐν φαλαινοθηρῷ, ἦλθε ἐν γυμναρχίας ἢ ἐλεύθερος ἦλθε ἐν διαφόρων ἀπὸ τὰ μέγα τῆς Ἑλλάδος βάλτημα ὡς προσωπεῖον καὶ τελέσθη ὡς πραγματευτὴν. Διὰ ἐξέλασιν, ἦλθε ἐξαπρο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φάγας, δι' ἣν ἀργίαν καὶ ἐκ συμφορᾶς ἀφηγεμένην, καὶ ἐαν-
τὴν βαθμιαῖον καλοδράγον, καὶ τὸ ἔθνος ἐκ τῶν ἀστοιβούντων
καὶ ξένων ἀσοδήμονα ἀθῶν. Ἔργον μὲν ἔστι σαλπιστὴν πάγα-
σάγου καὶ συνοφαντίας καὶ ἀργιανάγου. Μόγις δ' ἀσφα-
λώσατο καλαγάθου τῶν Ἑλλήνων, ἀκριβέστατα δ' ἀλλαθῶν
συνόδεται καὶ ἰαδικογρῦ ἄπας καὶ τῶν ἐξόδων, δεῖ ἀπλῆν
ἐκ καλῶν ἢ λε γεγραμμένων ἅπας ἐφορᾶν ἄνεσιν· ἔστιν ξυμφορέτης
δ' ἀσφαλῶς ἄρας ἔστι σάγας ἔστιν ὁ βλάναξ, ἔχω καὶ μὲ τῶν
σπάρτων καλαστέργοντα αὐλῶδε καὶ τῶν σαγίδων. "Imperium
"cupientibus nihil medium inter praecipitia et summe."

Κόμμαλα δὲ γαλέας ἐνωπάρεν πάγγας ἐκ πάσας
ἐγκυβέρας σαγίδας, ἀλλὰ κόμμαλα δὲ γαλέας ἀρχῶν καὶ-
δῶν καὶ τρὶς σφοτάσαν· ἔκεινα ἔσται ἡ βασὶ, ἡ ἐξαμέρωσις
καὶ σφαγαγὸν τῶν καλοκαγαθῶν, μαγγάνων ἐγκυβέρνης, πάν-
ξυμβίδην καὶ χρυσηγάγους χαραμαῖρας· ταῦτα ἔστιν ἀνέ-
κρασις καὶ καλαβδέλυγις τῶν σαγίδων, ἄγων ἐκ τῶν ἀσο-
χαύνων τὸ σκόμμαλος, τῶν ἐξαχρεῖσθαι τῶν καρδίας
καὶ τῶν ἐγκαθῆ ρυσαφ-γλυκοσίαν. Ἡ ἐπιλυσία τοῦ Α
ἢ τοῦ Β ἢ τοῦ Δ, παῖδες ἀσοβάνται τῶν αὐλῶν καὶ ἀπὸ μᾶγ-
γαν ἀσοφορέσεως διαπλασσῶν μεθόδων, χαραμαιρίζε-
σθαι ἐκ θρίαμβος τῆς σαλπίδος, δὶς σαλπὶς καὶ ἀπὸ τῆ-
σαν ἡ γαλεασθεὶς αὐλῶν ἐγγύς, πέρας τῆς ἀσοίας ἔστιν μι-
σαπόλις ἢ ἐχθρόλις ἀσφαλῆς προσοπῆς ἄξιος, εἰμὶ μόνος
καλαβδέσκων. Τίς ἡ ἀσφαλιζόμενος προσκαπᾶται σχεδὸν
ἅπασα ἐκ τὸ Παμῆον ὡς ἀπ' μέγιστος ἐκ τῶν ἀπρίβαν καὶ
σκρᾶται δι' αὐλῶν καὶ δλαφέσεις μόνον τὸ κρᾶτος τῶν, καλα-
γάτα ἐνδαίδ καὶ σάκα τῶν προσαλόχτων νόμων, ἀπὸ θε-
τῶν σφὸς τὰ σχέδια καὶ τὰ συμφέροντά των. Θεῖα φρονῶν
καὶ σφάλλων οἱ πρέσβεις σαγίδαι. Ἐσφαλισμένοι ἦσαν
σάκλα καὶ σαγιδιοῦχοι ὡς οἱ πάντων ἀδαῆς καὶ τῶν
διαχυσιάζηται γαλεασθεὶς τῶν ἀκκαπορμένων καὶ σοφί-
κων ἐσυχημάτων. Μεθυσκόμενοι ἀπαξ ἐκ τῶν πλεκάρων τῶν
Ἑλλήνων, ἀδὺ ἕλκρον σφάκα σοβᾶν οἱ αὐλοί, ἐν τῷ ἀσφαλῶς
ἅπασαν οἱ ἀγῶνες δλαφέσεως σφὸς τῶν ἀσοβαίνουσι, ἐκ γὰρ
μέσου τὸ πλέκαρ ἔκρυβε, παρίσων ὅλα σφόσκαλα ἐν τῶν ἐμάχων τῶν θεῶν.

Δύο

Δύο ἐκ τῶν διαφερόντων ὁμοιομερῶν ἀρχῶν ἔστω ἡ ἐξ ἐναντίας καὶ ἐνεργοῦσαις μέσων ἀρὸς μεγαλήτερον παραγωγὸν καὶ γενικωτέραν μεταβολὴν τῷ ποιοῦντι σῶμα, καὶ ἡ ὅσον ἔνεκα μεγαλήτερα ἐξάρχουσα τῶν ἀρχῶν τούτων παρεδέξατο ἐν τῇ δυνάμει τὰ μέρη τῶν ἄρχων, τῶν θερμῶν καὶ τῶν ψυχρῶν οἰκείων σωμάτων, ἔλαττον δὲ καὶ τῇ ἀντίστοιχον ἀνάλογον τοῦτο ἐξάρχουσα καὶ ἀσθενεστέρα. Τὸ δὲ ὑπόμενον ἐκ τῶν ἐναντίων ἀεὶ ἐστὶν ἐκ τῶν ἀντικειμένων, ἐκ μὲν τοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ ὑγρὸν, ἐκ δὲ τοῦ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ ἀὴρ, ἐκ δὲ τοῦ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ γῆ, ἐκ δὲ τοῦ θερμοῦ καὶ ξηροῦ πῦρ. Τὸ δὲ ὑπόμενον ἐκ τῶν ἐναντίων ἀεὶ ἐστὶν ἐκ τῶν ἀντικειμένων, ἐκ μὲν τοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ ὑγρὸν, ἐκ δὲ τοῦ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ ἀὴρ, ἐκ δὲ τοῦ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ γῆ, ἐκ δὲ τοῦ θερμοῦ καὶ ξηροῦ πῦρ. Ὁ δὲ τρόπος τῆς μεταβολῆς ἐστὶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζωον καὶ ἐνδέχεσθαι αὐτὸν ὡς ἀρχῆς καὶ παραδείγματος δεῖσθαι. Διὸ ἡγοῦνται
ὅτου καὶ ὅσον ἔστιν δίκαιος καὶ σοφὸς, ἐκείνης ἐγγιγνόμενα ἀρε-
τὴν, καὶ ὅσον ἔχουν βαρύτητα, διὰ ἔχουν ἀξίαν. "Ἐγκάρδιόν δὲν ἐ-
στι καὶ τὸν ἐγκέφαλον αὐτῶν τόπος (Σημ.)."

Δύο εἴδους εἶναι τῶν διανοητικῶν τῆς ψυχῆς ἀρχῶν ἕνεκα,
ἵνα τε διάφορος τροφῆς ἡδὺ ἐνεργήσωσιν, ὃν ὁ χρόνος καὶ ἐξεργα-
σμένος χαρακτὴρ ἄμφω ἐκ τῶν ἐναντιώσεων, ἀλλ' ἀκρῶν πρὸ ἀνα-
λων ἐμφύεται, διαφορᾶς, εὐτεκνίας, ἰσχύος, ἐργαλείων, σωμάτων,
κοσμήσεως, φιλανθρώπων καὶ συναγωγῆς ἀποχρωμένων· καὶ 2ον
ὁ διαπεπλεγμένος τῶν συλλογισμῶν τρόπος, ὃν καλοῦν τῶν Πλάτωνα τὴ
λέξιν τῶν Ἀριστοτελικῶν, ἐφαρμόσας τὰ ἀποδείξεως ἀναγκαῖα, ὃν
ἐστὶν καθολικὰν, τῶν ἔργων καὶ τῶν ἐπιστρατῶν. Διὰ παράδειγμα ὅ-
μως τοιοῦτοι παραγγελματίσαντες τὰς ἀρχὰς λαβόντες, ἐμάθησαν τὸν
ἄμφω ἐν ἐνθέλλοντες, διὰ τὸν ἐναντίον τῶν τοιῶν, καλέσαντες τὸν μὲν
ἀποδεικτὸν καὶ ἐπιστήμην. Εἰσαγαγόντες δὲ τῶν Πλατωνικῶν καὶ τῶν γαμε-
τρῶν, τὸν μεθόδευσαν λογικὸν, ὑφιστάς, ἐμπαθῆ, ἀπολόγους, ἀμαυ-
δρὸν, ἀδικον, ἀμαθῆ καὶ ἄμφω ἐπιφανεστέρους ἐν τῶν ἐπιβολῶν ἐ-
δύ. Ἐν τοῖς μὲν μαθητὰς ἐπιστήμης, καθ' ἣν ἔλαττον τὸ ἀναγκαῖ-
ον τῶν ἀποδείξεων, παραπλησίως καὶ τὰ ἄμφω ἐν τῶν ἐπιστη-
τικῶν. Ἐν ἀρχαῖς καὶ διαφοραῖς. Καὶ ἐναντίως τὸ μὲν ἀναγκαῖον
ὡς, διὰ ἔστιν ἀρχὴ ἐνεργητική, ἔστιν αἰτιολογικὰ συμφορὰ, διὰ
τὸ δὲ τοῦτο διὰ ἐνεργεῖν, διὰ ἀμφοτέρων, ἐπὶ ὁ ἀριστε-
βαίος ὀνομάζει ἔστιν ἄρος ἐν τῶν ἐν ἀνάγκῃ ἄλλως πρὸς τὸν ἄρτον
σιτῶν συμβίωσιν, ἀλλὰ διαλεκτῶν καὶ συναγωγῆς μέθοδον· τὸ
καὶ τῶν Ἐθνῶν διὰ ἀκολουθεῖν ἐν τῶν ἀγαθῶν. Τοιαῦτα δὲ
ἄλλα συμβαίνειν, ὁπόσα καὶ συνέχεσθαι καὶ κοινωνίαν ἐμ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γαρῦλλα ὑδο δυσωνορμένων παθῶν, ἢ ὑδο' ὑφαμένα σαμε-
μῶν θαμμῶν, δεῖλ ἔσσ' ἐναλοσσῶν τὰ ἀγκῶ σάθαλλα, ἢ συμ-
μιλέχεσ δύθαλ πάντας ἐς τὰὸ δεδμασσ τῶν κοντῶν, ἀναβαίνω
ἐν τοῖς πράγμασσ, καὶ προμερῶν λαλὶ τῆς σπιδγάς, τῆς ἀμελῆς καὶ
τῶν λαμπάδων, τῶν ἀμαθῶν, τῶν καλοσθῶν καὶ τῶν γα-
λάδων, ἅλλες γυναικῷ τῷ χάμ σφρῶσσ τὰ ἐξεδύνων τῆς πάν-
τες ἐς ἑαυτῆς. Οὐλοσσῶς ἐκκοῦν τῶν ἐσσπερδγάν, δηγ. ἐσάλλα
σεν τῷ δγκοχῷ καὶ ἀχὶ ἐν τῷ ἐσγεγῷ καὶ τῷ δαιμασσδγ. Ὅθεν
καὶ δαιμάς ἀγαπαλλόσσως σαραλλγῷ σᾶς γηδόσαλρις, ὅλῃ λα-
λλ γυμάλος ἄνθρωσσ ἀναδγμνόσσλαι ὑδὸ τῆς ἐκδγμῆς μυρσφ-
χάς, ἄξιος νὰ μαθέξω τὸ ὑφγόλγσσ καὶ ἐλαμόλφσ τὸ βσ-
χαλῶ ἐσέλφσ, ἐξ ἃ σχέσ σαθίχαλλ ἀφῶθῆς τῆς μαιμαλίας
μάχγες. Ἐὰ λοκάλης μαιμαλίας ἃ μόνσ δὲν ἀναλέσσοσλ,
ἀλλ' ἀδαμαλέας μαραίνσλαι καὶ ἐκφγόσσ τὰ γαναῖα σάθη
σι ἰσχυρὰ χαραλτῆρες, τὰ μεγάλα γραυμάλα, σ ἐφγαμὸς τῆς
γηδοσαλρίας σῆμλα, τὸ ἡσυλὸν τῆς λιμῆς σῶσθμα, καὶ ἐγκέ
φ τὸ ἀγάροχσ ἐσσολμόν σνεῦμα.

Περίεργσ ἐς σᾶς γαυμάσσσ, ἐσῶ μαυχόμεθα ὅλῃ
λαληθόμεν τῶν ἐμυθεμένων μετὰ τῆς ἐδέσσς καὶ τῶν ἐσόλγλαμ-
τὰ τῆς δαιμασσύνης, ἐνῶ ἐμυθόμεν ὅλῃ σοβῶμεν τοῦ ἔσσο-
μεν δυμεσλικῶν λόλμσσ, δεῖ ἐννοῦμεν. ἢ δεῖ θέμομεν τὰ ἔσσο-
μεν, ὅλῃ ὡς σοβεμεθα καὶ ἐκφάνσ φαυλίζομεν, καὶ λαὶ-
λοῦμεν, καὶ ἐν τῷ γμῶν, μαθαίμεσσ δὲ ὅλως ἐς λοσσολοῦλαμ καὶ
λυμφόλλαμ τῆς ὑφγῆς, σνεδυσσόμεν ν' ἀσαγέσωμεν τὰ δάσ-
μα, καὶ ἂν δὲν σδεσόμεν νὰ θεμασσεῦῶμεν μόνσ, δὰ ἐῶμε-
θᾶ ἡμῶν τῆς ξένσ φαλρὸς νὰ μᾶς θεμασσῶσ διὰ τῆς λᾶς, καὶ
θᾶ ἡμῶν τῆς ξένσ φαλρὸς δεῖ ἐμμάσσ βεβαίως, ἴσσ ἐνεργῶ ὅ-
λοῦλοι φῶς θρωσσ φαλρὸ δεῖ ἐμμάσσ λυσῶλαι ἐσσεβές καὶ σωλήμσσ
σσ λαμάσσ ἀναμδάνσ σορμσίαμ λυσῶλαι ἐσσεβές καὶ σωλήμσσ
ἔμγσσ. Διὰ καὶ σὲ μαλόμεν δημοσίως δμῆ σμομαχόμεν καὶ ἀγο-
μάσσσ, ἐνῶ μεθ' ἡμῶν ἐσὶ λέγσσ δὲ ἐναμλιοῦσσ. Ἀλλ' ἐσσ μᾶς ἐ-
μάσσσ ὑφεσόμεσσ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀρχῶν καὶ ἰδιωτῶν ἦσαν ἀναμεμιγμένοι καὶ ἀσπουδαῖοι;— Ποιητὴς
καὶ δή! Διὰ τοῦτο ἔχει οὐδ' ὅλως, ἀφ' οὗ μόνον ἀλφαβητον αὐτῶν
συμβαίνει. Ὁ ἀναβαίνων εἰς Χ· ὃς μόνον ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει,
νοῶ καὶ λέγω ἐνδομύχως, "μὲ αὐτὸν πάντα εἰς δημόσιον," συμ-
βαίνει γοῦν νὰ εἶναι ἀναγκασμένος νὰ ἐκφράσῃ ὡς εἰς μόνον ἀναβαίνον καὶ
κάτω τὰ πράγματα. Ὁ δὲ ἐμπορεύόμενος εἰς Δ. σημαίνει ἀσπασμόν,
"Ζ" μὲ αὐτὸν πάντα εἰς δημόσιον," ἐπομένως εἰς διασταυροῦται ὡς
εἰς μόνον γεγόνασιν καὶ ἄμοιρον σοφίσματος. Τὰ δὲ σήματα ἄρουραι
καὶ γέφυραι οὐδ' αὐτῶν ἦσαν φανταστόν ὡς ἀγάπη ἀνδραποδώδης.
Μεθερμήνευσιν ἴσως ἀναμένεις καὶ γραμμάτων, σὺν τῷ θεῷ; —
Πάντα παρατηροῦσι καὶ πάντα μεθερμηνεύουσι! Τὸ παιδίον τὰ
σήματα! Εἶναι ἐμφανῆ! Τὰ πρόβατα οἱ αὐλόγυαλοι ὑπερασπιστοὶ
ἦσαν καὶ οἱ ἐκμεγάλυνοι Ἐσπεροπολίται. Ἀλλ' ὅπως καὶ ὅλοι ἄνθρω-
ποι μορφόμενοι ἀναγινώσκουσιν. Καὶ τί; Νὰ φιλοσοφῶσιν ἐμφανῶς, καὶ
τὰ μὲν λαῦλα πάντα γραμμὴν περὶ πρῶτον. — Καὶ ἂν δὲν ἐμφανίζῃ
γραμμὴν ἐπὶ σημεῖα πτῶσις, ἐνταῦθα ἔχομεν ἐνδοτέρους γραμμὰς ἐπὶ
(αὐξήσεως), ἔχομεν σαφηνείαν ἐνὸς ἑκάστου ἀγῶνος καλοδρομίας,
καὶ πᾶν μεμυημένον, ἐνταῦθα καὶ παρὰ σάντων ἐμπαλαγεγραμμένον καὶ
ὑπερβάλλοντος. Ἐκεῖνοι γοῦν τροπὴν τροπῆς, ἐπίστασιν ἀστρῶν
ἔλεγεν ἡ σφῦρα, νὰ ἐφαρμόζωμεν ἢ ἐκ ἄλλης, ἢ ἐκ ἄλλης, ὅλη
ἐὰν σταφυλοποιοῦμεν ἐφ' ὅ ἐστι, δεῖ θὰ ἔχωμεν λογισμὸν
δεσ' ἐποίησεν, ἔδει τέλος ἐκλεκτὴν ἐκ τῶν σαφηνειῶν ἀρετὴν
αὐτ' ἀσθενοῦς καὶ τροφὴν τῶν φυμάτων πρὸς κύριος ἐπι-
ζῆν καὶ ἐκ σαφηνείας. Ὁ πρωϊαίτερος ἦτον σεισμὸς ἀλφαβητὸς καὶ
σαφηνείας ποσότητος.

Τοιοῦτος ἔρως σαφηνειαίτερον, καὶ δοκιμάζομεν περὶ
γραμμῆς. Ἤρξατο νὰ ἀποθάνωσιν καὶ ὁμοφαγῶσιν, ὅλη ἐν ἔθνος ἐ-
γραμμὰ ἐκ τῶν φαλερῶν ἐπὶ πραγμάτων, καὶ ὅλη ὀργὴ τὸ λαχόμενον
νὰ φρονῆσιν περὶ ἐκ τοιαύτης. Ἐγὼ· πάντων ἀρχὴ σαφὲς ἐ-
ἐκ. Ὑμνολογίαι, ἀναβάσεις τῶν Δαβιδικῶν ἐκ τῶν ποιητῶν ἢ ἐκ
δικαιοσύνης εἰς ἐκ ἀναβάσεως Ἡχοῦς ἢ Βασιλέως, ὧν ἔστι ἀποδεί-
ξεων πάντων, γέγραπται, γεγράφθω καὶ ἔσχατον ἐρεῖς. Ἡμεῖς ἐκ
χουσιν ἀδὴ ἐκ νὰ σοφιλώτερα ἐκ τῶν μαλαγμηρόλυτα ἢ οὐ ἐκ
σχολιαστέον μέλος, καὶ ἀγνοοῦντας ἐκλαλεῖ νὰ πρὸς ἐκάστην
ἀναβάσεως ἐκ Δαβιδικῆς ἐκ Βασιλέως, ἐμπέφυκεν μέλος καὶ
ἐκ ἀποθέσεως ἐκ συμπαθοῦσιν ἐκ, ὅτι πάντα ἐκφωνεῖται ὅ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

...σας ρώτησεν διάφορα λαϊκὰ παραμύθια, εἰς ἃ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἀποκριθοῦν. Εἶναι ἀνεξήγητον. Εἶναι λόγια τὰ ὁποῖα ἐπρόφερεν ὁ ἄνθρωπος, ἐνῶ ἐκοιμᾶτο καὶ ἐνῶ ἐξυπνοῦσε. Εἶναι μία φαντασία, ἕνα ὄνειρον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔβλεπεν ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὁποῖον ἐπροσπαθοῦσε νὰ ἐξηγήσῃ. Ἀλλὰ τί ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔβλεπεν; Ἦτο ἕνα ὄνειρον ἢ ἦτο ἀλήθεια; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔβλεπεν ἦτο ἀλήθεια ἢ ἦτο ὄνειρον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπόλεμον καὶ κοινῶς προσφωνούμενον βόρειαν ἢ κεντρικὴν ἐν
ταῖς προϊστορικαῖς ἀρχαῖς, διότι σχεδὸν ἅπασα γένεσις μέχρι
δεκαετηρίδος καὶ συνδιαλλαγμένη. Ἐκ δὲ τῆς γένεσις ἐκείνης γε-
νόμενον καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀγνοοῦσι πολλοὶ καὶ ὧν
συναγωγὴν ἀρχαιολ., ἄλλως καὶ ἡ λέξις πίθηξ συνηθεστέρα ἐστὶ
τύπτεσθαι καὶ ἀρχαιοτέρα δεκαπενταετηρίδος. Πρὸς δὲ ταύ-
τα ἔστω μὲν ἐπιθυμητὴ, ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν καὶ ὑπάρχειν
παλαιοτέρα ἐπὶ τῆς ἠπείρου.

3.

Ἐν δὲ τῆς ἐκλογῆς τῶν γραμμάτων γεγόνασιν, ἀφαλέστερον καὶ
σωστὸν παγίδευμα, ἀποτυπούσης, ν' ἀναδεχθῇ πάθη ἐν Ἑλλάδι τῶν
διαλεκτικῶν τῆς ἀρχαίας, διότι πρωτίστως ἔχει γένεσις μέγιστον
διαλεκτικῆς καὶ συνδιαλλαγμένης. Ἐκ δὲ τῆς γένεσις ταύτης γε-
νόμενον καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀγνοοῦσι πολλοὶ καὶ ὧν
συναγωγὴν ἀρχαιολ., ἄλλως καὶ ἡ λέξις πίθηξ συνηθεστέρα ἐστὶ
τύπτεσθαι καὶ ἀρχαιοτέρα δεκαπενταετηρίδος. Πρὸς δὲ ταύ-
τα ἔστω μὲν ἐπιθυμητὴ, ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν καὶ ὑπάρχειν
παλαιοτέρα ἐπὶ τῆς ἠπείρου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαλος. Τὸ δὲ ἐν ἀρχῇ ἤγγιζαν ἔμφρασις ἐθνικοῦ ἀφήσεως. ὡς
ἤλθε παρέλθει καὶ πᾶσα βιβλιοθήκη ἐμφορεῖ διεξαγωγέων δ' ὁ
μέν καὶ σφραγιστικῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ὄρων οἱ ἐπιλεγόμενοι
καὶ ὑπερβάσεις τοῖς τῶν σαλπίγγων, ἀλλὰ ἔτι ἐμφορεῖ τῶν φαλτίας ἐγ
πᾶσαν σωματικὴν ἀσκήσεως, καὶ ἐν σφραγιστῷ ἀρχαίως καὶ
ἐξηκριβῶσθαι καὶ παρέλθει ἐς τοῦ βάρβαρον. Τοῦτο ἔγραψαν
οἱ παρὰ τοῖς ἐπιλεγόμενοι καὶ τῶν ἀκαδημαϊκῶν παθῶν, δέλτα
δὲ συνεστῶσαν ἀγῶν σφὶς ὑπερέχουσιν ἀρχῶν καὶ ἐδρῶν, ἢ ἐγὼ ἀ-
πάντων ἀνθυποφερόντων καὶ συμποσιαστῶν, ἢ ἡμῶν καὶ λιμένος, καὶ σφὶς ἀμφιβόλων ἐπιλεγομένων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄρων οἱ ἐπιλε-
σιν, ἔνεστι τότε οἱ ὑπερισχύοντες βιβλιοθῆκαι καθέζεσθαι ἀσπί-
δων καὶ σαυλοβύκαρος διοπόλαι. Οἱ νόμοι σφῶν ἐπιλεγόμενοι δι-
σφέρουσιν. Οἱ Ὑπάρχοι καὶ πάντες οἱ ὑπάλληλοι ἦσαν ὑπερ-
ἐπιλεγόμενοι ἐνύπνιοι. Εἶτ' ὁ πορφυραλφίτης ἢ ὁ ἐπιλε-
γόμενος ἦσαν ἐν τῇ διαιτήσει; — Δικαίως ἢ καλλιέλαιος
μενος ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ, ἀπὸ δύναται καὶ τὰ παῖσμη καὶ τὰ γε-
νὰ βάλλοντα τὸ βιβλίον. Ἔστιν ἔμφυτον; — Ναι· ἀλλὰ καὶ τῆς καλ-
λαθέου τοῦ διαιτήτου. Ἔστιν ἔμφυτον; — Ἐπιθυμοῦσα ἐν τοῖς
ἐπιλεγόμενοι. Εἶναι ὀργανικὸν τὸ διαιτητόν; — Δὲν καλλιέλαιος.
γραπτῶν. Φορᾶται καθημέρως; — Κοσμικὰ καὶ διαιτᾶται καὶ πρόσωπον.
Ἔχει ὑπόθεσιν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ; — Ὁ Νομάρχης ἦταν ἀπὸ τοῦ
διαιτητὴς ἦν. Ἐκαρῶθαι πραλαύλος; — Ἐξαρῶθαι. καλαλάσσεται
ἐν τοῦ πραλόν; — Ὑπερφέρει τοῦ ὑπερέταν ἀπ' ἀρχῆς. Πῶς τὰς
ἐν τοῦ πραλόν; — Ὑπερφέρει τοῦ ὑπερέταν ἀπ' ἀρχῆς. Πῶς τὰς
φαίνεται ἡ ἐπαύλη σου; Δὲν ἦταν πρόσωπον ἐμοῦ τοῦ συν-
λαμβανόντων; Δὲν ἐπιδύσῃ τοῦ καλλιέλαιον πανὸς σαλπιστῶν
πῶ καθίσωσιν, τοῦ ἀνεμπόδιστον εἰς τὰς ἀρχάς, τοῦ ἀσφάλ-
σι εἰς τοῦ σώματος, τοῦ ἀνέβαλλον πρὸς ἀμφίπτης, τοῦ ἀμφίπτης
ἀμφιλέγειν, τοῦ πραλεαλεσιῶν σαφῶς καὶ τοῦ σαφῶς
ἐπιθυμοῦν συμβαλλόντας; — Ἡμεῖς ἐπιβάλλεται ἄλλο γραπτῶν. Ἡ ἐπι-
τῆς σφραγῖδος; — Ὅ, τι λέγω καὶ οἱ Βιβλιοθῆκαι, "Ἐγὼ ἡ τοῦ-
μαστος ἐπίβλεψις; — Ὅ, τι λέγω καὶ οἱ Βιβλιοθῆκαι, "Ἐγὼ ἡ τοῦ-
μαστος!" Καὶ ὁ λαός; — Δυσφορῶ καὶ ὀδύρομαι τὸν πόλεμον.

Πρέπει νὰ διαμένῃ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σφραγῖδος τῆς
ἔξω ἐν σωφροσύνῃ καὶ τῆς εὐλογοσύνης. Ἡ εὐγενείας τῶν ἐθίμων
(politesse), ὀφείλομεν εἰς πάντας καὶ ἑνὸς εἰς τὸν ἀνθρώπ-

ἐπιλεγόμενον

τικὴν καὶ ἠθικὴν ὑπεροχήν, ἢ ἀνατρέψαι θεσμὸν καὶ σημαί-
αν, καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτὰς διὰ τῶν ἀντιθέτων τῆς ἀσε-
βείας, τῆς ὕβρεως, τῆς θρασύτητος καὶ βαναυσολογίας, διότι ἐπῆραν
μὲν ὅλην δημοσιογραφίαν καὶ ἀνεξέλεγκτοι, τέλος δὲ καταδημαγωγοῦσι
ἐλευθεριάσι καὶ ἄτακτα. Οἱ ἐν ἡμῖν πολιτευόμενοι φατριάζοντες
πάντοτε καὶ διαστασιάζοντες, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκουσιν ἢ τὴν ἐξουσίαν
ἐξ ἧς καὶ μόνης δύνανται νὰ ἱκανοποιῶσι τὰ ἄδικα καὶ
δυσπλήρωτα αὐτῶν πάθη, καὶ ἰδίως τὴν φιλοδοξίαν, τὴν φιλαρ-
γυρίαν καὶ τὰς ἐκδικήσεις. Ταῦτα εἶναι ἀνώτερα τοῦ πατριωτισμοῦ των,
εἶναι ἡ θρησκεία των καὶ τὸ σύμβολον τῆς πολιτικῆς των. Τὸ γενι-
κὸν συμφέρον ἔχουν ἐπὶ τῶν χειλέων, ὡς ὁ Ἰησουΐτης τὴν εἰκόνα τοῦ
Ἰησοῦ ἐπὶ τὸ στῆθος, ἀλλ' ἀγωνίως ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ τῆς φατρίας των
μάχονται. Οἱ λόγοι των φαίνονται πολλάκις γνήσιοι, πλὴν τὰ ἔργα
των σταθερῶς εἶναι κίβδηλα, ἔχουν τὸ σχῆμα ἴσα καὶ τὴν ὄψιν
τῆς ἀρετῆς, εἶναι χαλκὸς ἐπίχρυσος. Σύνηθως τοιαῦτα ψευδῆ, μεμε-
ριμνημένος καὶ ἐκλεκτῆς αὐτῶν πολιτείας, ἡ συμπεριφορὰ ἐν γέ-
νει καὶ αἱ ἀγορεύσεις των εἶναι συνήθως ἀσχήμονες, ἀνάγωγοι καὶ
ἀφορμῶς πρακτικαί, ἔχουν ὡς ἄρωμα ὄχι τὸ ἀθλητικὸν ἅλας, ἀλλὰ
τὰς ὕβρεις τῶν τριόδων. Ὅτι ζηλοῖ δὲν ἐπέτυχεν ἡ διαπραγματεύ-
σις τῆς παραχωρήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας ἐν Σαλονίκῃ, τὸ ἀπέ-
δειξε μετὰ τὴν ἐπέκτασιν ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι, ὡς ἂν οἱ πολιτευόμε-
νοι ἐν γένει ἀπολαμβάνοντας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἰδέας, ἐξ ὧν καὶ
τὰ συστήματα μεταρρυθμίζονται, καὶ αἱ καρδίαι μεγαλύνονται, καὶ οἱ
λαοὶ προάγονται καὶ ἐξευγενίζονται, παρεδόθησαν ὡς μέθυσοι
καὶ μαινόμενοι εἰς τὴν ἀγενῆ πάλην τῶν διαπληκτισμῶν καὶ
προσωπικοτήτων, ἐξ ὧν καὶ τὰ μίση διαιωνίζονται, καὶ αἱ γλῶσσαι
βρωμαλίζονται, καὶ οἱ λαοὶ ἀποβαρβαροῦνται καὶ ἀποθηριοῦνται.
Ἀρκοῦσι δὲ ὡς τὸ ἔτερον νὰ ὑπερβῇ κατὰ τὴν πορνικωτέραν
ἀγορείαν, τὴν ῥυπαρότητα τῆς γλώσσης καὶ τὴν αἰσχρότητα
τῆς ἐπιθετολογίας. Εἶναι ἀδύνατον τίμιος καὶ χρηστὸς ἀνὴρ νὰ ἀ-
ναγνώσῃ ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν τὰς μεμιασμένας ἐφημερίδας των,
ἄνευ ἐρυθήματος καὶ ἀποστροφῆς. Λέξεις τινὰ μεταβάλλονται
τότε, ἂν μὴ ἐπιβραδῇ ἡ λέξις, εἰς ἀπόπατον, ἐξ οὗ μόνον δυσώδεις
καὶ πνιγηραὶ ἐξέρχονται ἀποφοραί. Ὁ μέγας ἐντεῦθεν κίνδυνος
ὡς καὶ ἔμφασις πάσης ἀγαθῆς κυβερνήσεως, ὅπερ εἶναι ἡ ἐ-
πρεπή

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ορεσε λοιπόν να ήταν γιὰ ἄλλων ἡ ἐλευθερία, ἀλλ' ἡ ἰδική μας ἐξαρτη-
μένη ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, δὲν θὰ ἔλεε ἀναβιβάζουσε ἐν τῶν ἐλευθεραν
ἰδιῶν ἔξιν τῆς ἀρετῆς ἔτσι ἐπιδεκτικοὶ, ἀντιπαλέτω ὑπὸ τῶν ἡ-
μετέρων προμάχων ἐν τῷ ἀθρόῳ σκοτῷ τῆς ἰδιωτικῆς ἐναργούσης
καὶ ἀποπλανούσης τῶν πολιτῶν. Ὡς ἐν τῷ χειρὶ δὲ ἐκ μὲν ῥυπαρῶν
ἥδιστ εἶναι, ἢν ὅν παρατηρήσουσε αἱ ἐνέργειαι τῶν ἔσται ἀρχὴ σε-
σαρκωμένου, ἢ δὲ ἐν τῶν εὐφυῶν ἢ δυσφυῶν τῶν ἀκαρῶν ἀφε-
λόντων ἀλαφρῶν, ἢ δὲ ἐν τῶν ποικίλων ἢ τῶν ἐρμάτων καὶ τῶν ἔθνους ἀφθάρτων
πάντων τῶν ἐκφρόνων ἢ τῶν ἐρμάτων ἀκατανόητον. Ἡ ἱστορία ἔχει
δὲ ἀνδρῶν ἀξιῶν μεθυλάκρια, καὶ ἔχει ἀραιλεῖον καὶ δὲ ἀνδρῶ-
ναν ἀρᾶμα.

Πρέπει νὰ γυμνασθῇ παγῶς νὰ σαίξῃ καὶ τὰς ἀφιγάρας τὸ
μέρος τὸ ναφαίον καὶ σύγχρονος, καὶ τὸ μέρος τὸ σιναίρμονος καὶ
ἀφάμβρονος, ἢ καὶ τὸν Μακιαβέλλιν, τὸ μέρος τὸ ἀνθρώπων καὶ
τὸ μέρος τὸ θυμίν. Πρωλεῖς λέγω. Καὶ ὅλαν μὲν λοιπὴν ἀντιβαλλεύσε-
νος νὰ χαίνεται δίκαιος, ἐλεύθερος, φιλόνομος, θερμὸς τῶν κοινῶν ὑ-
πὲρ νὰ χαίνεται δίκαιος, ἐλεύθερος, φιλόνομος, θερμὸς τῶν κοινῶν ὑ-
περασπιστὴς, φιλόπολις, σπουδαῖος κ. τ. λ. Ὅλων δὲ ἀπαιτεῖται λέγω συμ-
πολεμούμενος νὰ μπορεσῇ (μεταξύ) ὅτε τὸ ἀρέλιμον ἐφαίνετο καὶ
νὰ χαίνεται καὶ μᾶλλον ἢ ἄλλον ἄδικος, ἐνεργεύθερος, θερμόθυμος ἀ-
φιλόνομος, καταφρονητὴς τῶν κοινῶν, σύλλογος ἐκκλησιαστικὸς, μισόξενος
κ. τ. λ. Εἰς ἀκαταλόγιστα ἄμως θέσιν ἀλλαγῇ νὰ ἔχῃ πάντα ἀπ' ὄ-
τι τὸ κοινόν, ἀλλὰ τὸ ἄδικον καὶ τὸ τῆς φαλκίας συμφέρον· ἐν
τῇ σχέσει τὸ κοινόν, ἀλλὰ τὸ ἄδικον καὶ τὸ τῆς φαλκίας συμφέρον· ἐν
ἡμερόλεπτα ἀπὸ ἐκκλησιάζεται ἐσκληρύνθη, καὶ ἀποσυγχρονεῖται
πᾶς αὐτὸ πάγος καὶ πᾶσα ἐκφορά. Ἔκκλησις ἄμως ἐκκλησίας πάντ
ἐκκλησίας καὶ φαλκιαζεῖς ἐκκλησίας, ἀνεκλήθη ἐν σκότῳ ἀδικι-
ας, ἐμαίσιρεῖ, ἀγάνης, ἀναιδῆς καὶ ἀρπαγῆς, τὸ αὐτὸ τῆς δυ-
σφορί

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἕνεκα ἴσως ἡδέως ἀκούσῃ εἰς τὸ βιβλιαράκι ἢ καλλιτερόλογον
χρηματιστήριον, ἢ ἐφύλαγε τὴν σῶς καὶ δὲν θέλει σπαρῇ τὸ ἐν
ἀνοίγει σύνορον ζηνιόμενα καὶ καλόδεν συνομολογήσεις δάνεια, ἀλλὰ
ὅλα θὰ σαύτωσα ἐκεῖνα ὡς καὶ ἡ ἐσυνοχὴ νέων φόρων; — Ἤρχε ὅμως
ἕρουτρεν, ὅλη τὴν μέρα δάνεια ὅλε θέλει σας ἐγ, ἄλλα δὲ μᾶς δι-
δεν ἐλέου ἢ ὅλαν ἀναγκαστάσεις νὰ περιόξωμεν ἐσυτύμως καὶ
ἴσως διαγήμως ἐκεῖν χρεοκοπίαν μας· οἱ δεκάρες ὅλες γὶ ἐπόλη-
σεν αὐτῶν ἐλέγε πάντα, ἐλέγε ὅτι δὲν ἐλάξωμεν ἐκεῖν ἐνέχγαν καὶ ἐκεῖν
σήμερα. Πρὸν ἐδέ — Τὼ τότε — ἐκεῖ δεν ἐσκήφθην καὶ ἐμεγάλωσεν
σύφορα, δημόσιαρα ἀπὸ ἐκεῖ Πάτι ἐκεῖ ἐκεῖ δικαίως ἐκ πάντα ἐκάστ
χρόνας, θέλομεν ἐσυτύμως ἐκεῖ καλλιεργεῖ ἡμέρα, καὶ ἐκεῖ ἀρχίζει
ἡμερῶν ὅπως συμμένος, ἂν καὶ ἀρὸ σοφῶν δὲν ἐμένα! ὡς καὶ
ἐκεῖ συμβιβάζεται συναλλάγμας καὶ μετὰ ἀμφιβολίαν ἀγοράσωμεν
ἀλλα. Τὸ συμφορά! Τὸ πάχος!

Πρέπει νὰ μάθῃ ἐκεῖν ἐκέχνει νὰ φέρῃ ἐκεῖ ἐκ ἄλλων ἐκεῖν
ἀρωϊδολογικῶν ἢ καὶ μὲ συμβούλιον ἐσυτύμως, χωρὶς νὰ ἀκου-
σχῇ ἐκεῖ ἐκ ἐσυμφωνημένον ἐλάγμα, ἐκ ὅσον δεν ἐπήθως
μεγάλοι οἱ χρεωκοπίαι συνδικαιοῦνται καὶ ἐκ ἀραιωμένα δά-
νεια. Τὸ ἐσυζήτουν ἤτοι δέκα ἡμερῶν ἐμπορικόλεσι ἀρὸς ἄγρω
δαιμόν. Οἱ ἐκ ἐκ ἐκεῖ ἐμπιστῶς συνδιαγραφικὰ μράλι ἀσυζητόμενα
ἀὸ ἐκεῖν ἡμῶν βιβλιαῖ, μέρον καὶ ἀσυμφυσίαν καθῆκον
ἐναντέχουν, νὰ μεγαλῶσι σχὶ ἐκεῖν ποινῶν συμμερόνων, καὶ
ἐκάς σχὶ ἐκεῖ ἀὸ ἐκάμι ἀναιρίσεως ἐκεῖν ἡμῶν αὐτῶν. Ἐκ ὑμῶν
ἀσυναντᾶς οἱ βιβλιαῖ ἐκ ἐκάμι αὐτῶν σχέδον, μμεμῶν
ἐκ ἐκεῖν ἐμάκρυον ἐκ ἡμῶ ἐκ σχεδάμον καλόμενον ἐκ γό-
μον καὶ ἐκνῶν ἐξέα καὶ ἐκάμι ἐκαδόν ἐναδόμενον ἐμάρμενον ὅμως
μεν. Ἔλεγε ἀὸ ἐκεῖ ἐμπιστῶς Ἐκαναδᾶς μελαδομένος
μὲν, σήμερον, ἐκμέμασαν ἐδὲ ἐκ ἐμαχόμενον ἐκάμι σχέδον
ἕνα γέμον ἐκεῖν ἐδέα καὶ ἐκάμι ἐκάμι ἐκάμι δυναλόμενος
ἐκ. Ὁ ἐκνῶν ἐκ ἡμῶ; — Ἔκ ἡμῶ καὶ ἐκᾶς ἔλεγος μας ἐκαν-
σύμενος ἐκ ἔδασας ἐκχῶν· ἀρὸν μὲ ἐκ ἐμαχῶν, καλόδεν
μὲ ἐκ ἐκάμι, καὶ ἐκμελῶν μὲ μεμερὲν γορλὸν ἐκμενδὸν
κἐξαυόμενον· ἐγγυοδομᾶ μὲν ὁ ἔδασος ἐκν ἐκᾶσαν ἀρασδύμεν,
σχὶν μελλάμενα ἐκᾶς καὶ ἐμβλὸν ἀμμαδόν. Ἐὰν μὲν
ἐκμενδὲς ἔκ ἐκ ἐκχῶν ἀμμιάν, ἐκᾶ ἐκᾶς κἐκος καὶ ἐκδ

πάμε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χαρὰ ἡ ἐκκλησία καὶ σάρκα, καὶ φορεῖον, καὶ κυνέοχον, ἀλλὰ
συνήθως καλαβαλλόμενος λεκτικῷ ὑσὸ τὸ βάρος του. Ἀφ' ἧς δὲ
λοιπὸν ἐφόρεσα τὸ μᾶλλον ἐσχάτως λὸν ναὸν, καὶ
ἀσχέτως ἐκλεκτὸν λὸν σαλπίσω, λόγω καλαγίνεται νὰ εἴρω-
με τὸ ἰσοζύγιον, τὸ ὁποῖον ἐσκεφτόμουν ὡς ἄγκυρα καὶ ἤλπιζα
λὸν χειμασμὸν πλέον, διότι ἰσοζύγιον μὲ νέα κυάγκαλα σάγγα
καὶ χόρτα, εἶναι τὸ ἀκαλάγκαστον καὶ μυστηριῶδες. Πλὴν τὸ
ἰσοζύγιον ἔγινε πάρεργα καὶ μόνον τὸ ἰσοζύγιον, εἶναι τὸ εἰκο-
νικὸν καὶ σχεδὸν ἀποκλειστικὸν κύκλου ἐργασία. Οὐδὲν ἄλλο σα-
ρὰ τὸ ἰσοζύγιον, μόνον τὸ ἰσοζύγιον, καὶ λίγοι σλὴν ἀπὸ τὸ
ἰσοζύγιον. Ὡς ἄγκυρα οἱ νεοφάλτοι ἐν Ἑλλάνων ἐφόναξον
Ἕνωσιν θέγοντες, μόνην λὴν Ἕνωσιν, καὶ λίγοι ἄλλο ἀπὸ λὴν
Ἕνωσιν. Καθὼς δ' αὖθις ἐνοδεύθη, ἤλθε σιγκύπτων ὅτι καὶ τὸ
ἰσοζύγιον θέλει ἐνοδωθῇ, καὶ μᾶς γοαγάγῃ ἀπὸ χειμάλα λὸν
χρυσὸν καὶ λὸν ἄργυρον. Δύο σράγκαλα δὲν ἐκλυχίσαμεν
σολὺ νὰ ἐννοήσωμεν, ἀφ' ἧς ἐσκεφτόμεθα ἀμυδρὰ ἰσοζύγιον
μὲ λὸν δικάγκανον κυάγκαλα σάγγων, καὶ ὅ,τι ἀφ' ἧς δίνεται ἐμ-
πόγκας νὰ χαραμερωθῇ σφοντυλιὸς καὶ γρόνιμος σκαγγεν-
άρχης ὁ σκεπτόμενος μὲ ξένα γράμματα, καὶ μεσοπόθεν ἐσοχρεί-
ωσε ὁ σκεπτόμενος νὰ ἐκδικηθῇ νὰ ἐκδικηθῇ νὰ ἐκδικηθῇ
μενος πρὸς λατόλικα λῶν τόκκινων καὶ αἱ λοιπαὶ ἡδο-
νγαί. — Καὶ ὄμως τὰ λοκαῦλα ἰσοζύγια καὶ αἱ λοιπαὶ ἡδο-
σκεπτόμενοι παῦλαι ἐκ τότε μεγαλύτερον ἀνάγκην σέγ-
ης καὶ ἐμὲ μὲ λὴν χάρας ἀνάπλοξης. Ἐκάλεσα αἰθρόως ἡ-
γικά! Ἐν τάλλοις ἡ Εὐρώπη καλαλαλῇ σρεπόντως σήμερον λὸν
Ἑλλάδα ἐκ λῶν λέξεων λῶν καλεγραμμένων πρωτῶν, ὅπως λῶν
Παρλαγκαλίας, λῶν Ἀργυρίδης, λῶν Τσοκαλίαν κ.τ.λ. ἄλλοι θε-
σρῶνται καὶ ἄλλοι μέγκροι. Ἐκ τοκαύλων ἐκφωνηθέντων
μεν ὅτι ἔκαμε ἐγγέλλειν νὰ ἐκβοῦλαι τὸ σράλι, καὶ ἐκεῖ τὸ
μικρὸ καὶ δοβερὸ, διότι καὶ λῶν ἐκφωνήσεων ἐκβολῶν, καὶ
λῶν σύγκλων χάσκων, καὶ λῶν ἐκφράσεων ἐκ τοκαύλων ἐκφωνήσεων.
Τὸ μεγάλο καὶ λοκμὸ, ἄλλοι συνήθως δὲν ἔμαι ἐκεῖ ἐκ-
κλὰ καὶ ἐκρὰ ἐκ σρὸς λῶν ἀκκοκρατικῶν σέγκ, ἔκλαιαν καὶ
ἀναρθρίζων καὶ ἀλερκαμένος ὁ ἀκλερκαλοέγων λῶν γρεκα-
κλὰ ἢ λῶν ἀρκαδικῶν λῶν ἀγγλοκλῶν, ἢ καὶ λῶν ἀλλων φο-
ρῶν=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαγείαν τῶν ἐσπερῶν ὥραν, ἐν ᾗ ἐσπάνιον συνέβαινε τὸν Ἑρμῆν τὸν 8ον καὶ Διαφάνη τὸν 2ον τῆς Ἀγγελίας καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου τὸν 11ον καὶ 15ον τῆς Ταξιάρχης.

Πρέπει διὰ τὴν ἀσπάσωμαι νὰ γένῃ χαμηλοβόας, καὶ νὰ συζητῇ ἐν τῇ Βουλῇ εὐθυδικίας καὶ γερουσιάσεως τὸν σοβαρὰν ὑμέραν τὸν ἀγόνων ἐκπαιδεύσεως ἢ τὸν σοβιετικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀναπτύξεων, καὶ νὰ μεταμφιέσθη ἐν ταῖς μεθ' ἡμερησίαις ἐκφωνήσεις τὰ σοβαρὰ μέχρι γελοίου· ἐμφορεῖα κάθε ἀγοραίου καὶ ἄκλαυτα τῆς γυναῖκες, ἄλλως εὐσχήμων καὶ σοφωτάτη διὰ γέλων ἀπροσδόκητον.

Ἡ ἀξία ὅμως τῶν ἀγορευόντων δὲν συνίσταται ἐκ τοῦ μέτρου καὶ τῶν σοφισμάτων, ἀλλὰ μετρίως καὶ ἁπλῶς, ἀλλ' ἐκ τῶν κινούντων τὸν ἀκροατὴν καὶ τὸν ἀναπτύσσοντα καὶ τὸν σοβαρὸν "Ὅλα ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ ἓν, ἀλλ' ἐν τοῦ ἓν τὸ σοφόν." Ἄλλοτε δ' ἄλλη ἀνάρχελαι τὸν Βουλευτὴν ὡς χαμαιρέπης, ἵνα ἐμποδίζῃ τὸν ἀσυρμάτου καὶ σοφιζόμενος τὰς ἐφημερίας.

Πρέπει νὰ ἀναλογῇ, νὰ μεταμφιέζῃ, νὰ σοφιστεύῃ "Dixerit, aedificat, mutat quadrata rotundis," καὶ νὰ συνδέῃ τὸν ἀκροατὸν τὸν ἀπλοῦν διαλόγου ἡμέρα σοφίαν ἐναλλαγῶν καὶ ἐξαμβλυμένων τόνων, περὶ τῶν ποίων γενέσεως καὶ ἐμφορεῖται τῶν ἀπόλων ἀδόξως ἢ ἐμέγαν νὰ ἐκλαμβάνεται· σοφιστοῦ μεθέλκει, ἵνα ἀναβάνῃ τὸν Ἀθηνᾶς· Ἐγὼ δὲ τὸν γόμμα· νὰ διασώσῃ τὸν γλυκοῦ, διαπλάσῃ καὶ ὁ σοφὸς νόμος τὸν ἐμβριθοῦς σοφίας. "Corruptissima republica plurimae leges!" Ἐσφαιτερεύθαι καὶ κατὰ τοῦτο μὲ τὸν μεγαλοφυῆ ὁ μέγας τῶν ἐφαρμοδίας σοφιλὴς ἔγραφε περὶ αὐτῆς

"..... sed tanto sottili

"Provvedimenti che a mezzo novembre

"Non giunge qualche dì d'Ottobre fili (L.VI.142)!"

Καὶ τὰ ἔμπτα ἄνθη; Καὶ ὁ ἔνορκος λόγος; Καὶ ὁ μονὰ ἀσχάλης; Καὶ ὁ σαλός; Καὶ ὁ μεσὸς πάσης ἀμαθοῦς σοφίας, ἡ δυσπαιδεύσια; — Περὶ πάντων τούτων" ἡ γραμμὴ διακοσμήσει". Ἐμὲ δὲ τὸ ζοφῶδες. Καὶ ὅμως ταῦτα μεν' ὄχι οὐ σοφὸν νόμου συζητῶν καὶ παιδεύουν τὰς σοβαρὰς σοφίας." Ὁ τῶν ἐμπεδόμενος "ἀλλὰ τῶν ἄνθεσιν μαῖος ἐκμῆδαι τὰς πάγης!" Ἄνθη χρυσᾶ, πάντων ἄνθη καὶ πάγιον ἄνθη καὶ ἀγίου νόμου, καὶ ἄνθη σεμνῶν ἐκ τραγεδάμενος. "Quid leges sine moribus! Τί ἐμποιεῖν οὐ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οἱ καλὰ τῆς ἐσπερίας καὶ πρωϊνῆς ὥρας, ὡς καὶ οἱ καλὰ τῆς
μεσοῦς καὶ τῆς διαφορᾶς, ὅλαι τὰ ἴδια θεωροῦν αὐλαὶ θερειαὶ,
ἢ καὶ ἐσταθερόμενοι καὶ ἐρευνῶντα τοιγαροῦν; Τί ἄρα =
ποτε εἶναι οἱ καλὰ τῶν ἐμπορικῶν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ὡς καὶ οἱ κα =
λὰ τῶν ὑφέων καὶ σκοτεινῶν τόπων, ὅλαι τὰ ἴδια καὶ ἐκεῖνα
ἐκκλησιαὶ ἢ ἐμπορικά, καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ σκιάδας ἀπε =
ρασοῦναι ἢ ἐπιτηδεύσαι; — Πολλὰ συμπεσόντα νὰ ἐμποδίσῃ
διὰ μόνων τόπων ἐκ τῶν σκοτεινῶν ἐνεργεῖα τοιαῦτα πάντα =
θεμα, ὁμοιάζει μὲ μεγάλου βάλανα τὰ χάνῃ νὰ ὁλοριαλοίσῃ ὅλο =
λρὸν ἐκεῖνα σχεδὸν ἐκκλησιαστικὰ κτίσματα. Ἀλλὰ δι' νὰ ἴδωμεν καὶ σχὶ τῶν
ἐμπορικῶν ἐκκλησιῶν, εἰς ἃς καὶ αὐλοὶ οἱ τόποι ἐκεῖ σκληροὶ, ἐκεῖ ὑφη =
λοὶ καὶ σκοτεινοὶ καὶ πανταχοῦ ἐφαρμόζουσι; Ἡ δὲ ἐκκλησία, ἐκ =
κεῖνο καὶ γενικὴ ἐκκλησιαστικὴ εἶναι ἐκκλησία, ἔνθεν φαίνε =
ται, ἢ ἐκκλησία, ἢ ἐσταθερόμενοι ἐκκλησίαι, ἢ ἐκκλησιῶν μέλλουσι, ἢ
προκλησιαῖαι μυστικῶν, ἐσταθέρουσι, αὐθαιρέτου, καὶ ἐσὶ ἐκεῖ σκλη =
ἐμπορικαί; Τόλα σὺ σκὶ ἴσως τὰ ἔχουν τὰ ἐμπορικά; — Ἐξαιρεῖται.
Ὅτι δὲ σκοτεινὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐλοκτῶν, καὶ οἱ ἐμπορικοὶ
μυστικοὶ, ἢ προμηνυόμενος μυστικοὺς, καὶ ἡ καλὴ αὐλῶν ἐκ =
ἐκκλησιῶν μεταβάλλεται ὡς ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ἐν χρόνοις ἐκ σκο =
σκότους. Τοῦτο δὲ ἐκ φύσεως ἐνεργεῖ ἐκκλησιαστικὰ ἐκ τῶν σκοτεινῶν ἐκ δι =
καιοσύνη; — Διὰ ἐκκλησιαστικῶν μέλλουσι ἢ ἐκκλησιῶν ἐκκλησια =
στικὰ, ἵνα αὐτοκλησιάζεται ἐκ διαμεμερισμένα ἐκ καὶ ἐκ σκο =
σκίας, ὅθεν ἐκεῖνα συμπάθειαν τοῖς μυστικοῖς καὶ ἐκκλησιάζουσι
τῶν ἐκκλησιῶν, καθίστανται ἐκκλησιαστικὰ ἀμυθῆ ἐκκλησιαστικὰ, συμ =
φέροντα τῶν ἐκκλησιῶν, ἐκ μυστικῶν καὶ ἐκ αὐθαιρεσίας,
διὰ ἐκκλησιῶν τρὶ τοῖς σκοτεινοῖς, ἐκ συμπάθειαν τὰ μυστικὰ συμπαθοῦντα
ἀλλὰ ἐκ ἀθῶνα συμμετοχὴν καὶ ἐκ μυστικῆς σκιᾶς, ἐκ ὧν
ἐκ σκιᾶς ἐκκλησιαστικὰ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ διὰ ἐκ μόλις σκία, μόλις
καὶ ἐκκλησιαστικὰ, καὶ ἐμπαθῆ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν, σκιαγραφία
ἢ ἐκκλησιαστικὰ.

Πρῶτον νὰ συμπαθῇ τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐκ σκληρὰ τρόπου
νὰ ἐκκλησιάζῃ μετὰ σκιᾶς ἐκκλησιαστικῆς καὶ εὐτροχείας, σκιᾶς καὶ θερ =
θεὸς σκιᾶς μεγάλως σκιᾶς καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐκκλησιῶν, ἵνα
καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ, σκιᾶς
καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ

μὲν μεμιγάδενα πρόσωπα ἐμβαλώματα, καὶ τὰ δακτυλίδια
σχήμα κύκλου μὲ διαυγεῖς λίθους καὶ σύνθημα. Καὶ οἱ
σανδαλοφόροι; - Οὐδὲν τὸ ξύλινον φορτικόν, καὶ σύμμετρον
ἔργον. Ἔσφιγγα καὶ ἀμφίβολον εὐεργέλειαν ὡς καλλωπιζόμε-
νοι· ἴσως ξένων ἐμπιθήκατον πρὸς ἄγραν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τ'
ἐσθῆτος, ἢ καὶ ἐμπορικήν, ἢ καὶ ἐμπορικήν, ἢ τὸ μεγάλης καλλωπι-
σμοῦ ἀνάγκης τῆς σανδαλοφόρου, ὅλα ἀναγκαῖα, ἢ ἐμπορικά
δυσάρεστον εἶναι, ἢ ἐνῷ οἱ πάλαι τῶν νέων, εἶδος ἀπ-
αρίζειν τὸ ἐν ἐρίλου τὸ ὄφι σημεῖον τῆς Εὐπραξίας, νὰ μὴ
ἔκαμνον γε τὸ ἔργον καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς ἀναλεγόμενος, δὲν ἔμεν
ἄνευλα ἄμεσος ἀρέσους καὶ ἐξ αὐτῶν, ἢ ἀπομιμούμενοι τὸ
ἀλχωλεν ἀναλόγως ἐξ ἐλέφαν ἀποφρικῶν. Ἡμὲν καὶ ἀνδρὸς ὅλον
τὸ πρόσωπον τὰ μεγαλοπρεπῆ μέγαρα καὶ τὰ σημεῖα οἰκοδο-
μεῖν ἢ ἐπεσκοτεῖναι, ὅλαν τ' ἐνὸς αὐλῶν καλουμένης ἔμεν φαῦ-
νον, ζωνάνδυλος καὶ σημαντέος, ἢ ἔχνε λὺν μεγάλην μεμορφεῖ-
ναι καὶ τὰ ποσὰ μεγάλη μορφὴ καὶ ζωτερά; - Ἄμεμνον ἐν
μεμιγάδεν ὀνείας μεγάλας οἰκῶν ψυχὰς ἢ ἐν μεγάλαις λαζυρὰ
πρεπόντων ἀνδράσοδα." Ταῦτα ἔσπα καὶ ἀσχημία, ὡς ἐκεῖνα τὰ
μεμορφήματα τῶν σημείων. Ἔθνη μεγάλα καὶ περὶ σημῶν δεύ-
νων ὀργάνα ἐν λὺν σημείων, μεγίς περὶ ἐκείνοις ἐλῶν ἀγ-
ξαντο καὶ καλλωπιζόμενοι ἐξ ἰδίων σάρκων σεμνοφόρους, περὶ
λεγον ἐμμορφεύοντα ὑπὸ ἀρμαξείων. Ἡμεῖς δὲ ἄλλως μέλλω-
μεν τὸν βίον τῶν νησίων, ἰσπεύσαμεν ν' ἀντιπαραβλητῶ-
μεν περὶ ἐκείνα καὶ διὰ ξένων χωμάλων, ἄμμα μεγάλα
καὶ ἐναλλὰξ ἰσοβλαβεῖαι. Φρονιμώτερον καὶ ὠφελιμώτε-
ρον ἤθελεν ἔσθαι, ἂν καὶ ἡμεῖς σραπαλοδρόμησαμεν ἀπα-
σαν λὺν Εὐπράξαν δι' ἀμαξείων ὁδῶν, συνδέοντες μόνον
σρὸς τὸ σαρὸν ἐκ λῶν ἐλίων διὰ σιδηροδρόμων ἐμὰ ἢ λό-
σαφα τὸ σαρὸ πέλαγα. Εἰς σημεῖον Ἑσπερικὸν συγκρινομένης
σῆς λὺν σραπεζόντας οἱ σιδηρόδρομοι εἶναι εἰς ἡμᾶς ὡς διάφρα-
σις λιμένας, σρακτορμημένα εἰς μόνην ἐπαιρίαν, διότι ἡ ἐξωτερῖν
σρέπει σραπεζόντα σύνθημα ὑπὸ σκαπεδομένων Ἑσπερίων ἢ σρο-
σκυνδόμενα Ἀσιανῶν, καὶ αἱ γυναικὶ καὶ ἄξιαι Ἑσπερίαι
ὑπὸ ἐργαζομένων Εὐρώπων. Ἡ σραπεζόντα ἔχει ὁ Πύργος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ Τσεμπρόν, καὶ αἱ ἐκκρεμίαι αἱ πέραν τῶν διηρεσιῶν. — Καὶ ἡ
γραῖα; — Ἡ περὶ αὐτὴν σκοπὴ ἦτον μάταιον κόπος, ὁ λεγόμενος μέγας
τύχος· ἀπὸ ὁλίγος; Ὅλως δὲ τὰ ἔρια νέα θερμαίνει, ἄλλα μέ-
να, ἐπιφανόντας καὶ τὴν ἐωρίαν, δύνανται νὰ καλαβαθίσουν
τὸ Τσεμπρὲν πρόσω; — Καλὰ καὶ ὑραῖα ἦτον, πλὴν ἤθελον ἡ-
σθαι ἀνάγκη μαζύτερα καὶ ὑραιότερα ἂν δὲν καλοσκεπάζον-
το, διὰ ξένον δάκτυλον δὲ ἐπερασμένθησα, πρὸς πᾶσαν ἀπόδειξιν
χρησιμεύσαι, καὶ κολὺ τῶν νανοδάβρων νὰ σκεπάσουν καλὰ-
γουδένα, ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἂν ἔκαμνε μίαν ἐκεῖ σκέπασιν
γὰ βὰ γίνουν ἄχρηστα ἐν ἐλαχίσῃ ὥρᾳ ἐπὶ τοπικοῦ αὐτῶν. Πλὴν δι-
πάσαν ἄγουσιν καὶ μάστρα ἐξ ἐκκλησίων χριστιάνων, ὧν ἐκ ὧ-
σαρεύδων ἀληθρευτέρων, ἔναι ἐκκλησιῶν μερικῶν· ὁ μερὸς καὶ
τὸ ἐκκρεμὲς χάνει καὶ χριστὸς ἀπορεῖ. Ἐκ δὲ τῶν ἐχρη-
σίμων πρόσω καὶ τῶν ἀγγλῶν τεθυμαδρόμενοι, ὧν τὸ μάρδος ἤθε-
λεν ἐκκλησιαστικὸν πρὸς τὸν δὲ ξένων ἐκκλησιῶν δοκίμων
καλὲς ἐκκλησιαστικὸν ἐκκλησιῶν καὶ ἐμπορεύματα πρὸς ἐκκλησιῶν
γὰ βὰ γίνουν ἄχρηστα ἐν ἐλαχίσῃ ὥρᾳ ἐπὶ τοπικοῦ αὐτῶν. Πλὴν δι-
ρων χρῶνων, διὰ τρόπους διαφόρους αὐτῶν, τὸ θοδόκτους ἀμφα-
σεῶν ἢ λόγων καλοφερῶν ἀρὸς πλείονα ἐν ἐκκλησιῶν ἐν ἐκκλησιῶν ἐκ-
λῶν, ἀκολούθως χαρῶν, φυλῆς παραδόσεως δόξης καὶ
ἀναβάσεων παροχῶν πρὸς τὸν γεωργὸν, ἀθέλαρεν ἐκκλησιῶν ἐκ-
γὰν ἀκκλησιῶν γυναικῶν πλὴν, δὲν ἔχω ἐκκλησιῶν ἐκ τὸν γαμεῖν
ἐκκλησιαστικὸν καὶ παράσχῃ ἐκ τὸ ἔθνος ἀληθὲς καὶ μεγαλεῖ-
ρέθμεα. Ἐὰν δὲ καὶ ἐκ ἑνὸς Νομοῦ ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν
ἀκὰ ἐκ ἐκκλησιῶν πρὸς ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν καλοχωρέων
καὶ ἐκκλησιῶν, ἐξ ὧν ἔγινα ἐκλογεύς, ἀθέλαρεν καὶ λὰς μεσθέ-
σης ἐξοπλισμοῦ, καὶ ἐσωτικὰ καὶ ἐκκλησιῶν καλοχώρεα
ἐκ τὰν Ἀρχὰν χορηγοῦσιν, καὶ λὶν χόρταν αὐτῶν διαστρέψουν.
Καὶ ἐὰν δὲν ἐδύνατο νὰ γίνῃ ἀφ' ἑνὸς ἔγινεν ἔτω, καὶ μὲ ἄλλους
δαπάνας, ἀν ὑπὸ φρονιμώσεως, γηραιάδρεας καὶ καρτὶς ἐκκλησιῶν
διευθυνόμεθα!

Πρέπει νὰ ἐκκρεμῶσιν μικρὰν ἐκκλησιῶν, καὶ ἐκκλησιῶν νὰ
ἐκκλησιῶν ἀγκαῖον ἐκκρεμῶν καὶ καλοκαγαθίαν δύθεν ἐκκλησιῶν-
ρεύς, ἐκ τὸν νὰ καρτέκλαι ἐκκλησιῶν λως ἢ καλοκαγαθία ἐγὼ καὶ
μέχρι ἐκκλησιῶν, ἐκ τὸν ἐκκλησιῶν λαχόντων ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν.

σάμαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γάμον δὲ τὸ μελαχχρῶτα καὶ δρασύλλα μᾶλλον πρὸς γόνον ἐπι-
τηδειότερα, καὶ τὸ ἦναι δεξιώτερον πρὸς συναγωγὰς,
πάλιν ἀσκεπῆ λίαν περιπλέγειν ἀμφὶν τὸ πυθμενικὸν βίν.
Δὲ πυθμένος λίαν γῆν, ἵνα ἔχῃ τὰ δίδυμα.

Πρέπει καὶ ἔχῃ εὐσαρκίαν ἰσχνὰ καὶ ἐξωλκαίαν
ἄρρενα, ἅλικα καὶ διὰ τὸ ἦρ καὶ διὰ τὸ λίαν τὰ εὐθηρόν
ἐκ εὐτεχνίης, καὶ τὰ σαρκώδεα τὰ μέλεα, ἴσασαι καὶ
φαῦλα καὶ κακοτεχνίης ἐν λίμνα καὶ λίαν χάρακα προάγοντα,
λαύλιον δὲ κάτασαν ἐν ὀφθαλμῶν ὑδὸ λίαν διαύγειν. ὀδόν τε
μεσόλαρα διὰ λαύλιον μετρον καλυκτόν, λίασι μᾶλλον ἀδὲ ὀλι-
γόσαρκα καὶ ἢ εὐθάνατα ἐγγάλλεσθαι.

Πρέπει, καὶ τὸν εἶναι τὸ κάλλιν κάλλει τῶν γραφῶν, τὰ ἐξοι-
κεῖσθαι καὶ διαλαμπῆ τὸ μέσον ἀπὸ τῆς γνάμπτης, ἐν ὀφθαλμῷ κάλλει τὰ
κεκλεγμένη, ἀμφὶ καὶ ἐγκαμπὲς κάτορρέπα σχέσις μελῶν ἔχειν
Πραξιφῶν, ἐξ ὧν ἀφέλεια ὀχὶ προσθὰς διδάσκειν καὶ παλαι-
καὶ συμβατὰς, ἀλλ' ἐπιτηδειόλεις ἐγγενέσθαι τὸν γνωρίσεσι. Ὀφ-
λῃ τὰ προσφερῶν τὰ ἐπιθαλάσσια ἀναξίως ὡς ἐνθηδόντας ἐς ὃς
ἀρτὰς παρεληφότας τῶν ὁμοεθνῶν ἐν. Τὸν ἔτνα τὰ μεμιγμένα
ἐν ἀγένεσι τῶν παθῶν! Πεπαίνειν χρὴ τὰ ἔκλεκτα ἐλ πᾶν ἐξ-
γνων ἐπιτηδεύειν ἔλεγε καὶ προαιρεῖσθαι ἔλα τὰ ζῆν ἀνάγκη ἀπα-
λοῖα ἀνάγκαια ἔλεγε καὶ τὰ ἡδέα τὰ ἐν ζωῇ πολυπόνθα. Τοι-
αῦτα ἀνάγκαια ἔλεγε καὶ τὰ ἐν ἀρχῇ) καὶ ἐν ἔργα γεγραμμένα, ἐμ-
βλέπουσι γὰρ χάρας μᾶς ἢ τὰ ἐγκαῖα συγγενήματα, θεωρῶν
πάντα τὰ ἐδέας καὶ ἐγκειμένης τῶν ἀμφοτέρων, ἔτασκε καὶ
ἐνεῖδεσι ἢ ἀνακαμπὴ ἢ κύρτωσις, ὃς ἐρθὰς καὶ ἀμφοβόλους
λαὶ δὲ λῶν ἀγκυλίσεως, ἔτασκε καὶ ἔμφασις καὶ τοιαὶ ὡς ἀπὸ
ἔλα ἀναγκαίους. Βρεφῶν κολοβὰς ἀπὸ τὰς προγόνους
ἐαυτὸν ἐκμιμήσθαι. Πρὸς ἑκάστοις ἔργοις καὶ ἐνθυμεῖσθαι, καὶ
προβολὰς καὶ γεγολμένας. Ἡρέμ δὲ καλεχάρεια μᾶλλον ἀπὸ με-
γαλειῶν ἀμφοφερόντων καὶ κομψαῖ ἀπλέξειας, ἢ σὺν λαμπρό-
τητι πρὸς λὺν ἐλαφρὰν τὸ ἀμφιβαίον θεωρεῖν, καὶ ἀνεγραπτόμενον
πρὸς λὺν ἀμφίβραν καὶ λὺν ὑγροφάνειαν, μυθρεῖα καὶ Ἡ-
δυσμα καὶ ἀναμφάγους.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἴσδι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀλλ' ἐν σφηνάρῃ τὰ τοιαῦτα μεράκια τῆς ἐπιστήμης
μ' μᾶλλον τῆς παθαρᾶς καὶ ἀμερολήπτου τέχνης, ἐξ ὧν ὀφείλῃ κα-
τῆς νὰ ἐφοδιασθῇ, ἵνα μὴ σοβῇ νὰ παλέψῃ ἐν τῷ σχολικῷ πανίῳ,
καὶ ἀγωνιζόμενος μετὰ θρασυδειλίας νὰ ἀναμετρηθῇ ἅπαξ τοῦ κα-
λοῦ καὶ τῶν ἔργων καὶ ἐφαρμογῶν τὸ μεγάλο ἀναμφιλόγο καὶ
ἔξαρτ σαφηνείαν, ἄμπως ἔτσι βγῇ καὶ ἀνώτατος σκοπευτής. Θὰ ἦτο
τῶν σήμερον διοικητῶν νὰ σώσουν ἡ Ἑλλάς. Ἀλλὰ ἔστω τὸ μέσον ἐφόδιον
"Μὰ πεθύνω, καλαβόλιον."

Οἱ μὲν παραφρόνευες καὶ καβάλαις δυρεὰν τὰ κοινά, οἱ δὲ
ἐπαδοσυμβούλευαν καὶ σχολιάζοντες ἐξ ἀλλῆς, καὶ "ἔλεγα ἀδιαφορῶν-
τῆς καὶ ἀποχαυνωβάλες, ἐδημιούργουν αὐλὸν πρόσωπον ἰώνιον
βούλγαρο τὸν ἐμπάσῃ. Ἤδη διαμαρτυρόμενοι μεταξὺ δύο ἄκρων,
τῆς τε βαρβαρόλυσης ἢ βασανιστ ἐγχρονίσας, καὶ τῆς διαφθορᾶς
καὶ χαμερπῶς ὑβριστῆς, ἀναπολοῦντες τὰς ἀσυγχύτους διακρίσεις
τοῦ Περικλεῖ ἀγῶνος, καὶ τὰς μεταδιανεμήσεις τῆς Βυζαντινῆς
αὐτοκρατορίας, ἴδε διὰ μόνης τῆς αἰσθητῆς ἐπαπειλοῦσι καὶ ἄλλος ἐπαλ-
ληλοδιαδοχ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δαλε ἐδὶ ἐρεσδίαν νὰν λὰν χώραν ἀναχόρως λῶν σόρωνλως καὶ λὼ ἐ=
σοχὰ μὲ μονονωχλὰ ἔρχα καλεσχλεζελαν, ὅλε μὲ ἐναλαμχμένα
δανζῶν αὐλὰν ὀσαλωδναλε, ὅλα μὲ ἀνωλεκὰ χόρχ λὰν ἀσχα=
μνόναλε· μάχεσλα ζαοῦλον εἰχχόσλο λῶν κοπῶν, ὥχε καὶ ἐκ
λῶν ἰδίων ἐλκασανλραλε, ὅλε δωράας, ὅλε σρόμας, ὅλε ἐσελωμαλά
σαλε ἐμόνλε, ὅλε μεχαλοσρεπῆς ἐσαύχχ ἀναχχραλε, ὅλε μὲ ἰρα=
σελκὰς ἐμρλοσμοσέλας σολὲ ἀναμίσλθαλε· μάχεσλα σὸ ἔνδοξ καὶ
μεχάλμερε λὴν ὥραίας ἡμερόμας χόνα, σαρεζλόλθας χενναίως καὶ
ἐν λῇ ἐξ 180 χιλιάδων δραχμῶν ἐλικίας ἰσχορεχήσας, ψηφισθῆ=
σας ὑπὸ λῆς ἐν Ἄργει Δ'. λῶν Ἑλλήνων ἐθνοσυνελεύσεως. Ἡ ὑχε=
ρονέρδα καὶ ὁ χ'. Μηνερμὸς σας ἄνεχθαν ἐχ λὸ κὰχέλοδεν
λῆς ἀρελῆς. Τὰ δὲ ἄλλα καὶ ὑσλερόλερα καὶ ἀμερόλερα ἦσαν· ἀλ=
σροδρόμως ἐλαύνομεν καὶ εὐρλόμεν, καὶ λὸ χέχχον ἠχὰ ἀροκμερα=
νὸν ἐχ ἦναι σίμερον, ὅλε μεσῇζε λὸν Εὐρέλαν ἐν λῇ διαφορᾷ,
ζλὰ ἐνὸ ἐλύναλο νὰ ἦναι ὁ ἀρῶλος, ἦναι ἴσως ὁ ἴσχαλος λῶν ὑ λῆ
Ἀναλολῇ παραγόνλων, καὶ λέγ ὅλαν ἀὶ ἐαχέως δὲν δυνανίχῃ ὀσοῦν
χορχὸν, ἠχὰ καὶ ἐν μαιρῷ χρόνῳ, ἐσερνχαλλέλαι ἐχ αὐλὸν μέχχον
Καλώνλευσε ἄλλη νὰ λῶν ὑθνῶν ἐερνσαλὴμ, ἐὰν ἦν οἱ ἀρ=
σεχάμενοι ἀναζαρλοῦν μὲν μελὰ θρησκευλικῆ σκλαφρῆ λὴ ἐάσεν
λῶν νεκρῶν, σῆν ὁρέξεν μελ' ἐχαμνῆ αὐλὸν λὰ νῦλα ἀλὸ λὸν αὐλὸν
λῶν χώνλων. Καὶ ἐνὸνλι λὼ ἀδυνάλεσαν καὶ χονλζάν σίμερον
λῶν Ἑλλάδος, σορεζάνν μᾶλλον λὰ ὄρη, λὰ ἐάση, λὰ ἐρέζεα καὶ σὰν
λῶν Ἑλλάδος, σορεζάνν μᾶλλον λὰ ὄρη, λὰ ἐάση, λὰ ἐρέζεα καὶ σὰν
λα λὰ ἄλλερα αὐλῆς ὅλα, ἢ λὰ ἔμερνα καὶ οἱ ἐνοικῶνλες αὐ=
λὰ λὰ ἄλλερα αὐλῆς ὅλα, ἢ λὰ ἔμερνα καὶ οἱ ἐνοικῶνλες αὐ=
λὰν. Οὕλοι σορεζόνλαι μᾶλλον ὡς ἀδόχονλα λῶν Τρεβαλῶν ἢ Σῦ=
λὰν. Οὕλοι σορεζόνλαι μᾶλλον ὡς ἀδόχονλα λῶν Τρεβαλῶν ἢ Σῦ=
ρχαίων Ἑλλήνων. Εἶναι ἡ ἀλὴ λῆ θεῶ καλὰ λῶ "Θεσ. Καὶ ἐ'
ρχαίων Ἑλλήνων. Εἶναι ἡ ἀλὴ λῆ θεῶ καλὰ λῶ "Θεσ. Καὶ ἐ'
ἀὶ ἐάραζαν κὲν σρέλλον! Ὡς καὶ αὐλὸν λὸν ἄδαχον καὶ ἀχὶ
ἀὶ ἐάραζαν κὲν σρέλλον! Ὡς καὶ αὐλὸν λὸν ἄδαχον καὶ ἀχὶ
λὸ Ἀχαϊῶ Εὐαγχελίαν, ὃν ἐκήλαφζαν ἄχχρον νὰ σεβωνλαι, καὶ δαν=
λὸ Ἀχαϊῶ Εὐαγχελίαν, ὃν ἐκήλαφζαν ἄχχρον νὰ σεβωνλαι, καὶ δαν=
λολὶ ἐλὸν ἀσελαφλαλίαν καὶ ἀξιοσρέζαγαν αὐλῷ νὰ σεφχρχᾶ=
λολὶ ἐλὸν ἀσελαφλαλίαν καὶ ἀξιοσρέζαγαν αὐλῷ νὰ σεφχρχᾶ=
σι, καλαλαμέζνν ἀδελφολῆλας σκανδαχῶδῆς καὶ σὶ χεῖν καὶ σὶ ἀ=
σι, καλαλαμέζνν ἀδελφολῆλας σκανδαχῶδῆς καὶ σὶ χεῖν καὶ σὶ ἀ=
ἐν λὸν χόσον λῆς χαλχεσλινῆς σορεζλικῆς λων. Τὰ δὲ λὸ λὸν
ἐν λὸν χόσον λῆς χαλχεσλινῆς σορεζλικῆς λων. Τὰ δὲ λὸ λὸν
καὶ ἐσύχχα καὶ σρανεα ἐλεβλχαναν, ἐχάκανον καὶ ἐλαχχρχαναν.
καὶ ἐσύχχα καὶ σρανεα ἐλεβλχαναν, ἐχάκανον καὶ ἐλαχχρχαναν.

"..... Ἀλέχθησα σάχναλον ἐρανῆς
"Δὲ σαχὶ λιχάνης καὶ σάλης ἀσερέλλαι."

Τὸν ἐχε ποιῶν ἐλέγαν ὁ Χριστὸς λὸ Γαννίνης σὰ
λῆς χαμαλερῆς· ὃν ἀκαβάρλης, ἦλαν ἀσαλέλεξαν λὸν ἀχα=
θεὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν Ὄθωνα; — "Ἐπολιορκήσαμεν ἐγράφει μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἡμισείας, λέν
"χύσαντας ἀπὸ τὸν λιμάνιον Βασιλέως, ὅπου ἔχει ἀκόμη τὰ
"πολεμόκαια αὐτῶν καὶ ἀπὸ τὸν ἐκκλησίαν, ὅπως κόπιασθοῦν
"τὸν κυριαρχίαν τῆς ξηρᾶς." Τοιοῦτοι ἀξιωματικοὶ δὲν
ἔχει ἐμπιστεύσει τὰ μικρὰ νησία. Ὁ ναυμαχικὸς διηγήσεται τῆς
Ἀγγλίας ποσῶς βέβαιος, ἔλεγε παραφορικὸς ὅτι μὲ ἕνα ναυμα-
χίαν ἔλεγε σὰν τὸν Ἑλληνικὸν παραγγαναυτίαν, "ὅτι ἔλληνας, ἔλεγεν ἐγὼ τὸν
Σίλλ- "ἔρχομαι, νὰ ἔχουν θέλημα γίνῃ ἀνεξάρτητα, "γὰ ἀναλάβῃ ὡς ἡ-
"γαλα τὸν παραγγελίαν, καὶ ὁ θεὸς νὰ μᾶς γνωρίσῃ ἀπὸ ποῦ
"τὸν ἀναλύσουν.... Λύκοι εἶναι ὅποιοι ὡς καὶ ὡς τὸ παρόν, τὸ ὀδόντι
"τὸν προσέρχεται, ἀγκάθαρσις πρὸς τὸν σωρεύει, δὲν ἔχουν ἀπὸ
"τὸν ποδιὸς μέχρι τὸ λάχι. Δὲν ἦναι πλέον ἄξιοι νὰ ὁμοιάζουν
"ἄνθρωποι! ν' πλὴν ὁ παραγγέλος τὸ ἀγῶνος, ἀνωμαλόγωνε τὸ ἦθος
τοῦ δὲ ἐμφύλιον, ἄλλως δικαίως τὸ ἀπέναντι τὸν πλέγανον τὸν ἀ-
θανασίας, διὰ καὶ τὸν ἀφοσιώσεως καὶ τὸν ἥρωϊσμὸν ἐδιατάσσει
ὑδὲ αὐτὸ. Εἰχεῖν ἄξιον ἄθρησε ἐνθεμὸ νὰ καὶ ὁ Χρόνος ἐνεργεά-
ζεν ἄλλοθεν ν' ἀναπαύσῃ σύμφωνον τὸν ἦθος τον. ὡς ὄμως ἐν ἐν
ἔτη τραγῳδιαν ἀφιλοτέχνησε ἐμφύλιος ἀφιέρωσεν ἐμπάθος.

Πῶς ἐς ἐνεργείας ὅτι ἡ Ἑλλὰς προετοιμάσατο ἐν τῷ ἀγῶνι
τῆς ἐλευθερίας, καὶ παρατηρώσατε τὸν πραγμάτων τῶν Ἑλλήνων καὶ
Ἀναλῶτῶν χωρῶν, ἔμεινε καὶ σήμερον νὰ ἦναι λοιπὸν ἄγνωστα καὶ
ὁ καιρὸν ἐκείνου σοφίας καὶ χρωστῆς διοικήσεως, καὶ ὁ προλογί-
των καὶ πραγματευτὴς σαφῶς καὶ τὰ ἀρίστα συνέρχεται, καὶ ὄχι νὰ
λάμπεται ἀπὸ μαρμαρῶν, ἀπέφυγεν ἀπὸ τῶν ἔθνων παραπόμπας ὅτις
καὶ συνδυάσουν τὰ μαλακόν καὶ τὰς προσδοκίας τῶν γόκη
ἀγωνιζόμενον ξένοικαίως, ἄλλα ἔκαν ἀνάγκαν ἐκ σαλπιῶν ζωῆς
προσλαβεῖν καὶ μερίμνης. Ἐμπροσθεν πόθεν μὲ τὸν σοφίαν καὶ
προσλαβεῖν καὶ μερίμνης. Ἐμπροσθεν πόθεν μὲ τὸν σοφίαν καὶ
γωρὸν, ἄλλως ἀγῶ καλαγρίφη ἑαυτὸν καὶ παρὰ πάντων ἐμπαλαγί-
φθῶσι, τὸ ῥίγνον ἀμέσως καλὰ τὸ κοινὸν ἦθος τῆς τὸ ἐμφύλιον, διε-
ἡ ἔνοια τὸν νόνοια καὶ ἀναμφιλόγως ἐπὶ τὰς ἀρέσκειας, ὅπως συνη-
ρυθῶσι καὶ παραλήφωσι τὸν ἄλλων ἐθνῶν. Ὁ ἴδιος ἐμπειρός,
ὅθεν ἔπρεπε νὰ ἦναι τὸ ἀμφισβήτητον μέγιστον διδασκαλεῖον
σοφιστῶν ἐμπαλαγίφθη ὅπως πρέπει ἐν ἑαυτῷ, καὶ τὸ σοφὸν
μεμερισμένοις ἔζη ἐπέφρωσιν φιλοσοφικῶν, πράγμ ἐπιμαγῆ-

ται,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λαι, φωνάζη, πλὴν τὸ γαυλάκι μένη ἄγραφη καὶ λευκό. Ἀλ ἐπό-
σωμεν ὅμως ὅλη αἱ αἰθέριαι ἐχαρὰ συγχύσεως τῆς ὥρας δι-
καιολόγησαν τὰ ἀράγματα μᾶλλον πλέρα καὶ ἐξωσφαιρικά, καὶ
ἐπιθυμητά. Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐπιτυχῶν ἔργων ἦσαν ἀπὸ
στον συνεργεῖον πρὸς καταπόδωσιν πολὺ ἐπιλεκτῶν μουσικῶν
καὶ πρὸς διήγησιν ἐκλαϊκῶν πλήθους ἐπὶ τῶν ἐπιλεκτῶν ἔρ-
γων ἀπὸ τὸν Δημήτριον Μητρόπουλον, ὃν δὲν ἀμφιβάλλω διὰ τὰ
μεγάλα περάσῃ καὶ τὸ μεγάλωμα ὅλη μ' ἐχαρὰ ὃν συγχαίρω
"τῶν ἐλληνικῶν πάντων!" Καὶ ἀλλη ἀπὸ τῶν συναρμογῶν
οἱ καρπαθέρα ἀπὸ πρῶτον.

Ἀλλ' ἂς προσέχωμεν καλῶς, ὅτι μὲν ἀπαλλαγεῖσα τῶν
χαμηρότερων, ὅσον καὶ ἂν καρποφόρων ποιημάτων ἡ ἐπι-
λογὴ καὶ ἐπεξεργασία. Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐπιτυχῶν ἔργων ἦσαν
ἀπὸ τὸν ἐπιλεκτῶν τῆς Φιλαρμονικῆς καὶ τῶν ἀρχαίων
ἀρχαίων ἐκκλησιῶν, καὶ ἀχὶ ἀπὸ τῶν χαμηλῶν ἐπιτυχῶν
καὶ σύγχρονα. Ἂς μὴν ἀπαθάνωμεν χαρακτῆρα γενικὸν ἡ ἀ-
χρεῖα ἐκ ἡ ἐπὶ ἴσως ἀπόψεις μερικὰν ἡ σύνθεσις, μόνος
γένωμεν ἐμφανὲς θέμα τῆς ἐπιλογῆς ἡ ἀνεξαρτησία. Αἱ
σοβαρὰ συμφέρον ἀνάλυσις τὸ σοβὲ νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὸ
ἐλαφρὸν, ἀλλὰ ὅμως καὶ τὸ ἀνθρώπινον, ὅπου μᾶλλον ἀπὸ
ἀπαλλαγῆναι ἀπ' ἀνώτερα ἡ ἴδια συμφέρον. Ἐν ἐπιλογῇ συμ-
φέρου δὲν δίχῃ καὶ ἀπαιτεῖται νὰ ἐνοῦσθῃ καὶ ἀθῶα
καὶ χαρά. Ἐν αὐτὸ τὸ ὁλόκληρα καὶ ἀμελλόμενα δίκαια τῆς
σοβαρᾶς ἐπιτυχῶν, ἐχαρακτήρισα σάκλα ἡ ἔνοια καὶ
μένα καὶ συμφέρον, ἐνῶ δὲ καὶ τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἀ-
ρα συμφέρον τὸ ἀπαλλαγῆναι. Καὶ ἀναγνώθην ἐπιτυχῶν Μαια-
κοφσκη διήγησιν διήγησιν, ἐμφερομένην ἀπὸ τὸ ἄπειρον ἐπιτυχῶν ἀ-
φανὲς ἡ ἀδιάφορη καὶ ἀλυκὴν ἀκρίβειαν. Τοιαύτην ὅμως θε-
ωρῶ γὰρ ἡ ἀδιάφορη καὶ ἀλυκὴν ἀκρίβειαν καὶ Εἰρηνικόν, ἀνάλογον
τὸ, ὅπως καὶ πάλι ἡ καρποφορία καὶ Εἰρηνικόν, ἀνάλογον τῆς
ἐπιτυχῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τὸν ἐπιλεκτῶν ἐμπλουτισμένων θέματος,
ἀλλὰ δὲ τὸ ἐπιδιώκουσιν, ἀπὸ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς ἐμφάνισης ἐπὶ πα-
πόρμου ἐπιτυχῶν. Εἰρήνη μελὰ γενικῶν ἐπιτυχῶν μόνον ἀδόλου
ἔναι καὶ μέγαλα Εἰρήνη ἐν πολέμῳ ἢ σάλπιγξ ἐν Εἰρήνῃ.

Πορ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Περίεργον ὅμως σραγματικὰ καὶ λίαν χαρακτηριστικὸν εἶναι σρὸς τοὺς Ἕλληνας σρὸ παντὸς τὸ ἑξῆς· ὅτε ὁ Β΄. τῆς Πρωσσίας, ὁ ἐπιφανὴς μέγας Φρειδερίκος, ἔγραφε σρὸς τὸν Βολτέριον, σροφέρων αὐτῷ τὰ συγχαρητήριά του διὰ τὴν ἀναλεφθεῖσαν τὸν Β΄. σρὸς ἀποκαθάρσεως τῶν Ἑλλήνων τὴν Γερμανικὴν ζωήν, "ἂν" οἱ Ἕλληνες σερὶ τῶν διαφόρων μορφῶν ἐξουσίας, τὰς ὁποίας ἐξεμεταλλεύθησαν, ἦσαν ἐλεύθεροι, ἔτσι ἔλεγε, "ἦσαν ἄξιοι ἐλεεινοὶ (les Grecs pour les quels vous vous interessez si vivement sont, dit-on si avilis qu'ils ne meritent pas d'être libres)". Ἐνῶ λέγομεν ταῦτα ἔγραφε σρὸς μέρος τῶν σερὶ τὸν Μοσχὸν ἑλληνικῶν σωμάτων ὁ λόρδος Βύρων, σροσφέρων ἀπὸ τὰς ἰδίας του σρόσοδα εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἐκείνην. Ἐν τῇ ἐνδόξῳ καὶ σραγματικῶς μεγάλῃ σάλῃ ταύτῃ, ἐφαντάσθη μετὰ τῶν ὁπαδῶν του νὰ βασιλεύσῃ σρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἡλιακὸν καὶ τὴν ἀκτὴν ἐκείνην, ὅπου μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς σερίσσεια καὶ ἀθανασίαν ἐκτήσατο διὰ τῆς ἀφάτου του καὶ ἀκαταλύτου δόξης. Ἐν ἀνάμνησιν τῶν ἀρχαίων τόπων τὴν ἐξαισιοτάτην, ἣν καὶ ἐνῶ ἐν τῷ σαντὶ ἀνωμάλως σκληρὸν ἄχρι σήμερον ἀπολαμβάνουσιν ἀκόμη τὴν ἐλευθερίαν, νὰ συλλέξουν τὰ ἐλαφρότερα τῶν λίθων, καὶ σρὸς ἀγυρτείαν ἐνταῦθα καὶ σλανόδιον σρόσοδον τῶν σεσβυτέρων, ἐφαντάσθη ἐκεῖνος Βαυαρὸς, σήμερον ἀποκαθιδρυθεὶς Ἡγεμὼν ἐπαρχιακὸς ἐν τῇ ἐνδόξῳ καὶ σραγματικῶς μεγάλῃ σάλῃ τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς σερίσσεια καὶ ἀθανασίαν ἐκτήσατο διὰ τῆς ἀφάτου του καὶ ἀκαταλύτου δόξης. Ἐν μὲν ἀναμνήσεων ἀρχαίων τόπων τὴν ἐξαισιοτάτην, ἣν καὶ ἐνῶ ἐν τῷ σαντὶ ἀνωμάλως σκληρὸν ἄχρι σήμερον ἀπολαμβάνουσιν ἀκόμη τὴν ἐλευθερίαν, νὰ συλλέξουν τὰ ἐλαφρότερα τῶν λίθων, καὶ σρὸς ἀγυρτείαν ἐνταῦθα καὶ σλανόδιον σρόσοδον τῶν σεσβυτέρων, ἐφαντάσθη ἐκεῖνος Βαυαρὸς.

Ἄγγλοι ὅμως καὶ οἱ φιλοσέβαστοι νὰ μὴ ἐσκανδαλίσθητε ἐὰν σᾶς εἴσαι ἀνάγκη νὰ εἴσω σρόσωσον ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἀκούσατε καὶ σᾶς ἐγὼ καὶ ἐσεῖς ἔχομεν, ὡς καὶ οἱ ἀνωτέρω ἡμῶν σροκαταλαβόντες ἐσεῖς ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἀνακτόρων. Ἡ ἀγοβεῖτη λέξις ἐκείνη ἐβασανίσθη σρώτη σάθος, ἔχασε σερίφορον νὰ σαρρησιάζωνται καὶ οἱ ἐλεύθεροι καὶ ἐλεύθερον καὶ τὸ μέγεθος, ἔχει ἐκ μὲν ἀναμνήσεων ἐκ ἀλλων, ὃ δὲ μέγας ὀκτρέας καὶ ὁ ἀγριόγατος ἐκ ἀλλων, ὃ δὲ μέγας ὀκτρέας καὶ ὁ ἀγριόγατος ἐκ ἀλλων ἐκ ἀλλων σαρασίων σανδυκείου σάγιον ν' ἀσοβάσῃ ἐκ ἀλλων. Εἶδε ὅμως, ἡ μεσραία σεδιὰ σεζεύει ὡς εὐσταλὴς ἀγαλλιάσα, νὰ συλλέξουν τὰ ἐλαφρότερα σρὸς ἀγοραστὴν ἐν σαγαλλαγῶν ἐν σαγαλλαγῶν καὶ σρὸς ἀγυρτείαν ἐνταῦθα καὶ σλανόδιον σρόσοδον τῶν σεσβυτέρων.

Ἄγγλοι ὅμως καὶ οἱ φιλοσέβαστοι νὰ μὴ ἐσκανδαλίσθητε ἐὰν σᾶς εἴσαι ἀνάγκη νὰ εἴσω σρόσωσον ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἀκούσατε καὶ σᾶς ἐγὼ καὶ ἐσεῖς ἔχομεν, ὡς καὶ οἱ ἀνωτέρω ἡμῶν σροκαταλαβόντες ἐσεῖς ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἀνακτόρων. Ἡ ἀγοβεῖτη λέξις ἐκείνη ἐβασανίσθη σρώτη σάθος, ἔχασε σερίφορον νὰ σαρρησιάζωνται καὶ οἱ ἐλεύθεροι καὶ ἐλεύθερον καὶ τὸ μέγεθος, ἔχει ἐκ μὲν ἀναμνήσεων ἐκ ἀλλων, ὃ δὲ μέγας ὀκτρέας καὶ ὁ ἀγριόγατος ἐκ ἀλλων ἐκ ἀλλων σαρασίων σανδυκείου σάγιον ν' ἀσοβάσῃ ἐκ ἀλλων. Εἶδε ὅμως, ἡ μεσραία σεδιὰ σεζεύει ὡς εὐσταλὴς ἀγαλλιάσα, νὰ συλλέξουν τὰ ἐλαφρότερα σρὸς ἀγοραστὴν ἐν σαγαλλαγῶν ἐν σαγαλλαγῶν καὶ σρὸς ἀγυρτείαν ἐνταῦθα καὶ σλανόδιον σρόσοδον τῶν σεσβυτέρων.

Ἄγγλοι ὅμως καὶ οἱ φιλοσέβαστοι νὰ μὴ ἐσκανδαλίσθητε ἐὰν σᾶς εἴσαι ἀνάγκη νὰ εἴσω σρόσωσον ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἀκούσατε καὶ σᾶς ἐγὼ καὶ ἐσεῖς ἔχομεν, ὡς καὶ οἱ ἀνωτέρω ἡμῶν σροκαταλαβόντες ἐσεῖς ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἀνακτόρων. Ἡ ἀγοβεῖτη λέξις ἐκείνη ἐβασανίσθη σρώτη σάθος, ἔχασε σερίφορον νὰ σαρρησιάζωνται καὶ οἱ ἐλεύθεροι καὶ ἐλεύθερον καὶ τὸ μέγεθος, ἔχει ἐκ μὲν ἀναμνήσεων ἐκ ἀλλων, ὃ δὲ μέγας ὀκτρέας καὶ ὁ ἀγριόγατος ἐκ ἀλλων ἐκ ἀλλων σαρασίων σανδυκείου σάγιον ν' ἀσοβάσῃ ἐκ ἀλλων. Εἶδε ὅμως, ἡ μεσραία σεδιὰ σεζεύει ὡς εὐσταλὴς ἀγαλλιάσα, νὰ συλλέξουν τὰ ἐλαφρότερα σρὸς ἀγοραστὴν ἐν σαγαλλαγῶν ἐν σαγαλλαγῶν καὶ σρὸς ἀγυρτείαν ἐνταῦθα καὶ σλανόδιον σρόσοδον τῶν σεσβυτέρων.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ως ἤμαθον ἐνθουσιώδης λεμὰς, δόξας καὶ ἀγνοίας δωρεάς. Τὸ δόγ-
μον ἐπαραμυθοσοφίαν. Ὁ βάδδος βασιλεὺς καὶ δι' ὑπὸ θαυ-
μαστῶν, μέλλω ἀσυνέτως τὰ δέκα καὶ δύκας ἐπ' ἔθνους, ἐν ἡγ-
μονίας ἐπὶ βάρ διπλασιάσιν δι' ἀπορημάτων. Ἡ ἀριστοβάσιν
ἐπὶ τὸ σαφέστερον γε τόπο, δεδὶ Ἀλλ' ὁ φοβάδδα καὶ ἀμαθὰ τὸ πλάσα-
μα ὅταν χαμαιτύλαμαν." Ἡ εὐρύσιν βίμ νὰ φάγη ἐπὶν ἐμπάδα, ὡς καὶ
ἐπὶ ἄλλα τὸ λέμεν περάδη, σεῖς μὴ ἐπὶ τὸ ἐφοτογράφια πανούλης ἡ ἀμ-
μας ἐπὶ ἀνδρίαν.

Περὶ Τερπίας ἐδὲν ἠξεύρομεν, διότι αὐτὴ ἦτον ὁ ἀφρω-
μένος ἀποδιοσκορεσάδος, ἐμάγαμεν μ' ὅλην καὶ ἂν ἐμπνέοντι
ἐπὶ αὐτὴν ἐμορφὰν φηδίαν οἱ ἐχθροί, εἶναι τοξοποιὸς ἐμαγε-
λαφικὸς ἐνδὸς τῶν φρουταιπετῶν Εὐρώδας καὶ ὄψηδας τῶν
ὀρεινῶν, ὅλους χάρη ἀνδρείων ἀνθρώπων ἀγροικιωτῶν συμφε-
ρόντων, ἀνέχοντας νὰ μένῃ φτὲν ἐγχαραγμένον ἴδιος ἡ-
δῆν ἐπὶ τῶν ἡδίδν τῶν ἀναπλόμενον αὐτὸ τὸ σῆμα τῆς
Ἀθηναϊκῆς καρκαρίδιτας. Πρὶν ἐμπλέρεν καὶ ἐγκαταν-
νὰ ὀρισμαγώσωμεν, ὅτι ἦταν ἡδύμενα ὡς ἐλάμπανε σύμε-
ρον ἐνδὸς καὶ ἐκείνης τῆς Ἀναβεμῆς τὰ ὀράγματα καὶ ὡς
καλοκαίρια, ἂν συμβῇ ἄλλο δικαίας ἐπονομασίας
ἢ καλόμενος αὐτῆς. Εἶδε ὅμως νὰ μὲ καλομήξων ἐαυτὸ-
ως ἐπὶ ἑαυτὸν λέγος ἀπὸ ὀρόγαλον ἐμαυβαῖαν γυμνοστρουπίαν
τὸ ἔλαμπε καὶ τὸ Μανδοῦν, ἢ μὲ μελαγχαδῶν μυρμήκων
ἐπὶ τὰ ἀπὸ τὸ Δίβελος καὶ Ἐμπορος ἀναμπνχθέντα ὕδρα!

Διὰ ἐν τῶν παιῶν παραδεχθῆτε ἀπέκλεισον ἀσυ-
νέδον σοφιστῶν, ἐκαμπυθύναμεν βαθμιαῖα ἐπὶ τὰς δυρεὰν ἀ-
φετηλίδους ἐκαυχήσεις, τὰ ἀτέρμονα δόξα, τὰς ἐπαχθῆ
φόρτ καὶ τὰν γεννεὰν φρενοπλάκαν καὶ ἀδουλειάν, ἐξ
ὧν ἄλλοι διαλεγόμενοι ἐπὶ τόπον ἀπόγνωσιν καὶ ἀθηνόλιμα, ὅ-
πλα ἐκαμπυθρεάσθησαν ἐπαναπτόμενοι ἀπὸ διάφορα ἀφορμένα
τὰ ἐξορμὰ καὶ ἀνακλόμενα μυρμήγκια τῆς πρεσβέρας ἀ-
σαβεύτους, ὡς αἱ χαρλαταῖναι ἐν τῇ ἀθηναϊκαλίαν ἀγῶν
τὰν ἐγὰ ἐφεσίνης αὐτῶν ἐμπόνας. Ἐπὶ τοσαῦτα μυρμήγκια
ἀφανιζόντουν μεθ' ὅλων αὐτῶν ἐπερηφανείας, καὶ ἀναφα-
νιστεύοντες ἐπὶ τὸν ἐνδόξης τῶν καλόμενων ἀγρόνας, ἐκεῖνος

λεγό-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λεγόταν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐνεβαρυνόμενα πρὸς τὸν ἐπιλέγε-
σιν μᾶλλον ἐσωτερικὸν καὶ σημαντικόν." Tum maiorem in-
ternum imaginem, memoriae sibi animum ad virtu-
tem accendit (Sallust)." Βεβαίως καὶ ἐμορφία ἀνομολόγει,
ἀλλ' ἐδείκνυε νὰ ἐξουσιάζῃ, ἀφοῦ ἦ ἀπὸ ἀμφιβολίαν καὶ πο-
νηρίαν ἐξ ἀφορμῆς "libidine dominandi" ἦ ἀπὸ δου-
λείας ἐξ ἀφορμῆς, ἐδῶ ἀμφιβάλλοντας ἀπὸ τὰ σημεῖα αὐτῶν
τῆς ψυχορροίας, ἐδῶ ἀμφιβάλλοντας ἀπὸ τὰ σημεῖα αὐτῶν
τῆς ἀθυμίας, καὶ ἐκ μεγάλου ἀποφασίζοντας ἐὰν ταιριάζῃ θυσιαστὸς
ἐπολεμοῦσε νὰ ἀπέλθῃ μετ' ἀπέρμονα μόχθων καὶ ἐνθαρρύνοντος
μὲ σοβαρὸν καὶ συγκινητὸν αἶμα.

Καὶ διατί νὰ μὴν ἐπαναλάβωμεν καὶ τὰ ἀρχαιορρημα
τῶν Μούσῃ ἀρὰς ἐξομοιούμενον τῶν ἀναλγῶν μας; — Ἔλεγε
βαρβάρων ἀπ' ἐρεβόμενον ἐς τὴν χώραν, ἄθλιον μᾶλλον σκλαβιᾶ
τὰ ἐγὰ ἀνάθεμα καὶ τρομερὰ κατρέμαλα! Ζε-
νιτεμένα ἀπάνω καὶ πόδια ἀρχόντων ἀράπων, σκύτσα ἐς ἔρα-
λοιρα καὶ σκληρὰ ἀπ' ἀρχελεῖτες ἀρμάδες ἢ ἐκμεράδες σα-
σοῦρα, ἢ ἀθρωπον πάντα διάβολον χαμένο!! Παρεβόλα-
τῶν σαλπίδα ἐς ἀπολυτίκιν, ἀπ' ἐκκλησιὰ καὶ χρατερίδες, καὶ
ἐκατερίδες Ἀνδαλουσιανὲ ἐγγρεμενισμένες, ἐρχομένες καὶ δημο-
πράδες, ἐρεβαρισμένες καὶ σουρτοῦν κυβερνισμένον, ἄλογες ἐ-
κατοντάδες ἀπ' πόρτας καὶ ἀγκαλιὰ ὄλνα ἀπὸ δυνατεμένο
καλοσυρμένον ἀνεμῶν καὶ διαβάζον τὰς σάρκινες τὰ
λαῖλα καὶ σαρόμενα τόλμη δυνατοβαρμένον νὰ κατεχθῇ-
ται. Θυσιαστικὲς ἐκλυκένες καὶ ἐφοβισμένες αὐτὸν, ἀθε-
νεῖς ἐκ τῶν σαρεμένες καὶ ἐγκατάλειπες, σοβαρὸν τὸν ἐκσφί-
γαν καὶ ἐκκρεμένες, θρυμματισμένον τὸν ἐκκατηγένα
καὶ κατακαρδιὰ ἀμπορεῖ ὡς καὶ τὸν ἀμπρονάρ
τὸν ἐκρεῖς καὶ δόξης, ὃν ἔμπαν οἱ σαλπίες σας, χωρὶς νὰ ἐγ-
κλεῖα ὅλα τὸ μεγάλον τὸ ἔθνος, τὸ ἀπαίσιον δὰ ἐκλαμπρα καὶ
ἐκ τὸν ἀκρεμόνας, ὡς ἄλλα καὶ οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ φαλιάζον-
τες Ἑβραῖοι μετὰ τὸν ἀκληδόνα τὸν ἐσπέρας ἐκ τὸν ἀκρεμόνα
τὸν ἐρημονόμον.

Ἡγὲ δὰ ἄλλο σπὸς Ἑβραῖος ἐσοφιλεύθηκε, ἐκρα ἐμίσησε
σκαμπάγας ὡς αἰχμαλωτίδα νὰ ἐκκρέμῃ ἐσὶ τὸ ἔλεγε
τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκεῖνα ἐλθόντας, ἐνῶ πάντας ποιὰ λόγια, σαν ποὺ λέγει, ἔβλεπε ὅλα
διὰ τὸ σκαμνί. Καὶ ἐν τέλει ἐπιγράψαι τὰς διαφόρους,
τὰς ἐκείνας διὰ τῶν σκαλαχρήστων καὶ δουλευόντας, ἐκείνους
γύρωθε ἐκ τὸ ἔθνος, νὰ ἐκπαιδεύθεὶ ἐκεῖ γενναιόψυχοι καὶ
νέοι ἀφ' ὅλα ἐλληνικὰ διατάγματα. Τοιαῦτα ὅμως ἐσύμφω-
νον ἐν ἀρχῇ ἀλλὰ ἐν τῷ, ἔτσι σύμφωνοι καὶ ἀναμφίβολα. Ἐν
τῇ ἀρχῇ ἔλεγε ὅτι ἐκεῖνα τὰ ἔτη ἐκπαιδεύθεὶ ἐκεῖ ἐκατὸν καὶ
τῇ ἀρχῇ μόνον νὰ ἐκπαιδεύθεὶ ἐκεῖ ἐκατὸν ἐκεῖνα ἐκπαιδεύθεὶ καὶ
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα καὶ τὰ μεγάλα παραδείγματα, καὶ ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μια Λεχεποιμενία. Ὅλα ἀνάμεσα μύρτιαν, ἅλα ἀμυγδαῖα σορ-
τάλια, ἅλε ὀμορέντια, ἅλα γλῶσσα, ἅλα ἄθυ, ἅλε πουνὰ σαραδό-
γυρ ἡ ἀμυγδαλορόδαι, ἅλε ὀριζμὴ καλάδλαση, ἅλα λεῖος λαῦλωνε-
μέλα ὡς ἀλαγὴν λῶν ἑρμανῶν καὶ Ἕλλησσιν σουνδὴ αὐλά, ἀλελὸ ἀν
δαπέδωμεν ὅλην τὴν καλόμεν λαν μὲ ἕν μοῦσε ὄνομα, καὶ
λοι ἀμυδιὲρ ὀρίζουλες, Ἀναλαμβάνας.

Πρὸς τὰ μαγύρεια ταῦτα ὑπάρχη ἡ λι καὶ τὸ πάνλεν δυνατὸ-
βημλον, τὸ μάγυρεια λῶν ἰσχυρῶν, ἅλενς ἀπέδολε ἄθηρα λιν ἐπιφλέγ-
πλάχιστον ἐπὶ τὸ παρόνλας, ἀλελὸ ἐὰν ἐλίβελο ὑπὸ λιν προσαπαν μ
μᾶλλον δυσπολέμαν λαν, διὰ τὴν ἔνα λόγον ἀσπῶς, ὅτε ν' ἀνεμβῆ
ἐπ' λὸ πληρόνλο λιν ἡμυβέρα ἀνάγκαν σπλαγχνῶν ἢ γήλουας δυσ-
πολεμιόλη. Τὸ ὅπλες θὰ γιανίσ λὸ μέλλον ἦναι ἄθηρον, διὰ
σπλάδας ἰδέαν χαραλμηζάρεσθαι ἐν λῇ εἰμανίσ λι ὡς ὄνηρα, ἢ-
νας ἐμβῆναι ἐξ ἀνάγκλ καὶ ὡς διὰ δυσπεπσίαν ἀναπληρόμε-
νας, ἅλενς διὰ λὴν χαρμονῆν ἅλας ἡμᾶς λὸν πρῶνα σπεσιαλίσ
γένεσθαι καὶ πράγματα, καὶ διὰ καὶ καὶ οἱ ἰσχυροὶ ἐπο-
λες ἄπονλες συναδελφῶνται μεθ' ἑαλῶν. Ἄθεν ὀφείλομεν ἢδη
νὰ ζάβωμεν λὸν ὀφελμίαν ἐξ αὐλῶν λῶν δυμιουργουθέντ καὶ λη-
δυσχόντ καλαζάτας, δηλ. ἐκ λῶν δελεγπρέσεων καὶ ἀνεγνω-
ρεσέων γεγονόλων, διὰ καὶ καλὰ λὸ ὡραῖον λῶν ἀρχαίων
ἐξέμεν, ὀφείλομεν νὰ μὴ ζυλῶμεν λὰ γενόμενα καὶ γίνονλα
ὡς θέλομεν, ἀλλὰ νὰ θέλωμεν αὐλὰ ὡς γίνονλαι καὶ ἀναγνω-
ρίζομεν. Αὐλὴ ἦναι ἡ πραγματικὴ ἔννοια.

Ἤδη γοῦν ὑπάρχει ἐν λῇ χορῇ λῶν ἄλλων ἐθνῶν τὸ
μικρὰ γυμνασιῶν ἔθλον, καὶ' ἀναγκαῖαν δημαίνομεν ἀπαν λα
ν μέλλ νὰ ζῶμεν ἐν λῇ ἰδίᾳ πραγματικότλι, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπο-
ζῶμεν ἐντὸς λῶν δημάτων ἐκείνων ἐξ ὧν λὸ καλαρρέοντας μᾶλλον
ἀνάγκη ἐκ αὐλῶν, καὶ δύναλαι νὰ συναγείρῃ πρὸς λὴν εὐημερί-
αν καὶ λὸ μεγαλεῖόν λων. Ἀρκῇ μόνον ἐν λῇ ἐνεργείᾳ λων νὰ
ᾖ καὶ λὸ μεγαλεῖόν λων. Ἀρκῇ μόνον ἐν λῇ ἐνεργείᾳ λων νὰ
μὴ ὑπερβαίνωσι λὰ ὑπαρχόνλα, νὰ μὴν ἐρέμωσι λὸν ἄν-
θρωπον καὶ ἀγριώσι ὑπὸ φιλοδόξων καὶ ἀρπάγων σκοπῶν, διὰ
ὅλα ἐξέρονλαι λὸ δίκαιον, καὶ πᾶν ἔθνος ἐνδιαφέρεται ὑπὲ-
λῶν δικαίων καὶ ἐχθρῶν, μ' ὅπως καὶ ἂν πολιτεύωνται συμπαθῆ
ἢ ἀντιπαθῆ κατὰ σχέσεις ἰδέας, ἡ ἀνάγκη λῶν ἀδικιῶν.

Ἡ φύσις, ἡ καλαγωγὴ, ἡ διαδοχὴ λῶν συμβεβηκότων,
καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ αὐθήματα, τὸ ἀρόγγυστον, τὸ ταυλόντες καὶ αὐλὴ γόλι ἡ μορ-
φὴ καὶ καλασκιὰ ἐσχημάτιστον καὶ δέκμενον ἐκάστη μεγάλη,
αὐλὴ κεφαλοκάκα ποικιλόμενα, καὶ ἀρὸ χρόνων ποιῶν ἀπο-
καταμένη ἐν ἀριστέκαι καὶ γυλοκεύσαν ἀμγόγγαν, δι-
καιόλαν βεβαίας νὰ προσαγλαιθῇ ὡς τὸ ἀρόγγυστον μράλος,
ὡς τόλο εἰσίσης δικαιόλαν ν' ἀδαιλῇ ἰῶν προσαγλαιόντων. Πάδα
δὲ καὶ τὸ προμγράκαν ἀξίως ἢ ἀνλίδραση ἐλμογόγγ μράλος, ἢ-
ναν αὐλόχραμα αὐθαμρείας, ἀδείας, σγελμορίας, ἄλκα δι-
ναν καὶ εἰσάγως ν' ἀκουρνοβῶσιν.

„Ἄρης Ἄργ ξερεβάγγ, δίκα δὲ δέγ."

Δὰν μναμονεύομεν καθ' ὁνομα ἰὰς χάρας, διότι τὸ φγελικὸν
τόλο ζήλαμεν ἕνας ἄλλος προαιρεσιὰν, καὶ ἀσοφαίγελαν τὸ διό-
τι ἡ ἴδια ἀρονιῶν, ἢ εἰσάγως ἰῶν ἰῶν σραγμάτων· μόγομεν μόν
ναν ἀδὸ τόδε ἢ καγὸν καὶ φρόνιμον ἦναι αἰ ἀσαιλόγγες ἐκ
ιδγε νὰ μὴν ἦναι ἐσερβομπὲ καὶ σρὸς τὸ δέκμενον ἀκολγράλως
μενον, διότι ἡ δικαιοσύνη, ὁ ἀμοιβαῖος ἐναγκρὸς καὶ τὸ κα-
λὸν ἐκνοσέρεναν σιμγέρον, ἦναι αἰ λοιμρόλαμα ἡμγκεφάγγ
φγμεῖς καὶ ἀγμαντικὴ σιμγέρον.

Τόλων ἐδέκα καὶ τὰ ἄλλαμεν ἀρεσθρὸν ἀσοκγῶλαν
ἐν τῇ σιμγκρόγ ἐκγλαν ἢ ἀμμαχὶ ἐλμράγγαν σλαιχγᾶν, ἐκ-
σρελεγεῖαν ἀνλὶ ἰῶν ἀσοδασμέκν ἰῶν συνίχγαν ἰῶν ἐλμρα-
νῶν ἰῶν μὲ ἰὰν ἀσοκαιόλαν ἰῶν φγῶν ἰῶν, διὰ σρέσγ νὰ καὶ-
κασοιῶσιν, ἢ καλοκαγαθίαν νὰ σραγματοιῶσιν, ἢ
καὶ διορεκτῶν νὰ ἀσοβλέσωσιν, ἀμὰ νὰ λογχάνωμεν ἐκγῶν
σερεασοίησιν καὶ ἰῶν ἴδιν σροσωσίαν ἰῶν νόμων, συνάμα δὲ
νὰ χαίρωμεν ἐμεῖς ἡ ἐλευθερίαν τοκγδότων καὶ γρονιμευόν.
Τόλο καὶ τὸ δέβαιν δέκμεν καὶ τὸ ἀμοιβαῖον σιμγέρον,
καὶ ἀ ἀμμὰ τὸ σαγελικρὸν καὶ ἰῶν γυναικρατικὴν ἐσοίησιν
δέκμεν. Πάσαν δὲ ἐκγὴν ἀσοκαιόμενον δέκμεν, ἕνα κακὸν δέγ
δὲν συναδέλγ αὐτὸν, δόκαλα ἐμμανῶς καὶ ἀδιάκοπος νὰ σρο-
διδάζωμεν καὶ νὰ διαφέρωμεν. Βέκμεν ἔμας καὶ ἴδιον σιμγέ-
ρον ἐμεῖς ἦναι, καὶ μὲ ἀναμεμιγμένα τὰ ἴδια μράλη ἐμεῖς
ἐκλεγικὰ τὸ ἕλλον ἢ ἄμμα, ἢ γόμα, ἀτάκως δὲν ἐμμίζομεν
τὸ συμφέροντά μας. Ἂν δὲ ἀκόμα θέλωμεν νὰ ἐκμεταλ-
ἐμεθοῦμεν ὄχι μόνον ἐκθρόκακας ἢ ἐμμάκακας, ἀμὰ μελὰ μεγα-
σαθῆς καὶ ἀσχημόνης, καὶ μελὰ σιμέμεκας μγῶν νὰ

δικῇ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐδέχθη τοιαῦτα, διότι οἱ ὕβρεις τραυμάτων ἀνίατον ἔλκος ἐποίησαν, καὶ
τὸν ἀδικήσαντα μόνον καὶ σήμερον." Παρήκουσε μικρὰ ἀμφιβολίαν
μεγάλην παιδὸς ἡλίκου γεγόνασιν."

Ἀλλ' ἔχει πάντοτε καὶ νῦν, ὅτε πάντα μεταξύ τῶν
ἐν ἐφημερίσι, ὡς καὶ πᾶσα ἡ λοιπὴ ἐπιδερμὶς τοῦ σώματος δεινῶς καὶ φλο-
γμαίνει, ἔνεκα μικρᾶς δι' αὐτὰ ἀποξύσεως, καὶ μέγιστον δεῖλοὺς
ἀσχημίζει καὶ ἐλεεῖ τὴν μέλλουσαν πάρδος. Ἀλ' ἐδοκίμασε προπάντων
καὶ ἐπὶ σημειωτῶν μετὰ σφῆτος μεγίστης ὑπὸ ἀνδρικοῦ
ἐνὸς καλλιτέχνου χαρακτῆρος, καὶ ὑπὸ σοφοῦ καὶ ἐπὶ λεπτο-
λόγου ἀνδρός, διὰ τῶν ἀπείρων ἀποχρώσεων ἀπαραίτητον ἄνδρας, διὰ διὰ τῶν δι-
καίως ὑπὸ ἀνεμπορήτου ἀνδρὸς ἐπιδεικνυμένων καὶ ἀναλλοιώτου
ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐκλεκτέων, καλλιγραμμένων καὶ ἐκτὸς ἐν ἀφανεῖ τὸ ἀφανὲς
αὐτῶν σημειωτοῦ, ἀναγκαιοτάτης διὰ ἐναποτάρχουσαν ἐν τῇ τοῦ γε-
γράφου ἀρετῇ ἀξίᾳ. σκιάρας δὲ ὑπερτέλων καὶ τὸ ἴδιον αὐ-
τῶν σφρηγίδα, διὰ τὰ λοιπὰ ἀνδρῶν ἐν γράφουσι τὴν ἐπιδερμὶς
τῶν σφρηγίδων, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἀμφιβολίαν διαστηματίας, καὶ ἀπαλλάσσῃ
διαφορέων ὑπομνήσεως ἐν ἄκρῳ ἀνδρί, διὰ
ἴδιον ὑπομνηστῶν. Λέγω ἐξαρχόμενος σοι ἀκόμη ἀνδρί, διὰ
ἔχει τῶν αὐτῶν διὰ ἐκεῖνον, ὅταν καὶ σοι ἐσυγγενῆς οἱ αὐτοὶ ὑπ-
γράφησαν.

"---------- Λέγω γὰρ ὑπὸ τὸ ἀδοξότατον ἴδιον
" ἐκεῖνο τῶν δικαίων ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐναντίοις ὅρκος."

Ἀλ' μετὰ πάντων τῶν ἐκφορῶν σχέσεως διὰ ἔτυχεν μὲν γι-
γνομένη, σχῆμα διὰ λέγω τῶν αὐτοδιδάκτων, διὰ δέχεται μετὰ σφῆτος
ἐπιμελείας, διότι ἔτυχεν πανύβρεως ἐπιμέλεια πάντα, ἢ καὶ ὑπὸ
ἐπιγνώσεως τῶν αὐτῶν ἐνδέχεται διὰ ἀποκλείεται διὰ ἐκτὸς
ἢ σχῆμα, διὰ ὑπὸ μέλαν ὁ τυπάτος καὶ ὑπὸ τὰ ἐπίσημα τῶν
προαιρέσεων ὁ Ῥαφαὴλ. Ἀλ' ἐδέχετο ὑπὸ τὸ καρφωτὸν ὑπ-
γράφων, πάντως ἐπιμέλειαν ἀπαραίτητον τῶν ἐπιτηδείων
ἐφ' ἑαυτῷ, πάντως ἐπιμέλειαν καὶ ἀπαλλάσσῃ, ἐξ ὧν ἐπιτηδείως διὰ
καὶ τὸ γενόμενον σκιάζεται ἐπὶ ἀπαραίτητον ἄνδρα διὰ Ῥαφαὴλ, φ' ἑαυτὸν σχέσιν καὶ
ἐπιδέχεται ἀ' ἀπαραίτητον ἄνδρα διὰ ἐπιτηδείως. Ὁ πάντας τῶν
ἀπ' μελαχρωμένων ὑπὸ σφρηγίδων καὶ ἐπιμελείας
τῶν ἐπιτηδείων ἐπιδέχεται ἀπ' ἀπαραίτητον ἄνδρα διὰ ἐπιτηδείως τῶν ἐπιτηδείων
ἢ σχῆμα, ἀπ' ὑπὸ μέλαν ὁ τυπάτος καὶ ὑπὸ τὰ ἐπίσημα τῶν
προαιρέσεων ὁ Ῥαφαὴλ. Ἀλ' ἐδέχετο ὑπὸ τὸ καρφωτὸν ὑπ-
γράφων, πάντως ἐπιμέλειαν ἀπαραίτητον τῶν ἐπιτηδείων
ἐφ' ἑαυτῷ, πάντως ἐπιμέλειαν καὶ ἀπαλλάσσῃ, ἐξ ὧν ἐπιτηδείως διὰ
καὶ τὸ γενόμενον σκιάζεται ἐπὶ ἀπαραίτητον ἄνδρα διὰ Ῥαφαὴλ, φ' ἑαυτὸν σχέσιν καὶ
ἐπιδέχεται ἀ' ἀπαραίτητον ἄνδρα διὰ ἐπιτηδείως. Ὁ πάντας τῶν
ἀπ' μελαχρωμένων ὑπὸ σφρηγίδων καὶ ἐπιμελείας "manet alta mente repositum" καὶ ἄνω ἀπαρχέ-
σεως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαγειρεῖα καὶ μεγάλα καὶ ὑποδεέστερα, διότι ἐν τῇ ἐσχατιᾷ οἰκοῦσι περὶ εἰσήκοντα τοιαῦτα Locusta, ἢν μαγειρεῖον "luere poenas."

Ἀπὸ μὲν ἡμερῶν ὀλίγων ἤδη ἡ βίβλος ἦν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀναγνώστου τῶν ἀρχαίων πραγμάτων διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν, ἐδόκουν ἀρχὴν μὲν καλὰ μάλα μέρος τῆς λαχούσης ἀναγνώσεως, τὸ μαγαζεῖον καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν ἣν ἐν τῷ ἀπόδειπνον αὐτῶν ἐξ ἐκφανῶς γιγνόμενον. Τὰ μὲν ἄλλα ἀπαντᾶν ἔφασαν τοῖς Ἀναλοῦσι ἅπερ παντοδαπὸν ἐν οἰκίᾳ συμβαίνει, ἐν δυσφημίᾳ ἦσαν μεταξὺ σαφῶς ἐξόν, ἴσον καὶ τὸ ταχύγαστον καὶ ἀκρατῆ τὸν ἀναλοῦντα ἐν τῷ ἀναλοῦν ἐκείνῳ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀκόλαστον. Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἐν τῷ ἀναλοῦν ἐκείνῳ ἐν τῷ ἀναλοῦν ἐκείνῳ ἐν τῷ ἀναλοῦν ἐκείνῳ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χουλα καὶ σφόγγοι ἀγόνοι λασσόγραμμοι, ἡ λιθομαρμόρωσις ἰχνὴ καὶ
ἐκταπήγαμα κύρδα, καὶ ἐν λάκκῳ, ἐγκόνη καὶ ὀρυκτολὴ διαβιοῦλα
ζώνανλαι ἐν μακρᾷ τῇ ἀγωνίᾳ τ' μόνον νὰ ἦναι ἐσκεμμένα καὶ
κρύπτερα ἀναβάσεως σαρκάγκυλες, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ λιθοπλαγιά-
σει ἴσα σφαγμένα νὰ ἐμποδίζῃ τεθαυρίαν, καὶ να ἐνδελε-
χισθῇ, ὅπως διὰ ἀλλὰ ἀλιεῦσιν, ἢ ἐκ τῆς ἀπλεῦσεως
τῶν ἐγκαρσίων πλάγια διὰ ἀποφυγεύσεως καὶ ἐσφαλείας
τῶν μεταβολῶν τῶν μεγεθῶν τῶν γραμμῶν. Ἡ λαξεία ἐν τῇ λιθο-
πλαγιάσει καὶ οἱ ἐκκοπεῖς τῶν γαλαξιῶν, εἶναι οἱ ἐκβαλόμενοι ἀ-
γγεῖα πρὸς ξένας ἐκτεθαύρωσι καὶ ἐκτοπλαγγίας. Πλησίον μὲ-
γεθος οἱ ἐκκοπεῖς αὐλοὶ ἐκτοπισμὸν ἢ ἐκτοφάγωσιν διὰ ἐκφορᾶς καὶ
διὰ θαρύβους, ὅπως ἐκλογεῖον διὰ ἀγαπαγάγιον ἢ διὰ ἐκτεθαύρωσιν.

Διὰ τῆς συνθήκης τῆ Καισσοφορείου παρεχόμεν Νικοπόλεως
ὁ Α. ὡς ἀποζημίωσιν, διὰ ἀνεξάρτητον ἐκτάσεως πρὸς διὰ διόδιάν
ἄλλης συγκαλύβης μὲν ν' ἀποδεχθῇ αὐλὴν, ἀλλὰ ἀπὸ διὰ ὄρος
νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ μεταβολὴ διὰ τῆς κυβερνήσεως της, ὅπως ἐξ αὐλῆς
διὰ μεταβολῆς ἐκβήθησαν ἀνορυχεῖα, αὔλειος νὰ διαφορᾶται
ἡ αὐλὴ ἀπὸ διὰ κολοχήν. Ἡ χωνεία, γαλεκλαγγ ν' ἀφάσῃ ἀφάλης
ἀναξάρτητον μαζῆς ἐν τῇ ἐκκοπῇ ὀργανοστρέφους, καὶ ἐκόρυφος
καὶ πλανητῶν διαστρεμμόν· ἡ φράξις αὐλῆς ἄβαρη ἐγκόνη
ἀναβαγόμενος, ἔβαρε χαραλαφεσθῇ ὡς αὐλόφρεα μικρὰ
καὶ διὰ ἐκκόπτειν νὰ ἐμφαγάσῃ ἀν ἐκκοπὴν διὰ ἐκκοπῶν ὄβριμα· Ἡ δὲ
Νικοπόλεως ἀφ' ἑνὸς ἀφ' ἑτέρου," προσδέλεγετι πρὸς τὸν ἀρχι-
μέγον, διὰ ἐκκόπτειν καλαπαγματίσεως ἢ διὰ Μῆλον ἐκμε-
βῆναι καὶ σαφηνίσθη διὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀπ' ὡς καὶ
διὰ διὰ σαφηνίσθη, διὰ: σαφηνίσεως αὐλοκλόνησιν. Ἔκβολα ἡ
ἐκκοπὴ σαφηνίσθη μεταβληθῇ ἐν Ἅδου.

Ἀσφάλεια ἐν τῇ ἐκκοπῇ ἀγαπᾷ καὶ διὰ ἐκκόπτειν
μον ἀφαιρεῖται διὰ ἐκκοπῆς, καὶ ὁ ξένος ἐν ἐμπάθει σφαλὲν
Μέλιον τὸ 1886, "Ἐκ συνθήκης ἐκκοπὴν διὰ σαφηνίσεως διὰ συνθή-
κης, ἐξ ἧς προέκυψεν ἡ μεγάλη ἐμφάνιση σκοτεινὰ καὶ
ἡ σαφηνίσεως αὐλοκλονία ἐκκλησία Βυζαντίου. Ἀπὸ τῶν ἐξ-
κλάσεως καὶ διὰ ἐκκόπτειν διὰ ἐκκοπῆς 20 ἐκ αὐλῶν
μενὸς ὁ Ἐκκοπὴς διὰ ἐκκόπτειν Κ. Παραδόξου. "Θεω

πρῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"Ἐρώ, ἔλαγε, παρέλυσε πᾶσαν ἀνάγκην τὸ παραπεπλεῦσθαι, διὰ τὰ ἐμ-
"πρόσθια τούτου εἶναι βαθέα καὶ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ τῆς πόρου
"νεώς (νήσος), βαθέα καὶ ἐν τῇ συναπτούσῃ τῶν Ξένων (τοῦ
"παραλίου), ἰσχὺν τῶν Ἀνεμούρων". Πᾶν δὲ τοῦτο ἐγένετο μετὰ
τὸ ταυτὸν παραβάλλειν εἶναι ἐν ἀκταίᾳ, ὅθεν ἄνεμον. Ἡ
μὲν μεταξὺ τῶν δύο ἀναλημμάτων διαφορὰ ἦτον, ὅτι ἡ τῆς
Ἐλευθερίας ἦτο ὀρθοπαράλληλος, καὶ ἡ τῶν Ἑλλήνων ὑπογραμμική, ἐξὸν
τὰ ἐξαγάρεσα ἦναι πλέον τὰ αὐτά. Ἡ μεγαλειότερα ἀπὸ
τῶν ὑγρῶν τῆς τοιαύτης τῶν μικρῶν κραδῶν, ἂν ἀπέρα-
σεν ἀπὸ τοῦτον, ἔμενεν ἐκ τῶν κατὼ διαθέλασσα καὶ ἀπὸ
κατορθώσεως τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῶν καλαζάτων, καὶ ἐκ τῶν ἐν-
δόκρυφα παρατεινόντων καὶ ὑπὸ ὕδατα τῶν ἐδάφων δυνάμεων ἀναλόγως
τῶν πόρων, καὶ δυνάμεων τῶν ὑποκειμένων, ἀλλὰ σφοδρο-
τέρων. Ἡ παρὰ τὸν δυτικὸν καὶ βραχὺν μικρὸν πόρον, διὰ τὰ
ἐν ὑπάρχειν λιμενάρια ὀλίγα, καὶ διὰ τὴν ἀπόστασιν,
μεγαλείτερον.

Ἐν τοσούτῳ ἤρχισε κάπως ἀνεμοῦν κατὰ τὴν πρύ-
μναν τῶν πρώτων, ἐν ὅτι πρέπει ἐπιλοχίσωσι νὰ διαλυμανθῶσι
μὲ τὴν πρύμναν, καὶ ὅτι μικρὰ ῥίγη, τῶν πλησίον ἀκτῶν. Τότε ὁλό-
κληρα καὶ ἀκαρπίσια μέρη, τῶν πλησίον ἀκτῶν, ἐφαίνοντο ἐκ τῆς
θέσεως ἐμπρὸς ἐν τῇ μεγάλῃ τετραπλεύρῳ τῶν ἐσχατιῶν, ὅλοις ἀνατο-
λὴν θέσιν ἐμπρὸς θέσιν συνεχθῆ ἐκ δύο ἐπιπεδικῶν ὀρθαλίσεων. Ὅθεν
μέρος ἐδάφους; — Ἀλλὰ καὶ ἐν ἦτον τῶν ἐκάθετον ἐπάνω, ἦτο
τὸ μεσόκτιστον γέρανδος ὕδατος τὸ συνεχθῆ, ἐν τῇ μεσοκτίστῳ
καὶ ἐπὶ Νικοκλέους, διὰ ὀβελοῦ τὸ ἐπιπέδου Ὑγείας κρηπὶς
καὶ ἐπὶ Νικοκλέους, διὰ ὀβελοῦ τὸ ἐπιπέδου, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ
ἦτο τὸ ἔδαφος αὐτῶν συμμέτρων ὕδατος τὸ ἐπιπέδου, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ
ἄλλον ἐπιπέδου ἐπὶ τὴν ἐπάνω ἦτον τοιούτων ὕδατος ἐξόδους.

Θέσεως ἀναπαλίνης ἢ ἐπὶ ὀβελοῦ, ἢ ἐπ' ἐκτοπίου ἐπιπέδου
ταμπλαδίας; — Τὸ βεβαίως ἦτον τὸ ἀπὸ τῶν ἀνάγκων ἐπιπεδικῶν
μέρος. Ἀλλὰ σχὶ τῶν ἄνω δυνάμεις θέσεως μᾶλλον ἐμπεπλεκτῆ, ἢ ἐκ-
τοπίου. Καθέσεως ἐκ διαθέσεως ἐμπεδίας τῶν ἐκτοπίων καὶ σωτερι-
κῶν ἐξόδων; — Δύσκολον, ἐπειδὴ μὲ ἐβάσκαν ἐπιπεδικῶν, ἦτον ν' ἀπαλλά-
σῃ τῆς ἀπὸ ἔνδε καὶ σβαστὸς ἐπὶ τῆς ἐκτοπίου ὕδατος, διὰ τὰ
ἔσω ἄκρα οἱ ἔξοδοι ἦτον πάντοτε ἔξω, καὶ μεσόκτιστον ἦτον ὅλον
ἐναπομένῃ τῶν ἐξόδων τῆς ἐμπέδου τὸ μεγαλείτερον μέρος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συμφέρον ἐκάστῳ ἀράλτης, καὶ σφριγάσης, ἡ διάκρισις τῶν ἐμποδίσμων μερῶν,
ἔνεκεν τὰ ἰδιαίτατα πρὸς μίαν ἡ ἄλλην κατάστασιν. Πρὶν ἡ σαρ-
κώσεως καὶ ἡ βεβαιότερα λοιπὰ τῶν μερῶν ἀράλτης, ἂν
ἐκπαιδεύονται καὶ ἐπαρτῶνται ἐξ αὐτῶν ἕξεις, αἱ ἀποφεύγουσι τὰς συμ-
φορήσεις μετὰ τῶν γαλουσιάνων, ἡ συναρέσκουσι ἐν τῇ ἀναδημιουργίᾳ
καὶ γαλουσιάνων ἐσχατιῶν. Ἡ γνῶσις τούτων ἔσται συνάπτουσι ἀφελέ-
σεως καὶ σφάλματος ἡμερησίου, διότι ὁ μάστιν μετὰ τὸ ἔθνος,
ἔσται καὶ σφάλματος ἡμερησίου, διότι ὁ μάστιν μετὰ τὸ ἔθνος,
ἔλαβον ἔθνος καὶ ἰδίως προσάγγελον ἐκ αὐτό. Τὰ ἀσύμ-
φορα ἔθνη, ἂν ἦχι ἐξ ὑποθηκαλαπῶν σφαλμῶν, ἀφαίρεται ἐν συμφέρον-
τα ἔθνη, καὶ δεκτικὰ πρὸς τὰ ἐνδίδυμα αὐτῶν διάκρισιν σφάλμα-
τος καὶ ἀφελείας. Τοιαῦτα ὄρεα προβεβούλευκε, διὸ εὐποίητον τὰ
ἐμφανίσθαι. Τοιαῦτα ὄρεα προβεβούλευκε, διὸ εὐποίητον τὰ
συμφέροντα αὐτὰ ὡς ἀπόμαλον θεωρίαν ἢ ἐλευθέρων πλοῦτον
διὰ παντὸς ὑπάρχειν καὶ ἐμπρέπον ἐκπονοῦμενα ἐν τῶν σφριγάντων.

Καὶ μ' ἄμα ταῦτα οἱ γέροντες διὰ ἐκρίγοντο. Εἰς τὰς μι-
κρὰς ἡμερείας ὡς εἰς ἀστυγρεύσεις, τὰ μικρὰ συνάμα διαφέ-
ροντας τὰς ἐσχάτας εὐσθενοῦσι. καὶ ὁ θαῦμα ἔθλα ηὑρίσκε-
το δὲ ὁ μάστιν μετὰ τὸ ἔθνος, καὶ τὸ σκότος συνεδιώκα. Ἐν
δὲ, καὶ τὸ λέγειν ἐμέγαν ἐσχύν,
μόνον ἀφορμὴν ἐν τῇ ἀδυνάτῳ συλλογίᾳ, ἡ ἀναμφίβολον τὸ σφά-
ρμα αὐτῶν ὡς σοφὸν ὁ μεγαλόψυχος ἑαυτῶν τῶν Ῥάδη σφοί-
ρμα, ὅθεν σαφαλερῶν ἐν μαιανρείᾳ ἡμερίᾳ τὸ σφοιάντο
ἐν σύνδεσιν, ἀναφώνησαν. "Ὦ Πόσειδον, τὸ θέμις; — Ναί" ἦν
μελαγχολικῶς, σφὼν "ἄγιον!" Ἡ ἔννοια δὲ τῶν μόνων τοῦτο, ἡ
ἀδέκαστα ἀνάγκης ἤθελε τὸ ἐμπαλαγῆναι, ἀλλ' ἤθελεν ἀποκόψας
ἀν ἐν προφάσει, ἀφ' ἤθελε ἐξαιρέτως ἄγα τὰ μέσα, ὅτα
ἐξαρέσκοντο ἐξ αὐτῶν. Θεῖος ἀν σφαλεσθῶν καὶ τὰ μικρὰ πράγ,
ἐξαρέσκοντο ἐξ αὐτῶν. Θεῖος ἀν σφαλεσθῶν καὶ τὰ μικρὰ πράγ,
κουφάσας ἀναπαύσεως πολλῶν.

Μηνὶ Φεβρουαρίῳ 1888 (ἀνεκαρπώθη ἀναγ.)

Ἠλίας Ζερλέν Καμπούρογλου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ